

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2022/433

(2022. gada 15. marts),

ar kuru nosaka galīgos kompensācijas maksājumus Indijas un Indonēzijas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu importam un groza Īstenošanas regulu (ES) 2021/2012, ar kuru nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts Indijas un Indonēzijas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu importam

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 8. jūnija Regulu (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ⁽¹⁾, ("pamatregula"), un jo īpaši tās 15. pantu un 24. panta 1. punktu,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

1.1. Procedūras sākšana

- (1) Eiropas Komisija ("Komisija") 2021. gada 17. februārī uzsāka antisubsidēšanas izmeklēšanu attiecībā uz Indijas un Indonēzijas (kopā – "attiecīgās valstis") izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu (NTAV jeb "izmeklējamais ražojums") importu. Komisija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja paziņojumu par procedūras sākšanu ⁽²⁾ ("paziņojums par procedūras sākšanu").
- (2) Komisija uzsāka izmeklēšanu pēc tam, kad Eiropas Tērauda apvienība (*EUROFER* jeb "sūdzības iesniedzējs") 2021. gada 4. janvārī iesniedza sūdzību visas Savienības nerūsējošā tērauda auksto velmējumu nozares vārdā pamatregulas 10. panta 6. punkta nozīmē. Sūdzībā bija ietverti pietiekami pierādījumi par subsidēšanu un tās izraisīto kaitējumu, lai pamatotu izmeklēšanas sākšanu.
- (3) Pirms antisubsidēšanas izmeklēšanas sākšanas Komisija saskaņā ar pamatregulas 10. panta 7. punktu informēja Indijas valdību (IV) ⁽³⁾ un Indonēzijas valdību (IDV) ⁽⁴⁾ par to, ka tā ir saņēmusi pienācīgi dokumentētu sūdzību, un aicināja IV un IDV apspriesties. Apspriešanās ar Indijas valdību notika 2021. gada 10. februārī un ar Indonēzijas valdību – 2021. gada 15. februārī. Tomēr ne ar vienu valdību nebija iespējams panākt savstarpēji saskaņotu risinājumu.
- (4) Izmeklēšanā, kas tika uzsākta ar 2020. gada 30. septembrī publicētu paziņojumu par procedūras sākšanu ⁽⁵⁾ ("atsevišķā antidempinga izmeklēšana"), Komisija 2021. gada 18. novembrī noteica galīgos antidempinga maksājumus un galīgi iekasēja pagaidu maksājumus, kas noteikti to pašu Indijas un Indonēzijas izcelsmes velmējumu importam ⁽⁶⁾ ("atsevišķā antidempinga regula").
- (5) Radītā kaitējuma, cēloņsakarības un Savienības interešu analīze šajā antisubsidēšanas izmeklēšanā un atsevišķajā antidempinga izmeklēšanā *mutatis mutandis* ir identiska, jo abās izmeklēšanās tika izmantota tā pati Savienības rūpniecības nozares definīcija, izlasē iekļautie Savienības ražotāji, attiecīgais periods un izmeklēšanas periods.

⁽¹⁾ OV L 176, 30.6.2016., 55. lpp.

⁽²⁾ Paziņojums par antisubsidēšanas procedūras sākšanu attiecībā uz Indijas un Indonēzijas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu importu (OV C 57, 17.2.2021., 16. lpp.).

⁽³⁾ Šajā regulā apzīmējums IV tiek lietots plašā nozīmē, ar to apzīmējot visas ministrijas, departamentus, aģentūras un pārvaldes iestādes centrālajā, reģionālajā un vietējā līmenī.

⁽⁴⁾ Šajā regulā apzīmējums IDV tiek lietots plašā nozīmē, ar to apzīmējot visas ministrijas, departamentus, aģentūras un pārvaldes iestādes centrālajā, reģionālajā un vietējā līmenī.

⁽⁵⁾ Paziņojums par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz Indijas un Indonēzijas izcelsmes plakaniem nerūsējošā tērauda velmējumiem (OV C 322, 30.9.2020., 17. lpp.).

⁽⁶⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2021/2012 (2021. gada 17. novembris), ar kuru nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts Indijas un Indonēzijas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu importam (OV L 410, 18.11.2021., 153. lpp.).

1.2. Reģistrēšana

- (6) Sūdzības iesniedzējs 2021. gada 7. aprīlī iesniedza importa reģistrācijas pieprasījumu. Komisija analizēja pieprasījumu, bet konstatēja, ka salīdzinoši īsā laikposmā nav noticis ražojumu, kas gūst ieguvumu no kompensējamām subsīdijām, masveida imports attiecīgajās valstīs. Septiņu mēnešu laikā pēc izmeklēšanas uzsākšanas NTAV imports no Indijas un Indonēzijas samazinājās par 46 % salīdzinājumā ar importu izmeklēšanas periodā. Tāpēc nebija izpildīti nosacījumi importa reģistrēšanai saskaņā ar pamatregulas 24 panta 5. punktu, un Komisija nekonstatēja, ka attiecīgā ražojuma imports jāreģistrē.

1.3. Izmeklēšanas periods un attiecīgais periods

- (7) Subsīdiu un kaitējuma izmeklēšana aptvēra laikposmu no 2019. gada 1. jūlija līdz 2020. gada 30. jūnijam ("izmeklēšanas periods"). Kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra periodu no 2017. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām ("attiecīgais periods"). Abi periodi ir identiski tiem, kas tika izmantoti atsevišķajā antidempinga izmeklēšanā.

1.4. Ieinteresētās personas

- (8) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija aicināja ieinteresētās personas, kas vēlas piedalīties izmeklēšanā, sazināties ar Komisiju. Turklāt Komisija par izmeklēšanas sākšanu atsevišķi informēja sūdzības iesniedzēju, IV, IDV, zināmos ražotājus eksportētājus attiecīgajās valstīs, zināmos importētājus un lietotājus Savienībā un aicināja tos piedalīties.
- (9) Ieinteresētajām personām bija iespēja sniegt piezīmes par izmeklēšanas sākšanu un prasīt, lai tās uzklausītu Komisija un/vai tirdzniecības procedūras uzklausīšanas amatpersona. Uzklauššana notika, piedaloties EUROFER un vēl vienam uzņēmumam.
- (10) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija arī aicināja Ķīnas Tautas Republikas iestādes (ĶV – Ķīnas valdība) piedalīties izmeklēšanā kā ieinteresētajai personai. Turklāt Komisija informēja ĶV par izmeklēšanas sākšanu un īpaši atsauca uz paziņojumā par procedūras sākšanu iekļauto uzaicinājumu piedalīties kā ieinteresētajai personai. Pēc tam ĶV informēja Komisiju, ka tā ir reģistrējusies kā ieinteresētā persona šajā izmeklēšanā.
- (11) Komisija 2021. gada 11. oktobrī nosūtīja ĶV informācijas pieprasījumu.
- (12) ĶV neatbildēja uz Komisijas informācijas pieprasījumu, un tā vietā 2021. gada 21. oktobrī tā iesniedza savas piezīmes par pašu informācijas pieprasījumu.
- (13) Šajā iesniegumā, no vienas puses, ĶV norādīja, ka Komisijas procedūras var būt pretrunā PTO noteikumiem un ES tiesību aktiem.
- (14) Pirmkārt, ĶV norādīja, ka Komisija neinformēja ĶV par sūdzības iesniegšanu, nerīkoja iepriekšēju apspriešanos ar ĶV, neinformēja to par procedūras sākšanu un tieši neaicināja to kļūt par ieinteresēto personu izmeklēšanā. Tā kā ĶV nav eksportētājvalsts, ĶV nav ieinteresētā dalībiece vai puse PTO noteikumu nozīmē, kā arī uzaicinājumam trūkst juridiskā pamata un tas neatbilst procesuālajām pamatprasībām.
- (15) Komisija norādīja, ka šie apgalvojumi ir faktu ziņā nepareizi. Faktiski, kad uzaicinājums kļūt par ieinteresēto personu tika iekļauts paziņojumā par procedūras sākšanu, kas 2021. gada 17. februārī tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, Komisija tajā pašā dienā nosūtīja ĶV paziņojumu par procedūras sākšanu, īpaši vēršot tās uzmanību uz uzaicinājumu. Sākotnēji ĶV ar 2021. gada 19. februāra e-pasta vēstuli pieprasīja piekļuvi atklātajiem lietas materiāliem. Atbildot uz šo e-pasta vēstuli, Komisija tajā pašā dienā skaidri lūdza ĶV, vai, pieprasot piekļuvi atklātajiem lietas materiāliem, tā plāno reģistrēties kā ieinteresētā persona. Tajā pašā dienā ĶV apstiprināja, ka tā ir reģistrējusies kā ieinteresētā persona. Visa e-pasta apmaiņa ir pieejama atklātajos lietas materiālos. Tāpēc Komisija tieši informēja ĶV par paziņojumu par procedūras sākšanu un aicināja to kļūt par ieinteresēto personu pat divas

reizes. Komisija neaicināja ĶV rīkot apspriedes pirms procedūras uzsākšanas, jo Komisija cerēja, ka IDV skaidros ĶV iesaistīšanos netieša finansiālā atbalsta sniegšanā ražotājiem eksportētājiem Indonēzijā. Tādējādi, tā kā Komisija neplānoja izmeklēt iespējamās kompensējamās subsīdijas, ko piešķirusi ĶTR, bet tikai IDV subsīdijas ar ĶV finansiālā atbalsta starpniecību, nebija juridiska pienākuma pirms procedūras sākšanas apspriesties ar ĶV.

- (16) Otrkārt, ĶV norādīja, ka tā pieprasīja sekot lietas virzībai, jo bažījās, ka Komisija var pārkāpt PTO noteikumus un ES tiesību aktus, bet ĶV nav šīs izmeklēšanas subjekts un tai nav pienākuma sniegt informāciju izmeklēšanas laikā. Faktiski ĶV uzskata, ka Komisija jau bija pārkāpusi PTO Nolīgumu par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem ("SKP nolīgums") un pamatregulu, veicot antisubsidēšanas izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu Ķīnas Tautas Republikas ("ĶTR" jeb "Ķīna") un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importu, kas tika uzsākta 2019. gada 16. maijā ⁽⁷⁾ un kuras rezultātā tika noteikti galīgie kompensācijas maksājumi, kas publicēti 2020. gada 15. jūnijā ⁽⁸⁾ ("SŠA antisubsidēšanas izmeklēšana"), tā saukto starpvalstu subsīdiju darbības jomā iekļaujot parasto divpusējo sadarbību starp Ķīnu un Ēģipti ekonomikas un tirdzniecības jomā.
- (17) Komisija atgādināja, ka ĶV nelūdza sekot lietas virzībai, bet pati Komisija paziņojumā par procedūras sākšanu aicināja ĶV reģistrēties kā ieinteresēto personu. Attiecībā uz apgalvojumiem par SŠA antisubsidēšanas izmeklēšanu Komisija uzskatīja, ka tie ir vispārīgi un nepamatoti un tāpat nav šīs izmeklēšanas priekšmets. Jebkurā gadījumā Komisija norādīja, ka ĶV piešķirtais finansiālais atbalsts, ciktāl šāds atbalsts ir attiecināms uz IDV, ietilpst šīs izmeklēšanas darbības jomā. Tādējādi šajā kontekstā ir vajadzīga informācija par ĶV piešķirto finansiālo atbalstu.
- (18) Treškārt, ĶV norādīja, ka pirmajos astoņos mēnešos pēc procedūras sākšanas Komisija tai nav nosūtījusi nevienu informācijas pieprasījumu, kas ir pretrunā PTO prasībai par to, ka izmeklēšanas iestādēm pēc iespējas drīzāk būtu jānorāda no ieinteresētajām personām nepieciešamā informācija, un ka atbildes iesniegšanas termiņš bija 10 dienas, nevis 37 dienas, kas paredzētas SKP nolīguma 12.1.1. pantā un pamatregulas 11. panta 2. punktā.
- (19) Komisija norādīja, ka termiņš informācijas pieprasījuma nosūtīšanai ĶV bija saistīts ar izmeklēšanas virzību. No ĶV pieprasītie elementi izmeklēšanas sākumā nebija pilnībā acīmredzami, un pieprasītā informācija balstījās uz aspektiem, kuru gadījumā bija nepieciešama turpmāka izmeklēšana pēc pirmās AKP (AKP – attālinātas kontrolpārbaudes) sesijas ar Indonēzijas pārstāvjiem. Komisija arī atbildēja, ka tā ir nosūtījusi ĶV informācijas pieprasījumu, nevis anketu. ĶV minētās prasības par termiņu attiecas tikai uz anketām. Informācijas pieprasījumā paredzētais termiņš bija pietiekams, lai sniegtu pieprasīto informāciju. Jebkurā gadījumā, ja ĶV uzskatīja, ka termiņš ir pārāk īss, tā varēja pieprasīt termiņa pagarinājumu, ko tā nedarīja.

1.5. Piezīmes par procedūras sākšanu

1.5.1. IV piezīmes par procedūras sākšanu

- (20) IV neiesniedza rakstiskas piezīmes pirms vai pēc apspriešanās pirms procedūras sākšanas. Tomēr apspriešanās laikā IV apgalvoja, ka kopumā sūdzībā nav pietiekamu pierādījumu tam, ka pastāv iespējamās subsīdiju programmas.

⁽⁷⁾ Paziņojums par antisubsidēšanas procedūras sākšanu attiecībā uz konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importu (OV C 167, 16.5.2019., 11. lpp.).

⁽⁸⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2020/776 (2020. gada 12. jūnijs), ar kuru nosaka galīgos kompensācijas maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importam un groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/492, ar ko nosaka galīgos antidempinga maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importam (OV L 189, 15.6.2020., 1. lpp.).

- (21) Komisija ņēma vērā IV piezīmes. Tomēr, kā sīki izklāstīts memorandā par pierādījumu pietiekamību ("memorands") ⁽⁹⁾, Komisija pēc apgalvojumu par subsīdijām izskatīšanas secināja, ka sūdzībā norādītie, kā arī Komisijas rīcībā esošie un memorandā uzskaitītie pierādījumi bija pietiekami un liecināja par Indijas izcelsmes attiecīgā ražojuma subsidēšanu.

1.5.2. IDV piezīmes par procedūras sākšanu

- (22) 2021. gada 15. februārī IDV iesniedza savu paziņojumu rakstveida versiju – tas tika izdarīts tajā pašā dienā notikušajā apspriedē pirms procedūras sākšanas. Iesniegumā tika apgalvots, ka kopumā sūdzībā nav pietiekamu pierādījumu tam, ka pastāv iespējamās subsīdiju programmas.
- (23) Komisija šo informāciju ņēma vērā memoranda par pierādījumu pietiekamību izstrādes posmā un cieņpilni nepiekrīta IDV piezīmēm. Komisija secināja, ka sūdzībā norādītie, kā arī Komisijas rīcībā esošie un memorandā par pierādījumu pietiekamību uzskaitītie pierādījumi ir pietiekami un liecināja par subsidēšanas esību. Jebkurā gadījumā īpaša uzmanība tika pievērsta elementiem, ko izmeklēšanas laikā uzsvēra IDV.

1.6. Atlase

- (24) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija norādīja, ka saskaņā ar pamatregulas 27. pantu tā varētu veikt ieinteresēto personu atlasī.

1.6.1. Savienības ražotāju atlase

- (25) Paziņojumā par procedūras sākšanu Komisija norādīja, ka ir nolēmusi ierobežot izmeklējamā Savienības ražotāju skaitu līdz samērīgam skaitam, izmantojot atlasī, un ka ir provizoriski izveidojusi Savienības ražotāju izlasi. Komisija izveidoja šo provizorisku izlasi, pamatojoties uz ražošanas un Savienības pārdošanas apjomu, ko stāvokļa analīzes pirms procedūras sākšanas kontekstā ziņojuši Savienības ražotāji, un ņemot vērā arī to ģeogrāfisko atrašanās vietu. Šādi izveidotajā provizorisksajā izlasē bija trīs Savienības ražotāji, kas saražo vairāk nekā 60 % līdzīgā ražojuma Savienībā un pārdod aptuveni 70 % līdzīgā ražojuma apjoma Savienībā, un atrodas četrās dažādās dalībvalstīs. Ieinteresētās personas plašāku informāciju par provizorisko izlasi varēja iegūt lietas materiālos, kas pieejami ieinteresētajām personām, kā arī sniegt piezīmes. Piezīmes netika iesniegtas.
- (26) Tā kā noteiktajā termiņā piezīmes netika saņemtas, Savienības ražotāju pagaidu izlase tika apstiprināta. Tā sastāvēja no *Acciai Speciali Terni S.p.A.*, *Aperam Stainless Europe* un *Outokumpu Stainless OY*. Galīgā izlase ir reprezentatīva attiecībā uz Savienības rūpniecības nozari. Šī izlase atbilda Savienības ražotāju izlasei atsevišķajā antidempinga izmeklēšanā.

1.6.2. Importētāju atlase

- (27) Lai izlemtu, vai ir vajadzīga atlase, un vajadzības gadījumā veidotu izlasi, Komisija aicināja visus zināmos nesaistītos importētājus sniegt paziņojumā par procedūras sākšanu norādīto informāciju.
- (28) Divi nesaistīti importētāji pieteicās kā ieinteresētās personas un sniedza prasīto informāciju. Saņemto atbilžu skaits bija mazs, tāpēc atlase nebija vajadzīga. Par šo lēmumu piezīmes netika saņemtas. Šis importētājs tika aicināts aizpildīt anketu.

⁽⁹⁾ *Sherlock* 2021. gada 17. februāra dokuments Nr. t21.001429.

1.6.3. Ražotāju eksportētāju atlase attiecīgajās valstīs

- (29) Ņemot vērā potenciāli lielo ražotāju eksportētāju skaitu attiecīgajās valstīs, paziņojumā par procedūras sākšanu bija paredzēta izlases veida pārbaude Indijā un Indonēzijā. Tāpēc Komisija aicināja visus zināmos Indijas un Indonēzijas ražotājus eksportētājus sniegt paziņojumā par procedūras sākšanu norādīto informāciju, lai izlemtu, vai ir vajadzīga izlase, un attiecīgā gadījumā veidotu izlasi.
- (30) Turklāt Komisija Indijas pārstāvniecībai Eiropas Savienībā un Indonēzijas Republikas vēstniecībai Briselē lūdza apzināt citus tādus ražotājus eksportētājus, kas varētu būt ieinteresēti piedalīties izmeklēšanā, ja tādi ir, un/vai ar tiem sazināties.

1.6.3.1. Indija

- (31) Divi Indijas uzņēmumi (to grupas) noteiktajā termiņā iesniedza izlases atbildes. Attiecīgie ražotāji eksportētāji: *Chromeni Steels Private Limited (Chromeni)* un *Jindal* grupa izmeklēšanas periodā ražoja 100 % no Indijas NTAV eksporta apjoma no Indijas uz Savienību. Tāpēc Komisija atteicās no Indijas ražotāju eksportētāju izlases veidošanas.
- (32) *Jindal* grupas (Indija) daļu, kas ir iesaistīta NTAV ražošanā un pārdošanā, veido divi ražotāji eksportētāji, divi tirgotāji, viens pakalpojumu sniedzējs un viens izejmateriālu piegādātājs.
- (33) *Jindal* grupa ir vertikāli integrēta, sākot no koksa, gāzes un ferohroma ražošanas, turpinot ar šķidrā nerūsējošā tērauda, plātņu, karsti velmētu ruļļu ražošanu un beidzot ar NTAV ražošanu.
- (34) *Chromeni* nav vertikāli integrēts. Tas sāk ražot NTAV no karsti velmēta nerūsējošā tērauda ruļļiem.

1.6.3.2. Indonēzija

- (35) Prasīto informāciju sniedza un iekļaušanai izlasē piekrita trīs ražotāji eksportētāji vai to grupas no Indonēzijas. Saskaņā ar pamatregulas 27. panta 1. punktu Komisija, pamatojoties uz lielāko reprezentatīvo eksporta apjomu no Indonēzijas uz Savienību izmeklēšanas periodā, izveidoja izlasi no divām tādu ražotāju eksportēju grupām, kurus atvēlētajā laikā varētu reāli izmeklēt – *PT. Indonesia Ruipu Nickel* un *Chrome Alloy (IRNC)* un *PT. Jindal Stainless Indonesia (Jindal Indonesia)*. Izlasē iekļautās ražotāju eksportētāju grupas ražoja vairāk nekā 71 % kopējā lēstā NTAV eksporta apjoma no Indonēzijas uz Savienību izmeklēšanas periodā.
- (36) *IRNC* ir vertikāli integrēts uzņēmums. Uzņēmums sāk ražot NTAV no niķeļa rūdas, un tāpēc tam ir savas kausēšanas iekārtas. Turklāt *IRNC* ir daļa no uzņēmumu grupas, kas ražo dažāda veida tērauda ražojumus, kuri arī ir vertikāli integrēti (šie uzņēmumi sāk ar niķeļa rūdu, un tāpēc tiem ir savas kausēšanas iekārtas), un augšupēji piegādā *IRNC* tērauda ražojumus NTAV ražošanai. Šie uzņēmumi (kopā ar *IRNC*, ko kopā dēvē par *IRNC* grupu) ir *PT. Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry (GCNS)*, *PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel (ITSS)*, *PT. Sulawesi Mining Investment (SMI)* un *PT. Tsingshan Steel Indonesia (TSI)*. Visi šie uzņēmumi atrodas Morovali industriālajā parkā Indonēzijā.
- (37) *Jindal Indonesia* nav vertikāli integrēts. Tas sāk NTAV ražošanu no nerūsējošā tērauda ruļļiem.
- (38) Saskaņā ar pamatregulas 27. panta 2. punktu Komisija par izlases veidošanu apspriedās ar visiem zināmajiem attiecīgajiem ražotājiem eksportētājiem un IDV. Piezīmes netika saņemtas, un tādējādi izlase tika apstiprināta.

1.7. Individuāla pārbaude

- (39) Trešais Indonēzijas ražotājs eksportētājs, kas iesūtīja izlases veidlapu, informēja Komisiju par savu nodomu nepieprasīt individuālu pārbaudi atbilstoši pamatregulas 27. panta 3. punktam. Turklāt Komisija informēja šo izlasē neiekļauto ražotāju eksportētāju par to, ka tas ir aicināts sniegt atbildes uz anketas jautājumiem, ja vēlas, lai to pārbaudītu individuāli. Ražotājs eksportētājs nesniedza atbildes uz anketas jautājumiem. Tā rezultātā individuālas pārbaudes nebija iespējamas.

1.8. Atbildes uz anketas jautājumiem

- (40) Komisija nosūtīja anketas trijiem izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem, sūdzības iesniedzējam, vienam nesaistītajam importētājam, kas bija informējis par sevi, un četriem ražotājiem eksportētājiem attiecīgajās valstīs. Šīs anketas procedūras sākšanas dienā kļuva pieejamas arī tiešsaistē ⁽¹⁰⁾.
- (41) Atbildes uz anketas jautājumiem tika saņemtas no trijiem izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem, sūdzības iesniedzēja, viena nesaistītā importētāja, diviem Indijas ražotājiem eksportētājiem un diviem izlasē iekļautajiem Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem.
- (42) Komisija arī nosūtīja anketu IV un IDV.
- (43) IV anketā bija iekļautas īpašas anketas i) jebkurai finanšu iestādei, kas izsniedza aizdevumus vai eksporta kredītus izmeklējamajiem uzņēmumiem vai to pircējiem (saistībā ar eksporta pircēju kredītiem), ii) desmit lielākajiem izejresursu ražotājiem un izplatītājiem, kuri, iespējams, nodrošināja (hroma rūdu un dzelzsrūdu) par neatbilstoši zemu atlīdzību diviem Indijas ražotājiem eksportētājiem, lai ražotu izmeklējamā ražojumu.
- (44) IDV iesniegtajā anketā bija iekļauta īpaša anketa bankai *Lembaga Pembiayaan Ekspor Indonesia (Indonesia Eximbank)*. Šī finanšu iestāde sūdzībā bija īpaši minēta kā valsts subjekts vai subjekts, kuram IDV uzticējusi vai kuru norīkojusi piešķirt subsīdijas. Turklāt administratīvās ērtības labad IDV tika lūgts nosūtīt īpašas anketas i) jebkurai citai finanšu iestādei, kas piešķir aizdevumus vai eksporta kredītus izlasē iekļautajiem uzņēmumiem vai izlasē iekļauto uzņēmumu pircējiem (saistībā ar pircēju eksporta kredītiem) ⁽¹¹⁾, ii) 10 lielākajiem izmeklējamā ražojuma izejvielu ražotājiem un izplatītājiem, kā arī visiem citiem attiecīgo izejresursu ražotājiem un izplatītājiem, kuri ir piegādājuši izejresursus abiem izlasē iekļautajiem uzņēmumiem, un iii) uzņēmumam *PT. Asuransi Asei Indonesia (ASEI)*, kas sūdzībā minēts kā eksporta kredīta apdrošināšanas pakalpojuma sniedzējs uz koncesijas pamata, iespējams, arī izmeklējamā ražojuma ražotājiem.
- (45) Turklāt IDV iesniegtajā anketā bija iekļauta īpaša anketa uzņēmumam *PT. Indonesia Morowali Industrial Park (IMIP)*, kas darbojas industriālajā parkā, kurā atrodas viens no izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem *IRNC*. Tā kā *IMIP* ir uzņēmums, kas saistīts ar *IRNC*, *IRNC* arī tika lūgts nosūtīt to pašu anketu *IMIP*.
- (46) IDV tika prasīts apkopot visas atbildes, ko sniedz minētie subjekti, un nosūtīt tās tieši Komisijai.
- (47) Komisija saņēma atbildes uz anketas jautājumiem no IV, tomēr tajās nebija iekļautas atbildes uz 43. apsvērumā minētajām īpašajām anketām, kā arī no IDV, kas ietvēra atbildes no *Indonēzijas Eximbank*, trim citām finanšu iestādēm un vienpadsmit izejmateriālu piegādātājiem – četriem ogļu ieguves uzņēmumiem (*PT. Sungai Danau Jaya*, *PT. Tanah Bumbu Resources*, *PT. Wahana Baratama Mining* un *PT. Bukit Asam Tbk*), trīs niķeļa rūdas ieguves uzņēmumiem (*PT. GAG Nikel*, *PT. Ceria Nugraha Indotama* un *PT. Tiran Indonesia*), četriem niķeļa rūdas un ogļu tirgotājiem (*PT. Ekasa Yad Resouces*, *PT. Batu Bara Global Energy*, *PT. Rwood Resources Indonesia* un *PT. Bumi Nusantara Jaya*), *ASEI* un *IMIP*. Komisija saņēma tās pašas *IMIP* anketas atbildes arī no *IRNC*.

⁽¹⁰⁾ https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2513

⁽¹¹⁾ Anketai tika pievienots to finanšu iestāžu saraksts, kuras piešķir aizdevumus vai eksporta kredītus izlasē iekļautajiem uzņēmumiem.

1.9. Pārbaudes apmeklējumi

- (48) Ņemot vērā Covid-19 uzliesmojumu un dažādu dalībvalstu, kā arī dažādu trešo valstu ieviestos pārvietošanās ierobežojumus, Komisija pagaidu posmā nevarēja veikt pārbaudes apmeklējumus saskaņā ar pamatregulas 16. pantu. Tā vietā saskaņā ar paziņojumu par Covid-19 uzliesmojuma ietekmi uz antidempinga un antisubsidēšanas izmeklēšanām ⁽¹²⁾ Komisija veica attālinātu visas tās informācijas kontrolpārbaudi, ko uzskatīja par nepieciešamu pagaidu konstatējumu izdarīšanai.
- (49) Neskarot pamatregulas 28. panta piemērošanu, Komisija, izmantojot videokonferenci, attālināti veica IV un IDV atbildi uz anketas jautājumiem kontrolpārbaudi. Attiecīgo ministriju ierēdņi piedalījās attālinātajā kontrolpārbaudē (AKP). IDV AKP ietvēra arī *Indonesia Eximbank* un divu izejmateriālu piegādātāju *PT. Gag Nickel* un *PT. Sungai Danau Jaya* sniegtās informācijas AKP.
- (50) Turklāt Komisija veica tālāk norādīto uzņēmumu / personu attālinātās AKP.
- a) Savienības asociācija, kas pārstāv trīs izlasē iekļautos Savienības ražotājus:
- Eiropas Tērauda asociācija (*EUROFER*), Brisele, Beļģija.
- b) Ražotāji eksportētāji Indijā:
- *Chromeni Steels Private Limited (Chromeni)*, Ahmedabada,
 - *Jindal Stainless Limited (JSL)*, Ņūdeli, un *Jindal Stainless Hisar Limited (JSHL)*, Ņūdeli, un ar tiem saistītie uzņēmumi, jo īpaši saistītie tirgotāji *Jindal Stainless Steelway Limited (JSS)*, Gurugram and *Jindal Steelitalia Limited (JSL)*, Gurugrama, pakalpojumu sniedzējs *Jindal United Steel Limited (JUSL)*, Ņūdeli, un izejvielu piegādātājs *Jindal Coke Limited (JCL)*, Ņūdeli, kopā saukti par *Jindal* grupu).
- c) Ražotāji eksportētāji Indonēzijā:
- *PT. Indonesia Ruipu Nickel un Chrome Alloy (IRNC)*, Džakarta, un ar to saistītie uzņēmumi, jo īpaši četri galvenie saistītie izejresursu piegādātāji no Indonēzijas *PT. Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry (GCNS)*, Džakarta, *PT. Indonesia Tsingshan Stainless Steel (ITSS)*, Džakarta, *PT. Sulawesi Mining Investment (SMI)*, Jakarta and *PT. Tsingshan Steel Indonesia (TSI)*, Džakarta (kopā ar *IRNC* – “*IRNC* grupa”), kā arī saistītais industriālais parks, kur atrodas *IRNC* grupa, proti, *PT. Indonesia Morowali Industrial Park (IMIP)*, Džakarta,
 - *Jindal Stainless Indonesia (Jindal Indonesia)*, Gresika.

1.10. Pagaidu pasākumu nenoteikšana un turpmākā procedūra

- (51) Komisija 2021. gada 20. oktobrī saskaņā ar pamatregulas 29.a panta 2. punktu informēja ieinteresētās personas, ka tai ir nodoms nenoteikt pagaidu pasākumus, bet turpināt izmeklēšanu.
- (52) Komisija turpināja ievākt un pārbaudīt visu informāciju, ko tā uzskatīja par vajadzīgu galīgo konstatējumu izdarīšanai.

1.11. Galīgās informācijas izpaušana

- (53) Komisija 2021. gada 17. decembrī visas personas informēja par būtiskiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tā plānoja noteikt galīgo antisubsidēšanas maksājumu attiecīgā ražojuma importam (“galīgās informācijas izpaušana”). Visām personām tika noteikts termiņš, līdz kuram tās varēja iesniegt piezīmes. Ieinteresētajām personām bija iespēja sniegt piezīmes par izmeklēšanas sākšanu un prasīt, lai tās uzklausītu Komisija un/vai tirdzniecības procedūras uzklausīšanas amatpersona.
- (54) Pēc tam 2022. gada 21. janvārī ieinteresētās personas saņēma papildu galīgo izpausto informāciju (“papildu galīgās informācijas izpaušana”), un tām tika noteikts termiņš, līdz kuram tās varēja sniegt piezīmes par šo jautājumu. Visām ieinteresētajām personām bija iespēja pieprasīt uzklausīšanu Komisijā un/vai pie tirdzniecības procedūras uzklausīšanas amatpersonas.

⁽¹²⁾ Paziņojums par Covid-19 uzliesmojuma ietekmi uz antidempinga un antisubsidēšanas izmeklēšanām (2020/C 86/06) (OV C 86/06, 16.3.2020., 6. lpp.).

- (55) Piezīmes tika saņemtas no sūdzības iesniedzēja, IV, IDV, KVV, izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, nesaistīta importētāja LSI un importētāju un izplatītāju konsorcijs *Euranimi*.
- (56) Personām, kas to pieprasīja, tika sniegta iespēja tikt uzklautām. Notika *IRNC* grupas un *Euranimi* uzklautšana.
- (57) Ieinteresēto personu sniegtās piezīmes tika izskatītas un attiecīgā gadījumā ņemtas vērā šajā regulā.
- (58) *IRNC* grupa apgalvoja, ka ir pārkāptas tās tiesības uz aizstāvību, jo tai nav dots pietiekami laiks, lai sagatavotu piezīmes par galīgo izpausto informāciju. Atbildot uz šo apgalvojumu, Komisija uzsvēra, ka *IRNC* grupai sākotnēji tika dots 18 dienu termiņš piezīmju sniegšanai, kas ievērojami pārsniedz tiesību aktos noteikto 10 dienu termiņu, kurš Komisijai ir jāpiešķir ieinteresētajām personām pēc galīgās informācijas izpaušanas. Turklāt Komisija pēc uzņēmuma pieprasījuma piešķīra tam trīs dienu pagarinājumu. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka *IRNC* grupai tika dots pietiekami daudz laika, lai iesniegtu savas piezīmes par galīgās informācijas izpaušanu, un apgalvojums tika noraidīts.
- (59) *Jindal* grupa un *Jindal Indonesia* lūdza Komisiju nodrošināt, ka rosinātie kompensācijas maksājumi un tērauda aizsardzības pasākumi netiek apvienoti, kā tas tika darīts antidempinga regulā.
- (60) Tas ir apskatīts 1083. un 1084. apsvērumā.
- (61) Juridiskās noteiktības labad *Jindal* grupa un *Jindal Indonesia* arī lūdza Komisijai Regulā (ES) 2019/1382 ⁽¹³⁾ iekļaut rosināto regulu, ar ko nosaka antisubsidēšanas maksājumus.
- (62) Komisija norādīja, ka 3. pantā jau ir risināts jautājums par mijiedarbību starp maksājumiem, kas iekasēti saskaņā ar šo regulu, un maksājumiem, kas iekasēti saskaņā ar Regulu (ES) 2019/159 ⁽¹⁴⁾. Pēdējā Regulas (ES) 2019/1382 grozījumā Komisija jau paziņoja, ka nākotnē katrā regulā, ar ko nosaka antidempinga un/vai antisubsidēšanas pasākumus attiecībā uz tērauda ražojumiem, uz kuriem attiecas arī aizsardzības pasākums, tiks iekļauti īpaši noteikumi, kas novērš to piemērošanu vienlaikus ar tarifa kvotas pārsniegšanas aizsardzības maksājumu ⁽¹⁵⁾.
- (63) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Euranimi* un *LSI* apgalvoja, ka Komisijai būtu jāatliek pasākumi saskaņā ar pamatregulas 24. panta 4. punktu.
- (64) Komisija apstiprināja, ka ir saņēmusi šo personu sniegto informāciju, un atgādināja tām, ka, ja Komisija to uzskata par lietderīgu, tā var pieņemt lēmumu atlikt pasākumus, ja tirgus apstākļi uz laiku ir mainījušies tiktāl, ka ir maz ticams, ka atlikšanas rezultātā atsāksies kaitējums, un ja tas ir Savienības interesēs.

2. ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGAIS RAŽOJUMS

2.1. Attiecīgais ražojums

- (65) Ražojums, uz kuru attiecas šī izmeklēšana, ir Indijas un Indonēzijas izcelsmes plakani nerūsējošā tērauda velmējumi, kas pēc aukstās velmēšanas (aukstās presēšanas) tālāk netiek neapstrādāti un ko patlaban klasificē atbilstoši KN kodiem 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20 un 7220 90 80. KN kodi ir norādīti vienīgi informācijai.

⁽¹³⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/1382 (2019. gada 2. septembris), ar ko groza dažas regulas, ar kurām piemēro antidempinga vai antisubsidēšanas pasākumus attiecībā uz konkrētiem tērauda ražojumiem, uz kuriem attiecas aizsardzības pasākumi (OV L 227, 3.9.2019., 1. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/159 (2019. gada 31. janvāris), ar ko nosaka galīgos aizsardzības pasākumus pret konkrētu tērauda ražojumu importu (OV L 31, 1.2.2019., 27. lpp.).

⁽¹⁵⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2021/1754 (2021. gada 4. oktobris), ar kuru groza Īstenošanas regulu (ES) 2019/1382, ar ko groza dažas regulas, ar kurām piemēro antidempinga vai antisubsidēšanas pasākumus attiecībā uz konkrētiem tērauda ražojumiem, uz kuriem attiecas aizsardzības pasākums (OV L 352, 5.10.2021., 1. lpp.), 6. apsvērumus.

2.2. Līdzīgais ražojums

- (66) Izmeklēšanā tika konstatēts, ka visiem turpmāk minētajiem ražojumiem ir vienādas fizikālās, ķīmiskās un tehniskās pamatīpašības, kā arī tie paši pamatlietoējuma veidi:
- attiecīgais ražojums,
 - attiecīgajās valstīs ražots un to iekšzemes tirgū pārdots ražojums, un
 - ražojums, ko Savienības ražošanas nozare ražo un pārdod Savienībā.
- (67) Tādēļ Komisija ir secinājusi, ka minētie ražojumi ir līdzīgi ražojumi pamatregulas 2. panta c) punkta nozīmē.

2.3. Apgalvojumi par ražojumu klāstu

- (68) Viens Savienības ražotājs, kas darbojās arī kā importētājs un galalietotājs, pieprasīja no ražojumu klāsta izslēgt 200. un 201. tērauda klases nerūsējošā tērauda aukstos velmējumus. Izmeklēšanā tika konstatēts, ka šādi ražojumi ir savstarpēji aizstājami īpašību ziņā. Komisija arī secināja, ka šā izslēgšanas pieprasījuma apmierināšana patiešām radītu pārmērīgu slogu muitas dienestiem, kuriem būtu jāveic laboratorijas tests un jāpārbauda katra sūtījuma galalietojums. Turklāt dati, ko uzņēmums iesniedza attiecībā uz 200. un 201. klases tērauda un citu ražojumu pirkumiem no attiecīgajām valstīm, liecināja, ka tas no šīm valstīm ir iegādājies citus ražojumus, kas ietilpst šajā izmeklēšanā aplūkoto ražojumu klāstā, un tas pēc būtības ir saistīts ar šķērskompensācijas risku. Turklāt, lai gan uzņēmums apgalvo, ka šīm tērauda klasēm ir tikai viens galalietojums, nevar izslēgt, ka tām varētu būt citi lietojumi.
- (69) Tāpēc Komisija secināja, ka apmierināt šo ražojuma izslēgšanas pieprasījumu nebūtu atbilstoši, un tādējādi tas tika noraidīts.

3. SUBSIDĒŠANA: INDIJA

3.1. Subsīdijas un subsīdiju programmas, kas ietilpst šo izmeklēšanu darbības jomā

- (70) Pamatojoties uz sūdzībā, paziņojumā par procedūras sākšanu un atbildēs uz Komisijas anketas jautājumiem sniegto informāciju, tika izmeklēta iespējama subsīdēšana ar šādu IV subsīdiju palīdzību.
- i) Tieša un iespējama tieša līdzekļu pārskaitīšana:
- pirmsnosūtīšanas un pēcnosūtīšanas kredīta finansējums,
 - eksporta finansējuma procentu izlīdzināšanas shēma,
 - eksporta kredītaģentūru nodrošinātie stimuli,
 - Indijas Valsts bankas (IVB) un Tērauda attīstības fonda (TAF) preferenciālie aizdevumi,
 - TAF un Tērauda ministrijas dotācijas pētniecībai un izstrādei.
- ii) Negūtie vai neiekasētie valdības ieņēmumi, kas citādi ir jāmaksā:
- atbrīvojumi no nodokļu nomaksas un atvieglojumu shēmas:
 - a) uzlabotas atļauju piešķiršanas shēma (UAPS);
 - b) beznodokļu importa atļauju shēma (BIAS);
 - c) nodokļu atmaksas shēma (NAS);
 - d) ražošanas līdzekļu eksporta veicināšanas shēma (RLEVS);
 - e) Indijas izcelsmes preču eksporta shēma (IPES);
 - f) eksporta veicināšana, izmantojot atbrīvojumus no nodevu un nodokļu nomaksas – domājams eksports;
 - stimuli uz eksportu orientētām struktūrām (EOS) un speciālajām ekonomiskajām zonām (SEZ);
 - ienākuma nodokļa stimuli.

iii) Preču piegāde un pakalpojumu sniegšana par neatbilstoši zemu atlīdzību (NZA):

- hroma rūdas piegāde par neatbilstoši zemu atlīdzību,
- dzelzsrūdas piegāde par neatbilstoši zemu atlīdzību.

iv) Preču iegāde, izmantojot valsts iepirkuma politiku.

v) *Exim Bank* piedāvātie stimuli pircēju kredītu veidā.

vi) Gudžaratas štata vietējo subsīdiju shēmu nodrošinātie stimuli.

3.2. Shēmas, kurām netika gūti pierādījumi par subsidēšanu

– Pirmsnosūtīšanas un pēcnosūtīšanas kredīta finansējums

- (71) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Indijas bankas nodrošina pirmsnosūtīšanas eksporta finansējumu eksportētājiem, kuri pieprasa maksu par pārdotajām precēm pirms šo preču nosūtīšanas. Līdzīgi pēcnosūtīšanas eksporta finansējums ir aizdevums, ko finanšu iestādes piešķir eksportētājiem. Šo shēmu pārvalda Indijas Rezervju banka (IRB), Indijas centrālā banka. Tika arī apgalvots, ka IV ar centrālās bankas starpniecību uztic privātām Indijas bankām vai norīko tās veikt finansiālu ieguldījumu tiešas līdzekļu pārskaitīšanas veidā (pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) daļa un 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) daļa). Lai gūtu ieguvumu no šīm shēmām, eksportētājam ir tikai jāsniedz pierādījumi par eksportu, un netiek prasīts veikt kādu riska novērtējumu. Tādējādi eksportētāja ieguvums ir starpība starp šādi saņemto preferenciālo likmi un līdzīgu aizdevumu tirgus likmi Indijā.
- (72) Viens no Indijas ražotājiem eksportētājiem ierobežotā apmērā IP laikā izmantoja pirmsnosūtīšanas kredītus.
- (73) Uzņēmums izmantoja pirmsnosūtīšanas kredītus saskaņā ar apgrozāmā kapitāla mehānismiem (kreditlīnijām), ko piešķir publiskās un privātās bankas. Piemērotā procentu likme tika noteikta saskaņā ar tirgus nosacījumiem un tādā līmenī, kādu noteica citas publiskas un privātas bankas (tostarp starptautiskās bankas), kurās uzņēmumam bija atvērtas kreditlīnijas. Procentu likmes pamatā bija pamata aizdevumu standartlikme (PASL) attiecībā uz eksporta kredītiem INR vai LIBOR likme attiecībā uz eksporta kredītiem USD. Abos gadījumos starpība tika pievienota, pamatojoties uz uzņēmuma kreditreitinga novērtējumu. Tās pašas kreditlīnijas tika arī izmantotas iekšzemes īstermiņa finansējumam.
- (74) Abi Indijas ražotāji eksportētāji IP laikā neizmantoja pēcnosūtīšanas eksporta kredītus.
- (75) Tādējādi Komisijai nebija nepieciešams sīkāk analizēt šīs shēmas.

– Eksporta finansējuma procentu izlīdzināšanas shēma

- (76) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka procentu izlīdzināšanas shēma (PIS) sniedz eksportētājiem finansiālu ieguldījumu tieša līdzekļu pārskaitījuma veidā, nodrošinot kompensāciju šo eksportētāju aizdevējiem 3–5 % apmērā no to procentu vērtības, kas citādi būtu jāmaksā par konkrētiem aizdevumiem.
- (77) Abi Indijas ražotāji eksportētāji IP laikā neizmantoja PIS.
- (78) Tādējādi Komisijai nebija nepieciešams sīkāk analizēt šo shēmu.

– Eksporta kredītaģentūru nodrošinātie stimuli

- (79) IV pilnībā pieder divas eksporta kredītaģentūras – *Export Credit Guarantee Corporation of India Ltd (ECGC)* un *Exim Bank of India*. Abu aģentūru galvenais mērķis ir veicināt Indijas eksportu. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka šo aģentūru sniegtie stimuli dod ieguvumu eksportētājiem, jo tie nodrošina apdrošināšanu, kredītgarantijas, kreditlīnijas un eksporta kredītus atbilstoši nosacījumiem, kas ir mazāk stingri nekā tirgū esošie nosacījumi.
- (80) Abi Indijas ražotāji eksportētāji neizmantoja ECGC vai Exim Bank sniegtās kredītgarantijas, eksporta kredītus vai kreditlīnijas.

(81) Tomēr divi *Jindal* grupas ražotāji ir iekļauti *ECGC* apdrošināšanas polisēs. Komisija nekonstatēja, ka šie apdrošināšanas līgumi atšķirtos no parastajiem tirgus apstākļiem. Prēmiju summa bija atkarīga no maksimālā zaudējumu seguma, valstīm un pircējiem, kuri iekļauti polisē, un no iepriekšējās prasību vēstures, proti, no uzņēmumu riska profila. Komisija pārbaudīja, vai ir samaksātas visas prēmiju maksas un maksājumi.

(82) Tādējādi Komisijai nebija nepieciešams sīkāk analizēt šo shēmu.

– Indijas Valsts bankas (IVB) un Tērauda attīstības fonda (TAF) preferenciālie aizdevumi,

(83) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka IV nerūsējošā tērauda ražotājiem ar Indijas Valsts bankas (IVB) un Tērauda attīstības fonda (TAF) starpniecību izsniedz nozarei specifiskus preferenciālus aizdevumus.

(84) IVB bija viena no bankām, kas piešķīra *Jindal* grupai ilgtermiņa aizdevumus, bet Komisija tos neuzskatīja par nozarei specifiskiem vai preferenciāliem. Procentu likme tika noteikta, pamatojoties uz *BLPR* + starpību. Faktiski IVB piemērotā procentu likme bija nedaudz augstāka nekā procentu likmes, ko piemēroja privātas bankas, kuras piešķīra *Jindal* grupai ilgtermiņa aizdevumus ar līdzīgu termiņu.

(85) Izmeklēšanas periodā neviens no abiem Indijas ražotājiem eksportētājiem nebija saņēmis aizdevumus no Tērauda attīstības fonda.

(86) Tādējādi Komisijai nebija nepieciešams sīkāk analizēt šo shēmu.

– TAF un Tērauda ministrijas dotācijas pētniecībai un izstrādei

(87) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka IV ar TAF starpniecību nodrošina tērauda ražotājiem dotācijas pētniecībai un izstrādei. Pētniecības un izstrādes dotācijas var saņemt arī tieši no Tērauda ministrijas.

(88) Abi Indijas ražotāji eksportētāji IP laikā nesaņēma dotācijas pētniecībai un izstrādei vai dotācijas, ko varēja piešķirt IP.

(89) Tādējādi Komisijai nebija nepieciešams sīkāk analizēt šo shēmu.

– Atbrīvojumi no nodokļu nomaksas un atvieglojumu shēmas

(90) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka izmeklējamā ražojuma ražotāji gūst labumu no vairākām pirmseksporta un pēceksporta nodokļu atmaksas shēmām, atbilstoši kurām importētās izejvielas vai ražošanas līdzekļus var atbrīvot no muitas nodokļu un ievedmuitas nodokļu nomaksas. Šīs shēmas ražotājiem eksportētājiem dod ieguvumu pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļas un 3. panta 2. punkta nozīmē, kas ir vienāds ar valdības negūto ieņēmumu summu un līdz ar to ar neiekasēto nodokļu un maksājumu summu.

(91) Kā paskaidrots 117.–205. apsvērumā zemāk, viens vai abi Indijas ražotāji eksportētāji guva ieguvumu no dažām atbrīvojumu no nodokļu nomaksas un atvieglojumu shēmām, proti, IAS, NAS, RLEVS un IPES.

(92) Tomēr neviens no abiem ražotājiem eksportētājiem IP laikā neguva labumu no BIAS shēmas, kā arī nebija iekšzemes pārdošanas darījumu, kas tika klasificēti kā domājama eksports. Tāpēc Komisijai nebija nepieciešams sīkāk analizēt šīs divas pēdējās shēmas.

– Stimuli uz eksportu orientētām struktūrām (EOS) un speciālajām ekonomiskajām zonām (SEZ)

(93) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka izmeklējamā ražojuma ražotāji gūst labumu no vairākiem nodokļu atvieglojumiem, jo tie reģistrēti kā EOS vai atrodas SEZ.

(94) Tomēr neviens no abiem Indijas ražotājiem eksportētājiem IP laikā nebija reģistrēts kā EOS, ne arī kā EOS guva labumu no jebkādam iepriekšējām subsīdijām ražošanas līdzekļiem, ko varētu attiecināt uz IP. Tāpat neviens no abiem Indijas ražotājiem eksportētājiem neatradās SEZ.

(95) Tādējādi Komisijai nebija nepieciešams sīkāk analizēt šīs shēmas.

– Ienākuma nodokļa stimuli

- (96) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka izmeklējamā ražojuma ražotāji gūst labumu no ienākuma nodokļa atskaitījumiem un atbrīvojumiem, kas izriet no vairākām programmām, tostarp tiem ir:
- samazināta ienākuma nodokļa likme jaundibinātiem uzņēmumiem,
 - ienākuma nodokļa atskaitījumi par pētniecības un izstrādes izmaksām,
 - ienākuma nodokļa atskaitījumi peļņai, kas gūta lielos rūpnieciskos projektos (INA),
 - ienākuma nodokļa atskaitījumi peļņai īpašas kategorijas uzņēmumos,
 - ienākuma nodokļa atskaitījumi ieguldījumiem jaunās ražotnēs un iekārtās.
- (97) Abi Indijas ražotāji eksportētāji IP laikā nesaņēma nekādus atbrīvojumus no ienākuma nodokļa nomaksas, atskaitījumus vai tiesības piemērot samazinātas nodokļa likmes.
- (98) Tādējādi Komisijai nebija nepieciešams sīkāk analizēt šo shēmu.

– Dzelzs rūdas piegāde par neatbilstoši zemu atlīdzību

- (99) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka IV ir īstenojusi politiku, kas paredz augstus izvedmuitas nodokļus dzelzs rūdai. Tādējādi valdība nodrošināja šo ražojumu iekšzemes piedāvājuma pieaugumu un garantēja, ka dzelzs cenas paliek krietni zemākas par starptautisko līmeni. Šo izvedmuitas nodokļu un citu elementu rezultātā IV uzticēja izejvielu ražotājiem vai norīkoja tos nodrošināt izejresursus Indijas ražotājiem par neatbilstoši zemu atlīdzību.
- (100) Tomēr neviens no abiem Indijas ražotājiem eksportētājiem savā ražošanas procesā neizmanto dzelzs rūdu. Tāpēc Komisijai nav nepieciešams sīkāk analizēt šo shēmu.

– Preču iegāde, izmantojot valsts iepirkuma politiku

- (101) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka IV ir atbalstījusi Indijas nerūsējošā tērauda auksto velmējumu rūpniecības nozari, izmantojot valsts iepirkumus. Tika norādīts, ka valdības iestādēm savos iepirkumos ir jāizmanto Indijas tērauda un dzelzs minimālā procentuālā daļa (no 15 % līdz 50 %). Turklāt, ja ārvalstu solītājs piedāvā zemāko cenu, tas var iegūt tiesības piegādāt tikai pusi no pasūtījuma daudzuma. Tiesības piegādāt otru daļu jāpiešķir vietējam piegādātājam, kas spēj piedāvāt cenu, kura ir ne vairāk kā par 20 % augstāka par ārvalstu solītāja cenu. Tikai tad, ja neviens vietējais piegādātājs nevar piedāvāt cenu, kas ir ne vairāk kā par 20 % augstāka par zemāko cenu (kas ir maz ticams, ņemot vērā plašo rezervi), efektīvāks ārvalstu pretendents var saņemt tiesības uz pārējo līguma daļu.
- (102) Viens no Indijas ražotājiem eksportētājiem IP laikā sekmīgi piedalījās valsts iepirkuma procedūrās.
- (103) Komisija pārbaudīja visas iepirkuma procedūras un konkursus, kas bija saistīti ar attiecīgo Indijas uzņēmumu IP laikā. Tomēr netika atrasti neviens elements, kas liecināja par konkrētu subsidēšanu.
- (104) Konkursi tiek publicēti tiešsaistē Indijas attiecīgo administratīvo vienību, iestāžu vai valsts uzņēmumu (piemēram, "Indijas dzelzceļa") tīmekļa vietnēs, un uzņēmumi var brīvi nosūtīt savus piedāvājumus. Tā ir standarta prakse, ka iepirkuma apjoms tiek sadalīts starp diviem uzņēmumiem. Uzņēmumam, kas piedāvāja viszemāko cenu, piešķir tiesības uz 60 % no iepirkuma apjoma, un uzņēmumam, kas piedāvā otru zemāko cenu, tiek piešķirtas tiesības uz atlikušajiem 40 % līguma, ja tas pielāgos savu cenu piedāvājuma uzvarētāja piedāvātajam līmenim. Šo noteikumu piemēro arī tad, ja viens vai abi attiecīgie uzņēmumi ir ārvalstu pretendenti.
- (105) Protams, daži iepirkumi ir pieejami tikai vietējiem uzņēmumiem. Tomēr, ja procedūra ir atvērta ārvalstu pretendentiem, nepastāv cenu diskriminācija, kā apgalvo sūdzības iesniedzējs. Cenu preference (20 %) vietējiem piegādātājiem pastāv tikai attiecībā uz iepirkumiem, kas saistīti ar ražošanas līdzekļiem ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ Politika par valsts iepirkuma preferenci iekšzēmē ražotiem dzelzs un tērauda ražojumiem (pārskatītā redakcija), 2019. gads, 2.11. pants, un B pielikums (*Indijas Oficiālais Vēstnesis*, Nr. 324, 2019. gada 29. maijs).

- (106) Komisija pārbaudīja, vai visās iepirkuma procedūrās, kur IP laikā līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas Indijas NTAV ražotājam neatkarīgi no tā, vai tās bija pieejamas ārvalstu pretendentiem, atlasītais uzņēmums bija piedāvājis viszemāko cenu vai kā uzņēmumam ar otru labāko piedāvājumu tam bija jāpielāgo sava cena zemākajai piedāvātajai cenai.
- (107) Pēc galīgās informācijas izpaušanas sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka ārvalstu pretendentu izslēgšana no dažām iepirkuma procedūrām izraisīja konkurences ierobežošanu un tādējādi vispārējo cenu pieaugumu, kas pielīdzināms finansiālajam ieguldījumam, iegādājoties preces par neatbilstoši zemu atlīdzību.
- (108) Turklāt sūdzības iesniedzējs arī norādīja, ka, izslēdzot importu no noteiktiem konkursiem, Indijas iepirkuma noteikumi garantē Indijas ražotājiem noteiktus iepirkumu apjomus, kas jau pats par sevi tiem dod ieguvumu.
- (109) Komisija piekrīt, ka ārvalstu pretendentu izslēgšana potenciāli samazina konkurenci un var izveidot tirgu tikai vietējiem pretendentiem. Tomēr *Jindal* grupas pārdošanas apjoms, saņemot tiesības slēgt līgumu publiskā iepirkuma procedūrās, bijaniecīgs salīdzinājumā ar uzņēmuma kopējo iekšzemes pārdošanas apjomu IP laikā. Turklāt, analizējot Indijas NTAV ražotājam IP laikā piešķirtās tiesības slēgt līgumu iepirkuma procedūras rezultātā, Komisija nepamanīja būtiskas atšķirības uzvarētāju piedāvājumu cenu līmeņos ārvalstu uzņēmumiem atvērtos konkursos un konkursos, kuros tie nepiedalījās. Tādējādi šajā konkrētajā gadījumā Komisija nav konstatējusi kādu būtisku ieguvumu pamatregulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

– Exim Bank piedāvātie stimuli pircēju kredītu veidā

- (110) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka *Exim Bank* piedāvā kredītlīnijas un pircēja kredītus. Šie stimuli tiek nodrošināti ārvalstu valdībām, ārvalstu attīstības bankām un ārvalstu finanšu iestādēm, komercbankām ārvalstīs vai citām struktūrām, nevis eksportētājiem. Finansējums tiem ļauj veikt iegādi no Indijas eksportētājiem uz atliktā kredīta nosacījumiem.
- (111) Neviens no izmeklējamā ražotāju eksportētāju eksporta pārdošanas darījumiem IP laikā netika apmaksāts ar *Exim Bank* kredītlīnijām vai pircēja kredītu.
- (112) Tādējādi Komisijai nebija nepieciešams sīkāk analizēt šīs shēmas.

– Gudžaratas štata vietējo subsīdiju shēmu nodrošinātie stimuli

- (113) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka papildus IV piešķirtajām subsīdijām daži NTAV ražotāji var gūt labumu no štata līmeņa subsīdiju shēmām, ko nodrošina Gudžaratas valdība (GV). Sūdzībā ir uzskaitītas četras vietējās shēmas:
- Rūpniecības stimulēšanas shēma 2016.–2021. gadam, kas nodrošina nodokļu atvieglojumus jauniem uzņēmumiem, kuri izveidoti Gudžaratā,
 - Gudžaratas PVN atvieglojumu shēma – Gudžaratas uzņēmums var atgūt PVN, kas samaksāts par tā iegādātajiem izejresursiem, priekšnodokļa kredīta veidā,
 - Speciālo ekonomikas zonu likums – nodokļu atbrīvojumi attiecībā uz zīmognodevu un reģistrācijas maksu,
 - atbrīvojums no nodokļa par pārdošanu un citiem štata nodokļiem par izejresursu iegādi SEZ vai SEZ struktūrvienībai.
- (114) Tikai viens no Indijas ražotājiem eksportētājiem, uz kuriem attiecas izmeklēšana, atrodas Gudžaratas štatā un, iespējams, varētu izmantot iepriekš minētās vietējās subsīdiju shēmas. Tomēr netika konstatēts, ka uzņēmums IP laikā būtu guvis ieguvumu no šīm shēmām.
- (115) Tādējādi Komisijai nebija nepieciešams sīkāk analizēt šīs shēmas.

– Elektroenerģijas nodevas atskaitījums (Gudžaratas valdība)

- (116) Komisija konstatēja, ka viens ražotājs eksportētājs izmantoja šo pasākumu IP laikā. Tomēr, tā kā izrādījās, ka ieguvums no šā pasākuma uzņēmumam bija niecīgs (0,02 %), Komisija izlēma neizmeklēt šo pasākumu dziļāk.

3.3. Shēmas, kuru gadījumā tika gūti pierādījumi par subsidēšanu

3.3.1. Atbrīvojumi no nodokļu nomaksas un atvieglojumu shēmas

- (117) Shēmas – IAS, RLEVS un IPES – pamatojas uz 1992. gada Ārējās tirdzniecības (attīstības un regulēšanas) likumu (Nr. 22, 1992. gads), kas stājās spēkā 1992. gada 7. augustā (“Ārējās tirdzniecības likums”). Ārējās tirdzniecības likums pilnvaro IV nākt klajā ar paziņojumiem par eksporta un importa politiku. Minētos paziņojumus apkopo dokumentos “Ārējās tirdzniecības politika”, un Tirdzniecības ministrija tos parasti publicē reizi piecos gados un pastāvīgi atjaunina.
- (118) Ārējās tirdzniecības politikas dokuments, kas attiecas uz IP, ir “Ārējās tirdzniecības politika 2015–20” (FTP 2015–20). Turklāt IV nosaka procedūras attiecībā uz FTP 2015–20 arī dokumentā “Procedūru rokasgrāmata, 2015–20” (“HOP 2015–20”).
- (119) NAS shēmas pamatā ir 1962. gada Muitas likuma 75. pants, 1944. gada Centrālā akcīzes likuma 37. pants, 1994. gada Finanšu likuma 93.A un 94. pants un 1995. gada Muitas, centrālo akcīzes nodokļu un nodokļu par pakalpojumiem atmaksas noteikumi. Atmaksas likmes tiek regulāri publicētas.
- (120) Vispārīgi jānorāda, ka Komisija nevarēja saprātīgā termiņā pabeigt dažu ar eksporta / importa darījumiem saistītu dokumentu attālināto kontrolpārbaudi šajā apakšiedaļā aprakstīto nodokļu atmaksas shēmu ietvaros, kā to pieprasīja un kā par to vienojās AKP laikā. Šajā ziņā Komisija, pamatojoties uz pamatregulas 28. panta 3. punktu, izmantoja vislabākos pieejamos faktus, ja tika konstatētas neatbilstības starp uzņēmumu un IV paziņotajiem rādītājiem.
- (121) Pēc galīgās informācijas izpaušanas viens no Indijas ražotājiem eksportētājiem apgalvoja, ka IAS, NAS un IPES shēmu mērķis ir neitralizēt muitas nodokļus, ko uzņēmums maksā par eksportētajos ražojumos izmantoto izejvielu importu, un tāpēc šīs trīs shēmas nedod uzņēmumam ieguvumu.
- (122) Tomēr pretēji šim apgalvojumam ieguvumi, ko uzņēmumi saņēmuši saskaņā ar NAS un IPES shēmām, nav tieši saistīti ar nodokļiem, kas maksājami par to izejvielu importu, kuras uzņēmums izmanto eksportētajos ražojumos.
- (123) NAS shēmas gadījumā eksporta uzņēmums saņem skaidras naudas maksājumus, kas ir saistīti tikai ar tā eksporta FOB vērtību. Attiecīgajam uzņēmumam vispār nav jāimportē izejvielas.
- (124) IPES shēmas gadījumā ražotājs eksportētājs saņem sertifikātus, kurus var pārdot tirgū vai izmantot, lai kompensētu nākotnē maksājamās ievadomuitas nodokļus, bet šī kompensācija neattiecas tikai uz izejvielām, ko izmanto to eksportēto ražojumu ražošanā, par kuriem tika saņemti IPES sertifikāti. Tādējādi IPES sertifikātus var izmantot, lai kompensētu visus maksājamās ievadomuitas nodokļus, tostarp ievadomuitas nodokļus par ražošanas līdzekļiem. Tos var iekasēt arī tad, ja uzņēmums vispār neko neimportē.
- (125) Tikai IAS shēmas gadījumā pastāv tieša saikne starp atbrīvojumu no ievadomuitas nodokļa uzņēmuma importētajām izejvielām un eksportētajiem ražojumiem. Tādējādi Komisija neuzskata atbrīvojumu no maksājuma par ieguvumu uzņēmumam, ja tas var pierādīt, ka eksportēto galaproduktu ražošanā faktiski tiek izmantotas izejvielas, kas importētas saskaņā ar IAS.

– Iepriekšēju atļauju shēma (IAS)

- (126) Komisija konstatēja, ka viens Indijas ražotājs eksportētājs IP laikā izmantoja IAS.

a) Juridiskais pamats

- (127) Sīks shēmas apraksts sniegts FTP 2015-20 un atjauninātā FTP 2015-20 4.03.–4.24. punktā un HOP 2015-20 4.04. līdz 4.52. punktā, kā arī atjauninātajā HOP 2015–20.

b) Attiecināmība

- (128) IAS sastāv no sešām apakšshēmām, kas sīkāk aprakstītas iedaļā zemāk. Minētās apakšshēmas cita starpā atšķiras to attiecināmības tvēruma ziņā. IAS fiziskā eksporta un IAS ikgadējās prasības apakšshēmas ir tiesīgi izmantot ražotāji eksportētāji un pārdevēji eksportētāji, kas saistīti ar palīgražotājiem. Ražotājiem eksportētājiem, kas veic piegādi galīgajam eksportētājam, ir tiesības izmantot IAS starppiegādēm. IAS nosacītā eksporta apakšshēmu ir tiesīgi izmantot galvenie līgumslēdzēji, kuri veic piegādes FTP 2015-20 7.02. punktā minētajām nosacītā eksporta kategorijām, piemēram, uz eksportu orientētu struktūru (EOS) piegādātāji. Nosacītā eksporta priekšrocības atbilstīgi iepriekšējā izlaidē pasūtījuma apakšshēmai un kompensācijas iekšzemes kredītvēstules apakšshēmai ir tiesīgi izmantot arī ražotāju eksportētāju starppiegādātāji.

c) Praktiskā īstenošana

- (129) IAS var izdot turpmāk aprakstītajās situācijās.
- (130) Fizisks eksports. Šī ir galvenā apakšshēma. Tā ļauj bez nodokļa importēt izejmateriālus, kas vajadzīgi konkrēta eksporta gatavā ražojuma ražošanai. Fizisks šajā kontekstā nozīmē, ka eksporta ražojums ir jāizved no Indijas teritorijas. Licencē ir norādīts ievadmuītas atvieglojums un eksporta saistības, tostarp eksportētā ražojuma veids.
- (131) Ikgadēja pieprasīšana. Šāda atļauja nav saistīta ar īpašu eksportēto ražojumu, bet ar plašāku ražojumu grupu (piem., ķīmiskie un saistītie produkti). Licences turētājs, ievērojot noteiktu robežvērtību, kas noteikta atkarībā no agrākās eksporta izpildes, var bez ievadmuītas nodokļa importēt jebkādas izejresursus, kuri tiks izlietoti tādu ražojumu ražošanai, kas iekļauti šādā ražojumu grupā. Tas var izvēlēties eksportēt ikvienu šādi izgatavotu ražojumu, kas iekļauts šajā ražojumu grupā, izmantojot šādu no nodokļa atbrīvotu izejmateriālu.
- (132) Starpproduktu piegādes. Šī apakšshēma attiecas uz gadījumiem, kad divi ražotāji plāno ražot vienu eksporta ražojumu un sadalīt ražošanas procesu. Ražotājs eksportētājs, kas ražo starpproduktu, var bez nodokļu nomaksas importēt izejmateriālus un šajā nolūkā starpproduktu piegādei izmantot IAS. Galīgais eksportētājs pabeidz ražošanu, un tā pienākums ir eksportēt gatavo produkciju.
- (133) Nosacīts eksports. Šī apakšshēma ļauj galvenajam līgumslēdzējam bez nodokļiem importēt izejresursus, kas vajadzīgi tādu ražojumu ražošanai, kurus paredzēts pārdot kā nosacītu eksportu. Saskaņā ar IV norādīto nosacītais eksports attiecas uz darījumiem, kuros piegādātās preces neatstāj valsts teritoriju. Vairākas piegāžu kategorijas uzskata par nosacītu eksportu, ja preces ir izgatavotas Indijā, piemēram, preču piegāde EOS vai uzņēmumam, kas atrodas speciālajā ekonomiskajā zonā (SEZ).
- (134) Iepriekšējs izlaidē pasūtījums (IIP). IAS turētājs, kas izejresursus nevēlas importēt tieši, bet gan iegādāties tos no iekšzemes piegādātājiem, šajā nolūkā var izmantot IIP. Šādos gadījumos iepriekšējās atļaujas tiek validētas kā IIP, un pēc tajās norādīto resursu piegādes tās tiek apstiprinātas iekšzemes piegādātājam. IIP validēšana dod tiesības iekšzemes piegādātājam izmantot nosacītā eksporta sniegtās priekšrocības, kā norādīts FTP 2015-20 7.03. punktā (t. i., IAS starpproduktiem / nosacītajam eksportam, nosacītā eksporta nodokļu atmaksai un galīgā akcīzes nodokļa atmaksai). IIP mehānisms paredz nodokļu un maksājumu atmaksāšanu piegādātājam, nevis to atmaksu galīgajam eksportētājam maksājumu atmaksas / atgriešanas veidā. Nodokļu / maksājumu atmaksu var saņemt gan par iekšzemes izejresursiem, gan importētajiem izejresursiem.
- (135) Kompensācijas iekšzemes akreditīvs. Šī apakšshēma atkal attiecas uz vietējo izejmateriālu piegādi iepriekšējās atļaujas turētājam. Iepriekšējās atļaujas turētājs var bankā iesniegt pieprasījumu atvērt iekšzemes akreditīvu par labu iekšzemes piegādātājam. Banka apstiprina atļauju tiešam importam tikai attiecībā uz to preču vērtību un apjomu, kas iegādātas iekšzemes tirgū, nevis importētas. Iekšzemes piegādātājs būs tiesīgs izmantot nosacītā eksporta sniegtās priekšrocības, kā norādīts FTP 2015-20 7.03. punktā (t. i., IAS starpproduktiem / nosacītajam eksportam, nosacītā eksporta nodokļu atmaksai un galīgā akcīzes nodokļa atmaksai).
- (136) Komisija konstatēja, ka viens ražotājs eksportētājs, kas izmantoja shēmu, saņēma koncesijas atbilstoši pirmajai apakšshēmai, proti, IAS fiziskam eksportam IP laikā. Tāpēc nav jānosaka atlikušo neizmantoto apakšshēmu kompensējamība.

- (137) Lai Indijas iestādes veiktu pārbaudes, iepriekšējās atļaujas turētājam ir juridisks pienākums atbilstošā formātā uzturēt "patiesus un pienācīgus pārskata datus par preču, kas bez nodokļu nomaksas importētas / iegādātas iekšzemē, patēriņu un izmantošanu" (HOP 2015-20 4.51. nodaļa un 4H papildinājums), t. i., faktiskā patēriņa reģistru. Šis reģistrs jāpārbauda neatkarīgam zvērinātam grāmatvedim / izmaksu un darba uzskaites grāmatvedim, kurš izsniedz sertifikātu, kas apliecina, ka prasītie reģistri un attiecīgie ieraksti ir pārbaudīti un atbilstoši 4H papildinājumam sniegtā informācija visos aspektos ir patiesa un pareiza.
- (138) Attiecībā uz apakšshēmu, ko IP laikā izmantoja attiecīgais uzņēmums, t. i., fiziskā eksporta shēmu, IV nosaka gan ievadmuitas nodokļa atvieglojumu, gan eksportēšanas saistību apjomu un vērtību, ko norāda atļaujā. Turklāt importēšanas un eksportēšanas laikā valsts amatpersonas attiecīgos darījumus dokumentē atļaujā. Saskaņā ar IAS atļautā importa apjomu nosaka IV, pamatojoties uz izejvielu–saražotās produkcijas standartnormām (ISPSN), kas ir noteiktas lielākajai daļai ražojumu, tostarp izmeklējamā ražojumu.
- (139) Importētie izejmateriāli tālāk nav pārveidami un ir jāizmanto, lai ražotu eksporta ražojumu. Eksporta saistības jāizpilda paredzētajā termiņā pēc licences izsniegšanas (18 mēnešu laikā ar iespēju divas reizes pagarināt termiņu vēl uz sešiem mēnešiem katrā reizē).
- (140) Starp importētajiem izejresursiem un eksportētajiem gatavajiem ražojumiem nav ciešas saiknes. Attiecināmos izejresursus var arī importēt un izmantot citiem ražojumiem, kas nav izmeklējamais ražojums. Turklāt licences dažādiem ražojumiem var apvienot. Tas nozīmē, ka viena ražojuma eksports saskaņā ar IAS licenci var dot tiesības bez nodokļa importēt izejresursus citam ražojumam atbilstoši IAS licencei.
- (141) Izmeklēšanā tika konstatēts, ka neviena no IAS licencēm, ko izmantoja ražotājs eksportētājs, nav slēgta. Viens no ražotājiem eksportētājiem nevarēja uzrādīt tā IAS licenču 4H papildinājumus. Turklāt ražotājs eksportētājs atzina, ka tā patēriņa reģistrs neļauj noteikt importēto izejvielu faktisko patēriņu un sasaistīt to ar saražotajiem un eksportētajiem gala ražojumiem. Jānorāda, ka attiecīgais ražotājs ir vertikāli integrēts vairākos līmeņos:
1. posms: koksa un ferohroma ražošana,
 2. posms: šķidrā nerūsējošā tērauda ražošana,
 3. posms: plātņu ražošana,
 4. posms: karsti velmētu ruļļu ražošana,
 5. posms: plakanu auksto velmējumu ražošana (attiecīgais ražojums),
- un importētās izejvielas izmanto 2. posmā, kur tās sajauc ar izejvielām, kas ražotas 1. posmā vai iegādātas iekšzemē.

d) Secinājums par IAS

- (142) Atbrīvojums no ievadmuitas nodokļiem ir subsīdija pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļas un 3. panta 2. punkta nozīmē, proti, tas ir IV finansiāls ieguldījums, jo tā rezultātā netiek gūti nodokļu ieņēmumi, kas citādi būtu jāmaksā, un tas dod ieguvumu izmeklētajam eksportētājam, jo uzlabo tā likviditāti.
- (143) Turklāt atbilstoši tiesību aktiem IAS fiziskā eksporta nosacījums ir eksporta izpilde, tāpēc saskaņā ar pamatregulas 4. panta 4. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu to uzskata par īpašu un kompensējamu. Ja uzņēmumam nav eksporta saistību, tas nevar saņemt ieguvumu no šīs shēmas.
- (144) Šajā gadījumā izmantoto apakšshēmu nevar uzskatīt par pieļaujamu nodokļa atmaksāšanas sistēmu vai atmaksāšanas aizvietošanas sistēmu pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļas nozīmē. Tā neatbilst noteikumiem, kas paredzēti pamatregulas I pielikuma i) punktā, II pielikumā (atmaksas definīcija un noteikumi) un III pielikumā (atmaksas aizvietošanas definīcija un noteikumi). IV faktiski nepiemēroja pārbaudes sistēmu vai procedūru, lai pārliecinātos, vai un kādā daudzumā eksportētā ražojuma ražošanā tikuši patērēti izejresursi (pamatregulas II pielikuma 4. punkts un atmaksas aizvietošanas shēmas gadījumā – pamatregulas III pielikuma II daļas 2. punkts). Tika arī uzskatīts, ka ISPSN izmeklējamajam ražojumam nebija pietiekami precīzas un šādas ISPSN vien nevar izmantot kā faktiskā patēriņa pārbaudes sistēmu, jo minēto standarta normu struktūra neļauj IV

pietiekami precīzi pārbaudīt, cik daudz izejresursu patērēts eksporta ražošanā. Turklāt IV nav veikusi papildu pārbaudi, pamatojoties uz faktiskajiem izmantotajiem izejresursiem, lai gan šī pārbaude būtu jāveic, ja netiek faktiski piemērota pārbaudes sistēma (pamatregulas II pielikuma 5. punkts un III pielikuma II daļas 3. punkts).

(145) Tāpēc šī apakšshēma ir kompensējama.

e) Subsīdijas summas aprēķināšana

(146) Tā kā nav atļautas maksājumu atmaksas sistēmas un nav iespējas pārbaudīt attiecīgo izejresursu faktisko patēriņu apjomu, nesāņemto muitas nodokļu (pamata muitas nodokļa un muitas papildnodokļa) kopējo summu uzskata par pārmērīgu atvieglojumu, kas būtu klasificējams kā kompensējama subsīdija saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļu.

(147) Ar 2021. gada 22. novembra vēstuli ražotājs eksportētājs tika informēts par Komisijas nodomu piemērot pamatregulas 28. pantu un par vislabākajiem šajā ziņā pieejamajiem faktiem.

(148) Pretēji uzņēmuma turpmākiem apgalvojumiem, ka šāda IAS ieguvuma aprēķināšanas metodika ir atkāpe no Komisijas iepriekšējās prakses un ir balstīta tikai uz pieņēmumiem un secinājumiem, tiek vēlreiz atkārtots, ka uzņēmums nesniedza nekādus datus, kas ļautu aprēķināt faktisko pārmērīgo atvieglojumu.

(149) Saskaņā ar pamatregulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu nodevas, kas uzņēmumam jāmaksā, lai saņemtu subsīdiju, atskaitīja no subsīdijas kopējās summas, ja to pieprasīja.

(150) Ievērojot pamatregulas 7. panta 2. punktu, šis pārmērīgais atvieglojums būtu jāsadala uz visu eksporta apgrozījumu kā attiecīgais saucējs, jo subsidēšana ir atkarīga no eksporta izpildes.

(151) Subsīdijas likme, ko attiecībā uz šo shēmu noteica IP laikā, bija 0,05 %.

(152) Pēc galīgās informācijas izpaušanas attiecīgais Indijas ražotājs eksportētājs atkārtoja savus apgalvojumus attiecībā uz pamatregulas 28. panta nepamatotu piemērošanu un Komisijas izmantoto metodiku uzņēmuma ieguvuma aprēķināšanai atbilstoši šai shēmai.

(153) Tomēr jauni argumenti netika iesniegti. Jāatgādina, ka Komisijai nebija citas iespējas, kā vien atsaukties uz vislabākajiem pieejamajiem faktiem, jo uzņēmums nesniedza nekādus datus, kas ļautu standartizēti aprēķināt pārmērīgo atvieglojumu atbilstoši šai shēmai. Jebkurā gadījumā, ņemot vērā noteikto subsīdijas likmi, kā norādīts 151. apsvērumā, Komisija nolēma nekompensēt nenozīmīgu ieguvumu, kas piešķirts *Jindal* grupai saskaņā ar IAS.

– Nodokļu atmaksas shēma (NAS)

(154) Komisija konstatēja, ka viens Indijas ražotājs eksportētājs IP laikā izmantoja NAS.

a) Juridiskais pamats

(155) Pārskatīšanas izmeklēšanas periodā piemērojamais juridiskais pamats bija 1995. gada Muitas un centrālo akcīzes nodokļu atmaksas noteikumi ("1995. gada NAS noteikumi"), kas grozīti 2006. gadā ⁽¹⁷⁾ un vēlāk aizstāti ar Muitas un centrālo akcīzes nodokļu atmaksas noteikumiem 2017. gadā ⁽¹⁸⁾ ("2017. gada noteikumi"), kuri stājās spēkā 2017. gada 1. oktobrī. 1995. gada NAS noteikumu 3. noteikuma 2. punkts reglamentē šīs nodokļu atmaksas shēmas aprēķināšanas metodi. Minēto NAS noteikumu 12. noteikuma 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļa reglamentē deklarāciju, kura ražotājiem eksportētājiem jāiesniedz, lai saņemtu ieguvumu no šīs shēmas. Šie nosacījumi 2017. gada NAS noteikumos ir palikuši identiski un atbilst attiecīgi 3. noteikuma 2. punktam un 13. noteikuma 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļai.

⁽¹⁷⁾ <http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs-act/formatted-htmls/cs-rulee>

⁽¹⁸⁾ Paziņojums Nr. 88/ 2017-CUSTOMS (N.T.) Nūdeli, 2017. gada 21. septembris.

<http://www.cbic.gov.in/resources/htdocs-cbec/customs/cs-act/notifications/notfns-2017/cs-nt2017/csnt88-2017.pdf>

(156) Turklāt Apkārtrakstā Nr. 24/2001 ⁽¹⁹⁾ ir iekļautas konkrētas norādes par to, kā īstenot 3. noteikuma 2. punktu un iesniegt deklarāciju, kas eksportētājiem jāsigatavo saskaņā ar 12. noteikuma 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļu.

(157) 1995. gada NAS noteikumu 4. noteikumā paredzēts, ka centrālā valdība var pārskatīt atbilstoši 3. noteikumam noteikto summu vai likmes. Valdība ir veikusi vairākas izmaiņas, no kurām pēdējās izmaiņas ietver pārskatītas likmes, proti, Paziņojums Nr. 95/2018–CUSTOMS un Paziņojums Nr. 07/2020–CUSTOMS. Tādējādi izmeklējamā ražojuma NAS likmes bija 1,8 % un 1,6 % no eksportēto ražojumu FOB vērtības attiecīgi IP pirmajai un otrajai daļai ⁽²⁰⁾. Tādas pašas NAS likmes piemēro nerūsējošā tērauda karstajiem velmējumiem, ko eksportē attiecīgais Indijas uzņēmums.

b) Attiecināmība

(158) Tiesības izmantot šo shēmu ir ikvienam ražotājam eksportētājam un tirgotājam eksportētājam.

c) Praktiskā īstenošana

(159) Saskaņā ar šo shēmu ikvienam uzņēmumam, kas eksportē attiecināmus ražojumus, ir tiesības saņemt summu, kas atbilst procentuālai daļai no eksportētā ražojuma FOB vērtības. Muitas un centrālo akcīzes nodokļu atmaksas noteikumu 3. noteikuma 2. punktā paredzēts, kā aprēķināms subsīdijas apjoms:

“2. Nosakot atmaksas summu vai likmi saskaņā ar šo noteikumu, centrālā valdība ņem vērā:

- a) katras klases vidējo daudzumu vai vērtību vai to materiālu aprakstu, no kuriem konkrētā preču klase parasti tiek izgatavota vai ražota Indijā;
- b) to importēto materiālu vai akcīzes materiālu vidējo daudzumu vai vērtību, kurus izmanto konkrētās preču klases izgatavošanai vai ražošanai Indijā;
- c) vidējo nodokļu summu, kas samaksāti par importētajiem materiāliem vai akcīzes materiāliem, ko izmanto tādu pusfabrikātu, sastāvdaļu un starpproduktu ražošanai, kurus izmanto preču ražošanā;
- d) vidējo nodokļu summu, kas samaksāti par materiāliem, kas ir ražošanas procesa atlikumi, un katalizatoriem: ja visi šādi atlikumi vai katalizatori ir atkārtoti izmantoti jebkurā ražošanas procesā vai pārdoti, atskaita arī vidējo nodokļu summu par atkārtoti izmantotiem vai pārdotiem atlikumiem vai katalizatoriem;
- e) nodokļu vidējo summu, kas samaksāti par importētiem materiāliem vai akcīzes materiāliem, kurus izmanto eksporta preču iesaiņošanai vai iepakojšanai;
- f) jebkādu citu informāciju, ko centrālā valdība var uzskatīt par būtisku vai noderīgu šim nolūkam.”

(160) Citiem vārdiem sakot, IV pamatoja atmaksājamo summu ar tādu attiecīgo muitas nodokļu vidējām vērtībām visā ražošana nozarē, kas samaksāti par importētajiem izejmateriāliem, un ar vidējo ražošanas nozares patēriņa koeficientu, kas apkopots no tiem ražotājiem, kurus Indijas valdība uzskatīja par reprezentatīviem attiecināmu eksporta ražojumu ražotājiem. Tad IV izsaka atmaksājamo summu procentos no attiecināmu eksportēto ražojumu vidējās eksporta vērtības.

(161) IV šo procentuālo daļu izmanto, lai aprēķinātu nodokļa atmaksas summu, ko ir tiesības saņemt visiem tiesīgajiem eksportētājiem. IV šīs shēmas likmi nosaka katram ražojuma veidam.

⁽¹⁹⁾ Cus. 20. aprīlis, 2001F.NO.605/47/2001-DBK, Indijas valdība, Finanšu ministrija, Iepēmumu nodaļa, deklarācija saskaņā ar 12. noteikuma 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļu nodokļu atmaksas noteikumos AIR saņemšanai (atmaksa); Sk. jo īpaši 2. un 3. sadaļu deklarācijā saskaņā ar 12. noteikuma 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļu Nodokļu atmaksas noteikumos AIR saņemšanai (atmaksa); publikācija ir pieejama vietnē <http://www.cbic.gov.in/htdocs-cbec/customs/cs-circulars/cs-circulars-2001/24-2001-cus>.

⁽²⁰⁾ NAS likmes līmenis mainījās 2020. gada 28. janvārī.

- (162) Lai saņemtu tiesības izmantot šo shēmu, uzņēmumam ir jāeksportē. Kad nosūtīšanas informāciju ievada muitas serverī, norāda, ka eksports notiek saskaņā ar NAS, un tiek neatsaucami noteikts NAS apjoms. Kad nosūtīšanas uzņēmums ir iesniedzis eksporta vispārējo manifestu (*Export General Manifest*) un muitas iestāde ir pārliecinājusies, ka informācija šajā dokumentā sakrīt ar kravaszīmes datiem, ir izpildīti visi nosacījumi, lai ļautu veikt atmaksu ar tiešu maksājumu eksportētāja bankas kontā vai ar čeku.
- (163) Eksportētājam jāiesniedz arī eksporta ieņēmumu pierādījums – bankas apstiprinājums par maksājuma saņemšanu (*Bank Realisation Certificate*, BA). Šo dokumentu var iesniegt pēc tam, kad atmaksas summa ir izmaksāta, taču IV atgūs izmaksāto summu, ja noteiktā termiņā eksportētājs BA neiesniedz.
- (164) Atmaksas summu drīkst izmantot jebkādam mērķim, un saskaņā ar Indijas grāmatvedības uzskaites standartiem pēc eksporta saistību izpildes nodokļu atmaksas summu var iegrāmatot kā ienākumus darījumu kontā atbilstoši uzkrājumu principam.
- (165) Attiecīgajos tiesību aktos un administratīvajos norādījumos ir noteikts, ka Indijas muitas administrācijai nebūtu jāpieprasa pierādījumi tam, ka eksportētājam, kurš pieprasa nodokļu atmaksu, ir radušās vai radīsies muitas nodokļa saistības par to izejmateriālu importu, kas nepieciešami eksportētā ražojuma izgatavošanai. Turklāt AKP laikā IV apstiprināja, ka uzņēmumi, kas iekšzemes tirgū iepirkta visas izejvielas, joprojām gūtu labumu no pilnas likmes, kas aprēķināta saskaņā ar iepriekš minēto 3. noteikuma 2. punktu.

d) Secinājums par NAS

- (166) NAS nodrošina subsīdijas pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) daļas un 3. panta 2. punkta nozīmē. Tā saucamā nodokļu atmaksas summa ir IV finansiāls ieguldījums, jo tas izpaužas kā tiešs IV veikts līdzekļu pārskatījums. Attiecībā uz šo līdzekļu izmantošanu nav nekādu ierobežojumu. Turklāt nodokļu atmaksas summa sniedz ieguvumu eksportētājam, jo tas uzlabo eksportētāja likviditāti.
- (167) IV nodokļu atmaksas likmi eksportam atsevišķi nosaka katram ražojuma veidam. Tomēr, lai gan subsīdija tiek saukta par nodokļu atmaksu, šai shēmai nav visu pieļaujamās nodokļu atmaksas sistēmas vai nodokļu atmaksas aizvietošanas sistēmas iezīmju pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļas nozīmē; turklāt tā neatbilst noteikumiem, kas izklāstīti pamatregulas I pielikuma i) punktā, II pielikumā (atmaksas definīcija un noteikumi) un III pielikumā (atmaksas aizvietošanas definīcija un noteikumi). Naudas pārskaitījums eksportētājam ne vienmēr ir saistīts ar faktiskajiem ievadmuitas nodokļu maksājumiem par izejmateriāliem, un tas nav nodokļu kredīts, kas izmantojams, lai kompensētu ievadmuitas nodokļus par iepriekš importētiem vai turpmāk importējamiem izejmateriāliem. Turklāt nav sistēmas vai procedūras, kas apstiprinātu, kuri izejresursi un kādā apjomā tiek patērēti eksportējamā ražojuma ražošanā. Turklāt IV nav veikusi papildu pārbaudi, pamatojoties uz faktiskajiem izmantotajiem izejresursiem, lai gan šī pārbaude būtu jāveic, ja netiek faktiski piemērota pārbaudes sistēma (pamatregulas II pielikuma 5. punkts un III pielikuma II daļas 3. punkts).
- (168) Maksājums, ko IV veic pēc tam, kad ir veikts eksports, ir atkarīgs no eksporta izpildes, un tādējādi šī shēma ir uzskatāma par īpašu un kompensējamu pamatregulas 4. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē.
- (169) Ņemot to vērā, tiek secināts, ka NAS ir kompensējama subsīdija.

e) Subsīdijas summas aprēķināšana

- (170) Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 2. punktu un 5. pantu Komisija aprēķina kompensējamo subsīdiju apjomu, ņemot vērā to saņēmējam radīto ieguvumu, kas tika atklāts IP laikā. Šajā ziņā Komisija konstatēja, ka saņēmējs saņem ieguvumu brīdī, kad saskaņā ar šo shēmu notiek eksporta darījums. Šajā brīdī IV ir jāizmaksā atmaksas summa, un tas ir finansiāls ieguldījums pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) daļas nozīmē. Tiklīdz muitas iestādes izsniedz eksporta nosūtīšanas rēķinu, kurā cita starpā norādīta atmaksas summa, kas jāpiešķir par attiecīgo eksporta darījumu, IV vairs nevar lemt par to, vai subsīdija ir piešķirama.

- (171) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskatīja, ka ir pienācīgi novērtēt atbilstoši NAS gūto ieguvumu kā atmaksas maksājumu summu, kas nopelnīta par eksporta darījumiem atbilstoši šai shēmai IP laikā. Komisija ņēma vērā nodokļu atmaksas summas, kas nopelnītas par visiem Indijas ražotāja eksportētāja eksporta darījumiem, jo uzņēmums eksportē tikai izmeklējamu ražojumu un nerūsējošā tērauda karstos velmējumus, kas ir pusfabrikāti, lai ražotu izmeklējamu ražojumu, uz ko attiecas tās pašas NAS likmes.
- (172) Saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2. punktu Komisija šīs subsīdijas summas attiecināja uz visu uzņēmuma eksporta apgrozījumu IP laikā kā attiecīgu saucēju, jo šī subsīdija ir atkarīga no eksporta izpildes un to nepiešķir, pamatojoties uz saražoto, izgatavoto, eksportēto vai transportēto apjomu.
- (173) Subsīdijas likme, ko IP laikā attiecībā uz šo shēmu noteica *Jindal* grupai, bija 1,65 %.

– Ražošanas līdzekļu eksporta veicināšanas shēma

- (174) Komisija konstatēja, ka divi Indijas ražotāji eksportētāji saskaņā ar RLEVS saņēma koncesijas, kuras IP laikā varēja piešķirt attiecīgajam ražojumam.

a) Juridiskais pamats

- (175) Sīks RLEVS apraksts ir ietverts FTP 2015–20 5. nodaļā, kā arī HOP 2015–20 5. nodaļā.

b) Attiecināmība

- (176) Tiesības izmantot šo pasākumu ir ražotājiem eksportētājiem, kā arī tirgotājiem eksportētājiem, kam ir saikne ar palīgražotājiem un pakalpojumu sniedzējiem.

c) Praktiskā īstenošana

- (177) Saskaņā ar nosacījumu par eksporta saistībām uzņēmumam ir atļauts ar samazinātu nodokļa likmi importēt ražošanas līdzekļus (jaunus un lietotus ražošanas līdzekļus, kas nav vecāki par 10 gadiem). Šim nolūkam IV pēc iesnieguma saņemšanas un maksājuma veikšanas izsniedz RLEVS atļauju. Shēma paredz samazinātu ievadmuītas nodokļa likmi, kas piemērojama visiem ražošanas līdzekļiem, kurus importē, izmantojot šo shēmu. Lai eksporta saistības tiktu izpildītas, importētie ražošanas līdzekļi jāizmanto, lai konkrētā periodā saražotu konkrētu eksportam paredzēto preču daudzumu. Saskaņā ar FTP 2015–20 un atjaunināto FTP 2015–20 ražošanas līdzekļus var importēt ar 0 % nodokļa likmi atbilstīgi RLEVS. Tomēr attiecībā uz ražošanas līdzekļiem, kas importēti pirms 2015. gada, bija iespējams izmantot arī 3 % nodokļa likmi – šajā gadījumā eksporta pienākuma izpildes laiks bija ilgāks. Eksporta saistības, kas ir vienādas ar seškārtīgu ietaupīto nodokļa summu, jāizpilda ne vēlāk kā sešu gadu laikā.
- (178) RLEVS licences turētājs var iegūt ražošanas līdzekļus arī iekšzemes tirgū. Šādā gadījumā vietējais ražošanas līdzekļu ražotājs var saņemt ieguvumu – bez nodokļiem importēt sastāvdaļas, kas vajadzīgas minēto ražošanas līdzekļu ražošanai. Vai arī vietējais ražotājs var pieprasīt nosacītā eksporta ieguvumu attiecībā uz ražošanas līdzekļu piegādi RLEVS licences turētājam.

d) Secinājums par RLEVS

- (179) RLEVS nodrošina subsīdijas pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļas un 3. panta 2. punkta izpratnē. Nodokļa likmju pazemināšana ir IV finansiāls ieguldījums, jo ar šo koncesiju samazina tādas IV nodokļu ieņēmumus, kas citādi būtu jāiekasē. Turklāt nodokļa samazinājums dod ieguvumu eksportētājam, jo nodokļi, kas tiek ietaupīti importēšanas laikā, uzlabo uzņēmuma likviditāti.
- (180) Turklāt atbilstoši tiesību aktiem RLEVS ir atkarīga no eksporta izpildes, jo šādas licences var saņemt tikai tad, ja ir apņemšanās veikt eksportu. Tādēļ to uzskata par īpašu un kompensējamu saskaņā ar pamatregulas 4. panta 4. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu.

- (181) RLEVS nevar uzskatīt par pieļaujamu nodokļu atmaksas sistēmu vai atmaksas aizvietošanas sistēmu pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļas nozīmē. Šādas pieļaujamas sistēmas, kas aprakstītas pamatregulas I pielikuma i) punktā, nav attiecināmas uz ražošanas līdzekļiem, jo eksporta produkcijas ražošanā ražošanas līdzekļi netiek izmantoti.

e) Subsīdijas summas aprēķināšana

- (182) Saskaņā ar pamatregulas 7. panta 3. punktu kompensējamo subsīdiju summa tika aprēķināta, pamatojoties uz nesamaksāto muitas nodokli par importētajiem ražošanas līdzekļiem laikposmā, kas atbilst parastam šādu ražošanas līdzekļu nolietojuma periodam attiecīgajā ražošanas nozarē. Lai atspoguļotu laika gaitā iegūto naudas līdzekļu pilno vērtību, šādi aprēķinātā summa, kas attiecināma uz IP, tika koriģēta, pieskaitot šajā laikā aprēķinātos procentus. Tika uzskatīts, ka tam piemērota ir izmeklēšanas periodā Indijā izmantotā komerciālā procentu likme.
- (183) Saskaņā ar pamatregulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu nodevas, kas uzņēmumiem jāmaksā, lai saņemtu subsīdiju, atskaitīja no subsīdijas kopējās summas, ja to pieprasīja.
- (184) Saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2. un 3. punktu šo subsīdijas summu attiecināja uz atbilstīgu eksporta apgrozījumu IP laikā kā atbilstošu saucēju, jo subsīdija ir atkarīga no eksporta izpildes un tā netika piešķirta atkarībā no izgatavotajiem, saražotajiem, eksportētajiem vai transportētajiem daudzumiem. Attiecībā uz vienu no Indijas uzņēmumiem kā saucēju izmantoja izmeklējamā ražojuma eksporta apgrozījumu, jo uzņēmums izmanto iekārtas, kas iegādātas saskaņā ar RLEVS, tikai attiecīgā ražojuma ražošanai.
- (185) Viens no Indijas ražotājiem eksportētājiem pieprasīja korekciju attiecībā uz eksporta apgrozījumu, ko izmanto kā saucēju aprēķinos. Uzņēmums apgalvoja, ka nupat ir sācis ražošanu IP laikā un sasniedzis tikai 15 % no tā jaudas. Tāpēc uzņēmums pieprasīja ekstrapolēt tā eksporta apgrozījumu, lai ņemtu vērā to jaudas pilnīgu izmantojumu.
- (186) Tomēr subsīdiju likmju aprēķins vienmēr balstās uz faktisko apgrozījumu. Nevar pieņemt, ka pēc darbības uzsākšanas uzņēmums pilnībā izmantos savu jaudu. Turklāt attiecība starp iekšzemes un eksporta apgrozījumu nākotnē būtu tikai pieņēmums. Tāpēc šī prasība tika noraidīta.
- (187) Pēc galīgās informācijas izpaušanas uzņēmums atkārtoti uzturēja šo prasību, uzsverot to, ka RLEVS ir vienreizēja subsīdija un tāpēc aprēķins bez saucēja korekcijas pareizi neatspoguļo ieguvumu, kas piešķirts uzņēmumam, kurš ir savas darbības sākuma posmā.
- (188) RLEVS patiešām ir vienreizēja subsīdija, un Komisija to par tādu uzskatīja: ieguvumu summa saskaņā ar shēmu tika attiecināta uz IP, ņemot vērā attiecīgo ražošanas līdzekļu amortizācijas periodu. Tomēr Komisija nevar koriģēt saucēju, izdarot pieņēmumus par uzņēmuma potenciālo eksporta apgrozījumu, kā jau uzsvērts 186. apsvērumā. Tāpēc aprēķināšanas metodika paliek nemainīga.
- (189) Subsīdijas likme, kas noteikta attiecībā uz šo shēmu, bija 5,69 % *Chromeni* un 0,36 % *Jindal* grupai, kā attiecināts IP laikā.

– Indijas izcelsmes preču eksporta shēma (IPES)

- (190) Komisija konstatēja, ka divi Indijas ražotāji eksportētāji IP laikā izmantoja IPES.

a) Juridiskais pamats

- (191) Sīks IPES apraksts ir sniegts FTP 2015-20 un atjauninātās FTP 2015-20 3. nodaļā, kā arī HOP 2015-20 un atjauninātās HOP 2015-20 3. nodaļā.

b) Attiecināmība

- (192) Tiesības izmantot šo shēmu ir ikvienam ražotājam eksportētājam un tirgotājam eksportētājam.

c) Praktiskā īstenošana

- (193) Tiesības izmantot IPES ir tiem uzņēmumiem, kuri eksportē konkrētus ražojumus uz konkrētām valstīm, kuras iekļautas A grupā ("tradicionālie tirgi", tostarp visas ES dalībvalstis), B grupā ("jaunietekmes un mērķa tirgi") un C grupā ("citi tirgi"). Katrā grupā iekļautās valstis un to ražojumu saraksts, uz kuriem attiecas atbilstīgas atlīdzības likmes, ir uzskaitīti atjauninātā HOP 3.B papildinājumā.
- (194) Ieguvums izpaužas kā nodokļa kredīts, kas ir vienāds ar procentuālo daļu no FOB eksporta vērtības. IPES likme IP laikā bija 2 % ⁽²¹⁾.
- (195) Saskaņā ar FTP 2015–2020 un atjauninātās FTP 2015–20 3.06. punktu daži eksporta veidi ir izslēgti no šīs shēmas, piemēram, importētu preču vai pārkrautu preču eksports, nosacīts eksports, pakalpojumu eksports un tādu vienību eksporta apgrozījums, kuras darbojas speciālajās ekonomiskajās zonās, vai uz eksportu orientētu vienību apgrozījums.
- (196) Nodokļa kredīts saskaņā ar IPES ir brīvi pārvedams un derīgs 18 mēnešus no izdošanas dienas, savukārt nodokļu kredīta apliecības, kas izsniegtas 2016. gada 1. janvārī vai vēlāk, ir derīgas 24 mēnešus no izdošanas dienas saskaņā ar atjauninātās HOP 2015–20 3.13. punktu.
- (197) Tās var izmantot: i) muitas nodokļu samaksai par izejresursu vai preču, tostarp ražošanas līdzekļu, importu, ii) akcīzes nodokļu samaksai par izejresursu vai preču, tostarp ražošanas līdzekļu, iegādi iekšzēmē un iii) pakalpojumu nodokļa samaksai par pakalpojumu iegādi.
- (198) Pieteikums ieguvuma saņemšanai saskaņā ar IPES ir jāaizpilda tiešsaistē Ārējās tirdzniecības ģenerāldirektorāta tīmekļa vietnē. Attiecīga dokumentācija (konosamenti, bankas apstiprinājums par maksājuma saņemšanu un apliecinājums par izkraušanu) jāpievieno tiešsaistes pieteikumam. IV attiecīgā reģionālā iestāde izsniedz nodokļa kredītu pēc dokumentu rūpīgas pārbaudes. Ja eksportētājs iesniedz attiecīgo informāciju, reģionālajai iestādei nav rīcības brīvības lemt par nodokļa kredīta piešķiršanu.

d) Secinājums par IPES

- (199) IEPS nodrošina subsīdijas pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļas un 3. panta 2. punkta nozīmē. IPES nodokļa kredīts ir IV finansiāls ieguldījums, jo šo kredītu galu galā izmanto, lai kompensētu ievedmuitas nodokļus, kas samaksāti par ražošanas līdzekļiem, tādējādi mazinot IV nodokļu ieņēmumus, kas citādi būtu iekasējami. Turklāt IPES nodokļa kredīts sniedz ieguvumu eksportētājam, kam nav jāmaksā minētie ievedmuitas nodokļi.
- (200) Arī atbilstoši tiesību aktiem IPES ir atkarīga no eksporta izpildes, tādēļ tā uzskatāma par īpašu un kompensējamu saskaņā ar pamatregulas 4. panta 4. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu.
- (201) Tiek norādīts, ka IPES termiņš beidzās pēc IP, sākot ar 2021. gada 1. janvāri. Tomēr līdz 2021. gada beigām uzņēmumi joprojām var pieteikties IPES sertifikātiem par eksporta darījumiem, kas veikti 2020. gadā. Turklāt uzņēmumi joprojām var izmantot 2021. gadā saņemto IPES sertifikātu, lai segtu maksājamās ievedmuitas nodokļus līdz 2023. gada 15. septembrim. Tādējādi ieguvumi no šīs shēmas tika saņemti IP laikā, un tie turpināsies pat pēc pasākumu piemērošanas.

e) Subsīdijas summas aprēķināšana

- (202) Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 2. punktu un 5. pantu Komisija aprēķina kompensējamo subsīdiju apjomu, ņemot vērā to saņēmējam radīto ieguvumu, kas tika atklāts IP laikā. Šajā ziņā Komisija konstatēja, ka saņēmējs saņem ieguvumu brīdī, kad saskaņā ar šo shēmu notiek eksporta darījums. Šajā brīdī IV izsniedz nodokļa kredītu, ko ražotājs eksportētājs ieģrāmato kā debitoru parādu, kurus ražotājs eksportētājs var dzēst jebkurā laikā. Tas ir finansiāls ieguldījums pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļas nozīmē. Tiklīdz muitas dienesti ir izdevuši eksporta kravasziņi, IV vairs nav rīcības brīvības lemt par subsīdijas piešķiršanu. Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskatīja, ka ir pienācīgi novērtēt atbilstoši IPES gūto ieguvumu kā maksājumu summu, kas nopelnīta par eksporta darījumiem atbilstoši šai shēmai IP laikā. Komisija ņēma vērā IPES summas, kas nopelnītas par visiem Indijas ražotāju eksportētāju eksporta darījumiem, jo uzņēmumi eksportē tikai izmeklējamu ražojumu un nerūšējošā tērauda karstos velmējumus, kas ir pusfabrikāti, lai ražotu izmeklējamu ražojumu, uz ko attiecas tās pašas IPES likmes.
- (203) Saskaņā ar pamatregulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu nodevas, kas uzņēmumiem jāmaksā, lai saņemtu subsīdiju, atskaitīja no subsīdijas kopējās summas, ja to pieprasīja.

⁽²¹⁾ Indijas valdības 2016. gada 22. septembra publiskais paziņojums Nr. 32/2015–2020, pieejams vietnē https://content.dgft.gov.in/Website/PN3216_0.pdf.

(204) Saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2. un 3. punktu Komisija šo subsīdijas summu attiecināja uz uzņēmumu eksporta apgrozījumu IP laikā kā attiecīgu saucēju, jo šī subsīdija ir atkarīga no eksporta izpildes un to nepiešķir, pamatojoties uz saražoto, izgatavoto, eksportēto vai transportēto apjomu.

(205) Subsīdijas likme, kas noteikta attiecībā uz šo shēmu, IP laikā bija 1,87 % *Chromeni* un 1,92 % *Jindal* grupai.

3.3.2. Dzelzs rūdas piegāde par neatbilstoši zemu atlīdzību

3.3.2.1. Sūdzība un subsīdijas shēma

(206) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka IV nodrošina iekšzemes ražošanas nozares galveno izejresursu izmaksu mākslīgu samazinājumu, mudinot hroma rūdas ieguves uzņēmumus Indijā ar vairākiem regulatīviem pasākumiem, tostarp eksporta ierobežojumiem (piemēram, izvedmuitas nodokli, eksporta licencēm un valsts tirdzniecības uzņēmumu iesaistīšanos eksportā) nodrošināt hroma rūdu pakārtotajai Indijas NTAV ražošanas nozarei par neatbilstoši zemu atlīdzību.

(207) Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka IV pilnībā kontrolē kalnrūpniecības nozari attiecībā uz hroma rūdu Indijā. Ar saviem normatīvajiem aktiem IV nosaka, kas iegūst hromu (kalnrūpniecības uzņēmumi, kam piešķir licenci). Kalnrūpniecības uzņēmumi arī pieder valstij un/vai valsts iesaistās to darbībā. Tādējādi IV ir pilnvarojusi kalnrūpniecības uzņēmumus īstenot IV politikas mērķus.

(208) Tā kā hroma rūdu galvenokārt izmanto ferohroma ražošanai, ko pamatā izmanto nerūsējošā tērauda ražošanā, šis ieguvums tika piešķirts Indijas NTAV ražotājiem, kuri ražo gan ferohromu, gan nerūsējošo tēraudu.

3.3.2.2. Juridiskais pamats

(209) Kalnrūpniecības politiku, kas attiecas uz hroma rūdu, pārvalda Raktuvju ministrija. Derīgo izrakteņu eksportu arī pārvalda Tirdzniecības un rūpniecības ministrija.

(210) Gan centrālajai, gan reģionālajai valdībai ir būtiska nozīme kalnrūpniecības nozarē, tostarp hroma rūdas ieguvē, nosakot valsts kalnrūpniecības politiku, standartus, pamatnostādnes un kritērijus, kā arī lemjot par kalnrūpniecības atļauju piešķiršanas procedūrām.

(211) Attiecīgo normatīvo aktu un noteikumu juridiskais pamats ir šāds:

— 1957. gada Raktuvju un derīgo izrakteņu (attīstības un regulēšanas) likums ⁽²²⁾,

— 2015. gada Derīgo izrakteņu (minerālvielu satura pierādījumu) noteikumi ⁽²³⁾,

— 2015. gada Derīgo izrakteņu (izsoles) noteikumi ⁽²⁴⁾,

— 2015. gada Derīgo izrakteņu (neekskluzīvo izpētes atļauju) noteikumi ⁽²⁵⁾,

— 2015. gada Valsts derīgo izrakteņu izpētes trasta noteikumi ⁽²⁶⁾,

⁽²²⁾ Pieejams vietnē <https://indiankanoon.org/doc/25127/>, pēdējo reizi skatīts 2022. gada 27. janvārī.

⁽²³⁾ 2015. gada 17. aprīļa Paziņojums Nr. 246.

⁽²⁴⁾ 2015. gada 20. maija Paziņojums Nr. 322.

⁽²⁵⁾ 2015. gada 29. jūnija Paziņojums Nr. 516.

⁽²⁶⁾ 2015. gada 14. augusta Paziņojums Nr. 632.

- 2015. gada Derīgo izrakteņu (ieguves, ko veic valsts uzņēmums) noteikumi ⁽²⁷⁾,
- 2015. gada Raktuvju un derīgo izrakteņu (ieguldījuma rajona derīgo izrakteņu fondā) noteikumi ⁽²⁸⁾,
- 2016. gada Atomu derīgo izrakteņu koncesijas noteikumi ⁽²⁹⁾,
- 2016. gada Derīgo izrakteņu koncesijas (izņemot atomenerģijas un ogļūdeņražu enerģijas derīgos izrakteņus) noteikumi ⁽³⁰⁾,
- 2017. gada Derīgo izrakteņu saglabāšanas un attīstības noteikumi ⁽³¹⁾,
- 2019. gada Valsts derīgo izrakteņu politika ⁽³²⁾.

3.3.2.3. Izmeklēšanas konstatējumi

- (212) Komisija konstatēja, ka viens vertikāli integrēts Indijas NTAV ražotājs eksportētājs iekšzemē iegādājās hroma rūdu ferohroma ražošanai, ko šis ražotājs izmantoja plātņu ražošanai, kuras pēc tam lietoja karsti velmētiem ruļļiem un, visbeidzot, plakaniem aukstajiem velmējumiem.
- (213) Lielākā daļa uzņēmuma hroma rūdas pirkumu IP laikā bija no valsts uzņēmuma (VU) *Odisha Mining Corporation* (OMC). Tika ziņots arī par nelieliem pirkumiem no diviem, iespējams, privātiem kalnrūpniecības uzņēmumiem un viena tirdzniecības uzņēmuma.
- a) Pamatregulas 28. panta 1. punkta noteikumu piemērošana
- (214) Komisija informēja IV, ka tai, pārbaudot NTAV nozarei piešķirto iespējamo subsīdiju esamību un apjomu, tostarp hroma rūdas nodrošināšanu par neatbilstoši zemu atlīdzību, iespējams, būs jāizmanto pieejamie fakti saskaņā ar pamatregulas 28. panta 1. punktu.
- (215) Komisija savā anketā, vēstulē par nepilnībām un AKP laikā pieprasīja IV sniegt noteiktu informāciju par hroma rūdas piegādātājiem un hroma rūdas iekšzemes tirgus darbību Indijā. Šie informācijas pieprasījumi cita starpā ietvēra jautājumus par tiesisko regulējumu un institucionālo sistēmu, hroma rūdas tirgus organizāciju, hroma rūdas ražotājiem Indijā, cenu noteikšanas mehānismiem un cenām, kā arī uzņēmumu kapitāldaļām.
- (216) Uzsākot procedūru, Komisija pieprasīja IV nosūtīt antisubsidēšanas anketai pievienoto B papildinājumu (anketa hroma rūdas piegādātājiem) desmit hroma rūdas ražotājiem un izplatītājiem, kā arī visiem citiem hroma rūdas ražotājiem un izplatītājiem, kas ir piegādājuši hroma rūdu ražotājiem eksportētājiem. B papildinājums ietvēra *Word* dokumentu ("Appendix B_Input supplier") un *Excel* failu ("Appendix B – Input suppliers tables"). Atbildes uz B papildinājumu netika saņemtas.
- (217) Komisija savā 2021. gada 25. augusta vēstulē par nepilnībām IV norādīja, ka tā nav saņēmusi atbildi uz anketas B papildinājumu.
- (218) AKP laikā un pēc tam Komisija informēja IV, ka tai joprojām trūkst informācijas par hroma rūdas kopējo ražošanu un patēriņu Indijas tirgū. IV arī norādīja, ka tā nevar norādīt cenu statistikas datus par attiecīgo izejmateriālu cenām Indijas iekšzemes tirgū. Turklāt nebija atbildēti jautājumi par tirgus struktūru un tirgus dalībniekiem, kā arī par to, vai tie ir valsts vai privāti dalībnieki. Visbeidzot, Komisijai joprojām nebija pareizā juridiskā pamata attiecībā uz izveidmuitas nodokļiem hroma rūdai.

⁽²⁷⁾ 2015. gada 3. decembra Paziņojums Nr. 749.

⁽²⁸⁾ 2015. gada 20. oktobra Paziņojums Nr. 645.

⁽²⁹⁾ 2016. gada 11. jūlija Paziņojums Nr. 471.

⁽³⁰⁾ 2016. gada 4. marta paziņojums (numurs nav norādīts).

⁽³¹⁾ 2017. gada 27. februāra Paziņojums Nr. 137.

⁽³²⁾ Pieejama vietnē <https://mines.gov.in/writereaddata/Content/NMP12032019.pdf>, pēdējo reizi skatīts 2022. gada 27. janvārī.

- (219) Tāpēc Komisija 2021. gada 8. decembrī informēja IV, ka tā plāno izmantot pieejamos faktus saskaņā ar pamatregulas 28. panta 1. punktu. Pēc šīs vēstules IV vispirms sniedza ļoti nelielu daļu no trūkstošās informācijas, galvenokārt par tirgus struktūru, dažu kalnrūpniecības uzņēmumu īpašumtiesībām un izvedmuitas nodokļa juridisko pamatu. Šis iesniegums saturēja tikai dažas lappuses, un tām trūka apstiprinošu pierādījumu. Tad IV nosūtīja papildu vēstuli, iebilstot pret pamatregulas 28. panta 1. punkta piemērošanu kopumā, un apgalvoja, ka Komisijai būtu jāņem vērā sniegtā papildu informācija un tādējādi jāatturas no pieejamo fakti izmantošanas.
- (220) Atbildē Komisija vispirms norādīja, ka IV atkārtoti nav sniegusi šo informāciju, kad tā tika pieprasīta izmeklēšanas gaitā, un ka papildu informācija tika saņemta ļoti vēlā izmeklēšanas posmā, un tāpēc to nevarēja ņemt vērā. Tikmēr Komisija ieguva attiecīgo trūkstošo informāciju par kalnrūpniecības uzņēmumu īpašumtiesībām un par izvedmuitas nodokļiem hroma rūdai no publiskiem avotiem. Tāpēc Komisija konstatēja, ka IV nesniedza nepieciešamo informāciju, kā paredzēts pamatregulas 28. panta 1. punkta pirmajā teikumā, un ka informāciju, ko IV sniedza tik vēlā izmeklēšanas gaitā, nevarēja izmantot saskaņā ar pamatregulas 28. panta 3. punkta nosacījumiem. Jebkurā gadījumā Komisijai joprojām bija jāpapildina IV sniegtā ļoti ierobežotā informācija ar citiem pieejamajiem faktiem par trūkstošajām daļām – galvenokārt attiecībā uz cenu noteikšanas, kā arī IV lomu un tās ietekmi uz piegādātājiem (tostarp privātajiem tirgus dalībniekiem) hroma rūdas tirgū. Līdz ar to Komisija apgalvoja, ka tai bija jābalstās uz 28. panta 1. punktu un jāizmanto pieejamie fakti.
- (221) Pēc galīgās informācijas izpaušanas IV atkārtoti puda savu nostāju par to, ka pamatregulas 28. panta piemērošana ir nepamatota, jo ir sniegta visa Komisijas pieprasītā informācija.
- (222) Tomēr, kā sīkāk paskaidrots 220. apsvērumā, informācija, ko Komisija saņēma ļoti vēlīnā izmeklēšanas posmā, bija nepilnīga. Tas jo īpaši attiecās uz tādiem būtiskiem elementiem kā hroma rūdas tirgus struktūra, hroma rūdas cenu noteikšanas metodika vai pašpatēriņš. Tāpēc, lai gan Komisija pēc iespējas izmantoja IV sniegto informāciju, tai bija jāizmanto papildu avoti un vislabākie pieejamie fakti.

b) Analīze

- (223) Lai noteiktu, vai pastāv kompensējama subsīdija, saskaņā ar pamatregulas 3. un 4. pantu ir jāpastāv trim elementiem: i) finansiāls ieguldījums, ii) ieguvums un iii) īpašas iezīmes (pamatregulas 3. pants).

i) Finansiālais ieguldījums

Kalnrūpniecības uzņēmumi, kas rīkojas kā valsts iestāde

- (224) Izmeklēšanas laikā vispirms tika novērtēts, vai IV nerūsējošā tērauda ražotājiem nodrošināja hroma rūdu, izmantojot kalnrūpniecības uzņēmumus, kas darbojas kā valsts iestāde. Attiecīgais juridiskais standarts un interpretācija šā novērtējuma vajadzībām saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 2. punkta b) apakšpunktu izriet no PTO judikatūras par valsts iestādi.
- (225) Saskaņā ar attiecīgo PTO judikatūru ⁽³³⁾ valsts iestāde ir subjekts, kam “pieder, kurš īsteno vai kuram ir piešķirtas valdības pilnvaras”. Valsts iestādes izmeklēšana ir jāveic katrā gadījumā atsevišķi, pienācīgi ņemot vērā “attiecīgā subjekta pamatiezīmes un funkcijas”, tā “attiecības ar valdību” un “tiesisko un ekonomisko vidi valstī, kurā darbojas subjekts, par kuru veic izmeklēšanu”. Atkarībā no katras lietas konkrētajiem apstākļiem attiecīgie pierādījumi var būt šādi: i) pierādījumi, ka “subjekts faktiski pilda valdības funkcijas”, jo īpaši tad, ja šādi pierādījumi “liecina par ilgstošu un sistemātisku praksi”; ii) pierādījumi par “valdības politikas dokumentu darbības jomu un saturu saistībā ar nozari, kurā darbojas subjekts, par kuru veic izmeklēšanu”; un iii) pierādījumi, ka valdība īsteno “būtisku kontroli

⁽³³⁾ WT/DS379/AB/R (US – Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), Apelācijas institūcijas 2011. gada 11. marta ziņojums, DS 379, 318. punkts. Sk. arī WT/DS436/AB/R (US – Carbon Steel (India)), Apelācijas institūcijas 2014. gada 8. decembra ziņojums, 4.9.–4.10., 4.17.–4.20. punkts, un WT/DS437/AB/R (United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China) Apelācijas institūcijas 2014. gada 18. decembra ziņojums, 4.92. punkts.

pār subjektu un tā rīcību". Veicot izmeklēšanu attiecībā uz valsts iestādi, izmeklēšanas iestādei ir "jāizvērtē un pienācīgi jāņem vērā visas attiecīgā subjekta iezīmes" un jāpārbauda visu veidu pierādījumi, kas varētu būt būtiski šim izvērtējumam; to darot, tai būtu jāizvairās "tikai vai nepamatoti koncentrēties uz kādu atsevišķu iezīmi, pienācīgi neņemot vērā citas iezīmes, kas var būt būtiskas".

- (226) Lai konkrētā gadījumā subjektu pareizi klasificētu kā valsts iestādi, var būt svarīgi izvērtēt, "vai [subjekta] funkcijas vai rīcība ir tāda, kas parasti tiek klasificēta kā valdības funkcija vai rīcība attiecīgās dalībvalsts tiesību sistēmā", kā arī kāda ir subjekta klasifikācija un funkcijas PTO dalībvalstīs kopumā. Tādējādi tas, vai funkcijas vai rīcība ir tāda, kas parasti tiek klasificēta kā valdības funkcija vai rīcība attiecīgās dalībvalsts tiesību sistēmā, var būt būtisks apsvērums, lai noteiktu, vai konkrēts subjekts ir valsts iestāde.
- (227) Ir daudz veidu, kā valdība šaurā izpratnē var piešķirt subjektiem pilnvaras. Attiecīgi, lai pierādītu, ka konkrētam subjektam ir piešķirtas šādas pilnvaras, nozīme var būt dažādiem pierādījumiem. Pierādījums, ka subjekts faktiski pilda valdības funkcijas, var būt pierādījums, ka tam ir vai ir bijušas piešķirtas valdības pilnvaras, jo īpaši, ja minētie pierādījumi liecina par ilgstošu un sistemātisku praksi.
- (228) Pierādījumi, ka valdība īsteno būtisku kontroli pār subjektu un tā rīcību, noteiktos apstākļos var būt arī pierādījumi tam, ka attiecīgajam subjektam ir valdības pilnvaras un ka tas īsteno šādas pilnvaras valdības funkciju veikšanā. Patiešām, lai gan valdības īpašumtiesības uz subjektu nav izšķirošs kritērijs, kopā ar citiem elementiem tas var kļūt par pierādījumu. Tomēr ir maz ticams, ka vien ar formālām saiknēm starp subjektu un valdību šā jēdziena šaurā nozīmē pietiktu, lai konstatētu valdības pilnvaru pastāvēšanu. Tādēļ, piemēram, tikai fakts, ka valdība ir kāda subjekta dominējošā akcionāre, pats par sevi nelielina, ka valdība īsteno būtisku kontroli pār šā subjekta rīcību, nemaz nerunājot par to, ka valdība tam būtu piešķīrusi valdības pilnvaras. Tomēr dažos gadījumos, ja pierādījumi liecina, ka pastāv daudzas oficiālas norādes par valdības īstenotu kontroli, un ir arī pierādījumi, ka šī kontrole tiek izmantota būtiski, šie pierādījumi var ļaut secināt, ka attiecīgais subjekts īsteno valdības pilnvaras.
- (229) Izmeklēšanas attiecībā uz valsts iestādi uzmanības centrā nav tas, vai norādītā rīcība, kas šķietami liecina par finansiālu ieguldījumu, ir loģiski saistīta ar minēto valdības funkciju. Šajā ziņā juridiskais standarts valsts iestādes noteikšanai saskaņā ar SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1) punktu neparedz īpašas pakāpes vai rakstura saikni, kas noteikti ir jānosaka starp noteiktu valdības funkciju un konkrēto finansiālo ieguldījumu. Drīzāk attiecīgā izmeklēšana ir atkarīga no subjekta, kas īsteno šo rīcību, tā pamatīpašībām un attiecībām ar valdību. Šī koncentrēšanās uz subjektu pretstatā rīcībai, kas, iespējams, izraisījusi finansiālu ieguldījumu, atbilst faktam, ka "valdībai" (šaurā nozīmē) un "valsts iestādei" "to pamatiezīmes noteiktā mērā ir kopīgas vai pārklājas", t. i., tās abas pēc būtības ir "valdības".
- (230) Subjekta rīcības vai prakses raksturs noteikti var būt izmeklēšanas saistībā ar valsts iestādes esību būtisks pierādījums. Proti, subjekta rīcība (jo īpaši, ja tā liecina par "ilgstošu un sistemātisku praksi") ir viens no dažādiem pierādījumiem, kas atkarībā no katras izmeklēšanas apstākļiem var ļaut saprast subjekta pamatiezīmes un attiecības ar valdību šaurā nozīmē. Tomēr šādu pierādījumu novērtējuma mērķis ir atbildēt uz galveno jautājumu par to, vai pašam subjektam piemīt pamatiezīmes un funkcijas, kas to ļautu klasificēt kā valsts iestādi. Piemēram, novērtējums par to, vai subjekts ir valsts iestāde Ķīnas valstij piederošu komercbanku (SOCB) kontekstā lietā DS379, ietvēra informācija, kas liecināja, ka: i) "SOCB galveno biroju vadītājus amatā ir iecēlusi valdība un ka [CCP] savā izvēlē saglabā būtisku ietekmi"; un ii) SOCB "joprojām trūkst atbilstošu riska pārvaldības un analītisko iemaņu". Šie pierādījumi attiecās ne tikai uz SOCB veikto kredīvēšanu kā tādu, bet arī uz to organizatoriskajām iezīmēm, lēmumu pieņemšanas pilnvaru ķēdēm un vispārējām attiecībām ar ĶV. Tādējādi AB lietā DS379 norādīja, ka, lai gan USDOC ņēma vērā pierādījumus par SOCB rīcību ["kredīvēšanu"], tas notika izmeklēšanas par šo subjektu pamatiezīmēm un to attiecībām ar ĶV ietvarā. Šīs SOCB veica valdības funkcijas Ķīnas valdības vārdā.

- (231) Turklāt AB arī uzskatīja par nozīmīgu faktu, ka attiecīgā valdība izmeklēšanas laikā nesadarbojās. Patiešām, lietā DS379 AB apstiprināja USDOC konstatējumu par to, ka CFS Paper izmeklēšanā SOCB tika atzītas par valsts iestādēm, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem: i) banku nozare Ķīnā gandrīz pilnībā pieder valstij; ii) Komerčbanku likuma 34. pantā ir paredzēts, ka bankām “jāveic kredītēšana, ņemot vērā valsts ekonomikas vajadzības un sociālo attīstību, kā arī atbilstoši valsts rūpniecības politikai”; iii) dokumentēti pierādījumi, kas liecina, ka SOCB joprojām trūkst atbilstošu riska pārvaldības un analītisku iemaņu; un iv) fakts, ka “[šajā] izmeklēšanā [USDOC] nesaņēma pierādījumus, kas vajadzīgi, lai visaptveroši dokumentētu procesu, atbilstoši kuram aizdevumi papīra ražošanas nozarei tika pieprasīti, piešķirti un izvērtēti”⁽³⁴⁾.
- (232) Visbeidzot, lai attiecīgos VU varētu uzskatīt par valsts iestādēm, KVV ne vienmēr šie VU ir jākontrolē, kad tie iesaistās izejresursu pārdošanas darījumos ar pakārtotajiem ražotājiem.
- (233) Kopumā tas, vai Indijas kalnrūpniecības uzņēmumi, kas nodarbojas ar hroma rūdas piegādi, ir valsts iestādes, būtu jānosaka, ņemot vērā šo uzņēmumu pamatiezīmes un funkcijas, kā arī to attiecības ar IV. Pierādījumi par valsts īpašumtiesībām, valsts tiešu kontroli, IV iejaukšanos tirgū, lai sasniegtu konkrētus politikas mērķus, var liecināt par to, ka kalnrūpniecības uzņēmumi arī tad, kad nenotiek sadarbība ar attiecīgo valdību, IV vārdā pilda valdības funkcijas.

Kalnrūpniecības uzņēmumu pamatiezīmes un to attiecības ar IV

- (234) Komisija vispirms ievāca informāciju par valsts īpašumtiesībām, kā arī formālas norādes par valdības kontroli pār valstij piederošiem hroma rūdas ieguvējiem. Šajā nolūkā Komisija varēja pajauties tikai uz informāciju, ko sniedza OMC – vienīgais ieguves uzņēmums, kas sadarbojās izmeklēšanā vismaz AKP pārbaudes posmā un kas bija gandrīz vienīgais Indijas NTAV ražotāja eksportētāja piegādātājs, kurš IP laikā iekšzemes tirgū iegādājās hromu rūdu, kā minēts 212. apsvērumā.
- (235) IV norādīja, ka IP laikā bija divi aktīvi valstij piederoši hroma rūdas ražotāji – OMC un *Industrial Development Corporation of Orissa Ltd.*, – kas nodrošināja 21 % no kopējā ražošanas apjoma, bet otrajam valsts hroma rūdas ieguves uzņēmumam IP laikā bija tikai minimāls ražošanas apjoms.
- (236) IV datos arī bija atsaucies uz sešiem privātiem kalnrūpniecības uzņēmumiem, proti, *Misrilal Mines Ltd.*, *B.C. Mohanty & Sons Ltd.*, *Ferro Alloys Corporation Ltd.*, *Indian Metals and Ferro Alloys Ltd.*, *Balasore Alloys Ltd.* un *Tata Steel Mining*. Tomēr saskaņā ar publiski pieejamo informāciju četri no tiem iegūst hromu rūdu, lai ražotu ferohromu izmantošanai pašu vajadzībām, un tādējādi nedarbojas brīvajā tirgū. Turklāt abu atlikušo kalnrūpniecības uzņēmumu nomas termiņš beidzās IP laikā. To nomas tiesības iegādājās *Tata Steel Mining*, lai sekmētu savas ferohroma ražošanas paplašināšanu. Pirmajam no šiem uzņēmumiem IP laikā joprojām bija ierobežots ražošanas apjoms (9 % no kopējā ražošanas apjoma).
- (237) Tā rezultātā pašpatēriņam neparedzētas hroma rūdas Indijas tirgū ir tikai divi valsts kalnrūpniecības uzņēmumi, no kuriem viens ir nebūtisks dalībnieks (0,1 % no kopējā ražošanas apjoma), kas faktiski padara OMC par vienīgo hroma rūdas piegādātāju brīvajā tirgū.
- (238) Izmeklēšanā tika atklāts, ka 100 % OMC daļu pieder valstij. Turklāt saskaņā ar statūtiem valdes priekšsēdētājs, rīkotājdirektors un viens no direktoriem ir Indijas Administratīvā dienesta (valdības publisko uzņēmumu departamenta) loceklis un viens direktors pārstāv valdības finanšu departamentu. Saskaņā ar sabiedrības statūtiem visus direktorus iecel un to atlīdzību maksā Odišas štata gubernators.
- (239) Visbeidzot, saskaņā ar OMC statūtu 54.A pantu “Gubernators laiku pa laikam pēc saviem ieskatiem var pieņemt direktīvas un norādījumus attiecībā uz uzņēmuma finansēm, uzņēmējdarbību un lietām, un direktori pienācīgi ievēro un īsteno šādas direktīvas vai norādījumus”.

⁽³⁴⁾ WT/DS379/AB/R (*US – Anti-dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*), Apelācijas institūcijas 2011. gada 11. marta ziņojums, DS 379, 349. punkts.

- (240) Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija secināja, ka pašpatēriņam neparedzēta hroma rūdas tirgū faktiski dominē viens uzņēmums OMC, kas pilnībā pieder valstij un ko arī pārvalda un kontrolē valsts. Patiesi, pateicoties īpašumtiesību struktūrai, klātbūtnei uzņēmuma vadībā, kā arī uzņēmējdarbības lēmumu noteikšanai, IV ir būtiska kontrole pār OCM un tā darbību.

Indijas kalnrūpniecības uzņēmumu funkcijas

- (241) Komisija novērtēja, vai kalnrūpniecības uzņēmumiem un jo īpaši OCM ir valdības pilnvaras un vai tie īsteno šīs pilnvaras, pildot valdības funkcijas.
- (242) IV spēcīgā ietekme un valdības būtiskā kontrole pār OCM atspoguļojas arī stingri reglamentētajā vidē saistībā ar hromu rūdu, ko IV pēdējos gados izveidojusi un kas ietver eksporta ierobežojumus apvienojumā ar kalnrūpniecības licencēšanas prasībām, kas veicina kalnrūpniecību pašu vajadzībām, kā arī piegādes un pārdošanas cenu kontroli iekšzemes tirgū ar valstij piederošu dalībnieku palīdzību. Pierādījumi liecināja par to, ka attiecībā uz hroma rūdu kalnrūpniecības uzņēmumi, tostarp OCM, ievēro IV politikas mērķus un tādējādi veic valdības funkcijas.
- (243) Jau 2005. gadā ekspertu grupa, kuru Tērauda ministrija izveidoja vadlīniju izstrādei par to, kā labāk piešķirt raktuvju nomas tiesības, sagatavoja ziņojumu ("Danga ziņojums")⁽³⁵⁾ ar vairākiem būtiskiem konstatējumiem un ieteikumiem.
- (244) Tajā laikā tika atzīmēts, ka:

"Dzelzs rūda, mangāna rūda un **hroma rūda** ir kritiski svarīgi izejresursi tērauda ražošanas nozarei. To savlaicīga un garantēta pieejamība pietiekamā daudzumā un kvalitātē ilgtermiņā ir neaizstājams priekšnoteikums ātrai un sakārtotai tērauda un dzelzs ražošanas nozares, kas ir valsts ekonomikas pamata nozare, izaugsmei"⁽³⁶⁾.

"Salīdzinot kalnrūpniecības izmaksas ar neto realizācijas rezultātiem no eksporta par šīm cenām, atklājas liela negaidīta peļņa, ko guvuši nedaudzi Indijas hroma eksportētāji, uz ierobežoto neatjaunojamo minerālresursu saglabāšanas rēķina. Lai gan Indijā ir mazāk nekā 1 % no pasaulē zināmajām hroma rūdas rezervēm, tās īpatsvars pasaules hroma rūdas tirdzniecībā ir izteikti nesamērīgs – 35 %. Indijā pieci galvenie ražotāji – M/s. TISCO, M/s. Orissa Mining Corporation Ltd., Balasore Alloys Ltd., Ferro Alloys Corporation Ltd. Jindal Strips Ltd. iegūst vairāk nekā 90 % no apjoma. Ņemot vērā ar hromu bagātas hroma rūdas ļoti ierobežotās rezerves, šķiet būtiski ierobežot šādas dabiskas rūdas, ko īpaši pieprasa iekšzemes tērauda un sakausējumu ražotāji, eksportu."⁽³⁷⁾.

(izcēlums pievienots).

"Lai gan Indijā ir tikai 1 % no 122 pasaules rezervēm, *Indian Chrome Ore* eksports pašlaik ir izteikti nesamērīgs – 35 % no pasaules tirdzniecības apjoma. Tā nepārprotami ir novirze, ko izraisa lielas peļņas starpības starp kalnrūpniecības izmaksām un neto ieņēmumiem no eksporta. Dabas hroma rūdas eksports ir pilnībā jāpārtrauc"⁽³⁸⁾.

(izcēlums pievienots).

"Ņemot vērā lielo starpību starp kalnrūpniecības izmaksām un eksporta cenām, valdībai būtu jāapsver iespēja piemērot gradētus izvedmuitas nodokļus visam hroma eksportam, ieskaitot koncentrātus, ja tas vispār tiek atļauts"⁽³⁹⁾.

"Saskaņā ar MMDR likuma mērķiem, tāpat kā dzelzsrūdas gadījumā, piešķirot hroma ieguves nomas tiesības, absolūta priekšroka jādod vietējiem uzņēmumiem, kam hroma rūda nepieciešama, lai ražotu dzelzs sakausējumus ar pievienoto vērtību / hroma tērauda veidus"⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁵⁾ Pieejams vietnē https://steel.gov.in/sites/default/files/GRANT%20OF%20MINING%20LEASES_0.pdf, pēdējo reizi skatīts 2022. gada 27. janvārī.

⁽³⁶⁾ Danga ziņojuma 4. lpp.

⁽³⁷⁾ Danga ziņojums, 119.–120. lpp.

⁽³⁸⁾ Danga ziņojums, 121.–122. lpp.

⁽³⁹⁾ Danga ziņojuma 157. lpp.

⁽⁴⁰⁾ Danga ziņojuma 121. lpp.

“Pēc tam, kad tērauda ražotājiem tika piešķirta pirmā preference, izmantojot pašpatēriņam / daļējam pašpatēriņam lietotas raktuves, ir būtiski īstenot politikas pasākumus, lai pasaules mērogā veicinātu konkurētspējīgu kalnrūpniecības nozari kā tādu, strādājot atbilstoši pasaules etaloniem attiecībā uz zinātnisku ieguvu, optimālu visu iegūto materiālu izmantošanu, ieguvuma gūšanu, sistemātisku un laika ziņā ierobežotu izpēti un vides un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanu. Šādiem profesionāliem kalnrūpniecības uzņēmumiem gan publiskajā, gan privātajā sektorā vispirms ir jāpiešķir noteikta minimālā ražošanas daļa (piemēram, 70 %), lai apmierinātu vietējo lietotāju vajadzības.” ⁽⁴¹⁾

(izcēlums pievienots).

- (245) Tādējādi Danga ziņojums liecina, ka hroma rūda tika uzskatīta par būtisku resursu iekšzemes tērauda ražošanas nozarei, ka eksporta cenas tika uzskatītas par pārāk augstām salīdzinājumā ar iekšzemes cenām un ka, lai saglabātu saprātīgas cenas iekšzemes tirgū, bija pamatoti apvienot eksporta ierobežojumus ar preferenciālu kalnrūpniecības nomu pašu ražošanas vajadzībām. Danga ziņojums arī parāda IV nodomu stingri regulēt hroma rūdas nozari kā valsts ekonomikas pamatnozari.

- (246) Turklāt 2011. gada novembrī publicētajā ziņojumā ⁽⁴²⁾, kuru sagatavoja Tērauda ražošanas nozares darba grupa par 12. piecgadu plānu, ir nepārprotami norādīts, ka:

“Hromītu galvenokārt izmanto metalurģijā, ražojot dzelzs sakausējumus, piemēram, ferohromu, ferohromu no rūdas ar zemu oglekļa saturu un silīcijhromu, ko izmanto kā piedevas nerūsējošā tērauda un speciālā leģētā tērauda ražošanā” ⁽⁴³⁾.

“Tērauda ražošanas nozare ir centusies panākt hromīta rūdu eksporta ierobežojumu. Valdība ir ieviesusi fiskālo sistēmu, lai atturētu no pārmērīga hromīta rūdu eksporta” ⁽⁴⁴⁾.

(izcēlums pievienots).

“Šādi ir galvenie ieteikumi hromītu nozares attīstībai Indijā: v) hromīta resursi valstī nav bagātīgi. Valstij pieder tikai 1,8 % no pasaules kopējām hromīta rūdas rezervēm, bet eksports veido 30–35 % no pasaules tirdzniecības apjoma. Tāpēc ir steidzami jā saglabā šis kritiskais resurss izmantošanai iekšzemes rūpniecībā un jāievieš fiskāli pasākumi eksporta novēršanai” ⁽⁴⁵⁾.

- (247) Visbeidzot, IV 2019. gada Valsts derīgo izrakstu politikā ir arī noteikts, ka jātiecas sekmēt vietējo rūpniecību un ka ir jāpieliek pūles attiecībā uz kalnrūpniecības nomu, lai nodrošinātu pakārtotās ražošanas nozares nepārtrauktu apgādi ar rūdu.

- (248) Pēc tam Komisija izvērtēja, kā šis politiskais nolūks tika īstenots likumdošanas un regulatīvajā ziņā. Pirmkārt, attiecībā uz eksporta ierobežojumiem IV veica vairākus pasākumus, lai atturētu no hroma rūdas eksporta, ko var pārbaudīt Tērauda ministrijas tīmekļa vietnē ⁽⁴⁶⁾ un ESAO Rūpniecisko izejvielu eksporta ierobežojumu datubāzē (“ESAO datubāze”) ⁽⁴⁷⁾.

- (249) Galvenais pasākums ir izveidmuitas nodoklis, ko sākotnēji piemēroja 2008. gadā kā īpašu nodokli 2 000 Indijas rūpju apmērā par tonnu ⁽⁴⁸⁾. Šā nodokļa veids 12. piecgades plāna sākumā 2012. gadā tika mainīts uz procentuālo nodokli 30 % apmērā par tonnu, un tas joprojām ir tikpat liels ⁽⁴⁹⁾. Saskaņā ar ESAO datubāzi šā pasākuma mērķis ir “aizsargāt iekšzemes piegādes; sekmēt turpmāku pārstrādi / pievienoto vērtību”.

⁽⁴¹⁾ Danga ziņojuma 144. lpp.

⁽⁴²⁾ Pieejams vietnē http://mme.iitm.ac.in/shukla/wg_steel2212%281%29.pdf, pēdējo reizi skatīts 2022. gada 27. janvārī.

⁽⁴³⁾ Darba grupas ziņojuma 77. lpp.

⁽⁴⁴⁾ Darba grupas ziņojuma 79. lpp.

⁽⁴⁵⁾ Darba grupas ziņojuma 81.–82. lpp.

⁽⁴⁶⁾ <https://steel.gov.in/policies/exportimport-policy-iron-ore> (otra tabula attiecas uz hroma rūdu).

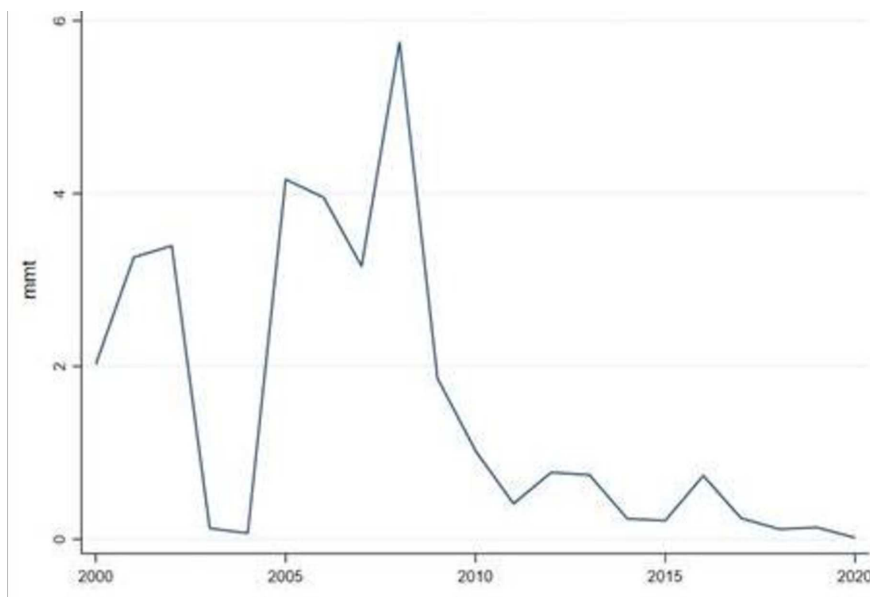
⁽⁴⁷⁾ https://qdd.oecd.org/subject.aspx?Subject=ExportRestrictions_IndustrialRawMaterials, pēdējo reizi skatīts 2022. gada 27. janvārī.

⁽⁴⁸⁾ 2009. gadā šis rādītājs palielinājās līdz 3 000 Indijas rūpju par tonnu.

⁽⁴⁹⁾ Jaunākais juridiskais pamats ir Paziņojums Nr. 35/2016–CUSTOMS, 26.5.2016.

- (250) Citi eksporta ierobežojumi ietver licencēšanas prasības un kvalificētu eksportētāju sarakstu (praksē tas attiecas tikai uz valsts tirdzniecības uzņēmumu *Metal and Mineral Trading Corporation*) dažām hroma rūdas kategorijām, kā arī sastrēgumu piemaksu, ko iekasē papildus Indijas dzelzceļa bāzes kravas likmēm hroma rūdas dzelzceļa pārvadājumiem uz Bangladešu un Pakistānu (kas ir vienīgās valstis, kurām ir dzelzceļa savienojums ar Indiju).
- (251) Politikas redzamākais rezultāts bija hroma rūdas eksporta apjomu būtiskais samazinājums pēc mērķtiecīgo eksporta ierobežojumu noteikšanas 2008. gadā un pēc tam vēlreiz pēc to paplašināšanas 2012. gadā. Hroma rūdas eksporta attīstību ilustrē turpmāk norādītā diagramma.

IND, hroma eksports (HS 261000)

- (252) Tādējādi mērķtiecīgie eksporta ierobežojumi īstenoja IV mērķi atturēt no eksporta un nodrošināt hroma rūdas pieejamību pakārtotajai iekšzemes ražošanas nozarei.
- (253) Šie eksporta apjomi jāaplūko, ņemot vērā hroma rūdas iekšzemes patēriņu. IV savā atbildē ir sniegusi tikai ierobežotus datus par hroma rūdas eksportu (no 2018./2019. finanšu gada ⁽⁵⁰⁾ ("FG") līdz 2020./2021. FG), savukārt, dati par iekšzemes ražošanu un patēriņu tika sniegti par laiku no 2016./2017. FG līdz 2019./2020. FG. Abas šīs datu kopas tiek iesniegtas kā konfidenciālas. Tomēr uz šī pamata ir iespējams salīdzināt eksporta apjomus un iekšzemes patēriņu 2019/2020. FG (kas aptver deviņus IP mēnešus) un iepriekšējo 2018./2019. FG. Abos finanšu gados eksporta apjoms nepārsniedza 1,5 % no iekšzemes patēriņa. Jāatzīmē, ka arī importa daļa iekšzemes tirgū bija nenozīmīga.
- (254) Indijas tirgū arī bija pastāvīgs un neracionāls ražošanas jaudas pārpalikums salīdzinājumā ar iekšzemes patēriņu un eksporta summu, no kuras atņēma importu. IV nevarēja izskaidrot šo jaudas pārpalikumu. Šādu jaudas pārpalikumu var izskaidrot tikai ar to, ka kalnrūpniecības uzņēmumi, tostarp OMC, hroma rūdas nozarē faktiski īsteno valdības funkcijas (jo īpaši nodrošinot pienācīgu hroma rūdas piegādi saskaņā ar IV politikas mērķiem atbalstīt pakārtoto rūpniecību un dot pievienoto vērtību piegādes ķēdei).
- (255) Otrkārt, Komisija konstatēja, ka saskaņā ar IV 2016. gada Derīgo izrakteņu koncesijas noteikumiem pašpatēriņam izmantotām raktuvēm ir pirmatteikuma tiesības, kad beidzas to kalnrūpniecības nomas termiņš. Arī 1957. gada Raktuvju un derīgo izrakteņu attīstības likuma (kā grozīts 2015. gadā) 8.a pantā ir paredzēti pagarināti kalnrūpniecības nomas periodi pašpatēriņa lietotājiem un atkārtoti apstiprinātas pirmatteikuma tiesības izsolēs par kalnrūpniecības nomu pašpatēriņa lietotājiem. Tas ļauj kalnrūpniecības nomas tiesības galvenokārt saglabāt tādiem pakārtotajiem ferohroma ražotājiem, kas tās izmanto pašpatēriņam saskaņā ar 244. apsvērumā iepriekš minētajiem apgalvojumiem. Komisija *de facto* arī konstatēja, kā minēts 236. apsvērumā iepriekš, ka visi privātie hroma rūdas

⁽⁵⁰⁾ "x/x. FG + 1" aptver laikposmu no x. gada 1. aprīļa līdz x. + 1 gada 31. martam.

kalnrūpniecības īpašnieki faktiski izmantoja rūdu pašu vajadzībām. Tādējādi, slēdzot ārējās robežas un preferenciāli piešķirot kalnrūpniecības nomas tiesības pašu vajadzībām, tirgū paliek tikai viens dominējošs, valstij piederošs tirgus dalībnieks OMC, kas tādējādi kontrolē tās hroma rūdas daudzumu un cenas, kas pieejama iekšzemes tirgū un nav paredzēta pašpatēriņam. Kā dominējošajam hroma rūdas piegādātājam Indijas tirgū OMC ir jāievēro IV politikas mērķi, proti, atbalstīt pakārtoto ražošanas nozari ar zemām cenām, kā sīkāk paskaidrots nākamajā iedaļā, un tādējādi tas pilda valdības funkcijas.

Hroma rūdas ieguves uzņēmumu par neatbilstoši zemu atlīdzību nodrošinātā hroma rūda

- (256) Nākamajā posmā Komisija pārbaudīja, vai hroma rūdu faktiski nodrošināja (jo īpaši OMC) par neatbilstoši zemu atlīdzību.
- (257) Kā paskaidrots 213. apsvērumā, IV nespēja sniegt informāciju par cenu noteikšanu vai cenu statistiku par Indijas hroma rūdas cenām iekšzemes tirgū. Lielāko daļu hroma rūdas pārdošanas darījumu Indijas pašpatēriņa tirgū veic OMC, un tas attiecas arī uz lielāko daļu *Jindal* grupas pirkumu. Tādējādi šie pārdošanas darījumi tika uzskatīti par reprezentatīviem attiecībā uz visu Indijas brīvo tirgu.
- (258) Šo hroma rūdu pārdod OMC, izmantojot e-izsoli. Tomēr izmeklēšanā tika konstatēts, ka OCM ierobežoja piekļuvi šīm e-izsolēm: 70 % no ikmēneša produkcijas tiek garantēti tā sauktajiem ilgtermiņa pircējiem, kas atrodas Odišas štatā. Tikai lejupējie ferohroma ražotāji kā ilgtermiņa pircēji ir tiesīgi piedalīties, un garantētās kvotas nedrīkst pārsniegt uzņēmuma ferohroma konkrēto ražošanas jaudu. Tas liecina, ka OCM, pildot valdības funkcijas, praksē citā veidā piemēro preferenciālu hroma rūdas daudzumu piešķiršanu lejupējiem ferohroma ražotājiem, kā tas jau tiek darīts kalnrūpniecības nomas līgumu piešķiršanas līmenī. Atlikušie 30 % arī ir rezervēti iekšzemes pakārtotajiem ražošanas uzņēmumiem ārpus Odišas štata (izņemot tirgotājus).
- (259) Tādējādi hroma rūdas piegādi brīvajā tirgū kontrolē OMC, un OMC to galvenokārt novirza pakārtotajai ražošanas nozarei saskaņā ar IV vispārējo nodomu un tiesisko regulējumu, kā uzsvērts 242.–255. apsvērumā iepriekš.
- (260) Tomēr bija pierādījumi tam, ka cenu noteikšana nelielajiem daudzumiem, kas tiek piedāvāti e-izsolē, nav balstīta uz uzņēmumu brīvi izdarītām solīšanas likmēm. Izsole sākas ar bāzes cenu, par ko patvaļīgi lemj OMC valde. IV paskaidroja, ka laikposmā pēc IP šī pamatcena tika noteikta kā daļa (atbilst 13,5 %) no pakārtotā ražojuma, t. i., ferohroma, starptautiskās cenas. Tomēr IV nevarēja paskaidrot, kā tika noteikta šī daļa / korekcijas koeficients. Pēc turpmākas analīzes Komisija konstatēja, ka korekcijas koeficients cenām pēc IP faktiski bija balstīts uz hroma rūdas cenu vēsturisko vidējo vērtību, kas noteikta ar OCM padomes lēmumu. Komisija nesaņēma piekļuvi iepriekšējiem OCM valdes lēmumiem, un IV nevarēja izskaidrot šo lēmumu pamatā esošos principus. Komisija arī nevarēja atrast nekādu objektīvu saikni starp korekcijas koeficientu un hroma rūdas pārvēršanas ferohromā izmaksām. Tāpēc Komisijai bija jāizmanto pieejamie fakti par hroma rūdas cenu, pamatojoties uz pamatregulas 28. panta 1. punktu.
- (261) Šajā ziņā Komisija norādīja, ka, kā atzinusi IV, cena bez iemesla patvaļīgi bija noteikta zema salīdzinājumā ar starptautiskajām cenām. Šķiet, ka šādas mākslīgi zemas cenas atbilst IV politikai nodrošināt lētu iekšzemes hroma rūdu pakārtotajai rūpniecības nozarei. Turklāt Komisija izskatīja empīriskus pierādījumus. Aplūkojot attiecīgo izejvielu, ko OCM nodrošināja *Jindal* grupai, iepirkuma cenas, Komisija konstatēja, ka šīs cenas atkarībā no hroma rūdas veida bija par 15–40 % zemākas nekā atbilstošās Turcijas izcelsmes hroma rūdas (kas ir vislīdzīgākā Indijas hroma rūdai) eksporta cenas tās galvenajā eksporta tirgū Ķīnā. Pamatojoties uz minēto, Komisija secināja, ka e-izsolē pārdotās hroma rūdas bāzes cena ir noteikta mākslīgi zemā līmenī attiecībā pret hroma rūdas tirgus cenām. Arī hroma rūdas cenas bija pārāk zemas salīdzinājumā ar pakārtoto ražojumu (ferohromu). Tādējādi IV un OCM apgalvojumi, ka ferohroma cenas ir būtiskas saistībā ar hroma rūdas cenām, tika noraidīti.

- (262) Pierādījumi liecināja, ka OCM, kas ir dominējošais hroma rūdas piegādātājs brīvajā tirgū un no kura Indijas ražotājs eksportētājs iegādājās šo izejmateriālu turpmākai lietošanai NTAV ražošanas procesā, nerīkojās kā tirgus dalībnieks; OCM, nodrošinot hroma rūdu, drīzāk pildīja valdības funkcija IV vārdā un saskaņā ar IV politikas mērķiem deva priekšroku pakārtotajai ražošanas nozarei.

Secinājums

- (263) Indijas tiesiskā un ekonomiskā vide liecina, ka kalnrūpniecības uzņēmumiem, kas piegādā hroma rūdu, un jo īpaši VU OCM, ir vai ir piešķirtas valdības pilnvaras vai tie tās īsteno. Hroma rūda, tāpat kā citi derīgie izrakteņi Indijā, ir dabas resurss, ko pārvalda IV kā valsts ekonomikas pamatnozari. Jo īpaši IV ieviesa pasākumu kopumu (proti, nosakot eksporta ierobežojumus, kas rada pārmērīgu piedāvājumu un zemas iekšzemes cenas, un nosakot šiem ražotājiem mākslīgi zemas rūdas izsoles bāzes cenas), kas liecina par to, ka hroma rūdas piegādātājus, jo īpaši OCM, apzināti kontrolē IV, kad tie pilda valdības funkcijas. Tādējādi, pamatojoties uz pieejamajiem pierādījumiem, Komisija secināja, ka IV nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei nodrošināja hroma rūdu par neatbilstoši zemu atlīdzību pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) daļas nozīmē, kā to interpretē un piemēro saskaņā ar attiecīgo PTO standartu atbilstoši SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas iii) apakšpunktam.
- (264) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Jindal* grupa norādīja, ka izsoļu sistēmas mērķis nav nodrošināt hroma rūdu par zemu cenu, bet gan maksimāli palielināt valdības ienākumus, pārdodot hroma rūdu par visaugstāko iespējamo cenu. Turklāt uzņēmums norādīja, ka IV nenosaka hroma rūdas cenu, bet tikai izsoles minimālo cenu.
- (265) Visbeidzot, uzņēmums atsaucās uz faktu, ka Indijas ferohroma eksporta cenas bija augstākas nekā ferohroma eksporta cenas no Dienvidāfrikas, Kazahstānas un Turcijas, kas saskaņā ar uzņēmuma sniegto informāciju nozīmē, ka *Jindal* grupa negūst labumu no subsidētas hroma rūdas, ko izmanto ferohroma ražošanai.
- (266) Tomēr pirmie divi uzņēmuma izvirzītie argumenti neatspēko Komisijas galveno secinājumu par hroma rūdas izsolēm, kā aprakstīts 258.–261. apsvērumā, proti, ka piekļuve izsolēm un pārdošanas apjomi ir ierobežoti, ka minimālo cenu patvaļīgi nosaka OCM padome un ka tās līmenis ir mākslīgi zems. No visa iepriekš minētā izriet galīgā izsoles cena, kas patiešām pārsniedz minimālo cenu, bet joprojām nav balstīta uz tirgus cenām, par ko liecina salīdzinājums ar Turcijas cenām (261. apsvēruma).
- (267) Tiek arī norādīts, ka hroma rūda, kas *Jindal* grupai tika nodrošināta par neatbilstoši zemu atlīdzību, ietekmē tā ferohroma ražošanas izmaksas, ko uzņēmums vēlāk izmanto pašpatēriņam nerūsējošā tērauda ražošanā. Jebkurā gadījumā IV finansiālais ieguldījums tiek sniegts hroma rūdas līmenī, nevis pakārtotā ražojuma – ferohroma – līmenī. Tāpēc Indijas ferohroma eksporta cenu salīdzinājums ar citu valstu izcelsmes ferohroma eksporta cenām nav būtisks.
- (268) Ņemot vērā iepriekš minēto, 263. apsvēruma secinājums netiek mainīts.

ii) Ieguvums un subsīdiju apjoma aprēķināšana

- (269) Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 2. punktu un 5. pantu Komisija ieguvuma esību noteica un kompensējamo subsīdiju apjomu aprēķināja kā ieguvumu, ko saņēmējs saņēma un kas atbilstoši konstatētajam pastāvēja izmeklēšanas periodā.
- (270) Tikai viens no izmeklējamajiem Indijas ražotājiem eksportētājiem (*Jindal* grupa) iegādājās hroma rūdu ferohroma un galu galā NTAV ražošanai.

- (271) Vispirms Komisija noteica apjomu un vidējās svērtās cenas visiem *Jindal* grupas veiktajiem hroma rūdas pirkumiem IP laikā, sadalot tos pēc rūdas veida, ko uzņēmums definēja atbilstoši formai (piemēram, irdena vai koncentrāts) un hroma oksīda saturam. Šie divi parametri ietekmē dažāda veida hroma rūdas cenu atšķirības.
- (272) Otrkārt, Komisija katra iegādātā hroma rūdas veida faktisko cenu aizstāja ar attiecīgo standartcenu.
- (273) Komisija norādīja, ka Indijā dominējošos tirgus noteikumus un apstākļus ietekmē tirgus struktūra. Turklāt, kā paskaidrots 257. apsvērumā, viens dominējošais tirgus dalībnieks, kura tirgus daļa brīvajā tirgū būtībā ir 100 %, darbojas kā valsts iestāde, uzspiežot savu cenu. Tāpēc nebija iespējams noteikt neizkropļotu hroma rūdas cenu Indijas NTAV ražotājam vai citur Indijas tirgū. Līdz ar to Indijā nebija tādu iekšzemes cenu, ko varētu izmantot kā atbilstošu standartcenu.
- (274) Attiecīgi saskaņā ar pamatregulas 6. panta d) punkta otro apakšpunktu daļu Komisija kā ārēju standartu izmantoja citu valsti, atbilstīgi to koriģējot saskaņā ar dominējošajiem tirgus apstākļiem Indijā.
- (275) Komisija mēģināja noskaidrot neizkropļotu cenu hroma rūdai, kas iegūta citas reprezentatīvas valsts raktuvēs un modelēt, kā būtu tad, ja šīs raktuves faktiski atrastos Indijā. Lielākā daļa hroma rūdas visā pasaulē tiek eksportēta no Dienvidāfrikas uz Ķīnu. Tādējādi Komisija uzskatīja eksporta cenu sūtījumiem no Dienvidāfrikas uz Ķīnu par iespējamu standartcenu. Tomēr tika konstatēts, ka Dienvidāfrikas izcelsmes hroma rūda ļoti atšķiras no Indijas izcelsmes hroma rūdas divu vissvarīgāko parametru ziņā – hroma oksīda saturs un hroma–dzelzs attiecība (“Cr:Fe attiecība”) ⁽⁵¹⁾.
- (276) Alternatīvs kritērijs, ko ierosināja sūdzības iesniedzējs, bija hroma rūdas eksporta cena no Turcijas (kas arī ir viens no lielākajiem pasaules ražotājiem) uz Ķīnu. Komisija norādīja, ka abi 275. apsvērumā norādītie parametri ir daudz līdzīgāki Turcijas un Indijas hroma rūdai, nekā Dienvidāfrikas un Indijas hroma rūdai ⁽⁵²⁾.
- (277) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Jindal* grupa apstrīdēja Komisijas konstatējumus par to, ka tādi parametri kā hroma oksīda saturs un Cr:Fe attiecība padara Indijas hroma rūdu līdzīgāku Turcijas rūdai, nevis Dienvidāfrikas rūdai. Uzņēmums norādīja, ka ir svarīgi salīdzināt Cr:Fe attiecību hroma rūdām ar līdzīgu hroma oksīda saturu. Saskaņā ar uzņēmuma sniegto informāciju Turcijas hroma rūdas ar 40–42 % hroma oksīda saturu Cr:Fe attiecība ir 2,6–2,8, kas ir daudz lielāka nekā Indijas vai Dienvidāfrikas rūdai ar tādu pašu saturu.
- (278) Kā paskaidrots 281. apsvērumā, Komisija pamata standarta noteikšanai neizmantoja *Jindal* grupas minēto hroma rūdu ar 40–42 % hroma oksīda saturu. Komisijas izvēlētajā standarta scenārijā hroma rūdas saturs ir 46–48 % un Cr:Fe attiecība – 2,5 ⁽⁵³⁾. Tāpēc tā ir ļoti līdzīga Indijas rūdai ar salīdzināmu hroma oksīda saturu, ko savā iesniegumā apstiprinājusi pati *Jindal* grupa:

“Indijas hroma rūdas Cr:Fe attiecība būs 2,4 tikai tad, ja Cr₂O₃ līmenis ir 46 %” ⁽⁵⁴⁾.

“Lai Indijas hroma rūdai Cr:Fe attiecība būtu no 2,6 līdz 2,8, Indijas rūdai vajadzētu saturēt daudz vairāk Cr₂O₃, proti, 48–50 % vai vairāk” ⁽⁵⁵⁾.

Iepriekš minētais apstiprina, ka Indijas rūda ir daudz līdzīgāka Turcijas rūdai nekā Dienvidāfrikas rūda, kuras Cr:Fe attiecība ir no 1,3 līdz 1,5 ⁽⁵⁶⁾.

⁽⁵¹⁾ Heinz H. Pariser analīze – *Sherlock* dokuments Nr. t21.007982, 2021. gada 25. novembris.

⁽⁵²⁾ Turpat.

⁽⁵³⁾ DDC Mining Export Limited, Izmirā, Turcija, <http://www.ddcmining.com/chrome-ore.html>.

⁽⁵⁴⁾ *Jindal*, piezīmes par *Eurofer* iesniegto standartu, 2021. gada 29. jūlijs, 13. punkts, 5. lpp.

⁽⁵⁵⁾ *Jindal*, piezīmes par *Eurofer* iesniegto standartu, 2021. gada 29. jūlijs, 8. punkts, 4. lpp.

⁽⁵⁶⁾ Turpat.

- (279) Turklāt saskaņā ar Indijas standartu biroja hromīta specifikāciju IS:10818-1984 metalurģijas nozarēm⁽⁵⁷⁾ parasta Cr:Fe attiecība tāda ferohroma ar augstu oglekļa saturu ražošanai, ko izmanto nerūsējošā tērauda iegūšanā, ir aptuveni 2,8. Tas nozīmē, ka Komisijas izvēlētais standarts ir arī reprezentatīvāks nekā Dienvidāfrikas alternatīva, ņemot vērā hroma rūdas galapatēriņu *Jindal* grupā. Tas ietver pārveidi ferohromā ar augstu oglekļa saturu nerūsējošā tērauda ražošanai.
- (280) Komisija ņēma vērā Indijas ražotāja eksportētāja apgalvojumus par joprojām pastāvošajām atšķirībām starp Turcijas un Indijas hroma rūdu tās fiziskajā formā un hroma oksīda saturā. Tomēr šīs atšķirības tika novērstas, piemērojot korekcijas, kas aprakstītas 289. apsvērumā.
- (281) Pēc tam Komisija kā pamata standartu izmantoja vidējo svērto Turcijas eksporta cenu uz Ķīnu IP laikā⁽⁵⁸⁾. Pamata standarts 209 ASV dolāri par tonnu attiecās uz hroma rūdu ar 46–48 % hroma oksīda saturu koncentrāta formā, kas piegādāta uz CIF pamata.
- (282) Komisija ņēma vērā arī Apelācijas institūcijas nolēmumu par to, ka korekcijām attiecībā uz piegādes maksu jāatspoguļo vispārpieņemtā attiecīgās preces piegādes maksa piegādes valstī⁽⁵⁹⁾. *Jindal* grupas paziņotās hroma rūdas iegādes cenas bija 99,96 % no EXW piegādes cenas raktuvē.
- (283) Tādējādi Komisija koriģēja pamata standartcenu līdz EXW līmenim. No CIF eksporta cenas tika atskaitītas jūras pārvadājumu un apdrošināšanas izmaksas⁽⁶⁰⁾, kā arī iekšzemes transportēšanas izmaksas Turcijā⁽⁶¹⁾.
- (284) Pēc galīgās informācijas izpaušanas IV norādīja, ka ESAO dati, ko Komisija izmantoja, lai koriģētu Turcijas un Ķīnas eksporta CIF cenas līdz EXW līmenim, bija pieejami tikai līdz 2016. gadam. IV arī apgalvoja, ka attiecīgā rādītāja ekstrapolāciju uz IP nevar uzskatīt par objektīvu cenu pārbaudi.
- (285) Tomēr Komisija ne tikai ekstrapolēja CIF-FOB attiecību, kā ESAO noteikusi par 2016. gadu. Korekcija IP tika veikta, pamatojoties uz faktiskajām kravu pārvadājumu un apdrošināšanas izmaksu atšķirībām laikposmā no 2016. gada līdz IP, kā norādīts atbilstoši rādītājam *Baltic Exchange Dry Index (BDI)* divdesmit galvenajos jūras maršrutos. Konkrēti izpaustajā informācijā *Jindal* grupai tika norādīts detalizēts EXW pamata standartcenas aprēķins.
- (286) Komisijas veikto kravu pārvadājumu un apdrošināšanas korekciju aprēķinu apstrīdēja arī *Jindal* grupas iesniegumā pēc informācijas izpaušanas. Uzņēmums ierosināja alternatīvu datu avotu, lai koriģētu Turcijas un Ķīnas eksporta CIF cenu līdz FOB⁽⁶²⁾. Saskaņā ar *Jindal* grupas sniegto informāciju šis datu avots faktiskās kravu pārvadājumu izmaksas starp Turciju un Ķīnu IP laikā atspoguļoja labāk nekā ESAO un BDI dati, kas ir “visu kuģošanas maršrutu vidējā svērtā vērtība”.
- (287) Tomēr *Jindal* grupas iesniegtā informācija attiecas tikai uz vienu IP mēnesi un pārvadājumiem no Turcijas uz ziemeļaustrumu Āziju kopumā, kā arī nātrija karbonāta, nevis hroma rūdas pārvadājumiem. ESAO pamata CIF-FOB attiecība, ko izmanto Komisija, aptver visu gadu, konkrēto jūras maršrutu (Turcija–Ķīna) un konkrēto produktu (hroma rūdu un koncentrātus). Tikai BDI izmaksu korekcija laikposmā no 2016. gada līdz IP attiecas uz vairāku jūras maršrutu vidējo rādītāju.
- (288) Ņemot vērā iepriekš minēto, metodika, kas izmantota pamata standartcenas korekcijai līdz EXW, paliek spēkā.

⁽⁵⁷⁾ <https://archive.org/details/gov.in.is.10818.1984/page/n7/mode/2up>, 4. lpp.

⁽⁵⁸⁾ Avots: 2020 CRU International Ltd. ©.

⁽⁵⁹⁾ Apelācijas institūcijas ziņojums, *United States – Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products from India*, WT/DS436/AB/R, pieņemts 2014. gada 19. decembrī, 4.317. punkts.

⁽⁶⁰⁾ Pamatojoties uz ESAO datu kopu: Preču tirdzniecības starptautiskās transportēšanas un apdrošināšanas izmaksas (ITIC) Turcija–Ķīna. https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC, koriģēts atbilstoši IP, pamatojoties uz rādītāju BDI *Baltic Exchange Dry Index* https://en.wikipedia.org/wiki/Baltic_Dry_Index.

⁽⁶¹⁾ Pamatojoties uz Pasaules Bankas sniegto informāciju par Stambulas–Derinces ostas piegādēm, <https://www.doingbusiness.org/content/dam/doingBusiness/country/t/turkey/TUR.pdf>, 51. lpp.

⁽⁶²⁾ IHS Markit.

- (289) Komisija papildus korigēja pamata *EXW* standartcenu atbilstoši rūdas fiziskai formai un hroma oksīda saturam, lai atrastu konkrētas standartcenas katram rūdas veidam, ko *Jindal* grupa iegādājās IP laikā. Korekcija fiziskajai formai pamatojās uz briketēšanas izmaksām (irdena rūda) un granulēšanas un saķepināšanas izmaksām (koncentrēta rūda), ko norādījusi *Jindal* grupa. Korekcija atbilstoši hroma oksīda saturam pamatojās uz hroma kausēšanas izmaksu rādītāju, kā norādīja sūdzības iesniedzējs ⁽⁶³⁾. Cr:Fe attiecības starpības dēļ korekcija netika veikta, jo šis parametrs ir ļoti līdzīgs, salīdzinot Turcijas un Indijas rūdu. Tā bija konservatīva pieeja, jo patiesībā Indijas rūdas Cr:Fe attiecība ir nedaudz augstāka, kā rezultātā cena par tādas pašas formas rūdu un tādu pašu hroma oksīda saturu parasti būtu augstāka.
- (290) Tā kā Turcijas hroma rūdu neietekmē valdības pasākumi, kas kropļo Indijas tirgu, un tā kā dominējošie tirgus apstākļi abās valstīs, kas ietver arī kvalitāti, pieejamību, tirgspēju, transportēšanu un citus iegādes vai pārdošanas nosacījumus, ir salīdzināmi, Komisija uzskatīja, ka hroma rūdas cenas Turcijā ir salīdzināmas ar cenām, kas dominētu Indijā, ja nebūtu IV kropļojošo pasākumu.
- (291) Visbeidzot, Komisija salīdzināja hroma rūdas faktiskās cenas par iekšzemes pirkumiem, ko izmeklēšanas periodā veica *Jindal* grupa, ar izmaksām, kas būtu radušās, ja cena atbilstoši rūdas veidam būtu aizstāta ar attiecīgo standartcenu.
- (292) Šīs starpības kopsumma atbilst ietaupījumam, ko guva Indijas ražotājs, kurš iegādājās hroma rūdu Indijas izkropļotajā tirgū, salīdzinājumā ar cenu, kura tam būtu jāmaksā, ja šādu kropļojumu nebūtu. Beigu beigās šī kopsumma atbilst ieguvumam, ko Indijas ražotājam IV nodrošināja IP laikā.
- (293) Konkrēti izpaustajā informācijā attiecīgajam Indijas ražotājam eksportētājam bija ietverti detalizēti standartu un radītā ieguvuma aprēķini.
- (294) Saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2. punktu Komisija šo subsīdijas apjomu kā atbilstošu saucēju piemēroja uzņēmuma kopējam apgrozījumam IP laikā, jo subsīdija radīja ieguvumu visai attiecīgā ražojuma un tā augšupējā ražojuma produkcijai (karsti velmēti ruļļi), nevis tikai eksportam paredzētajai produkcijai.

iii) Īpašas iezīmes

- (295) IV intervence attiecībā uz hroma rūdas nodrošināšanu par neatbilstoši zemu atlīdzību ir vērsta uz to, lai sniegtu ieguvumu dažām nozarēm, jo īpaši nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei, tostarp NTAV ražotājiem. Tāpēc šī subsīdija ir īpaša atbilstoši pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunktam. Hroma rūdas raksturīgās īpašības ļauj izmantot subsīdiju tikai noteiktās ražošanas nozarēs, taču tas nenozīmē, ka subsīdijai, lai to atzītu par īpašu, būtu vēl šaurāk jāattiecas tikai ar kādu šīs ražošanas nozares apakškopu ⁽⁶⁴⁾.
- (296) Ņemot vērā minēto, Komisija uzskatīja, ka IV iejaukšanās ir īpaša attiecībā uz NTAV ražotājiem pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē.
- c) Secinājumi par hroma rūdas nodrošināšanu par neatbilstoši zemu atlīdzību
- (297) Ņemot vērā visus iepriekš minētos elementus, Komisija konstatēja, ka IV veiktā hroma rūdas nodrošināšana būtu uzskatāma par īpašu subsīdiju pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) daļas un 3. panta 2. punkta nozīmē, kas veikta preču nodrošināšanas veidā un dod ieguvumu saņemošajiem uzņēmumiem.
- (298) Subsīdijas summa, kas noteikta *Jindal* grupai, bija 0,45 %.

⁽⁶³⁾ 2021. gada 25. novembra *Sherlock* dokuments Nr. t21.007982.

⁽⁶⁴⁾ Apelācijas institūcijas ziņojums, *United States – Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products from India*, WT/DS436/AB/R, pieņemts 2014. gada 19. decembrī, 4.398. punkts.

3.3.3. Augšupējo subsīdiju pārnese

- (299) Pēc galīgās informācijas izpaušanas sūdzības iesniedzējs norādīja, ka Komisijas konstatējumi liecināja par to, ka lielākā daļa subsīdiju, kas noteiktas integrētajiem ražotājiem eksportētājiem, ietekmē NTAV ražošanas procesa augšupējos posmus. Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja sniegto informāciju tas nozīmē, ka neintegrētais Indijas NTAV ražotājs – *Chromeni* – varētu arī būt guvis ieguvumu arī no subsīdijām, kas piešķirtas Indijas un/vai Indonēzijas augšupējiem ražotājiem. Tas varētu notikt, ja augšupējos ražojumus *Jindal* grupa (Indija) iekšzemē pārdod *Chromeni* vai ja *Chromeni* iegādājas subsidētus Indonēzijas izcelsmes augšupējos ražojumus.
- (300) Pamatojoties uz *Chromeni* ražošanas procesa analīzi un uzņēmuma izejvielu pirkumiem IP laikā, Komisija secināja, ka uzņēmums nevarēja gūt ieguvumu no Indijas izcelsmes subsidētu augšupējo ražojumu pirkumiem.
- (301) Tomēr *Chromeni* iegādājās augšupējos ražojumus, proti, karsti velmētus ruļļus, no saistīta uzņēmuma Indonēzijā, kas, iespējams, guva ieguvumu no niķeļa rūdas, ko IDV nodrošināja par neatbilstoši zemu atlīdzību (sk. 4.3. iedaļu). Šajā ziņā Komisija nevarēja izdarīt nekādus konstatējumus, jo lietas materiālos nebija neviena elementa, lai šo jautājumu novērtētu.

3.4. Kompensējamo subsīdiju apjoms

- (302) Noteiktais kompensējamo subsīdiju apjoms bija šāds:

Uzņēmums	NAS	RLEVS	IPES	Eksporta subsīdijas kopā	Hroma rūda par neatbilstoši zemu atlīdzību	KOPĀ
Chromeni	—	5,69 %	1,87 %	7,56 %	—	7,56 %
Jindal Group	1,65 %	0,36 %	1,92 %	3,93 %	0,45 %	4,37 %

- (303) Ņemot vērā Indijas ražotāju augsto sadarbības līmeni (100 %), Komisija uzskatīja, ka ir atbilstīgi noteikt atlikušo subsīdijas summu Indijai kā visaugstāko individuālo subsīdiju, t. i., 7,56 %.

4. SUBSIDĒŠANA: INDONĒZIJA

4.1. Subsīdijas un subsīdiju programmas, kas ietilpst šo izmeklēšanu darbības jomā

- (304) Pamatojoties uz sūdzībā, paziņojumā par procedūras sākšanu un atbildēs uz Komisijas anketas jautājumiem sniegto informāciju, tika izmeklēta iespējama subsīdēšana ar šādu IDV subsīdiju palīdzību:
- tieša naudas līdzekļu nodošana:
 - preferenciālu aizdevumu izsniegšana;
 - preces un pakalpojumi par neatbilstoši zemu atlīdzību (NZA):
 - niķeļa rūdas un nerūsējošā tērauda lūžņu nodrošināšana par neatbilstoši zemu atlīdzību,
 - ogļu nodrošināšana par neatbilstoši zemu atlīdzību,
 - zemes nodrošināšana par neatbilstoši zemu atlīdzību,
 - dabasgāzes nodrošināšana par neatbilstoši zemu atlīdzību,
 - elektroenerģijas nodrošināšana par neatbilstoši zemu atlīdzību;
 - nesaņemtie vai neiekasētie valdības ieņēmumi, kas citādi būtu iekasējami:
 - ienākuma nodokļa stimuli,
 - atbrīvojums no ievaduitas nodokļa nomaksas,
 - atbrīvojums no PVN nomaksas par izejvielām un iekārtām,

- zemes un ēku nodoklis (ZĒN) kalnrūpniecības nozarei,
- atbrīvojums no (importa) ienākuma nodokļa;

iv) subsīdijas, kas saistītas ar Indonēzijas ražošanas nozares attīstību, izmantojot Ķīnas ieguldījumus.

4.2. Pārneses koeficienti

- (305) Savās piezīmēs pēc galīgās informācijas izpaušanas IRNC grupa apgalvoja, ka divu saistīto uzņēmumu pārneses koeficientu aprēķināšanai tika izmantoti nepareizi pārdošanas dati.
- (306) Šis apgalvojums tika atzīts par pamatotu, un tāpēc Komisija attiecīgi pārskatīja attiecīgos pārneses koeficientus.

4.3. Pamatinformācija par preferenciālo politiku iekšzemes nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei

- (307) Indonēzijai ir ievērojami niķeļa resursi. 2020. gadā tās resursu apjoms tika lēsts 21 miljona tonnu niķeļa ⁽⁶⁵⁾ (1,1 miljarda tonnu niķeļa rūdas) apmērā gadā, kas ir aptuveni 20 % no visā pasaulē zināmajām niķeļa rūdas rezervēm.
- (308) Vēsturiski Indonēzija ir viens no lielākajiem niķeļa rūdas ražotājiem. Tomēr, tā kā Indonēzijai bija ierobežota iekšzemes jauda niķeļa rūdas apstrādei (tikai divas kausēšanas iekārtas, kā skaidrots 315. apsvērumā), tā tradicionāli eksportēja lielāko daļu tās niķeļa rūdas (galvenokārt uz Ķīnu).
- (309) Niķeļa rūdas ieguves rādītājs Indonēzijā ievērojami palielinājās no aptuveni 5 miljoniem tonnu 1996. gadā līdz aptuveni 10 miljoniem tonnu 2007. gadā un vēl līdz 70 miljoniem tonnu 2013. gadā. Šo paātrinājumu noteica pieprasījums no Ķīnas rūpnīcām / kausēšanas uzņēmumiem, kas ražo niķeļa čugunu (NČ). NČ ir dzelzs un niķeļa sakausējums ar zemu niķeļa saturu. Indonēzijas niķeļa rūda ir īpaši piemērota Ķīnas NČ ražošanas tehnoloģijai.

1. tabula

Indonēzijas niķeļa rūdas eksports (tonnās)

	2005	2006	2007	2008	2009
Ķīna	73 353	660 206	5 432 401	6 594 319	7 604 354
Eksports kopā	3 703 515	4 394 125	9 026 850	10 592 151	10 437 126

Avots: Pasaules tirdzniecības atlants (PTA).

- (310) Tādējādi IDV pakāpeniski saprata, ka, eksportējot lielāko daļu tās niķeļa rūdas rezervju, tiek ierobežoti potenciālie ieguvumi valstij, ko dod šīs retās izejvielas. Ieguvumi valstij varētu būt daudz lielāki, ja IDV spētu palielināt iekšzemē gūto pievienoto vērtību, ko rada niķeļa rūdas rezerves. Lai sasniegtu šo mērķi, IDV koncentrējās uz visas rūpnieciskās vērtību ķēdes iekšējo attīstību, izmantojot niķeļa rūdu līdz pat pakārtotajām ražošanas nozarēm, proti, kausētavām un nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei kā šīs izejvielas galīgajam lietotājam. Tas ļautu Indonēzijai gūt daudz lielāku ieguvumu iekšzemē, nevis vienkārši eksportēt niķeļa rūdu.
- (311) Tomēr Indonēzijai nebija viegli sasniegt šo mērķi vienai. Galvenās problēmas, ar kurām saskārās IDV, bija ievērojamais finansējums, kas nepieciešams kausēšanas krāšņu un pakārtoto ražošanas nozaru izveidei (t. i., vairāki miljardi euro sākotnējiem ieguldījumiem), un relatīvais zinātnības un tehnoloģiju trūkums nerūsējošā tērauda ražošanai no NČ, kas atbilda Indonēzijā iegūtās niķeļa rūdas kvalitātei. Tāpēc IDV vērsās pie potenciālajām partnervalstīm, kas varētu palīdzēt sasniegt šo mērķi ⁽⁶⁶⁾. Vēsturisko saikņu un ģeogrāfiskā tuvuma dēļ Ķīna bija loģiska izvēle; vēl svarīgāk bija tas, ka Ķīnas nerūsējošā tērauda ražotāji jau izmantoja Indonēzijas niķeļa rūdu. Ķīna

⁽⁶⁵⁾ <https://www.statista.com/statistics/273634/nickel-reserves-worldwide-by-country/>

⁽⁶⁶⁾ Sk., piemēram, informāciju par IDV centieniem piesaistīt Japānu: <https://kemenperin.go.id/artikel/3594/Let-Japan-Process-Nickel-in-Indonesia-Industri-minister>

arī bija lieliska kandidāte, lai IDV varētu iesaistīties preferenciālā divpusējā sistēmā nolūkā maksimāli palielinātu iekšzemes pievienoto vērtību, ko dod Indonēzijas niķeļa rūdas rezerves, jo Ķīnai bija pieejams ievērojams finansējums un īpaša preferenciāla politika, kas sekmē nerūsējošā tērauda rūpniecību un kas attiecās arī uz ieguldījumiem ārvalstīs saskaņā ar ilgstošo darbības uzsākšanas citās valstīs politiku, kā arī tai bija nepieciešamās tehnoloģijas un zinātība, lai iedarbīgi izmantotu Indonēzijas niķeļa rūdu. Tā rezultātā tika izveidota ilgstoša sadarbības sistēma, kas darbojas līdz pat mūsdienām. Galvenie atskaites punkti un attiecīgie oficiālie dokumenti ir apkopoti turpmāk norādītajos apsvērumos.

- (312) IDV mēģinājumi piesaistīt Ķīnas ieguldījumus Indonēzijas niķeļa ražošanas nozarei sākās ne vēlāk kā 2005. gadā, kad Indonēzija apņēmas izveidot “*labvēlīgu investīciju klimatu*” ⁽⁶⁷⁾ Ķīnas investoriem. 2005. gada jūnijā vizītes Pekinā laikā Indonēzijas ekonomikas koordinācijas ministrs piedāvāja Ķīnas premjerministra vietniekam ieguldījumu iespējas četrās Indonēzijas ekonomikas nozarēs, kas ietvēra dabas resursu nozari, un “arī pauda cerību, ka vairāk Ķīnas uzņēmumu varētu ieguldīt Indonēzijā, norādot, ka Indonēzijas valdība radīs labvēlīgu vidi Ķīnas investoru darbībai” ⁽⁶⁸⁾. Atbildot uz šo piedāvājumu, Ķīnas premjerministra vietnieks lūdza Indonēziju garantēt, ka Ķīnas ieguldījumi Indonēzijā būs ienesīgi ⁽⁶⁹⁾. Turklāt Indonēzijas amatpersonas arī pateicās Ķīnai par “bezmaksas un preferenciālo aizdevumu piešķiršanu Indonēzijai” ⁽⁷⁰⁾.
- (313) Tā rezultātā IDV un ĶV 2005. gadā parakstīja kopīgu deklarāciju, ar ko sāka savu sadarbību kalnrūpniecības un metalurģijas nozarēs. Pamatojoties uz šo kopīgo deklarāciju, IDV un ĶV 2010. gadā parakstīja rīcības plānu, kurā ietverts plāns Ķīnas ieguldījumu sekmēšanai uz resursiem balstītās ražošanas nozarēs Indonēzijā, tostarp kalnrūpniecībā, kā sīkāk paskaidrots 563. un 584. apsvērumā. Šīs agrīnās vienošanās jau parāda abu valdību īpašās sadarbības sistēmas galvenos nosacījumus un to, kā valdības plānoja īstenot savu stratēģiju, palaujoties uz privātiem investoriem, kuri gūtu ieguvumu no vairākām preferenciālām politikām, un atbalstu, ko cieši uzrauga valdības.
- (314) IDV 2007. gadā pieņēma Likumu Nr. 27 par valsts ilgtermiņa attīstības plānu (*RPJPN*) laikposmam no 2005. līdz 2025. gadam. Atbilstoši *RPJPN* rūpniecība tika atzīta par izaugsmes dzinējspēku, lai nostiprinātu ekonomisko struktūru. Šā mērķa sasniegšanu cita starpā bija jāatbalsta kalnrūpniecības nozare. Pievienotās vērtības palielināšana primārajā sektorā, tostarp kalnrūpniecībā, tika uzsvērtā kā galvenais mērķis, lai veicinātu vietējo un starptautisko konkurētspēju un nostiprinātu valsts rūpniecības bāzi.
- (315) Niķeļa ražošanas nozarē pievienotās vērtības palielināšana nozīmēja kausēšanas iekārtu būvniecību Indonēzijā. Tajā laikā (un līdz 2016. gadam) Indonēzijā bija tikai divas kausēšanas iekārtas: *PT Vale* piederoša niķeļa kausēšanas iekārta ar jaudu aptuveni 80 000 tonnu niķeļa un valstij piederoša uzņēmuma *PT. Aneka Tambang (Antam)* feroniķeļa kausēšanas iekārta ar ražošanas jaudu 26 000 tonnu niķeļa.
- (316) Vien kausēšanas iekārtas izmaksas var sasniegt 1 miljardu EUR atkarībā no tehnoloģijas un ražošanas jaudas. Kā minēts iepriekš, Indonēzijai nebija ne finanšu resursu, ne pareizo tehnoloģiju kausēšanas iekārtu būvniecībai, savukārt Ķīnai bija gan resursi, gan tehnoloģijas, tomēr tai arī bija vajadzīga Indonēzijas niķeļa rūda nerūsējošā tērauda ražojumu ražošanai.
- (317) Viens no galvenajiem pasākumiem, lai vienotos par šo IDV un ĶV sadarbības sistēmu un ļautu IDV sasniegt savu mērķi, bija 2009. gada Likuma Nr. 4 par derīgo izrakteņu un ogļu ieguvu (“2009. gada Kalnrūpniecības likums”) pieņemšana 2009. gadā, ar ko aizstāja 1967. gada Likumu Nr. 11 par kalnrūpniecību ⁽⁷¹⁾. Tradicionāli IDV ir stingri kontrolējusi kalnrūpniecības nozari. Saskaņā ar 1. pantu 1967. gada Likumā Nr. 11 par derīgo izrakteņu ieguvu IDV jau ir piešķirta galvenā loma un pilnvaras regulēt šo nozari, jo “visi Indonēzijas kalnrūpniecības jurisdikcijā esošie derīgie izrakteņi dabas resursu veidā kā Visvarenā Dieva svētība ir Indonēzijas tautas nacionālā bagātība, un tādēļ valsts tos kontrolē un izmanto iedzīvotāju maksimālas labklājības nodrošināšanai”. 2009. gada Kalnrūpniecības

⁽⁶⁷⁾ <https://koran.tempo.co/read/ekonomi-dan-bisnis/44119/cina-minta-indonesia-jamin-investor>

⁽⁶⁸⁾ http://en.people.cn/200506/28/eng20050628_192888.html

⁽⁶⁹⁾ <https://koran.tempo.co/read/ekonomi-dan-bisnis/44119/cina-minta-indonesia-jamin-investor>

⁽⁷⁰⁾ <https://koran.tempo.co/read/ekonomi-dan-bisnis/44119/cina-minta-indonesia-jamin-investor>

⁽⁷¹⁾ Saskaņā ar 1. pantu 1967. gada Likumā Nr. 11 par derīgo izrakteņu ieguvu IDV jau ir piešķirta galvenā loma un pilnvaras regulēt šo nozari, jo “visi Indonēzijas kalnrūpniecības jurisdikcijā esošie derīgie izrakteņi dabas resursu veidā kā Visvarenā Dieva svētība ir Indonēzijas tautas nacionālā bagātība, un tādēļ valsts tos kontrolē un izmanto iedzīvotāju maksimālas labklājības nodrošināšanai”.

likuma preambulā ir arī norādīts, ka “derīgie izrakteņi un ogles, kas atrodas Indonēzijas kalnrūpniecības jurisdikcijā, ir neatjaunojama dabas bagātība, kas ir visvarenā dieva dāvana un kam ir svarīga loma daudzu cilvēku dzīves vajadzību apmierināšanā, tāpēc šo resursu apsaimniekošanai ir jābūt valsts kontrolē, lai valsts ekonomikai nodrošinātu reālu pievienoto vērtību, tiecoties taisnīgi panākt sabiedrības pārticību un labklājību”. Konkrētāk, 2009. gada Kalnrūpniecības likuma 4. pantā ir noteikts, ka “1) Derīgie izrakteņi un ogles kā neatjaunojami dabas resursi ir nacionāla bagātība, ko valsts kontrolē, lai dotu vislielāko ieguvumu tautas labklājībai” un “2) Derīgo izrakteņu un ogļu kontroli, ko veic valsts, kā minēts 1. punktā, īsteno valdība un/vai reģionālās valdības”. Svarīgi ir tas, ka saskaņā ar 2009. gada Kalnrūpniecības likuma 103. pantu derīgo izrakteņu pārstrāde kā to pievienotās vērtības radīšana ir jāveic Indonēzijā. Skaidrojumā par šā 103. panta 1. punktu ir minēts, ka pienākums veikt pārstrādi un rafinēšanu iekšzemē cita starpā ir paredzēts, lai a) palielinātu kalnrūpniecības vērtību, izmantojot tās preces, b) nodrošinātu izejvielas rūpniecībai, c) nodrošinātu nodarbinātību un d) palielinātu valsts ienākumus. Citiem vārdiem sakot, šie noteikumi uzliek pienākumu visiem niķeļa rūdas ieguves uzņēmumiem būvēt savu niķeļa pārstrādes / attīrīšanas iekārtu vai pārdot niķeļa rūdu šādam vietējam uzņēmumam, lai sasniegtu vispārējo mērķi palielināt niķeļa rūdas iekšzemē radīto pievienoto vērtību, izmantojot preferenciālu politiku, kas vērsta uz pakārtotu nerūsējošā tērauda ražošanas nozari. Turklāt 2009. gada Kalnrūpniecības likuma 170. pantā bija paredzēts piecu gadu pārejas periods. Šā perioda mērķis bija sagatavot kalnrūpniecības nozari iekšzemes pārstrādes pienākuma izpildei un dot uzņēmumiem iespēju būvēt attīrīšanas iekārtas, kas vajadzīgas, lai apstrādātu piegādāto niķeļa rūdas.

- (318) Ņemot vērā 2009. gada Kalnrūpniecības likumu un jo īpaši tā prasību par pārstrādi iekšzemē, Indonēzijas niķeļa rūdas eksports strauji pieauga, Ķīnai saņemot gandrīz visu eksporta apjomu, kā norādīts tabulā zemāk.

2. tabula

Indonēzijas niķeļa rūdas eksports (tonnās)

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Ķīna	14 346 464	36 142 281	43 095 682	58 604 652	3 989 894	0
Eksports kopā	17 566 047	40 792 165	48 449 392	64 802 857	4 160 121	0

Avots: PAT.

- (319) Tā kā IDV mērķis radīt pārstrādes spējas Indonēzijā netika sasniegts, 2014. gada 11. janvārī ar vairākiem noteikumiem IDV aizliedza niķeļa rūdas eksportu no Indonēzijas (sīkāku informāciju par niķeļa rūdas eksporta ierobežojumiem un eksporta aizliegumu sk. 405.–413. apsvērumā).

- (320) 2017. gadā IDV nedaudz atvieglāja eksporta aizliegumu, ļaujot eksportēt niķeļa rūdu, kuras niķeļa saturs noteiktā rūdas daudzumā bija mazāks par 1,7 %. Šim eksportam piemēroja 10 % izvedmuitas nodokli, un eksportētājiem arī bija jāpierāda, ka to pārstrādes rūpnīcas būvniecība notiek saskaņā ar grafiku. Šī pasākuma iemesls bija tāds, ka tajā laikā Indonēzijai nebija tehnoloģijas tādas niķeļa rūdas pārstrādei, kurā niķeļa saturs bija mazāks par 1,7 %, produktos ar pievienoto vērtību, kas bija piemērotāki elektrotransportlīdzekļu akumulatoriem nekā tēraudam (sk. tālāk 4.4. iedaļu). Tomēr 2020. gadā IDV pilnībā aizliedza jebkādas niķeļa rūdas eksportu. Zema niķeļa satura rūdas importa aizliegums tika atkārtoti ieviests, jo Ķīnas uzņēmumi plānoja būvēt šāda veida niķeļa rūdas kausēšanas iekārtas, ko varētu izmantot elektrotransportlīdzekļu akumulatoru ražošanai.

- (321) Gadu gaitā, kā arī pateicoties prasībai par pārstrādi iekšzemē un ierobežojumiem, ko IDV noteica niķeļa rūdas eksportam, tika uzbūvētas vairākas niķeļa rūdas kausētavas. Iekšzemes pieprasījums pēc niķeļa rūdas arī palielinājās, pateicoties IDV darbībām, lai sekmētu kausētavu, kas iepriekš izveidotas Ķīnā, pārcelšanos uz Indonēziju. Patiešām, izmantojot RKAB, kā skaidrots 414. apsvērumā, IDV kontrolē niķeļa rūdas ražošanu. IDV arī panāk to, ka iekšzemes cenas joprojām ir ievērojami zemākas par starptautiskajām cenām, lai dotu ieguvumu kausētavām un nerūsējošā tērauda ražotājiem.

3. tabula

Indonēzijas niķeļa rūdas eksports (miljonos tonnu)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Apjoms	7,81	7,84	20,92	26,0	32,0	61,0	48,0
Eksports	4,16	0	0	4,88	19,7	32,3	0

Avots: IDV atbildes uz anketas jautājumiem un <https://www.statista.com/statistics/707267/production-of-nickel-ore-in-indonesia/>

- (322) Divpusējā sadarbība, ko IDV uzsāka ar ĶV attiecībā uz preferenciālo režīmu, lai izveidotu un atbalstītu Indonēzijas iekšzemes nerūsējošā tērauda ražošanas nozares izveidi un attīstību, aizsākās šā gadsimta pirmajos gados. Tā sastāv no vairākiem divpusējiem dokumentiem, ar kuriem izveidoja tiesisko un politisko regulējumu, kā rezultātā tika pieņemtas vairākas īpašas atbalsta politikas un preferenciālas programmas, kas veido kompensējamās subsīdijas, uz kurām attiecas šī izmeklēšana (sk. galvenos divpusējos dokumentus 548. apsvērumā).
- (323) Divpusējā sadarbība notika tieši Indonēzijas Morovali industriālajā parkā ("Morovali parks"). Tas ir industriālais parks Sulavesi apgabalā, kur Indonēzija un Ķīna nolēma attīstīt nerūsējošā tērauda rūpniecību.
- (324) Pārvaldības uzņēmums, kas atbild par divpusējās sadarbības īstenošanu Morovali parkā, ir Ķīnas un Indonēzijas uzņēmums IMIP. Šis uzņēmums oficiāli sāka savu darbību 2013. gada oktobrī.

4.4. Niķeļa rūdas nodrošināšana par neatbilstoši zemu atlīdzību

4.4.1. Sūdzība un subsīdijas shēma

- (325) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka IDV kontrolē niķeļa rūdas nozari un ka IDV iejaukšanās dēļ Indonēzijā tiek izkropļotas niķeļa rūdas cenas. Niķelis, kas atrodas niķeļa rūdā, ir galvenais nerūsējošā tērauda komponents un tā galvenais cenu virzītājspēks. Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja sniegto informāciju, iejaucoties niķeļa rūdas tirgū, IDV nodrošināja, ka izejvielu cena nerūsējošā tērauda ražošanai joprojām ir ievērojami zemāka par starptautiskajām cenām, kas dod ieguvumu NTAV ražotājiem eksportētājiem Indonēzijā.

4.4.2. Juridiskais pamats

- (326) Kalnrūpniecības politiku, kas ietver niķeļa rūdu, pārvalda Enerģētikas un minerālresursu ministrija (MEMR), ko pārstāv Derīgo izrakteņu un ogļu ģenerāldirektors (DGoMC). Derīgo izrakteņu eksportu arī pārvalda Tirdzniecības ministrija, ko pārstāv Ārējās tirdzniecības ģenerāldirektors.
- (327) Gan centrālajai, gan reģionālajai valdībai ir būtiska nozīme kalnrūpniecības nozarē, nosakot valsts kalnrūpniecības politiku, standartus, pamatnostādnes un kritērijus, kā arī lemjot par kalnrūpniecības atļauju piešķiršanas procedūrām. IDV arī aktīvi iesaistās nozares attīstībā, kontrolē, izvērtēšanā un konfliktu risināšanā.
- (328) Kalnrūpniecība Indonēzijā ir stingri regulēta. Ar lielu skaitu noteikumu, kurus pieņēmušas dažādas valdības iestādes un kurī pastāvīgi tiek mainīti, pārtrauga un uzrauga katru kalnrūpniecības nozares aspektu, kā norādīts turpmāk. Attiecīgo normatīvo aktu un noteikumu juridiskais pamats ir šāds:

— Likums Nr. 27 par valsts ilgtermiņa attīstības plānu (RPJPN) laikposmam no 2005. līdz 2025. gadam,

— 2009. gada Likums Nr. 4 par derīgo izrakteņu un ogļu ieguvu ("2009. gada Kalnrūpniecības likums"), kas grozīts ar 2020. gada Likumu Nr. 3 ("2020. gada Kalnrūpniecības likums"),

— Valdības 2010. gada Noteikumi Nr. 55 ("GR 55/2010") par norādījumiem un uzraudzību attiecībā uz derīgo izrakteņu un ogļu ieguves uzņēmumu pārvaldību,

- Valdības 2010. gada Noteikumi Nr. 23 (“GR 23/2010”), kas grozīti ar valdības 2012. gada Noteikumiem Nr. 24 (“GR 24/2012”) par derīgo izrakteņu un ogļu ieguves uzņēmējdarbības īstenošanu,
- MEMR 2013. gada Noteikumi Nr. 27 par akciju atsavināšanas cenu noteikšanu un kārtību un kapitālieguldījumu ogļu un kalnrūpniecības nozarēs izmaiņām (“MEMR 27/2013”),
- Valdības 2014. gada Noteikumi Nr. 1 (“GR 1/2014”) par GR 23/2010 otro grozījumu, kas turpmāk grozīti ar GR 24/2012 par derīgo izrakteņu un ogļu ieguves uzņēmējdarbības īstenošanu,
- MEMR Noteikumi Nr. 1/2014 (“MEMR 1/2014”) par derīgo izrakteņu pievienotās vērtības palielināšanu, vecot derīgo izrakteņu iekšzemes pārstrādi un attīrīšanu,
- Valdības 2014. gada Noteikumi Nr. 77 (“GR 77/2014”), trešais GR 23/2010 grozījums,
- Valdības 2017. gada Noteikumi Nr. 1 (“GR 1/2017”), ceturtais GR 23/2010 grozījums par darbībām derīgo izrakteņu un ogļu jomā,
- Tirdzniecības ministrijas (TM) Noteikumi Nr. 01/M-DAG/PER/1/2017 par pārstrādātu un attīrītu kalnrūpniecības produktu eksporta nosacījumiem,
- MEMR 2017. gada Noteikumi Nr. 5 (“MEMR 5/2017”) par derīgo izrakteņu pievienotās vērtības palielināšanu, veicot derīgo izrakteņu pārstrādes un attīrīšanas iekšzemes darbības,
- MEMR 2017. gada Noteikumi Nr. 7 (“MEMR 7/2017”) par derīgo izrakteņu un ogļu pārdošanas atsaucenes cenas noteikšanas kārtību,
- 2017. gada MEMR Noteikumi Nr. 9 par atsavināšanas procedūrām un akciju atsavināšanas cenu noteikšanas mehānismu derīgo izrakteņu un ogļu ieguves uzņēmumiem (“MEMR 9/2017”), kas grozīti ar MEMR 43/2018,
- Valdības 2017. gada Noteikumi Nr. 48 (“GR 48/2017”),
- FM Noteikumi PMK Nr. 13/PMK.010/2017 un FM Noteikumi PMK Nr. 164/PMK.010/2018, ar ko nosaka izvedmuitas nodokļa likmes dažādiem pārstrādātu metālu derīgo izrakteņu veidiem,
- MEMR Dekrēts Nr. 2946 K/30/MEM/2017 par aprēķina formulu metāla un derīgo izrakteņu atsaucenes cenas noteikšanai,
- MEMR 2018. gada Noteikumi Nr. 25 (“MEMR 25/2018”) par derīgo izrakteņu un ogļu ieguves uzņēmumiem (ar ko atcēla MEMR 5/2017),
- MEMR 2018. gada noteikumi Nr. 26 (“MEMR 26/2018”) par labas kalnrūpniecības prakses īstenošanu un derīgo izrakteņu un ogļu ieguves uzraudzību,
- MEMR 2018. gada Noteikumi Nr. 11 (“MEMR 11/2018”) par teritorijas piešķiršanas kārtību, licencēšanu un ziņošanu derīgo izrakteņu un ogļu ieguves uzņēmējdarbībā, ko aizstāj ar MEMR 2020. gada Noteikumiem Nr. 7 (“MEMR 7/2020”) par kārtību apgabala (kalnrūpniecības zonas) piešķiršanai, licencēšanai un ziņošanai par derīgo izrakteņu un ogļu ieguves uzņēmējdarbību,
- MEMR 2018. gada Noteikumi Nr. 22 (“MEMR 22/2018”) par grozījumu MEMR 11/2018 par teritorijas piešķiršanas kārtību, licencēšanu un ziņošanu derīgo izrakteņu un ogļu ieguves uzņēmējdarbībā,
- MEMR 2019. gada Noteikumi Nr. 11 (“MEMR 11/2019”), otrais grozījums MEMR 25/2018 par derīgo izrakteņu un ogļu ieguves uzņēmējdarbību,
- MEMR 2020. gada Noteikumi Nr. 7 par kārtību apgabala (kalnrūpniecības zonas) piešķiršanai, licencēšanai un ziņošanai par derīgo izrakteņu un ogļu ieguves uzņēmējdarbību (“MEMR 7/2020”),
- MEMR 2020. gada Noteikumi Nr. 11 (“MEMR 11/2020”) par MEMR Noteikumu Nr. 7/2017 trešo grozījumu attiecībā uz kārtību derīgo izrakteņu un ogļu pārdošanas atsaucenes cenu noteikšanai, un
- MEMR Lēmums Nr. 84 K/32/MEM/2020 par vadlīnijām atsavināšanas akciju cenu piedāvāšanai, novērtēšanai un aprēķināšanai derīgo izrakteņu un ogļu ieguvē.

4.4.3. Izmeklēšanas konstatējumi

- (329) Sākumā Komisija konstatēja, ka viens NTAV ražotājs eksportētājs iegādājās niķeļa rūdu iekšzemē no saistītiem vai nesaistītiem uzņēmumiem, lai to izkausētu un izmantotu NTAV ražojumu ražošanai.
- (330) Niķeļa rūdas nodrošināšana par neatbilstoši zemu atlīdzību ir viens no galvenajiem pasākumiem, ko IDV īsteno sadarbības ar ĶV kontekstā, lai nodrošinātu visas nerūsējošā tērauda nozares rūpnieciskās vērtību ķēdes attīstību Indonēzijā.
- (331) IDV 2007. gadā pieņēma Likumu Nr. 27 par valsts ilgtermiņa attīstības plānu (RPJPN) ⁽⁷²⁾ laikposmam no 2005. līdz 2025. gadam. Atbilstoši RPJPN rūpniecība tika atzīta par izaugsmes dzinējspēku, lai nostiprinātu ekonomisko struktūru. Šā mērķa sasniegšanu cita starpā bija jāatbalsta kalnrūpniecības nozare, kas ietvēra niķeļa rūdu. Pievienotās vērtības palielināšana primārajā sektorā, tostarp kalnrūpniecībā, tika uzsvēta kā galvenais mērķis, lai veicinātu vietējo un starptautisko konkurētspēju un nostiprinātu valsts rūpniecības bāzi. Vērtību ķēdes attīstība, izmantojot produktu pārstrādi un diversifikāciju (pakārtotā attīstība), strukturālo padziļināšanu (augšupējā attīstība) un vertikālo integrāciju (augšupējā un lejupējā attīstība), tika skaidri minēta RPJPN. Ražošanas nozares attīstība būtu vērsta uz apakšnozarēm, kas atbilst vairākiem kritērijiem, proti, apakšnozarēm, kas cita starpā apstrādā vietējos dabas resursus un kurām ir eksporta attīstības potenciāls.
- (332) Kā aprakstīts 317. un turpmākos apsvērumos, atbilstoši mērķim palielināt derīgo izrakteņu pievienoto vērtību Indonēzijā, IDV 2009. gadā pieņēma 2009. gada Kalnrūpniecības likumu. Īstenojot 2009. gada Kalnrūpniecības likuma mērķus, IDV ir pieņēmusi vairākus īstenošanas noteikumus, kas ietver arī vairākus grozījumus. Ar 2009. gada Kalnrūpniecības likumu tika ieviestas vairākas būtiskas regulatīvas izmaiņas licencēšanas sistēmā, honorāros, ārvalstu īpašumtiesībās un izejvielu eksportā. 2009. gada Kalnrūpniecības likums 2020. gadā tika grozīts ar 2020. gada Kalnrūpniecības likumu, kas stājās spēkā 2020. gada 10. jūnijā. Šis jaunais tiesību akts, kam ir ierobežota nozīme šajā izmeklēšanā, jo tas stājās spēkā pašas IP beigās, apstiprināja vai vēl vairāk paplašināja noteiktas kalnrūpniecības uzņēmumiem piemērojamas prasības.
- (333) Ar 2009. gada Kalnrūpniecības likumu licencēšanas pilnvaras tika piešķirtas gan centrālajai valdībai, gan reģionālajām valdībām atkarībā no kalnrūpniecības teritorijas atrašanās vietas, licences izcelsmes un kalnrūpniecības uzņēmuma veikto ieguldījumu rakstura.
- (334) Ar 2009. gada Kalnrūpniecības likumu tika ieviesta jauna licencēšanas sistēma, kas aizstāja veco darba līgumu (DL) shēmu un vietējo *Kuasa Pertambangan* (KP) vai derīgo izrakteņu ieguves tiesību sistēmu. Saskaņā ar jauno sistēmu ir divu veidu komerciāli svarīgas ieguves atļaujas:
- ieguves darbības licence (IUP) ir ieguves uzņēmējdarbības atļauja, kas vajadzīga, lai veiktu ieguves darbības noteiktā IUP apgabalā, un kura iedalās: i) izpētes IUP, kas metāla derīgo izrakteņu raktuvēm ir derīga ne ilgāk kā astoņus gadus; ii) ražošanas darbības IUP (IUP-OP), kas ir derīga ne ilgāk kā 20 gadus metāla derīgo izrakteņu raktuvēm, konkrētām nemetāla derīgo izrakteņu raktuvēm un ogļraktuvēm, un kuras termiņu vēl divas reizes var pagarināt par 10 gadiem. Tādējādi 2009. gada Kalnrūpniecības likums nodrošina, ka izpētes atļauju turētājiem tiks piešķirtas ieguves atļaujas;
 - ieguves darbības īpaša licence (IUPK) ir īpaša kalnrūpniecības darbības atļauja, ko MEMR izsniedz par teritorijām, kuras ir uzskatāmas par valsts rezerves apgabaliem, un ko iedala šādās grupās: i) izpētes IUPK, kas ir derīga ne ilgāk kā 8 gadus metāla derīgo izrakteņu raktuvēm, un ii) ražošanas darbības IUPK (IUPK-OP), kas ir derīga ne ilgāk kā 20 gadus metāla derīgo izrakteņu raktuvēm. Saskaņā ar 2009. gada Kalnrūpniecības likumu IUPK vispirms ir jāpiedāvā konkursa kārtībā valstij vai reģionam piederošiem uzņēmumiem. Ja šie dalībnieki nav ieinteresēti, par IUPK var izsludināt konkursu privātajam sektoram. IUPK izsniedz tikai vienam konkrētam derīgo izrakteņu veidam, un ir nepieciešamas atsevišķas IUPS, ja no tajā pašā atļaujā iekļautās zonas ir jāiegūst cits derīgo izrakteņu veids.

⁽⁷²⁾ https://perpustakaan.bappenas.go.id/e-library/file_upload/koleksi/migrasi-data-publikasi/file/RP_RKP/RPJPN%202005-2025-english.pdf

- (335) 2009. gada Kalnrūpniecības likumā nebija nošķirtas ražošanas darbības *IUP/IUPK*, kas ir integrētas ar kausēšanas / pārstrādes iekārtām, un ražošanas darbības *IUPS*, kas nav integrētas ar šādām iekārtām. Visas ražošanas darbības *IUPS* tika piešķirtas uz laiku, kas nepārsniedz 20 gadus, un šo termiņu vēl divas reizes varēja pagarināt par 10 gadiem.
- (336) Saskaņā ar rūpniecības noteikumiem rūpniecības darījuma licence (*IUI*) tika vispārēji pieņemta kā galvenā licence rūpniecības uzņēmumiem, kas ražo jebkāda veida produktus. *IUI* izdod un pārvalda Rūpniecības ministrija. Centrālā valdība 2013. gadā ieviesa jauna veida licenci; ražošanas darbības *IUP* pārstrādei un rafinēšanai (kausēšanai), pieņemot ministrijas noteikumus (pēdējo reizi saskaņā ar MEMR Noteikumiem Nr. 7/2020). Šī licence paredz kausēšanas iekārtu attīstību un darbību, un to izsniedz atbilstoši MEMR pilnvarām. Tādējādi pārstrādes uzņēmumi darbojas, pamatojoties uz divām licencēm.
- (337) 2009. gada Kalnrūpniecības likumā ir paredzētas arī administratīvās sankcijas *IUP*, *IPR* vai *IUPK* īpašniekiem par tiesību normu pārkāpumiem, kā cita starpā norādīts 102. un 103. pantā. Šādas administratīvās sankcijas ir: "a. rakstisks brīdinājums; b. izpētes vai ražošanas darbību daļēja vai pilnīga apturēšana; un/vai c. *IUP*, *IPR* vai *IUPK* anulēšana" (likuma 151. pants). Visbeidzot, Kalnrūpniecības likums paredz kriminālsodus uzņēmumiem, kas neievēro tā dažādos noteikumus, proti, brīvības atņemšanu uz laiku līdz 10 (desmit) gadiem un maksimālo naudas sodu 10 000 000 000 (desmit miljardu) Indonēzijas rūpiju apmērā par nepatiesu ziņošanu par kalnrūpniecības un pārdošanas darbībām (sk. 159. pantu) un par derīgo izrakteņu pārdošanu vai pārstrādi, tos iegūstot no subjektiem, kuriem nav derīgas licences (sk. 161. pantu).

4.4.3.1. Pamatregulas 28. panta 1. punkta noteikumu piemērošana

- (338) Komisija informēja IDV, ka tai, pārbaudot tērauda ražošanas nozarei piešķirto iespējamo atbalstu un tā apjomu, tostarp niķeļa rūdas nodrošināšanu par neatbilstoši zemu atlīdzību, iespējams, būs jāizmanto pieejamie fakti saskaņā ar pamatregulas 28. panta 1. punktu.
- (339) Komisija savā anketā, vēstulē par nepilnībām un attālinātās kontrolpārbaudes laikā pieprasīja IDV sniegt noteiktu informāciju par niķeļa rūdas piegādātājiem (proti, par kalnrūpniecības uzņēmumiem) un niķeļa rūdas iekšzemes tirgus darbību Indonēzijā. Šie informācijas pieprasījumi cita starpā ietvēra jautājumus par tiesisko regulējumu un institucionālo sistēmu, niķeļa rūdas tirgus organizāciju, niķeļa rūdas ražotājiem Indonēzijā, iekšzemes un eksporta cenu noteikšanas mehānismiem un cenām, kā arī uzņēmumu kapitāldaļām.
- (340) Uzsākot procedūru, Komisija pieprasīja IDV nosūtīt antisubsidēšanas anketai pievienoto B papildinājumu (anketa niķeļa rūdas piegādātājiem) desmit galvenajiem niķeļa rūdas ražotājiem un izplatītājiem, kā arī visiem citiem niķeļa rūdas ražotājiem un izplatītājiem, kas ir piegādājuši niķeļa rūdu ražotājiem eksportētājiem. B papildinājums ietvēra Word dokumentu (*Appendix B Input supplier*) un Excel failu (*Appendix B – Input suppliers tables*). IDV nosūtīja izejmateriālu piegādātājiem paredzēto īpašo anketu zināmajiem piegādātājiem Indonēzijā.
- (341) Komisija savā 2021. gada 4. oktobra vēstulē par nepilnībām IDV norādīja, ka tā nav saņēmusi nevienu atbildi uz anketas B papildinājumu no neviena no lielākajiem Indonēzijas niķeļa rūdas piegādātājiem. Arī saistītie niķeļa rūdas piegādātāji nesniedza atbildi.
- (342) Tā rezultātā, neskatoties uz faktu, ka Indonēzijā ir vairāk nekā 290 niķeļa rūdas ieguvēju, kā norādīts 378. apsvērumā, Komisija saņēma atbildi tikai no viena saistītā niķeļa rūdas tirgotāja (*PT. Ekasa Yad Resources*), kas jebkurā gadījumā iesniedza savu atbildi kā *IRNC* grupas saistītais uzņēmums, un no viena nesaistīta niķeļa rūdas ražotāja (*PT GAG Nikel*). Atbildot uz vēstuli par nepilnībām, IDV sniedza tikai divas papildu atbildes par niķeļa rūdas ražotājiem (*PT Tiran Indonesia* un *PT Ceria Nugraha Indotama*).
- (343) Triju niķeļa rūdas kalnrūpniecības uzņēmumu atbildēm bija ievērojamas nepilnības. *PT GAG Nikel* atteicās iesniegt savas licences kopiju un akcionāru un valdes sanāksmju protokolus IP laikā, apgalvojot, ka tie ir konfidenciāli.

- (344) *PT Ceria Hugraha* iesniedza statūtus un uzņēmējdarbības sertifikātu tikai indonēziešu valodā. Lai gan tika iesniegtas vairākas statūtu versijas, tās visas bija indonēziešu valodā un attēlu formātā, ko nevarēja iztulkot ar datoru, un tāpēc Komisija nevarēja tos izlasīt.
- (345) *PT Tiran Indonesia* pat neiesniedza atbildi uz *Word* dokumentu "Appendix B_Input supplier". Tas iesniedza tikai uzņēmuma prezentāciju indonēziešu valodā, 2019. un 2020. gada finanšu pārskata projektu un *Excel* failu "Appendix B – Input suppliers tables". Uzņēmums neiesniedza ne statūtus, ne licenci.
- (346) Attiecībā uz uzņēmumu *PT. GAG Nikel*, kam veica kontrolpārbaudi, IDV neiesniedza tā RKAB (obligāto gada darba plānu un budžetu) par 2019. un 2020. gadu, kā arī ceturkšņa, pusgada un gada ražošanas un pārdošanas pārskatus, kas MEMR iesniegti par 2019. un 2020. gadu. Pēc *GAG Nikel* AKP IDV iesniedza *GAG Nikel* dibināšanas aktu, bet tikai indonēziešu valodā un formātā, ko nevarēja iztulkot ar datoru, un tāpēc Komisija to nevarēja izmantot.
- (347) Visbeidzot, IDV apgalvoja, ka RKAB paredzētais ražošanas apjoms, kā paskaidrots 414.–424. apsvērumā, tika noteikts atbilstoši apjomam, kas norādīts priekšizpētē. IDV tomēr iesniedza tikai dažas lappuses no to uzņēmumu priekšizpētes un ietekmes uz vidi analīzes, par kuriem tā iesniedza RKAB ar dažiem skaitļiem, savukārt teksts, kas attiecas uz šiem skaitļiem, bez jebkādiem paskaidrojumiem tika aizkrāsots ar melnu krāsu, kas liecina par to, ka IDV apzināti traucēja Komisijai novērtēt veidu, kā kalnrūpniecības uzņēmumi noteica savus gada ražošanas apjomus.
- (348) Turklāt Komisija konstatēja neatbilstības saistībā ar niķeļa rūdas kopējo patēriņu Indonēzijas tirgū. Komisija nespēja salīdzināt šos datus ar NTAV ražotāju eksportētāju veiktajiem niķeļa rūdas pirkumiem. IDV arī nesniedza statistikas datus par Indonēzijas niķeļa rūdas iekšzemes cenām, lai gan saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem tā vāc šādu informāciju.
- (349) Pēc vēstules saņemšanas par pamatregulas 28. panta iespējamo piemērošanu ("28. panta vēstule") IDV 28. panta vēstuli interpretēja kā vēstuli par nepilnībām un iesniedza vairākus *GAG Nikel* papildu dokumentus, piemēram, *GAG Nikel* RKAB par 2019. un 2020. gadu, pieteikumu / ziņojumu RKAB saņemšanai par 2019. un 2020. gadu un ceturkšņa pārskatus par niķeļa rūdas ražošanu un pārdošanu 2019. un 2020. gadā. Visi šie dokumenti bija tikai indonēziešu valodā. IDV arī iesniedza atbildi uz B papildinājumu attiecībā uz uzņēmumu *Antam*.
- (350) Ņemot vērā šo dokumentu ļoti novēloto iesniegšanas laiku un to, ka tie netika iesniegti angļu valodā, kā arī faktu, ka juridiskais konteksts bija 28. panta procedūra, nevis nepilnību process, un to, ka jebkurā gadījumā Komisija nevarētu pārbaudīt šo informāciju un lūgt paskaidrojumus par šiem dokumentiem, tos nevarēja izmantot izmeklēšanā. Tādējādi Komisija nolēma neņemt vērā šādu informāciju, kā noteikts pamatregulas 28. panta 3. punktā, un tā vietā izmantot pieejamos faktus.
- (351) Saistībā ar datu par niķeļa rūdas patēriņu Indonēzijā nekonsekvenci IDV uzstāja, ka šie dati ir precīzi, un apgalvoja, ka tā izmantoja *IRNC* grupas patērēto niķeļa rūdas daudzumu, uzskatot, ka tas bija vienīgais nerūsējošā tērauda ražotājs, kas izmanto niķeļa rūdu kā izejresursu. Jānorāda, ka IDV tika lūgts iesniegt informāciju par niķeļa rūdas kopējo patēriņu Indonēzijā, ne tikai par niķeļa rūdas patēriņu nerūsējošā tērauda ražotājiem. Tomēr, kā uzsvērts 28. panta vēstulē IDV, šie dati nesaskan ar pārbaudītajiem datiem par *IRNC* grupas veiktajiem niķeļa rūdas pirkumiem.
- (352) Turklāt pretēji IDV apgalvojumam, ka tās rīcībā nebija informācijas par niķeļa rūdas cenu Indonēzijā, *GAG Nikel* iesniegtie ceturkšņa pārskati un RKAB pieteikums liecina par kaut ko citu. Šajos dokumentos *GAG Nikel* ziņoja IDV par visiem atsevišķiem niķeļa rūdas pārdošanas darījumiem, tādējādi atklājot IDV niķeļa rūdas pārdošanas apjomu, pārdošanas cenas un klientu nosaukumus.

- (353) Pietiekamas sadarbības trūkums neļāva Komisijai savākt visu informāciju, ko tā uzskatīja par būtisku konstatējumiem šajā izmeklēšanā. Niķeļa kalnrūpniecības uzņēmumu nesadarbošanās dēļ Komisijai arī tika liegta iespēja apkopot papildu dokumentus un pieprasīt papildu informāciju, proti, par licences līgumiem starp kalnrūpniecības uzņēmumiem un IDV, kas ietver arī to pamatā esošos nosacījumus, honorārus un atsauci uz to reglamentējošo tiesisko regulējumu. Līdz ar to attiecībā uz iespējamību, ka valdība ir nodrošinājusi niķeļa rūdu par neatbilstoši zemu atlīdzību, IDV nesniedza vajadzīgo informāciju un pierādījumus, ko Komisija pieprasīja savā anketā un AKP laikā.
- (354) Tā kā no IDV netika saņemta informācija par pretējo, Komisija saskaņā ar pamatregulas 28. pantu savos konstatējumos attiecībā uz šiem izmeklēšanas aspektiem daļēji pamatojās uz pieejamiem faktiem.
- (355) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju IDV skaidroja, ka tā ir iesniegusi GAG *Nikel* statūtus kā daļu no dibināšanas akta, kas tika iesniegts ar 2021. gada 19. novembra vēstuli. Komisija apstiprināja, ka statūti ir daļa no dibināšanas akta. Tomēr Komisija norādīja, ka šis iesniegums tika iesniegts ļoti vēlu izmeklēšanas periodā un, kas ir vēl svarīgāk, statūti tika iesniegti tikai indonēziešu valodā. Tāpēc Komisija nevarēja tos izmantot.
- (356) IDV arī norādīja, ka *PT. Ceria Hugraha* statūtu tulkošanai bija nepieciešams laiks. Jebkurā gadījumā IDV apgalvoja, ka Komisija nav pieprasījusi visu dokumentu tulkojumu angļu valodā un ka tulkojuma trūkumam nevajadzētu kavēt izmeklēšanu. Attiecībā uz faila formātu IDV apgalvoja, ka tas nebija precizēts.
- (357) Komisija norādīja, ka norādījumos par antisubsidēšanas anketu, kurai pievienots pielikums izejresursu piegādātājiem, ir skaidri norādīts: "Lūdzu, iesniedziet visu to dokumentu un avota materiālu tulkojumu angļu valodā, kurus iesniedzāt, atbildot uz šo anketu". Turklāt antisubsidēšanas anketa tika nosūtīta IDV 2021. gada 18. maijā, un tāpēc IDV rīcībā bija vairāk nekā pietiekami laika *PT. Ceria Hugraha* statūtu tulkošanai. Attiecībā uz faila formātu Komisija nāca klajā ar piezīmi par dokumenta formātu 344. apsvērumā, jo tā dēļ nebija iespējams veikt datorizētu tulkojumu un izmantot šo dokumentu. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (358) Attiecībā uz RKAB IDV atgādināja, ka tā šos dokumentus iesniedza kā 2021. gada 8. decembra vēstules pielikumu. Komisija atgādināja, ka 2021. gada 19. novembra vēstulē (kas bija termiņš, līdz kuram IDV bija jāiesniedz AKP pierādījumi) IDV informēja Komisiju, ka, pamatojoties uz iekšēju lēmumu, GAG *Nickel* ir nolēmis neiesniegt RKAB. 2021. gada 8. decembra vēstule tika nosūtīta kā atbilde uz 28. panta vēstuli. Komisija norādīja, ka šis datums bija pārāk vēlu izmeklēšanas procesā, lai Komisija varētu ņemt vērā jaunus dokumentus. Vēl svarīgāk ir tas, ka 28. panta process un piezīmes, ko ieinteresētās personas var iesniegt, attiecas uz informācijas neiesniegšanu, un šīs personas šo procesu un piezīmes nevar izmantot kā iespēju iesniegt jaunu informāciju, kas bija jāiesniedz agrākā izmeklēšanas posmā vai trūkumu novēršanas procesa laikā. Tāpēc Komisija noraidīja šo argumentu.
- (359) IDV arī paskaidroja, ka tā aizkrāsoja tekstu, kas nav saistīts ar datiem par ražošanas apjomu, lai vienkāršotu teksta lasīšanu.
- (360) Komisija norādīja, ka IDV tika lūgts iesniegt pilnīgus dokumentus un neaizkrāsot nevienu teksta daļu. Komisijai būtu vajadzīga piekļuve visam tekstam, lai pienācīgi novērtētu RKAB iekļauto pilnīgo informāciju, kas vajadzīga tās konstatējumu sagatavošanai. Tāpēc šis arguments tika noraidīts.
- (361) Attiecībā uz statistikas datiem par patēriņu IDV apgalvoja, ka, tā kā Komisija izmantoja atlasī, tā nevarēja saskaņot valsts patēriņa datus ar datiem par IRNC iegādāto niķeļa rūdu. Komisija uzsvēra un precizēja, ka IRNC iegādātais niķeļa rūdas daudzums bija ievērojami lielāks nekā IDV ziņotie valsts patēriņa dati. Tāpēc šķiet, ka IDV iesniegtajos datos niķeļa rūdas ražošanas apjoms valstī bija novērtēts daudz par zemu. IDV nenorādīja nekādus faktus, lai atspēkotu šos konstatējumus. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

- (362) IDV arī paskaidroja, ka termiņa beigās tā joprojām mēģināja iesniegt informāciju un datus, jo Komisija 28. panta vēstulē norādīja, ka tā būtu apsvērusi 28. panta izmantošanu. IDV apgalvoja, ka ne tai, ne GAG *Nikel* nebija pietiekami daudz laika dokumentu tulkošanai un ka AKP laikā Komisija nenorādīja, ka dokumenti būtu jātulko angļu valodā. Attiecībā uz tulkojumu Komisija atsaucās uz anketā sniegtajiem norādījumiem un atgādināja, ka tai katru reizi pieprasījumā iesniegt dokumentu nav jānorāda, ka šis dokuments ir jātulko. Informācijas neiesniegšana angļu valodā var izraisīt pieejamo faktu piemērošanu, jo nav iespējams izmantot iesniegtos dokumentus. Komisija atgādina, ka IDV, atbildot uz 28. panta vēstuli, neiesniedza nevienu lūgumu pagarināt termiņu vai norādi, ka darbs saistībā ar vēlāk iesniegtiem dokumentiem joprojām turpinās. Turklāt Komisija atgādināja, ka IDV bija iesaistīta vairākās kompensācijas maksājumu izmeklēšanās, un tādējādi tai bija labi zināms, ka šādu izmeklēšanu gaitā dokumenti jāiesniedz angļu valodā. Tāpēc šī prasība tika noraidīta.
- (363) IDV atkārtoja savas 2021. gada 8. decembra vēstules saturu saistībā ar Indonēzijas niķeļa rūdas patēriņa datiem, norādot, ka tā ir iesniegusi datus par niķeļa rūdas patēriņu nerūsējošā tērauda nozarē. Kā paskaidrots 361. apsvērumā iepriekš, Komisija vēlreiz atgādināja, ka IDV tika lūgts iesniegt informāciju par niķeļa rūdas kopējo patēriņu Indonēzijā, ne tikai par niķeļa rūdas patēriņu nerūsējošā tērauda nozarē.
- (364) IDV arī apgalvoja, ka ne tā, ne kalnrūpniecības uzņēmumi nekad nav atteikušies sniegt pierādījumus par valsts līdzdalību kapitālā, kontroli un lēmumu pieņemšanas procesiem. IDV atzina, ka *Antam* iegādājās GAG *Nikel* akcionāru, bet atgādināja, ka GAG *Nikel* joprojām ir iekļauts sarakstā kā ārvalstu subjekts (kā tika skaidrots AKP laikā).
- (365) Komisija uzskatīja, ka atbildē uz anketas jautājumiem nebija pierādījumu par to, ka valstij pieder GAG *Nikel* kontrolpaketes īpašnieks, kas tika minēts tikai AKP laikā. Turklāt tam, ka GAG *Nikel* tiek uzskatīts par ārvalstu subjektu, nav nozīmes attiecībā uz valstij piederošām īpašumtiesībām. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (366) IDV arī skaidroja, ka *PT. Vale* netika iekļauts desmit lielāko izejresursu ražotāju sarakstā, jo tā nosūtīja izejresursu piegādātājiem paredzēto anketu tikai ražotāju eksportētāju, kas sadarbojas, izejresursu piegādātājiem. Tāpēc desmit lielāko izejresursu ražotāju sarakstā nebija iekļauts *PT. Vale*.
- (367) Komisija atgādina, ka instrukcijās anketā par desmit lielāko izejresursu ražotāju sarakstu ir skaidri prasīts, lai IDV "iesniedz sarakstu ar tālāk norādīto informāciju par desmit lielākajiem katra šā izejresursa ražotājiem". Instrukcijās nebija atsaucies uz izejmateriālu piegādi ražotājiem eksportētājiem, un tāpēc sarakstā bija jāiekļauj desmit lielākie izejresursu ražotāji Indonēzijā.
- (368) Noslēgumā visi apgalvojumi tika noraidīti. Katrā ziņā Komisija norādīja, ka neviena no šīm piezīmēm atsevišķi vai kopā ar citām piezīmēm nebūtu varējusi atspēkot konstatējumus par nesadarbošanos vai citus izmeklēšanas aspektus, kas tādējādi tika apstiprināti.

4.4.3.2. Analīze

- (369) Lai noteiktu, vai pastāv kompensējama subsīdija, saskaņā ar pamatregulas 3. un 4. pantu ir jāpastāv trim elementiem: a) IDV finansiālais ieguldījums ar valsts iestādes palīdzību un/vai uzticot privātai organizācijai vai norīkojot to iekšzemē nodrošināt niķeļa rūdu; b) ieguvums saņēmējam un c) īpašas iezīmes.

4.4.3.2.1. Finansiālais ieguldījums

- (370) Attiecībā uz pirmo elementu Komisija analizēja, vai IDV pieņemto pasākumu kopuma rezultātā tika dots finansiāls ieguldījums niķeļa rūdas, ko valdība nodrošināja par neatbilstoši zemu atlīdzību, formā Indonēzijas NTAV ražotājiem eksportētājiem, šajā nolūkā izmantojot valsts iestādi vai to uzticot privātai organizācijai / norīkojot privātu organizāciju pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

i) Kalnrūpniecības uzņēmumi, kas rīkojas kā valsts iestāde

- (371) Izmeklēšanas laikā vispirms tika novērtēts, vai IDV nerūsējošā tērauda ražotājiem nodrošināja niķeļa rūdu, izmantojot kalnrūpniecības uzņēmumus, kas darbojas kā valsts iestāde. Attiecīgais juridiskais standarts un interpretācija šā novērtējuma vajadzībām saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu un 2. panta b) apakšpunktu izriet no PTO judikatūras par valsts iestādi, kas skaidrota 225.–232. apsvērumā.
- (372) Kopumā tas, vai Indonēzijas kalnrūpniecības uzņēmumi ir valsts iestādes, būtu jānosaka, ņemot vērā šo uzņēmumu pamatiezīmes un funkcijas, kā arī to attiecības ar IDV.

Indonēzijas kalnrūpniecības uzņēmumu pamatiezīmes un funkcijas

- (373) IDV ir izveidojusi regulatīvu mehānismu, ar kuru niķeļa rūdas ieguves uzņēmumiem tiek piešķirts pilnvarojums izpildīt valdības funkcijas.
- (374) Derīgo izrakteņu ieguve un pārvaldība Indonēzijā ir tāda, kas Indonēzija tiek klasificēta kā valdības darbība. Šajā ziņā 1945. gada konstitūcijas 33. panta 3. punktā ir apstiprināts, ka zeme, ūdens un dabas resursu bagātības, kas atrodas zemē, ir valsts kontrolē un tiek izmantotas sabiedrības vislielākās labklājības panākšanai. Kā norādīts 2009. gada Kalnrūpniecības likuma preambulā, “šo resursu apsaimniekošanai ir jābūt valsts kontrolē, lai valsts ekonomikai nodrošinātu reālu pievienoto vērtību, tiecoties taisnīgi panākt sabiedrības pārticību un labklājību”. Tādējādi visi derīgie izrakteņi Indonēzijā ir publiski dabas resursi, kurus kontrolē un izmanto valsts.
- (375) Ar vairākiem normatīvajiem aktiem IDV nolemj, kuram uzņēmumam ir atļauts iegūt niķeļa rūdu un kādā vietā (proti, ieguves teritorijās). Lai iegūtu niķeļa rūdu, kalnrūpniecības uzņēmumiem ir vajadzīga licence. IDV arī nosaka niķeļa rūdas daudzumu, ko kalnrūpniecības uzņēmumi var iegūt. Saskaņā ar 2009. gada Kalnrūpniecības likuma 5. panta 3. punktu IDV “ir pilnvarota noteikt visu preču gada ražošanas apjomu katrā provincē”. Tāpat saskaņā ar 2009. gada Kalnrūpniecības likuma 5. panta 1. punktu un 5. panta 5. punktu IDV var kontrolēt derīgo izrakteņu ražošanu un eksportu valsts interesēs. IDV arī pieprasa, lai kalnrūpniecības uzņēmumi palielina derīgo izrakteņu pievienoto vērtību, prasot niķeļa rūdas turpmāku pārstrādi un attīrīšanu, un nosaka, kam kalnrūpniecības uzņēmumi var pārdot niķeļa rūdu šādai turpmākai pārstrādei (2009. gada Kalnrūpniecības likuma 102.–104. pants). Turklāt 2009. gada Kalnrūpniecības likuma 119. pantā ir noteikts, ka “ministrs, gubernators, reģents/mērs atbilstoši savām pilnvarām var anulēt” licenci, ja: a) [licences] turētājs nepilda savus pienākumus, kas jau ir noteikti [licencē] un normatīvajos aktos”.
- (376) Tādējādi Indonēzijas tiesiskā un ekonomiskā vide, kā sīkāk izklāstīts 396.–400. apsvērumā, liecina, ka kalnrūpniecības uzņēmumi, kas iegūst niķeļa rūdu, ir cieši saistīti ar valdību, izpildot valdības funkcijas. Jo īpaši kalnrūpniecības uzņēmumu, kas bieži pieder valstij, mērķis ir īstenot Indonēzijas politiku attiecībā uz dabas resursu pārvaldību veidā, kas vislabāk sekmē un veicina valsts attīstību.

Attiecības ar IDV: IDV īpašumtiesības un formālas norādes par IDV īstenotu kontroli

- (377) Komisija vispirms ievāca informāciju par valsts īpašumtiesībām, kā arī formālas norādes par valdības kontroli pār valstij piederošiem niķeļa rūdas ieguvējiem. Šajā nolūkā Komisijai gandrīz pilnībā bija jāpaļaujas uz pieejamajiem faktiem saskaņā ar pamatregulas 28. pantu, jo IDV un niķeļa kalnrūpniecības uzņēmumi atteicās sniegt pierādījumus par īpašumtiesībām, kontroli un lēmumu pieņemšanas procesu, kura rezultātā niķeļa rūda tika piegādāta par neatbilstoši zemu atlīdzību, kā izklāstīts 338.–354. apsvērumā.
- (378) IDV norādīja, ka izmeklēšanas periodā Indonēzijā bija vairāk nekā 290 niķeļa rūdas ražotāji. IDV iesniedza sarakstu ar desmit lielākajiem niķeļa rūdas ražotājiem un norādīja, ka tikai viens no tiem pieder valstij, t. i., *Antam*. IDV arī apgalvoja, ka tai nepieder, tā nekontrolē un tai nav attiecību ar uzņēmumiem, kas klasificēti kā privāti uzņēmumi. Turklāt IDV apgalvoja, ka neviens valdības ierēdnis nav *PT Aneka Tambang* direktoru padomes loceklis. Jāatzīmē, ka *Antam* noteiktajā termiņā nesniedza atbildi uz 340. apsvērumā minēto B papildinājumu. IDV iesniedza atbildi uz B papildinājumu attiecībā uz *Antam* pēc tam, kad tā tika informēta par 28. panta piemērošanu, kā minēts 349. apsvērumā, un tāpēc to vairs nevarēja pārbaudīt.

- (379) Turklāt IDV norādīja, ka 6 % un 4 % no niķeļa iekšzemes ražošanas apjoma attiecīgi 2019. un 2020. gadā nodrošināja valstij piederoši uzņēmumi.
- (380) Vēstulē par nepilnībām Komisija lūdza IDV norādīt tirgus daļu, kura pieder katram no desmit lielākajiem niķeļa rūdas ražotājiem vai, ja šāda informācija nav pieejama, to attiecīgo apgrozījumu. Atbildot uz šo jautājumu, IDV faktiski iesniedza vēl vienu sarakstu ar desmit lielākajiem niķeļa rūdas uzņēmumiem, pamatojoties uz to niķeļa rūdas ražošanas apjomu 2019. un 2020. gadā. Kopumā šie uzņēmumi nodrošināja attiecīgi 37 % un 42 % no kopējā iekšzemes ražošanas apjoma. Abos desmit lielāko niķeļa rūdas ražotāju sarakstos pārklājas tikai divi ražotāji.
- (381) Vēstulē par nepilnībām Komisija arī lūdza IDV sniegt informāciju par to desmit lielāko niķeļa rūdas ražotāju akcionāru struktūru, kas tika norādīti atbildēs uz anketas jautājumiem. Komisija lūdza IDV iesniegt akcionāru struktūru desmit niķeļa rūdas ražotājiem, kurus tā identificēja kā lielus IRNC piegādātājus.
- (382) IDV atbildēja, ka, izņemot *Antam*, kas bija kotēts uzņēmums, pārējie uzņēmumi netika kotēti Indonēzijas biržā un tāpēc tā nevarēja iegūt informāciju par to akcionāru struktūru. IDV arī iesniedza ziņas par akcionāru struktūru diviem no desmit lielākajiem niķeļa rūdas ražotājiem, kas bija norādīti otrajā sarakstā; atbilstoši iesniegtajiem datiem abi šie uzņēmumi bija privāti. Arī attiecībā uz Komisijas iesniegto uzņēmumu sarakstu IDV iesniedza akcionāru struktūru sešiem uzņēmumiem, kas bija minēti kā privāti uzņēmumi. Visbeidzot, IDV norādīja, ka vienīgais ražotājs eksportētājs, kas Indonēzijā iepirka niķeļa rūdu, piegādāja niķeļa rūdu tikai no privātiem piegādātājiem.
- (383) Izmeklēšanā atklājās, ka IDV apgalvojums par to, ka tai nav informācijas par niķeļa ieguves uzņēmumu akcionāru struktūru, ir nepareizs. Gluži pretēji, Komisija konstatēja, ka IDV cieši uzrauga kalnrūpniecības uzņēmumu īpašumtiesības. Pirmkārt, ja uzņēmums iesniedz pieteikumu ieguves licences saņemšanai (piemēram, *IUP* vai *IUPK*), tam akcionāru struktūra ir jāiesniedz attiecīgajām Indonēzijas iestādēm, jo pastāv noteikti ierobežojumi attiecībā uz ārvalstu īpašniekiem. Saskaņā ar GR 77/2014 izpētes ⁽⁷³⁾ *IUP* un *IUPK* gadījumā ārvalstniekiem piederoša īpašumtiesību daļa var būt ne lielāka kā 75 %. Ārvalstniekiem piederoša īpašumtiesību procentuālā daļa *IUP/IUPK* gadījumā sākas ar 49 % un pakāpeniski pieaug līdz 60 %, ja darbība ietver pārstrādi vai rafinēšanu, un līdz 70 %, ja darbība notiek pazemē. Otrkārt, akcionāru struktūra ir nepieciešama arī, lai IDV varētu īstenot atsavināšanas prasību saskaņā ar 2009. gada Kalnrūpniecības likumu, ko piemēro ar GR 1/2017 un MEMR 9/2017 (grozīti ar MEMR 43/2018), kā paskaidrots 425.–433. apsvērumā. Visbeidzot, kopš stājās spēkā 2009. gada Kalnrūpniecības likums, IDV ir pieņēmusi vairākus noteikumus, saskaņā ar kuriem nepieciešams centrālās vai reģionālās valdības apstiprinājums, lai mainītu kalnrūpniecības uzņēmumu akcionārus un valdes locekļus. MEMR 27/2013 bija pirmie noteikumi, ar ko ieviesa apstiprināšanas prasības *IUP* turētāju akcionāru un valdes locekļu nomaiņai. Būtībā saskaņā ar šiem noteikumiem bija jāsaņem MEMR vai reģionālās valdības vadītāja apstiprinājums (atkarībā no to attiecīgajām pilnvarām), lai mainītu kalnrūpniecības uzņēmumu *IUP* turētāju akcionārus un valdes locekļus. Jaunākie noteikumi šajā ziņā ir GR 48/2017 ⁽⁷⁴⁾. Turklāt GAG *Nikel* akcionāru struktūra tika iekļauta pieteikumā / ziņojumā RKAB saņemšanai attiecībā uz GAG *Nikel*, ko IDV iesniedza, atbildot uz 28. panta piemērošanu, kā minēts 349. apsvērumā. Katru gadu, kad kalnrūpniecības uzņēmums piesakās obligātajam RKAB, kas ir daļa no šajā ziņā iesniegtās informācijas paketes, tam sava akcionāru struktūra ir jāiesniedz MEMR. Tāpēc Komisijai, pamatojoties uz pamatregulas 28. pantu, bija jāizmanto pieejamie fakti, lai novērstu nepilnības, jo IDV nesadarbojās attiecībā uz kalnrūpniecības uzņēmumu īpašumtiesībām un kontroli.
- (384) Pirmkārt, Komisija izpētīja izmeklēšanas laikā iesniegto, ļoti ierobežoto informāciju par kalnrūpniecības uzņēmumu īpašumtiesībām un kontroli. Atbildē uz PT GAG *Nickel* B pielikumu tika norādīts, ka *Antam* ir mazākuma akcionārs un lielākā daļa akciju pieder citai sabiedrībai. Atbildēs uz anketas jautājumiem IDV nesniedza konkrētu informāciju par šā uzņēmuma akcionāru publisko raksturu. Tomēr atbilstoši Komisijas atklātajiem publiskajiem avotiem ⁽⁷⁵⁾ izrādījās, ka šā uzņēmuma faktiskais akcionārs bija IDV, kam pilnībā piederēja visas tā daļas. Pēc tam tas tika apstiprināts PT GAG *Nickel* AKP laikā. Tā rezultātā kļuva skaidrs, ka IDV nav sniegusi pilnīgu un precīzu informāciju par šā uzņēmuma patiesajiem faktiskajiem īpašniekiem.

⁽⁷³⁾ http://www.gbgingdonesia.com/en/main/legal_updates/government_changes_divestment_requirements_for_mining_companies_in_indonesia.php

⁽⁷⁴⁾ <https://jdih.esdm.go.id/peraturan/Permen%20ESDM%20Nomor%2048%20Tahun%202017.pdf>

⁽⁷⁵⁾ *Antam* 2020. gada pārskats, 296. lpp., pieejams vietnē: <https://www.antam.com/en/reports/annual-reports>

- (385) Turklāt tiek norādīts, ka IDV neiekļāva *PT Vale* Indonēzijas lielāko niķeļa rūdas ieguves uzņēmumu sarakstā. Tomēr, pamatojoties uz publiski pieejamo informāciju, *PT Vale* 2019. gadā ieguva aptuveni 4,2 miljonus ⁽⁷⁶⁾ tonnu niķeļa rūdas, kas ir vairāk, nekā 2019. gadā ieguva vislielākais IDV norādītais niķeļa rūdas kalnrūpniecības uzņēmums. Turklāt ar *PT Indonesia Asahan Aluminium (Inalum)* ⁽⁷⁷⁾ starpniecību valstij pieder arī 20 % *PT Vale Indonesia* akciju ⁽⁷⁸⁾. IDV 2020. gadā kļuva par *PT Vale* akcionāru, kas bija daļa no IDV prasības par ārvalstniekiem piederošu uzņēmumu akciju atsavināšanu. Turklāt, atbildot uz 28. panta vēstuli, IDV norādīja, ka *PT Vale* nav valstij piederošs uzņēmums (bet neatklāja, ka Indonēzijas valstij pieder 20 % *PT Vale* daļu) un ka tas neražo un nepārdod niķeļa rūdu, bet gan niķeļa metālakmeni. Lai gan *PT Vale* patiešām ir niķeļa metālakmens ražotājs, tam ir arī niķeļa rūdas raktuves Indonēzijā ⁽⁷⁹⁾ un tas iegūst niķeļa rūdu savām vajadzībām.
- (386) Tas liecina, ka IDV sniedza neprecīzu informāciju par lielākajiem niķeļa ieguves uzņēmumiem, kas veic piegādes, un IDV AKP laikā skaidrotā informācija arī bija pretrunā tam, ko tā norādīja atbildēs uz anketas jautājumiem un vēstuli par nepilnībām. Turklāt IDV ne tikai iesniedza neuzticamus datus par niķeļa rūdas patēriņu, kā paskaidrots 351. apsvērumā, bet arī dati par niķeļa rūdas ražošanas apjomu nav ticami, jo IDV neietvēra niķeļa rūdas ražošanu pašu patēriņam. Šīs acīmredzamās neatbilstības rada šaubas par IDV precizitāti un uzticamību attiecībā uz šiem izmeklēšanas aspektiem.
- (387) Lai novērstu visas būtiskās nepilnības attiecībā uz valsts īpašumtiesībām un kontroles īstenošanu niķeļa rūdas ieguves uzņēmumos, ņemot vērā ierobežoto un nekonsekventu informāciju, ko sniedza IDV, Komisija veica izpēti, pamatojoties uz publiski pieejamiem avotiem. Diemžēl publiski bija pieejams maz informācijas par kalnrūpniecības uzņēmumu, tostarp lielo uzņēmumu, īpašumtiesībām un kontroli. Tomēr šīs izpētes rezultāti liecināja, ka papildus *Antam* ⁽⁸⁰⁾ valstij ar *Antam* starpniecību pieder arī *PT GAG Nickel* un *PT WEDA Bay Nickel* ⁽⁸¹⁾ akcijas, lai gan IDV apgalvoja, ka tai nav informācijas par *PT WEDA Bay Nickel* akcionāru struktūru.
- (388) Turklāt Komisijas izpēte liecināja, ka cits valstij piederošs uzņēmums, proti, *PT Timah Tbk*, veic savas niķeļa ieguves darbības, izmantojot savu meitasuzņēmumu *PT Tim Nikel Sejahtera* Sulavesi dienvidaustrumos ⁽⁸²⁾. *PT Tonia Mitra Sejahtera* (kas ir viens no IDV minētajiem uzņēmumiem) akcionārs ir Indonēzijas Tirdzniecības ministrija.
- (389) Pēc tam Komisija aprēķināja valstij piederošo uzņēmumu daļu, pamatojoties uz iekšzemes produkcijas procentuālo daļu, ko izmeklēšanas laikā norādīja IDV. Pat ņemot vērā publiski pieejamo informāciju par ļoti ierobežotu uzņēmumu skaitu (pieci) salīdzinājumā ar kopējo kalnrūpniecības uzņēmumu skaitu, par kuriem ziņoja IDV (vairāk nekā 290), var secināt, ka valstij piederošo uzņēmumu daļa kopējā ražošanas apjomā 2020. gadā bija vairāk nekā 27 % ⁽⁸³⁾ (*PT Vale* un *PT Tim Nikel Sejahtera* akcijas nebija iekļautas IDV sniegtajā informācijā). Jau tas vien veido valstij piederošo uzņēmumu nozīmīgu tirgus daļu. Šī daļa būtu jāuzskata par pārāk zemu novērtētu, jo ir ļoti iespējams, ka daļa no daudzajiem citiem kalnrūpniecības uzņēmumiem, par kuriem nebija pieejama publiska informācija, arī ir valstij piederoši uzņēmumi. Pamatojoties uz 28. pantu, Komisija tādējādi varēja secināt, ka lielāka daļa kalnrūpniecības uzņēmumu, kas ražo niķeļa rūdu, faktiski pieder valstij. Šī procentuālā daļa var tikai palielināties, ņemot vērā atsavināšanas pienākumu, kas izskaidrots 425.–434. apsvērumā.
-
- ⁽⁷⁶⁾ <http://www.vale.com/indonesia/EN/investors/information-market-id/annual-reports/doc/2020-Annual-Report-PT-Vale-Indonesia-Tbk.pdf>
- ⁽⁷⁷⁾ 100 % Indonēzijas valstij piederošs uzņēmums.
- ⁽⁷⁸⁾ <http://www.vale.com/indonesia/EN/investors/information-market-id/shareholder-profile/Pages/default.aspx>
- ⁽⁷⁹⁾ <http://www.vale.com/indonesia/en/business/mining/nickel/nickel-indonesia/pages/default.aspx>
- ⁽⁸⁰⁾ IDV ar *Inalum* starpniecību, kam pieder 65 % *Antam* akciju, ir kontrolējošais *Antam* akcionārs.
- ⁽⁸¹⁾ *Antam* pieder 10 % *PT Weda Bay Nickel* akciju. *Antam* ir iespēja palielināt savu īpašumtiesību daļu *PT WBN* līdz 25 %. Pārējie 90 % pieder *Strand Minerals Pte. Ltd.*, 57 % kura akciju pieder *Tsingshan* grupai un 43 % – *Eramet S.A.* (sk. *Antam* 2020. gada pārskatu, 421. lpp.).
- ⁽⁸²⁾ <https://timah.com/userfiles/post/2103166050097BA4F96.pdf> (*PT Timah* 2020. gada pārskats).
- ⁽⁸³⁾ *PT Vale* tika iekļauts, pamatojoties uz publiski pieejamo informāciju (*PT Vale* gada pārskats).

- (390) Komisijai bija jāpaļaujas uz pašas veikto izpēti arī attiecībā uz kalnrūpniecības uzņēmumu pārvaldību un kontroli, jo IDV nesadarbojās. Kā iepriekš, publiski pieejamā informācija bija ierobežota. Attiecībā uz *Antam* Komisija konstatēja, ka saskaņā ar tās gada pārskatiem komisāru padomē ir pieci locekļi, bet direktoru padomē – četri locekļi. Šķiet, ka uzņēmumā *Antam* IDV tieši pieder tikai A sērijas akcija ar *Dwiwarna* īpašumtiesībām. Visiem pārējiem akcionāriem pieder B sērijas akcijas. *Dwiwarna* akcionāriem / pilnvarniekiem ir ekskluzīvas tiesības iecelt direktorus un komisāru padomi. 2018. gadā divi no pieciem komisāru padomes locekļiem un trīs no četriem direktoru padomes locekļiem pēc IDV un tās pilnvarnieka priekšlikuma tika atlaisti un aizstāti. Tāpat 2019. gadā pēc IDV un tās pilnvarnieka priekšlikuma tika atlaists un aizstāts komisārs–priekšsēdētājs, direktors–priekšsēdētājs un divi citi direktori. Turklāt pašreizējais komisārs–priekšsēdētājs ir dienējis bruņotajos spēkos, vēl viens komisārs ir pašreizējais Valsts izlūkošanas aģentūras darbinieks, bet vēl cits ir MEMR amatpersona. Tikai divi no pieciem komisāriem var tikt klasificēti kā neatkarīgi komisāri. Visbeidzot, komisāru padomē viens direktors ir bijušais GAG *Nikel* darbinieks, otrs – bijušais *Inalum* darbinieks un trešais – arī bijušais cita valstij piederoša uzņēmuma darbinieks. Tikai viens direktors ir privātā sektora pārstāvis.
- (391) Turklāt GAG *Nikel* komisāru padomē ir divi locekļi, bet direktoru padomē – divi locekļi saskaņā ar GAG *Nikel* atbildēm uz anketas jautājumiem vai trīs locekļi saskaņā ar *Antam* 2020. gada pārskatu. Viens no pašreizējiem GAG *Nikel* komisāru padomes locekļiem ir bijušais MEMR Derīgo izrakteņu un ogļu ieņēmumu direktors, savukārt bijušais (ne no 2020. gada 20. jūnija) komisārs–priekšsēdētājs bija *Antam* darbinieks. Pašreizējais GAG *Nikel* direktors–priekšsēdētājs un cits direktors ir *Antam* darbinieki, bet trešais direktors ir *Inalum* darbinieks.
- (392) PT *Vale* direktoru padomē ir pieci locekļi, un komisāru padomē ir desmit locekļi. Pašreizējais komisāru padomes priekšsēdētāja vietnieks ir pašreizējais *Inalum* stratēģisko pakalpojumu direktors ⁽⁸⁴⁾. Vēl viens komisāru padomes loceklis ir bijušais Indonēzijas komunikācijas un informācijas ministrs un Indonēzijas valstij piederošā elektroenerģijas uzņēmuma PT PLN izpilddirektora vietnieks. Vēl viens komisāru padomes loceklis ir bijušais MEMR ģenerāldirektors un bijušais *Antam* komisārs–priekšsēdētājs, kā arī pašreizējais rūpniecības ministra palīgs metāla, dabasgāzes un dabas resursu jautājumos.
- (393) Pamatojoties uz lietas materiālos esošo informāciju un izpēti, kas Komisijai bija jāveic IDV plašās nesadarbošanās dēļ, Komisija secināja, ka kalnrūpniecības uzņēmumi, kas ražo ievērojamu niķeļa rūdas daļu, pilnībā vai daļēji pieder valstij, kā arī tos pārvalda un/vai kontrolē valsts, cieši sadarbojoties ar IDV.

Valdības pilnvaras un IDV īstenotā būtiskā kontrole

- (394) Papildus valsts īpašumtiesībām un formālajām saiknēm starp valsti un kalnrūpniecības uzņēmumiem Komisija novērtēja, vai kalnrūpniecības uzņēmumiem ir valdības pilnvaras un vai tie īsteno šīs pilnvaras, pildot valdības funkcijas.
- (395) Izmeklēšanā apstiprinājās, ka uz visiem kalnrūpniecības uzņēmumiem neatkarīgi no to īpašumtiesībām attiecas vairāki valdības noteikti pasākumi niķeļa rūdas nodrošināšanai, kas šiem uzņēmumiem ir jāīsteno, proti: 1) pārstrādes iekšzemē pienākums (PIP), 2) eksporta ierobežojumi un/vai eksporta aizliegums, 3) obligāts gada darba plāns un budžets (RKAB), 4) atsavināšanas pienākumi, 5) obligātais cenu noteikšanas mehānisms. Šie pienākumi skaidri parāda, ka kalnrūpniecības uzņēmumi veic valdības funkcijas.
- (396) Komisija atgādina, ka visu šo pasākumu pamatā ir fakts, ka saskaņā ar 2009. gada Kalnrūpniecības likuma 4. pantu derīgos izrakteņus kontrolē valsts. Turklāt 2009. gada Kalnrūpniecības likuma galvenais mērķis ir maksimāli palielināt pievienoto vērtību, ko niķeļa rūdas rezerves dod Indonēzijas ekonomikai. Lai to panāktu, tiesību akti paredz valsts kontroli pār derīgo izrakteņu un ogļu ieguves darbībām. 2. panta 2. punktā ir noteikts, ka “Valsts īsteno derīgo izrakteņu un ogļu kontroli veic, kā minēts 1. punktā, valdība un/vai reģionālās valdības”. Turklāt IDV var noteikt derīgo izrakteņu politiku, kas par prioritāti uzskata vietējās intereses, jo īpaši kontrolējot ražošanu un eksportu. 5. panta 2. punktā minēts, ka “[v]alsts intereses, kā noteikts 1. punktā, var īstenot, kontrolējot ražošanu un eksportu”. IDV ir tiesības noteikt katras preces gada ražošanas apjomu katrai provincei. 5. panta 3. punktā ir minēts, ka “[i]stenojot kontroli, kā noteikts 2. punktā, valdībai ir pilnvaras paredzēt katras preces gada ražošanas

⁽⁸⁴⁾ <http://www.vale.com/indonesia/EN/aboutvale/local-leadership/boc/Pages/default.aspx>

apjomu katrai provincei". Saskaņā ar 144. pantu IDV cieši uzrauga kalnrūpniecības uzņēmumu pārvaldību. Īstenojot šo pantu, IDV ievieša GR 55/2010 par norādījumiem un uzraudzību attiecībā uz ieguves darbību pārvaldības īstenošanu. 22. pantā ir noteikts, ka IDV uzraudzība cita starpā attiecas uz "ražošanas un pārdošanas realizāciju, arī derīgo izrakteņu un ogļu kvalitāti, kvantitāti un cenu".

- (397) Turklāt, īstenojot 2009. gada Kalnrūpniecības likumu, IDV ievieša GR 23/2010, ko grozīja ar GR 24/2012. Pamatojoties uz 89. panta 1. punktu "[m]inistrs kontrolē derīgo izrakteņu un ogļu ražošanu, ko veic derīgo izrakteņu un ogļu ieguves darbības atļauju turētāji un derīgo izrakteņu un ogļu ieguves darbības īpašo atļauju turētāji" un 89. panta 2. punktu "[d]erīgo izrakteņu un ogļu ieguves kontrole, kā paredzēts 1. punktā, ir vērsta uz to, lai: a. izpildītu vides prasības; b. saglabātu derīgo izrakteņu un ogļu resursus; c. kontrolētu derīgo izrakteņu un ogļu cenas". Turklāt saskaņā ar 90. panta 1. punktu "[m]inistrs nosaka derīgo izrakteņu un ogļu ieguves valsts apjomu provinces līmenī", un saskaņā ar 90. panta 2. punktu "[m]inistrs var gubernatoriem deleģēt pilnvaras noteikt derīgo izrakteņu un ogļu ražošanas apjomu attiecīgajam apgabalam / pilsētai". 84. pantā arī noteikts, ka "1) ieguves darbības atļaujas turētāji un ieguves darbības īpašās atļaujas turētāji dod priekšroku iekšzemes vajadzībām pēc derīgajiem izrakteņiem un/vai oglēm; 2) ministrs nosaka derīgo izrakteņu un ogļu iekšzemes vajadzības, kā paredzēts 1) punktā, kas ietver pārstrādes rūpniecības un iekšzemes tiešās izmantošanas vajadzības".
- (398) Ražošanas kontroli papildina arī derīgo izrakteņu pārdošanas apjoma un cenu kontrole vietējā tirgū. Ar šo noteikumu 92. panta 1. punktu ministrs ir pilnvarots "kontrolēt derīgo izrakteņu un ogļu pārdošanu, ko veic derīgo izrakteņu un ogļu ieguves darbības ieguves atļauju turētāji, kā arī derīgo izrakteņu un ogļu ieguves darbības īpašās atļaujas turētāji". Turklāt 92. panta 2. punktā ir noteikts, ka "1) punktā paredzētās derīgo izrakteņu vai ogļu tirdzniecības kontroles mērķis ir: a) dot priekšroku derīgo izrakteņu un ogļu iekšzemes vajadzību apmierināšanai; un b) stabilizēt derīgo izrakteņu un ogļu cenas".
- (399) Papildus ražošanas apjomam IDV stingri uzrauga visus pārdošanas darījumus iekšzemes tirgū. MEMR 7/2017 10. pantā ir norādīts: "[m]etāla derīgo izrakteņu ražošanas darbības IUP, ogļu ražošanas darbības IUP, metāla derīgo izrakteņu ražošanas darbības IUPK un ogļu ražošanas darbības IUPK turētāji iesniedz visus metāla derīgo izrakteņu un ogļu pārdevuma līgumus ministram ar ģenerāldirektora vai gubernatora starpniecību atbilstoši to pilnvarām". 11. pants ir formulēts šādi: "1) Metāla derīgo izrakteņu ražošanas darbības IUP, ogļu ražošanas darbības IUP, metāla derīgo izrakteņu ražošanas darbības IUPK un ogļu ražošanas darbības IUPK turētāji katru mēnesi ne vēlāk kā 5 (piecas) kalendārās dienas pēc katra mēneša beigām ar ģenerāldirektora vai gubernatora starpniecību atbilstoši to pilnvarām iesniedz ministram ziņojumus par metāla derīgo izrakteņu vai ogļu pārdošanas darbību īstenošanu. 2) Ziņojumā par 1. punktā minēto metāla derīgo izrakteņu vai ogļu pārdošanu ietver vismaz pārdošanas cenu, pārdošanas apjomu, pārdoto metāla derīgo izrakteņu vai ogļu kvalitāti, pārdošanas vietu un pārdošanas valsti vai reģionu".
- (400) Šie pasākumi jau liecina par spēcīgu iejaukšanos un centrālās valdības kontroli kalnrūpniecības nozarē, arī attiecībā uz niķeļa rūdu, kas cita starpā ietver ražošanas un pārdošanas mērķi, cenu kontroli un neobjektivitāti par labu vietējām vajadzībām pēc derīgajiem izrakteņiem, kas iegūti Indonēzijā. Tas nav tikai vienkāršs tiesiskais regulējums kalnrūpniecības uzņēmumiem, bet gan regulējums, saskaņā ar kuru kalnrūpniecības uzņēmumiem ir piešķirtas pilnvaras, kas tiem ir ļāvušas gūt valdības funkcijas attiecībā uz kalnrūpniecības produktu tirgvedību un piegādi, lai izpildītu attiecīgos valdības mērķus. Turpmāk norādītie pasākumi, kas konkrēti attiecas uz niķeļa rūdas nozari, vēl vairāk parāda, kā IDV īsteno savas pilnvaras un kontroli pār kalnrūpniecības uzņēmumiem.

Pārstrādes iekšzemē pienākums

- (401) Saskaņā ar 2009. gada Kalnrūpniecības likuma 102. pantu "IUP un IUPK turētājam ir pienākums palielināt derīgo izrakteņu un/vai ogļu resursu pievienoto vērtību, veicot attīstīšanu, pārstrādi un attīrīšanu, kā arī izmantojot derīgos izrakteņus un ogles". Turklāt saskaņā ar 103. panta 1. punktu "[r]ažošanas darbības IUP un IUPK turētājiem ir pienākums veikt pārstrādes un attīrīšanas darbības ar vietējiem kalnrūpniecības produktiem" un saskaņā ar 103. panta 2. punktu "IUP un IUPK turētājs, kā norādīts 1. punktā, var pārstrādāt un attīrīt citu IUP un IUPK turētāju kalnrūpniecības produktus".

- (402) Pienākums veikt pārstrādi un rafinēšanu iekšzemē cita starpā ir paredzēts, lai a) palielinātu kalnrūpniecības vērtību, izmantojot tās preces, b) nodrošinātu izejvielas rūpniecībai, c) nodrošinātu nodarbinātību un d) palielinātu valsts ienākumus. Citiem vārdiem sakot, ar šiem noteikumiem visiem niķeļa rūdas ieguves uzņēmumiem tika noteikts pienākums būvēt savu niķeļa pārstrādes / attīrīšanas ražotni vai arī pārdot savu produkciju šādai iekšzemes ražotnei.
- (403) Turklāt 2009. gada Kalnrūpniecības likuma 170. pantā bija paredzēts piecu gadu pārejas periods: "Darbu līguma [...] turētājam, kas jau ir uzsācis ražošanu, ir jāuzsāk attīrīšana saskaņā ar 103. panta 1. punktu ne vēlāk kā 5 (piecus) gadus pēc šā likuma stāšanās spēkā". GR 23/2010 112. panta 4. punktā, kas grozīts ar GR 24/2012, ir apstiprināts, ka kalnrūpniecības uzņēmējdarbības licences turētājiem pārstrāde un rafinēšana jāveic iekšzemē ne vēlāk kā piecus gadus pēc 2009. gada Kalnrūpniecības likuma pieņemšanas: "Ieguves atļaujas, reģionālās ieguves atļaujas un mazapjoma ieguves atļaujas, kas piešķirtas saskaņā ar normatīvajiem aktiem pirms šo valdības noteikumu izdošanas, paliek spēkā līdz to termiņa beigām un: [...] c) veic pārstrādi un/vai rafinēšanu / kausēšanu iekšzemē ne vēlāk kā 5 (piecus) gadus pēc 2009. gada Likuma Nr. 4 par derīgo izrakteņu un ogļu ieguvu stāšanās spēkā".
- (404) Šie pienākumi liecina, ka kalnrūpniecības uzņēmumi nevar brīvi organizēt savu ražošanas un pārstrādes darbību atbilstoši uzņēmējdarbības apsvērumiem. Drīzāk tiem ir jāievēro šie pienākumi ražot un pārstrādāt rūdu iekšzemē, lai palielinātu pievienoto vērtību Indonēzijā. Tāpēc tiem ir piešķirtas valdības pilnvaras, un tādējādi tie veic valdības uzticētas darbības.

Eksporta ierobežojumi

- (405) IDV 2014. gada 11. janvārī pieņēma GR 1/2014, ar ko grozīja GR 24/2012 112. pantu un pievienoja jaunu 112. C pantu. Galvenais 112. panta grozījums, ņemot vērā termiņa noteicēšanu, bija GR 23/2010 112. panta 4. punkta c) apakšpunkta svīturošana; saskaņā šo apakšpunktu kalnrūpniecības darbības licences (IUP) vai mazapjoma ieguves licences (IPR) turētājam piecu gadu laikā pēc 2009. gada Kalnrūpniecības likuma stāšanās spēkā bija jāveic derīgo izrakteņu pārstrāde un rafinēšana iekšzemē. Galvenie nosacījumi šajā papildu 112.C pantā bija šādi: 1) Darba līgumu turētājiem, kā minēts 2009. gada Kalnrūpniecības likuma 170. pantā, ir jārafinē savi kalnrūpniecības produkti iekšzemē, un 2) darbības un ieguves darbības darījuma licenču (IUPOP) turētājiem, kā minēts šo noteikumu 112. panta 4. punkta a) apakšpunktā, jāpārstrādā un jārafinē savi kalnrūpniecības produkti iekšzemē ⁽⁸⁵⁾.
- (406) Tajā pašā dienā kā GR 1/2014 ⁽⁸⁶⁾ īstenošanas noteikumi tika pieņemti noteikumi MEMR 1/2014. MEMR 1/2014 bija iekļauti norādījumi par pārstrādes vai rafinēšanas līmeni, kas jāsasniedz pirms eksportēšanas. MEMR 1/2014 tika definēti 11 metāla derīgie izrakteņi, kurus no 2014. gada janvāra bija aizliegts eksportēt. Sešus metālus, tostarp niķeli, varēja eksportēt tikai pārstrādātā veidā.
- (407) Tiecoties mazināt ietekmi uz kalnrūpniecības uzņēmumiem un valsts eksporta ieņēmumiem, ko radījis aizliegums eksportēt nepārstrādātus vai nepietiekami pārstrādātus derīgos izrakteņus, IDV pieņēma GR 1/2017, ļaujot kalnrūpniecības uzņēmumiem turpināt daļēji pārstrādātu ražojumu un noteikta veida rūdu eksportu piecus gadus, sākot no 2017. gada 11. janvāra, ja tiek ievēroti īstenošanas noteikumos paredzētie nosacījumi. MOT 01/M-DAG/PER/1/2017 4. pantā noteikts: "Derīgos izrakteņus, kas iekļauti III papildinājumā, kā paredzēts 3. panta 1. punktā, var eksportēt tikai tad, ja: a. uzņēmums, kam pieder niķeļa ražošanas darbības IUP vai niķeļa ražošanas darbības IUPK: 1. ir izmantojis niķeli, kura saturs ir <1,7 % (mazāk par vienu komats septiņiem procentiem) vismaz 30 % (trīsdesmit procentos) no tā īpašumā esošās niķeļa pārstrādes un attīrīšanas iekārtas kopējās ieejas jaudas; un 2. ir uzbūvējis vai būvē attīrīšanas iekārtu neatkarīgi vai sadarbībā ar citām personām".
- (408) Pamatojoties uz MEMR 25/2018, bija īpaši noteikumi, kas bija piemērojami metāla derīgajiem izrakteņiem, kas atbilda konkrētiem kritērijiem (t. i., niķeļa saturs <1,7 %). 46. panta 1. punktā ir noteikts, ka "[r]ažošanas darbības ieguves darījuma licences (IUP) vai ražošanas darbības īpašās ieguves darījuma licences (IUPK) turētāji var veikt niķeļa pārdošanu, ja tā saturs ir <1,7 % (mazāk par vienu komats septiņiem procentiem), vai mazgāta boksīta pārdošanu, ja Al₂O₃ saturs ir >42 % (četrdesmit divi procenti vai vairāk), ārvalstīs noteiktā daudzumā, izmantojot Tarifu kodu/HS (Harmonizēto sistēmu), saskaņā ar normatīvo aktu noteikumiem ne vēlāk kā 2022. gada 11. janvārī", un 46. panta 2. punktā ir noteikts, ka "niķeļa, ja tā saturs ir <1,7 % (mazāk par vienu komats septiņiem

⁽⁸⁵⁾ <https://www.pwc.com/id/en/publications/assets/eumpublications/newsflash/2014/eumnewsflash-50.pdf>

⁽⁸⁶⁾ <http://extwprlegs1.fao.org/docs/pdf/ins137694.pdf>

procentiem), vai mazgāta boksīta, ja Al_2O_3 saturs ir $>42\%$ (četrdesmit divi procenti vai vairāk), kā minēts 1. punktā, pārdošanu veic saskaņā ar šādiem noteikumiem: a. ir vai tiek būvēta attīrīšanas iekārta; un b. tiek maksāts izvedmuitas nodoklis saskaņā ar normatīvo aktu noteikumiem". Rafinēšanas / kausēšanas iekārtu drīkstēja būt atsevišķi vai kopā ar citām personām.

- (409) Šo produktu eksportu varēja veikt tikai pēc tam, kad mērnieks bija veicis pārbaudes procesu un kad pēc MEMR ieteikuma tika piešķirts Ārējās tirdzniecības ģenerāldirektorāta (ĀTĢD) apstiprinājums. Pārbaudes mērķis bija nodrošināt, ka kalnrūpniecības produkti atbilst minimālajām pārstrādes un/vai rafinēšanas prasībām.
- (410) Finanšu ministrs (FM) 2017. gada februārī pieņēma Noteikumus PMK Nr. 13/PMK.010/2017 ⁽⁸⁷⁾ (kas grozīti ar FM Noteikumiem PMK Nr. 164/PMK.010/2018), ar ko nosaka izvedmuitas nodokļa likmes dažādiem pārstrādātu metālu derīgo izrakteņu veidiem. Niķeļa rūdai ar koncentrāciju $<1,7\%$ Ni izvedmuitas nodoklis bija 10% .
- (411) Saskaņā ar MEMR 11/2019 niķeļa rūdas, kurā niķeļa saturs ir mazāks par $1,7\%$, eksporta aizlieguma periods tika saīsināts līdz 2019. gada 31. decembrim. Visi eksporta ieteikumi, ko MEMR pieņēma attiecībā uz tādas niķeļa rūdas eksportu, kurā niķeļa saturs ir mazāks par $1,7\%$, pirms MEMR 11/2019 pieņemšanas palika spēkā. Tomēr minētā ieteikuma termiņš beidzās 2019. gada 31. decembrī. MEMR 11/2019 stājās spēkā 2020. gada 1. janvārī. MEMR joprojām varēja sniegt ieteikumus par eksportu attiecībā uz niķeļa rūdu, kurā niķeļa saturs ir mazāks par $1,7\%$, līdz 2019. gada 31. decembrim.
- (412) Tāpēc no 2020. gada 1. janvāra ir aizliegts eksportēt jebkāda veida niķeļa rūdu.
- (413) Šie eksporta ierobežojumi un niķeļa rūdas eksporta aizliegums ievērojami ierobežo kalnrūpniecības uzņēmumu brīvību pārdot niķeļa rūdu pircējiem, kas pasaulē piedāvā visaugstāko cenu. Šie uzņēmumi var pārdot tikai Indonēzijas tirgū pakārtotās ražošanas nozares, galvenokārt nerūsējošā tērauda ražošanas nozares, vajadzībām, neraugoties uz to, ka niķeļa rūdas resursi visā pasaulē ir ierobežoti un Indonēzija ir ļoti liela ražotāja. Šo ierobežojumu rezultātā par lietošanas ražošanas nozarēm kļuva ļoti ierobežots vietējo klientu skaits, kā arī pazeminājās niķeļa rūdas cena iekšzemes tirgū. Tas vēlreiz liecina, ka kalnrūpniecības uzņēmumi, kas nebūt nav brīvā tirgus dalībnieki, ir valsts iestādes, kas iedarbīgi veic valdības darbības.

Gada darba plāni un budžets (RKAB)

- (414) Saskaņā ar GR 23/2010 101. pantu, kas grozīts ar GR 24/2012, "ieguves atļaujas turētāji un īpašās ieguves atļaujas turētāji iesniedz visus datus, kas iegūti izpētes un ražošanas darbību rezultātā, kompetentajam ministram, gubernatoriem vai reģentiem / mēriem". Turklāt saskaņā ar 103. pantu "101. pantā norādītie ziņojumi ir progresa ziņojumi par darbu noteiktā laika posmā un par norādīto darbību, ko iesniedzis izpētes ieguves atļaujas turētājs un izpētes ieguves īpašās atļaujas turētājs, kā arī ražošanas ieguves darbības atļaujas turētājs un ražošanas ieguves darbības īpašās atļaujas turētājs". Turklāt "[i]kgadējos darba plānus un budžetu (RKAB), kā paredzēts 101. pantā, iesniedz kompetentajam ministram, gubernatoriem vai reģentiem / mēriem ne vēlāk kā 45 (četrdesmit piecas) darba dienas pirms katra kalendārā gada beigām".
- (415) MEMR 11/2018 ⁽⁸⁸⁾ (grozīti ar MEMR 22/2018 un MEMR 51/2018) ikgadējo RKAB definē kā "ikgadējo darba un budžeta plānu derīgo izrakteņu un ogļu ieguves uzņēmumā, aptverot uzņēmējdarbības, tehniskos un vides aspektus". Ar MEMR 11/2018 uzliek pienākumu ieguves darījuma licences turētājiem sagatavot un iesniegt ikgadējo RKAB ministram vai gubernatoram atbilstoši to pilnvarām apstiprinājuma saņemšanai (61. panta 1. punkta b) apakšpunkts). Papildus šādam pienākumam ar MEMR 11/2018 aizliedz ieguves darījuma licences turētājiem veikt būvniecības, ieguves, pārstrādes un/vai rafinēšanas darbības, kā arī pārvadāšanas un pārdošanas darbības pirms to ikgadējā RKAB apstiprināšanas.

⁽⁸⁷⁾ <https://jdih.kemenkeu.go.id/fulltext/2017/13~PMK.010~2017Per.pdf>

⁽⁸⁸⁾ <http://www.apbi-icma.org/uploads/files/old/2018/02/Peraturan-Menteri-ESDM-No.11-Tahun-2018-English-Version-.pdf>

- (416) Ikgadējais RKAB jāiesniedz ieguves darījuma licences turētājiem un ieguves darījuma īpašās licences turētājiem vismaz 90 kalendārās dienas, bet ne vēlāk kā 45 kalendārās dienas pirms fiskālā gada beigām, kas ietver arī piekrišanas ikgadējam RKAB saņemšanu.
- (417) MEMR vai gubernatora vārdā Derīgo izraksteņu un ogļu ģenerāldirektorāts (DGoMC) veic ikgadējo RKAB novērtējumu un sniedz piekrišanu ikgadējam RKAB vai atbildi par to ne vēlāk kā 14 darba dienu laikā pēc dienas, kad ikgadējais RKAB tika pilnībā un pienācīgi saņemts. IUP turētājiem jāiesniedz ikgadējā RKAB pārskatītā versija, kurā ņem vērā DGoMC sniegto atbildi, ne vēlāk kā piecu dienu laikā pēc dienas, kad saņemta atbilde no DGoMC. DGoMC dod piekrišanu ikgadējā RKAB pārskatītajai redakcijai ne vēlāk kā 14 darba dienu laikā pēc dienas, kad pārskatītais ikgadējais RKAB tika pilnībā un pienācīgi saņemts. Izpētes IUP un IUPK, IUP-OP, IUPK-OP vai IUP-OP, kas īpaši paredzētas pārstrādei un/vai rafinēšanai, turētāji var pieprasīt vienu ikgadējā RKAB grozījumu kārtējā gadā, ja mainās to ražošanas jauda. Ikgadējā RKAB grozījuma pieteikumu iesniedz pēc tam, kad IUP turētājs ir iesniedzis savu otro ceturkšņa ziņojumu, un to iesniedz ne vēlāk kā līdz kārtējā gada 31. jūlijam. IUP-OP un IUPK-OP turētāji iesniedz grozījumus savos ziņojumos par priekšizpēti, ja notiek izmaiņas tehniskajos, ekonomiskajos vai vides mainīgajos rādītājos, saskaņā ar piemērojamo noteikumu nosacījumiem. Izpētes IUP un IUPK, IUP-OP, IUPK-OP vai IUP-OP, kas īpaši paredzētas pārstrādei un/vai rafinēšanai, turētāji ziņo par visiem grozījumiem to kalnrūpniecības pakalpojumu uzņēmumu izmantošanā kārtējā gadā.
- (418) MEMR 11/2018 ir atcelti un aizstāti ar MEMR 7/2020 ⁽⁸⁹⁾. MEMR 7/2020 paredz līdzīgus noteikumus kā MEMR 11/2018 attiecībā uz prasību par ikgadējo RKAB.
- (419) Izmeklēšanas laikā IDV iesniedza četrus niķeļa rūdas kalnrūpniecības uzņēmumu RKAB. Komisija norādīja, ka RKAB ietver detalizētu kvantitatīvu, kvalitatīvu un finansiālu informāciju par izpētes darbībām, resursiem un rezervēm, ieguves darbībām, pārstrādes un rafinēšanas apjomiem, tirgvedību un eksporta sūtījumiem, kā arī iekšzemes tirgiem, vidi, drošību, darbaspēku, lēstajiem finanšu datiem (pārdošana, honorāri, ienākumi, ienākuma nodoklis).
- (420) Diemžēl IDV neiesniedza faktiskos priekšizpētes pētījumus un izvairījās no iesaistīšanās diskusijās par to, kā katram uzņēmumam tiek noteikti ražošanas mērķi un kā tā pēc tam uzrauga un vēlāk rīkojas attiecībā uz faktiski saražoto apjomu priekšizpētē ietvertajā periodā. Sadarbības šajā svarīgajā jautājumā trūkuma dēļ Komisijai bija jāizdara secinājumi, pamatojoties uz pamatregulas 28. pantu.
- (421) IDV iesniedza datus par niķeļa rūdas ražošanas apjomu Indonēzijā laikposmā no 2017. gada līdz 2020. gadam, kā arī par niķeļa rūdas iekšzemes patēriņu tajā pašā laika periodā. Šie dati liecināja, ka pastāv būtiska neatbilstība starp niķeļa rūdas ražošanas apjomu un patēriņu. Turklāt IDV norādīto niķeļa rūdas iekšzemes patēriņa apjomu nevarēja saskaņot ar IRNC niķeļa rūdas iepirkumu apjomu, kas tika pārbaudīts AKP laikā, kas, šķiet, liecina par to, ka IDV ir iesniegusi kļūdainu informāciju par niķeļa rūdas patēriņu.
- (422) Turklāt jānorāda, ka papildus prasībai par ikgadējā RKAB iesniegšanu, kas izskaidrota 414.–419. apsvērumā, saskaņā ar MEMR 11/2018 IUP turētājiem ir jāiesniedz trīs papildu ziņojumi: a) periodisks ziņojums; b) gala ziņojums; un c) īpašais ziņojums atbilstoši dažādiem prasību līmeņiem atkarībā no IUP turētāja veida. IUP turētājiem cita starpā ir jāiesniedz informācija par ražošanas un pārdošanas darbībām.
- (423) AKP laikā *Nickel GAG* apstiprināja, ka tas reizi ceturksnī, pusgadā un gadā ziņoja par niķeļa rūdas ražošanas apjomu, kā arī pārdošanas apjomu un vērtību. Komisija pieprasīja uzņēmumam iesniegt šos ziņojumus par izmeklēšanas periodu. Komisija deva IDV vairākas dienas pēc AKP beigām, lai iesniegtu šo informāciju. Tomēr IDV iesniedza šos datus tikai pēc tam, kad Komisija informēja to par pamatregulas 28. panta piemērošanu, kā paskaidrots 349. apsvērumā.

⁽⁸⁹⁾ [http://www.apbi-icma.org/uploads/files/regulation/PERMEN%20ESDM%20NO.%207%20THN%202020%20\(ENG-VERSION\).pdf](http://www.apbi-icma.org/uploads/files/regulation/PERMEN%20ESDM%20NO.%207%20THN%202020%20(ENG-VERSION).pdf)

- (424) RKAB noteikumi izgaismo vēl vienu būtiskas un stingras kontroles aspektu, ko IDV katru gadu īsteno jo īpaši attiecībā uz visu kalnrūpniecības uzņēmumu ražošanas mērķiem. Komisija secināja, ka šo noteikumu par RKAB rezultātā kalnrūpniecības uzņēmumu pamatiezīmes un funkcijas paredz niķeļa rūdas nodrošināšanu saskaņā ar valdības mērķi atbalstīt pakārtotu nerūsējošā tērauda ražošanas nozari. Kalnrūpniecības uzņēmumu pamatiezīmju kopība vai pārklāšanās ar IDV mērķiem un funkcijām derīgo izrakteņu nozarē liecina, ka kalnrūpniecības uzņēmumiem ir, tie īsteno vai tiem ir piešķirtas valdības pilnvaras.

Atsavināšanas pienākums

- (425) Saskaņā ar 2009. gada Kalnrūpniecības likumu ārvalstu kalnrūpniecības uzņēmumiem ir jāatsavina savas akcijas par labu Indonēzijas dalībniekiem, lai veicinātu iekšzemes ieguldījumus kalnrūpniecības nozarē. 2009. gada Kalnrūpniecības likumā nekas nebija teikts par līdzdalības līmeni, kas jāatsavina, ļaujot centrālajai valdībai noteikt šo aspektu attiecīgajos īstenošanas noteikumos.
- (426) Kopš 2009. gada Kalnrūpniecības likuma pieņemšanas centrālā valdība ir pakāpeniski mainījusi prasības par atsavināšanas minimālo procentuālo daļu. Pašlaik dominējošā minimālā atsavināšanas daļa ir 51 %, ko piemēro ar GR 23/2010 ceturto grozījumu, kas veikts 2017. gadā (GR 1/2017)⁽⁹⁰⁾, un MEMR 9/2017⁽⁹¹⁾ (grozīti ar MEMR 43/2018⁽⁹²⁾).
- (427) Saskaņā ar 97. pantu "saistībā ar ārvalstu ieguldījumiem ieguves atļaujas turētāji un īpašās ieguves atļaujas turētāji, sasniedzot ražošanas 5 (piecu) gadu sliekšni, pakāpeniski atsavina savas akcijas, lai līdz desmitajam gadam vismaz 51 % (piecdesmit viens procents) to akciju piederētu Indonēzijas dalībniekiem". Turklāt "1. punktā paredzēto akciju atsavināšanu veic par labu Indonēzijas dalībniekiem, kas ietver valdību, provinču valdības vai rajonu / pilsētu valdības, valstij piederošas organizācijas, reģionam piederošas organizācijas vai privātas valsts organizācijas".
- (428) Ārvalstu investoriem piederošās akcijas var pārdot privātiem Indonēzijas uzņēmumiem tikai tad, ja valdība, provinces valdības vai rajonu / pilsētu valdības, valstij piederošas organizācijas un reģionam piederošas organizācijas ir atteikušās pirmās iegādāties šīs akcijas. Atsavināšanu var veikt, emitējot jaunas akcijas un/vai tieši vai netieši nododot vai pārdodot esošās akcijas. Jāatzīmē, ka atšķirībā no kalnrūpniecības uzņēmumiem uz kausēšanas uzņēmumiem neattiecas nekādi atsavināšanas pienākumi.
- (429) MEMR 9/2017 ir noteikts, ka akciju atsavināšanas cena ir balstīta uz reālo tirgus vērtību, neņemot vērā derīgo izrakteņu rezervju vērtību laikā, kad tiek veikta atsavināšana. Šis noteikums par akciju atsavināšanas cenu ir mainīts ar MEMR 43/2018, kas nosaka, ka reālajā tirgus vērtībā neņem vērā derīgo izrakteņu vai ogļu rezerves, izņemot tās, kuras var iegūt IUP-OP vai IUPK-OP laikā. Turklāt faktiskās tirgus vērtības aprēķinu veic, izmantojot diskontētās naudas plūsmas metodi un saimnieciskos ieguvumus atsavinātās īstenošanas periodā līdz IUP-OP vai IUPK-OP termiņa un/vai tirgus datu salīdzinošās novērtēšanas beigām.
- (430) Pamatojoties uz MEMR 9/2017, regulētā akciju atsavināšanas cena varētu būt: a. maksimālā cena, ko piedāvā centrālajai valdībai, provinces valdībai vai pavaldonībai / pašvaldībai; vai b. minimālā cena, ko piedāvā valstij piederošam uzņēmumam (BUMN), reģionam piederošam uzņēmumam (BUMD) vai valsts privātam uzņēmumam.
- (431) Ar MEMR 43/2018 tika grozīts iepriekš minētais noteikums un noteikts, ka regulētā atsavināšanas cena ir: a. maksimālā cena, ko piedāvā centrālajai valdībai, provinces valdībai vai pavaldonībai / pašvaldībai, BUMN, BUMD vai īpašam nolūkam dibinātām sabiedrībām, ko ar MEMR palīdzību dibinājusi vai nozīmējusi valdība kopā ar provinces valdību vai pavaldonību / pašvaldību, BUMN un/vai BUMD; vai b) minimālā cena, ko piedāvā valsts privātam uzņēmumam konkursa kārtībā.

⁽⁹⁰⁾ <http://www.apbi-icma.org/uploads/files/old/2017/02/PP-No.1-2017-ENGLISH-Version.pdf>

⁽⁹¹⁾ <http://www.apbi-icma.org/uploads/files/old/2017/02/Permen-ESDM-No.9-2017-English-Version.pdf>

⁽⁹²⁾ https://jdih.esdm.go.id/peraturan/25_Permen%20ESDM%20No.%2043%20Tahun%202018%20tentang%20Perubahan%20atas%20Permen%20ESDM%20Nomor%209%20Tahun%202017.pdf

- (432) Valdība (ar MEMR palīdzību) var iesaistīt neatkarīgu vērtētāju, lai novērtētu akciju atsavināšanas cenu. Ja vienošanos par akciju atsavināšanas cenu nevar panākt, MEMR 9/2017 paredz, ka atsavinātās akcijas piedāvā, pamatojoties uz akciju atsavināšanas cenu, kas aprēķināta, atsaucoties uz valdības veikto novērtējumu. Šis noteikums tagad ir svītrots MEMR 43/2018.
- (433) 2020. gada Kalnrūpniecības likumā tika saglabāta prasība par ārvalstu īpašumtiesību atsavināšanu un konkrēti noteikts, ka ārvalstu ieguldītājiem ir jāatsavina akcijas, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu, ka vismaz 51 % no visām uzņēmuma akcijām pieder Indonēzijas ieguldītājiem. Šī prasība par minimālo atsavināšanu atbilst pašreizējām prasībām par atsavināšanu, ko piemēro saskaņā ar GR 23/2010. Attiecībā uz šādas atsavināšanas termiņu un procedūram 2020. gada Kalnrūpniecības likumā ir paredzēts, ka uz šādiem jautājumiem attiecas attiecīgie valdības noteikumi (pašlaik GR 23/2010), kas nosaka, ka atsavināšanas procesu uzsāk pēc ražošanas raktuvē 5. gadadienas.
- (434) Šie noteikumi liecina, ka IDV tiecas palielināt savu būtisko kontroli pār kalnrūpniecības uzņēmumiem, palielinot savu klātbūtni un izspiežot ārvalstu īpašniekiem piederošus kalnrūpniecības uzņēmumus. Lai nodrošinātu, ka tās virsmērķis nodrošināt niķeļa rūdu iekšzemes pakārtotajai rūpniecībai tiek sasniegts, pēc samērā īsa laikposma šiem subjektiem ir jāatsakās no īpašumtiesībām, un šajā procesā pirmpirkuma tiesības ir IDV un citiem publiskiem uzņēmumiem. Ir arī īpaši noteikumi par akciju vērtēšanu, kuri, šķiet, neatbilst parastām sarunām, kas tirgū notiktu starp uzņēmumiem, ja šādu noteikumu nebūtu. Uz šā pamata Komisija secināja, ka atsavināšanas pienākumi pierādīja, kā IDV saglabā būtisku kontroli pār kalnrūpniecības uzņēmumu īpašumtiesībām un pārvaldību, lai nodrošinātu, ka tie turpina pildīt valdības funkcijas saskaņā ar IDV politikas mērķiem.

Obligāts cenu noteikšanas mehānisms

- (435) Izmeklēšana liecināja, ka uz niķeļa rūdas cenu noteikšanu attiecās valdības mehānisms, kas neļāva cenu noteikt normālai tirgus piedāvājuma un pieprasījuma dinamikai. Attiecīgo cenu noteikšanas tiesību aktu attīstība liecina, ka IDV aktīvi uzraudzīja niķeļa rūdas cenas, izmantojot īpašus pasākumus jau no 2010. gada. Sākotnēji IDV apgalvoja, ka cenu noteikšanas mehānisms galvenokārt tika piemērots honorāru iekasēšanas kontekstā. Pēc tam IDV interence attiecībā uz cenām gadu gaitā tika pastiprināta līdz brīdim, kad tiesību aktos oficiāli tika ieviests īpašs obligāts cenu noteikšanas mehānisms, ar ko padarīja oficiālu to cenu noteikšanas mehānismu, kurš jau pastāvēja *de facto*. Gadu gaitā un jo īpaši no 2017. gada ar šo mehānismu vienmēr bija paredzēts noteikt cenu ar ievērojamu atlaidi salīdzinājumā ar dominējošo cenu starptautiskajā tirgū, lai veicinātu nerūsējošā tērauda ražošanas nozares attīstību saskaņā ar nolīgumu un divpusējo sadarbību ar KĶV.
- (436) Cenu noteikšanas mehānisma galvenais mērķis ir nodrošināt, ka niķeļa rūda tiek piegādāta ar ievērojamu atlaidi no starptautiskās cenas par labu nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei. Tajā pašā laikā regulētās cenas mērķis ir arī ņemt vērā kalnrūpniecības uzņēmumu intereses nodrošināt piegāžu nepārtrauktību par šo diskontēto cenu un izvairīties no bankrotiem un sociāliem nemieriem. Visbeidzot, tas valstij nodrošina minimālu ieņēmumu līmeni, lai gan tas ir daudz zemāks nekā tad, ja nebūtu atlaides salīdzinājumā ar starptautisko cenu. To ir apstiprinājis Ģenerāldirektora pienākumu izpildītājs derīgo izrakteņu un ogļu jautājumos, kurš norādījis, kā izklāstīts zemāk, ka tās mērķis ir panākt "tiesiskumu kausēšanas uzņēmumiem, kuri vēlas viszemākās iespējamās cenas. Bet, no otras puses, [tai] ir jānodrošina, ka niķeļa ieguves darbības nodrošina pietiekamu rezervi derīgo izrakteņu ieguvei" ⁽⁹³⁾.
- (437) Pamatojoties uz visiem pieejamajiem pierādījumiem, Komisija secināja, ka ar regulēto cenu IDV īpaši plānoja nodrošināt, ka niķeļa rūdas cena tiek noteikta ar ievērojamu atlaidi salīdzinājumā ar cenām starptautiskajā tirgū par labu nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei. Izmantojot šo mehānismu, IDV īstenoja būtisku kontroli pār kalnrūpniecības uzņēmumu spēju noteikt cenas citā līmenī, pamatojoties uz normālu tirgus piedāvājumu un pieprasījumu.

⁽⁹³⁾ <https://www.esdm.go.id/en/media-center/news-archives/-new-regulation-on-mineral-ore-benchmark-price-issued>

Kaln rūpniecības uzņēmumu atzīšana par valsts nozīmes objektiem

- (438) Papildu pierādījums tam, ka kaln rūpniecības uzņēmumiem ir piešķirtas valdības pilnvaras, ir to oficiālā atzīšana par valsts nozīmes objektiem.
- (439) Izmeklēšana liecināja, ka kaln rūpniecības uzņēmumi *PT. Antam TBK UPBN Southeast Sulawesi*, *PT. Ceria Nugraha Indotama*, *PT Vale* ir oficiāli atzīti par valsts nozīmes objektiem derīgo izrakteņu un ogļu nozarē ⁽⁹⁴⁾. Jāatgādina, ka *Antam* ir valstij piederošs uzņēmums un ka valstij pieder arī *PT Vale* akcijas, bet *PT Ceria Nugraha Indotama* ir privāts uzņēmums.
- (440) Šis statuss ir balstīts uz MEMR Dekrētu Nr. 202.K/HK.02/MEM.S/2021 par otro grozījumu enerģētikas un minerālresursu ministra 2021. gada 18. oktobra Dekrētā Nr. 77 K/90/MEMILIKI/2019 par valsts nozīmes objektiem enerģētikas un minerālresursu jomā ⁽⁹⁵⁾. 34 uzņēmumi, kas darbojas derīgo izrakteņu un ogļu nozarē, tiek uzskaitīti par valsts nozīmes objektiem.
- (441) Uzņēmumi, kuriem ir tiesības uz šādu atzīšanu, ir uzņēmumi, kas ir būtiski valsts ekonomiskajai attīstībai vai stratēģiskiem valsts ienākumu avotiem attiecībā uz derīgo izrakteņu un ogļu nozari. Valsts nozīmes objekti ir Indonēzijas Valsts policijas spēku galvenā prioritāte attiecībā uz palīdzību drošības jomā, ja to darbība tiek pārtraukta vai tie ir apdraudēti. Saskaņā ar 2004. gada Noteikumiem Nr. 63 par valsts nozīmes objektu drošību "[v]alsts nozīmes objektu uzturētājs atbild par valsts nozīmes objektu aizsardzību, pamatojoties uz iekšējās drošības principu". Turklāt "Indonēzijas Republikas Valsts policijai ir pienākums sniegt palīdzību drošības jomā valsts nozīmes objektam", un "Indonēzijas Republikas Valsts policija izvieta valsts nozīmes objekta aizsardzības spēkus, pamatojoties uz vajadzību un apdraudējuma un/vai nemieru, kas var rasties, novērtējumu". Valsts iejaukšanās tiek arī garantēta gadījumos, kad arodbiedrības veic pasākumus ⁽⁹⁶⁾.
- (442) Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija secināja, ka fakts, ka kaln rūpniecības uzņēmumiem, kas darbojas niķeļa rūdas nozarē, (gan publiskiem, gan privātiem) ir tiesības tikt oficiāli atzītiem par valsts nozīmes objektiem, vēlreiz pierāda, ka tiem ir, tie īsteno vai tiem ir piešķirtas valdības pilnvaras.

Secinājums

- (443) Iepriekš minētā vispārējā tiesiskā vide un novērtējums liecina, ka kaln rūpniecības uzņēmumi, kas nodrošina niķeļa rūdu, ir valsts iestādes. Indonēzijas tiesiskā un ekonomiskā vide liecina, ka kaln rūpniecības uzņēmumi veic valdības funkcijas, nodrošinot niķeļa rūdu IDV vārdā. Tāpat kā citi derīgie izrakteņi Indonēzijā, niķeļa rūda patiešām ir dabas resurss, ko pilnībā kontrolē un pārvalda IDV. Neraugoties uz IDV sadarbības pastāvīgo trūkumu, izmeklēšana liecināja, ka vairāki kaln rūpniecības uzņēmumi, kas nodrošina ievērojamu niķeļa rūdas iekšzemes ražošanas apjomu, pilnībā vai daļēji pieder valstij un/vai ka tos pārvalda un/vai kontrolē IDV.
- (444) Papildus formālajām liecībām par kontroli, IDV ir izveidojusi pilnīgu normatīvo regulējumu, kas kaln rūpniecības uzņēmumiem ir jāievēro. Kaln rūpniecības uzņēmumu pamatiezīmes liecina, ka niķeļa ieguves uzņēmumi nav parasti tirgus dalībnieki, bet gan vienkārši īsteno IDV izveidoto sistēmu, pildot valdības funkcijas attiecībā uz NTAV nozari. Visu IDV ieviesto pasākumu noturīgais un sistēmiskais raksturs ietver visus niķeļa rūdas ražošanas un pārstrādes, pārdošanas, eksporta ierobežojumu un tirgus cenu noteikšanas aspektus, kā arī stingru kontroli pār ārvalstu uzņēmumiem, izmantojot atsavināšanas pienākumus un oficiālu vietējo kaln rūpniecības uzņēmumu atzīšanu par stratēģiskiem valsts objektiem.
- (445) Tādējādi Komisija secināja, ka IDV sniedz finansiālu ieguldījumu, nodrošinot niķeļa rūdu ar nerūsējošā tērauda ražotājiem saistītiem kausēšanas uzņēmumiem, izmantojot vietējos kaln rūpniecības uzņēmumus, kas rīkojas kā valsts iestādes pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) daļas nozīmē.

⁽⁹⁴⁾ <https://cerindocorp.com/News/61835aaa4161220b3a25ea7d>

⁽⁹⁵⁾ <https://cerindocorp.com/News/61835aaa4161220b3a25ea7d>

⁽⁹⁶⁾ <https://industrialindah.com/tag/obyek-vital-nasional/>

ii) Ieguves uzņēmumi, kam uzticējusi vai ko norīkojusi IDV

- (446) Papildus konstatējumiem par to, ka kalnrūpniecības uzņēmumi ir valsts iestādes pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē, Komisija arī pārbaudīja, vai IDV sniedza finansiālu ieguldījumu, uzticot niķeļa rūdas ieguves uzņēmumiem (kā privātām organizācijām) vai norīkojot tos pārdot niķeļa rūdu nerūsējošā tērauda ražotājiem par neatbilstoši zemu atlīdzību, kā noteikts pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) daļā.

Juridiskais standarts

- (447) Pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) daļas otrajā ievilkumā noteikts, ka finansiāls ieguldījums pastāv, ja valdība “uztic privātai organizācijai vai norīko privātu organizāciju pildīt vienu vai vairākas funkcijas, kas minētas i), ii) un iii) punktā, kam parasti vajadzētu atrasties valdības kompetencē, un minētā darbība pēc būtības neatšķiras no darbības, ko parasti veic valdības”. Pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) daļā aprakstītās funkcijas tiek veiktas, ja “valdība piegādā preces vai pakalpojumus, kas nav daļa no vispārējās infrastruktūras, vai pērk preces”. Minētie noteikumi atspoguļo SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1. punkta iii) un iv) apakšpunktu, un tie būtu jāinterpretē un jāpiemēro, ņemot vērā attiecīgo PTO judikatūru.
- (448) PTO ekspertu grupa lietā *US – Export Restraints* lēma, ka abu vārdu “uzticēt” (*entrust*) un “norīkot” (*direct*) parastā nozīmē SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1. punkta iv) apakšpunktā paredz, ka valdības rīcībai ir jāietver deleģēšanas jēdziens (uzticēšanas gadījumā) vai pavēles jēdziens (norīkošanas gadījumā). Tā noraidīja ASV cēloņu un seku argumentu un prasīja nepārprotamu un apstiprinošu rīcību deleģējuma vai pavēles veidā. Tomēr vēlākā lietā (*US – Countervailing duties on DRAMS*) Apelācijas institūcija uzskatīja, ka vārdu “uztic” un “norīko” aizstāšana ar vārdiem “deleģē” un “pavēl” ir pārāk neelastīga, izmantojot to kā standartu. Apelācijas institūcija uzskatīja, ka uzticēšana notiek, kad valdība nodod atbildību privātai organizācijai, un norīkošana attiecas uz situācijām, kad valdība īsteno savu varu pār privātu organizāciju. Abās lietās valdība izmanto privātu organizāciju kā starpnieci finansiāla ieguldījuma veikšanai, un “lielākoties ir paredzams, ka uzticēšana privātai organizācijai vai privātas organizācijas norīkošana būs saistīta ar noteiktiem draudiem vai piespiešanu”.
- (449) Tajā pašā laikā SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1. punkta iv) apakšpunkts neļauj dalībniekiem noteikt kompensācijas pasākumus ražojumiem, “ja valdība tikai īsteno savas vispārējās regulatīvās pilnvaras” vai ja valdības iejaukšanās “var dot vai nedot konkrētu rezultātu, vienkārši pamatojoties uz konkrētajiem faktiskajiem apstākļiem un tirgus dalībnieku brīvu izvēli šajā tirgū”. Uzticēšana un norīkošana drīzāk nozīmē “aktīvāku valdības rīcību, nevis tikai veicināšanas pasākumus”. Turklāt PTO neuzskatīja, ka “rīcības brīvības došana privātai organizācijai ir pretrunā uzticēšanai šai privātai organizācijai vai tās norīkošanai [...]”. Lai gan var būt gadījumi, kad privātai organizācijai dotā rīcības brīvība ir tik plaša, ka nevar pienācīgi secināt, ka privātai organizācijai ir uzticēts vai tā ir norīkota (veikt kādu konkrētu uzdevumu), šis ir fakts / pierādījumu jautājums, kas atsevišķi jārisina katrā konkrētā gadījumā”. Atbilstoši šiem PTO nolēmumiem ne visi valdības pasākumi, kas var dot ieguvumu, ir uzskatāmi par finansiālu ieguldījumu atbilstošo pamatregulas 3. pantam un SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļai.
- (450) Īsumā, attiecīgie PTO nolēmumi paredz, ka:
- i) nosakot, vai pastāv finansiāls ieguldījums saskaņā ar SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1. punktu, būtu jākoncentrējas uz valdības darbības raksturu, nevis uz tās sekām vai rezultātiem. Citiem vārdiem sakot, tiek plaši atzīts, ka valdības darbojas tirgū kā regulatori un, to darot, tās izraisa sekas gan tirgū, gan attiecībā uz tā dalībniekiem. Šajā ziņā, valdība var likumīgi piemērot izvedumitas nodokļus, lai radītu ieņēmumus, ja kāda prece ir ļoti konkurētspējīga starptautiskajos tirgos. Turpretim eksporta ierobežojumu noteikšana nav likumīga, ja kļūst skaidrs, ka šāda instrumenta izmantošana kopā ar citiem mehānismiem, lai iekšzemes tirgū saglabātu preces un liktu piegādātājiem pārdot par cenu, kas ir zemāka par tirgus cenām, ir daļa no plašākas shēmas, kuru valdība izveidojusi nolūkā atbalstīt kādu konkrētu nozari vai nozaru kopumu ar mērķi palielināt to konkurētspēju. Tādējādi valdības darbības veids, tostarp tās konteksts, objekts un mērķis, ir būtisks, izvērtējot finansiālā ieguldījuma elementu;

- ii) “uzticēšana” vai “norīkošana” ietver nepārprotamu un pozitīvu rīcību, kas vērsta uz konkrētu personu saistībā ar konkrētu uzdevumu vai pienākumu, un tas ļoti atšķiras no situācijas, kurā valdība kādā veidā iejaucas tirgū, kas var dot vai nedot konkrētu rezultātu, ņemot vērā faktiskos apstākļus un tirgus dalībnieku brīvu izvēli šajā tirgū. Visbeidzot, ļoti svarīgs jautājums aiz uzticēšanas vai norīkošanas jēdzieniem ir tāds, vai attiecīgā rīcība, t. i., finansiālais ieguldījums, kas tiek veikts, nodrošinot preces par neatbilstoši zemu atlīdzību, var tikt attiecināta uz valdību vai vēl joprojām ir privāto uzņēmēju brīva izvēle, ņemot vērā tirgus apsvērumus, piemēram, regulatīvus ierobežojumus;
- iii) SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1. punkta iv) apakšpunkts būtībā ir noteikumu apiešanas novēršanas noteikums, un tādējādi uzticēšanas vai norīkošanas konstatējumam ir nepieciešams, ka valdība nodod atbildību privātai organizācijai vai īsteno varu pār privātu organizāciju, lai veiktu finansiālu ieguldījumu. Vairumā gadījumu būtu sagaidāms, ka uzticēšana privātai organizācijai vai tās norīkošana ir saistīta ar kāda veida draudiem vai piespiešanu, kas, savukārt, varētu būt uzticēšanas vai norīkošanas pierādījums. Tomēr valdībām, visticamāk, būs citi līdzekļi, ar kuriem īstenot varu pār privātu organizāciju, daži no kuriem var būt neuzkrītošāki kā pavēle un, iespējams, neietver tādu pašu piespiešanas pakāpi;
- iv) starp valdības rīcību un privātās organizācijas rīcību jābūt pierādāmai saiknei. Nav iemesla, kāpēc valdības veikta uzticēšana vai norīkošana nebūtu balstāma netiešos pierādījumos (piemēram, netieša un neformāla deleģēšanas darbība vai pavēlēšana), ja tie ir pierādoši un pārliecinoši. Šajā ziņā pierādījumi par valdības nodomu atbalstīt pakārtoto nozari (piemēram, ar publiski izziņotu politiku vai valdības lēmumiem vai ar citādu valdības rīcību) vai par citiem valdības pasākumiem, kuri nodrošina konkrētu rezultātu tirgū (piemēram, eksporta ierobežojums kopā ar valdības pasākumu, kas liedz uzņēmējiem, uz kuriem attiecas minētie ierobežojumi, uzkrāt savu produkciju, vai valdības veikta cenu regulēšana, lai attiecīgajam ražojumam saglabātu zemas iekšzemes cenas), var būt svarīgi, lai noteiktu finansiāla ieguldījuma esību saskaņā ar SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1. punkta iv) apakšpunktu (konkrētāk, tas ir netiešs veids, kā valdība nodrošina preces, kā paredzēts iii) apakšpunktā). Dažos gadījumos valdības vadlīnijas var būt norīkojums. Visbeidzot, atkarībā no apstākļiem privāta organizācija var lemt neveikt funkciju, kura tai uzticēta vai kuras veikšanai tā norikota, neraugoties uz iespējamām negatīvām sekām, kas varētu rasties. Tomēr tas pats par sevi neliecina, ka privātajai organizācijai tas nav bijis uzticēts vai tā nav tikusi norīkota.

(451) Saskaņā ar minēto judikatūru Komisija pārbaudīja IDV intervences raksturu, t. i., vai IDV ieviešanās ietver uzticēšanu niķeļa rūdas ražotājiem vai to norīkošanu nodrošināt kausēšanas uzņēmumiem niķeļa rūdu par neatbilstoši zemu atlīdzību; organizāciju, kurām uzticēts vai kuras norīkotas, raksturu, t. i., vai niķeļa rūdas ražotāji ir privātas organizācijas pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) daļas nozīmē; un organizāciju, kurām uzticēts vai kuras norīkotas, rīcību, t. i., vai niķeļa rūdas ražotāji, kuriem uzticēts vai kuri norīkoti, nodrošina Indonēzijas kausēšanas uzņēmumiem niķeļa rūdu par neatbilstoši zemu atlīdzību un tādējādi darbojas kā IDV aizstājēji. Turklāt Komisija pārbaudīja, vai attiecīgā funkcija parasti būtu valdības kompetencē, t. i., vai niķeļa rūdas nodrošināšana kausēšanas uzņēmumiem Indonēzijā par neatbilstoši zemu atlīdzību ir ierasta valdības rīcība un vai šāda funkcija pēc būtības atšķiras no valdību parastās prakses, t. i., vai tas, ka faktiski niķeļa rūdu nodrošina ražotāji / kalnrūpniecības uzņēmumi, pēc būtības atšķiras no tā, ko parasti darītu pati valdība.

Novērtējums

- (452) Ņemot vērā iepriekšējā iedaļā minēto PTO judikatūru, Komisija vispirms analizēja, vai IDV atbalsts Indonēzijas tērauda ražošanas nozarei, nodrošinot niķeļa rūdu par neatbilstoši zemu atlīdzību, faktiski ir dažādu attiecīgo valdības pasākumu mērķis, nevis tikai vispārējo regulatīvo pilnvaru īstenošanas blakusefekts. Izmeklēšanā jo īpaši tika izvērtēts, vai konstatētās zemākās niķeļa rūdas cenas ir daļa no valdības mērķiem vai tomēr zemākas cenas drīzāk ir vispārējā valdības regulējuma netiešs blakusefekts. Komisija secināja, ka dažādu IDV intervences pasākumu mērķis bija atbalstīt nerūsējošā tērauda ražošanas nozari un ka niķeļa rūdas zemākās cenas bija šo pasākumu iecerētais mērķis.
- (453) Vairāku gadu laikā IDV veica vairākus pasākumus, lai sasniegtu savu politikas mērķi. 4.4. iedaļā ir sīki izklāstīta attiecīgā pamata informācija un konteksts, kā rezultātā IDV pieņēma lēmumu maksimāli palielināt pievienoto vērtību no ievērojamajām niķeļa rūdas rezervēm, attīstot iekšzemes kausēšanas un pakārtotās nerūsējošā tērauda ražošanas nozari. Daļa no šīs vispārējās IDV politikas bija stimulēt kausēšanas uzņēmumus būvēt un uzturēt

kausēšanas spējas Indonēzijā, cita starpā nodrošinot šiem kausēšanas uzņēmumiem zemas niķeļa rūdas cenas un jo īpaši piemērojot eksporta ierobežojumus apvienojumā ar valdības papildu pasākumiem, kā arī prasības par pārstrādi iekšzemē un obligātu cenu noteikšanas mehānismu, ar ko mākslīgi uztur zemas cenas.

(454) Konkrētāk, ar 2009. gada Kalnrūpniecības likumu visiem niķeļa rūdas ieguves uzņēmumiem tika noteikts pienākums būvēt savu niķeļa pārstrādes / attīrīšanas ražotni vai arī pārdot savu produkciju šādai iekšzemes ražotnei. Tas *de facto* piemēroja neapstrādātas niķeļa rūdas eksporta aizliegumu. Viens no 2009. gada Kalnrūpniecības likuma galvenajiem mērķiem šajā ziņā ir: "atbalstīt un paplašināt valsts spējas, lai valsts, reģionālā un starptautiskā līmenī būtu lielāka konkurētspēja" (3. panta d) punkts). 2009. gada Kalnrūpniecības likums apstiprina IDV mērķi veidot pakārtotās derīgo izrakteņu apstrādes nozares un nodrošināt, ka tām ir konkurences priekšrocības starptautiskā līmenī. Tā kā niķeļa rūdu pamatā izmanto nerūsējošā tērauda ražošanai, ir skaidrs, ka saskaņā ar 2009. gada Kalnrūpniecības likumu galvenie ieguvēji ir ražotāji eksportētāji.

(455) Kā sīkāk paskaidrots iepriekšējā iedaļā par kalnrūpniecības uzņēmumiem, kas darbojas kā valsts iestādes, IDV jo īpaši ir īstenojusi tālāk norādītos pasākumus attiecībā uz niķeļa rūdu, kas attiecas uz visiem kalnrūpniecības uzņēmumiem neatkarīgi no tā, vai tie pieder valstij vai privātiem īpašniekiem:

i) pārstrādes iekšzemē pienākums (sk. 401.–404. apsvērumu);

ii) eksporta ierobežojumi līdz 2019. gadam un pilnīgs eksporta aizliegums no 2020. gada 1. janvāra (sk. 405.–413. apsvērumu);

iii) obligāts cenu noteikšanas mehānisms (sk. 435.–437. apsvērumu).

(456) Īsumā, obligātās pārstrādes pienākums paredzēja, ka kausēšanas uzņēmumiem niķeļa rūda bija jāpārstrādā iekšzemē, un tas liecina, ka IDV plānoja nodrošināt, ka niķeļa rūda tiek ražota un pārstrādāta iekšzemē, nevis eksportēta. Turpmākie *de facto* vai *de jure* eksporta ierobežojumi un niķeļa rūdas eksporta aizliegumi, kas bija spēkā no 2014. gada pēc pārejas perioda, kas sākās 2009. gadā, un jo īpaši pilnīgais eksporta aizliegums no 2020. gada 1. janvāra bija īpaši paredzēti, lai nodrošinātu, ka niķeļa rūdu ne tikai pārstrādā vietējā tirgū, bet arī to nevar eksportēt. Tā vietā tā bija jāpatur iekšzemes tirgū par labu nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei, kā rezultātā pazeminājās niķeļa rūdas cenas iekšzemes tirgū.

(457) Zemās niķeļa rūdas cenas, kas izriet no eksporta ierobežojumiem (un prasības par pārstrādi iekšzemē), vēl vairāk sekmēja 2020. gadā ieviestais obligātais cenu noteikšanas mehānisms.

(458) IDV sāka regulēt dažus niķeļa rūdas cenu aspektus jau 2010. gadā, izmantojot GR 23/2010 85. pantu. Tiesību aktos bija iekļauta atsaucē cena, kas galvenokārt bija paredzēta, lai aprēķinātu IDV pienākošos honorāru. Tā vēl neregulēja darījumu cenas starp kalnrūpniecības uzņēmumiem un kausēšanas uzņēmumiem. Arī šajā sākotnējā periodā atsaucē cena attiecās tikai uz niķeļa rūdas iekšzemes darījumiem. IDV vēlējās nodrošināt, ka, ņemot vērā potenciāli zemās cenas iekšzemes tirgū salīdzinājumā ar eksporta cenām, valdība varētu iekasēt taisnīgu honorāru par pārdošanu iekšzemes tirgū. Cenu noteikšanas mehānisms, kas izklāstīts 85. pantā, 2017. gadā tika ievērojami grozīts ar GR 1/2017 – ar šiem noteikumiem IDV sāka regulēt ne tikai niķeļa rūdas cenu attiecībā uz honorāriem, bet arī faktiskā darījuma cenu. Grozītā 85. panta redakcija noteikumos GR 1/2017 ir šāda: "1) IUP ražošanas darbības – gan attiecībā uz derīgajiem izrakteniem, gan ogļēm – turētājiem, kas pārdod derīgos izrakteņus un ogles, ir jāatsaucas uz atsaucē cenu. 2) Cenu, kas minēta 1) punktā, nosaka: a. metāla un ogļu ministrs; b. gubernators vai reģents / mērs atkarībā no tā lomas attiecībā uz nemetāla derīgajiem izrakteniem un iežiem. 3) Cenu, kas minēta 1. punktā, nosaka, izmantojot tirgus mehānismu un/vai atkarībā no cenas, kas pieņemta starptautiskajā tirgū. 4) Sīku informāciju par cenu noteikšanu metāla derīgajiem izrakteniem un akmeņogļēm sniedz saskaņā ar ministra noteikumiem" ⁽⁹⁷⁾.

⁽⁹⁷⁾ IDV norādīja, ka šī grozītā GR 1/2017 85. panta redakcija bija paredzēta, lai piemērotu HPM derīgo izrakteņu un ogļu pārdošanai nolūkā aprēķināt valsts ieņēmumus. Tomēr šķiet, ka šajos noteikumos nav nekādas atsaucē uz to, ka HPM būtu jāizmanto tikai valsts ieņēmumu aprēķināšanai.

- (459) IDV noteica faktisko mehānismu, lai fiksētu atsaucē cenā darījumiem starp kalnrūpniecības uzņēmumiem un kausēšanas uzņēmumiem, izmantojot savus īpašos noteikumus, lai panāktu ievērojamu atlaidi no niķeļa rūdas cenā starptautiskajos tirgos. Niķeļa atsaucē cena (HPM) tika norādīta, izmantojot MEMR Dekrētā 2946K/30/MEM/2017 norādīto formulu: Niķeļa rūdas $HPM = Ni \% \times KF \times niķeļa\ HMA$. “1. Niķeļa rūdas HPM ir atsaucē cena par metāla derīgo izrakteņi niķeļa rūdas formā USD/DMT 2. Ni % ir Ni saturs niķeļa rūdā. 3. KF ir korekcijas faktors, kas ir procentuālā summa, kura atbilst diskonta vai prēmijas vērtībai attiecībā pret pārdotās preces kvalitāti, ar nosacījumu, ka: a. niķeļa rūdas KF, ja Ni saturs ir 1,9 %, = 20 %; un b. KF palielinās vai samazinās par 1 % par katru Ni satura palielinājumu par 0,1 %”. Dokumentā MEMR 7/2017 HPM cena tiek definēta kā “metāla derīgo izrakteņu cena, ko nosaka pārdošanas brīdī, franko uz kuģa klāja (*Free on Board*) katram metāla derīgo izrakteņu kalnrūpniecības preču veidam”, un HMA cena kā “cena, kas iegūta no vidējām publicētām derīgo izrakteņu metāla cenām iepriekšējā mēnesī vai cena tajā pašā datumā kā darījums atbilstoši cenā piedāvājumam, kas sagatavots, izmantojot metāla derīgo izrakteņu publicēto cenu”. HMA summu katru mēnesi nosaka ministrs, un tā pamatojas uz tādām starptautiskām cenām kā Londonas Metāla biržas (*London Metal exchange – LME*) cena par niķeli.
- (460) Lai gan regulētā niķeļa rūdas HPM cenā aprēķināšanas formula patiešām ir saistīta ar niķeļa rūdas starptautisko cenu, šajā formulā ir iekļauts nozīmīgs korekcijas koeficients, kas nodrošina, ka Indonēzijas iekšzemes niķeļa rūdas cena ir ievērojami zemāka par starptautiskajām cenām.
- (461) Cenu regulējums arī konkrēti parāda IDV nodomu regulēt cenā par labu iekšzemes nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei tādā līmenī, kas ir zemāks par cenu normālos tirgos apstākļos. Šā mehānisma mērķis bija panākt cenu ar ievērojamu diskontu no starptautiskā tirgus cenā. To apstiprināja dažādi IDV paziņojumi. Šis cenu noteikšanas mehānisms bija nozīmīgs arī IDV politikas mērķu sasniegšanai, jo tas nodrošināja, ka kalnrūpniecības uzņēmumi var turpināt ražot un veikt piegādes pakārtotajai ražošanas nozarei, jo IDV politikas neobjektivitāte par labu kausēšanas uzņēmumiem apdraudēja vairāku kalnrūpniecības uzņēmumu eksistenci.
- (462) MEMR paziņojums presei Nr. 253.Pers/04/SJI/2020 par jauniem noteikumiem par derīgo izrakteņu rūdas atsaucē cenu ⁽⁹⁸⁾ apstiprina faktu, ka, izmantojot regulēto cenu mehānismu, IDV plāno saglabāt niķeļa rūdas zemo cenu par labu iekšzemes kausēšanas nozarei, kas ir tās galvenais mērķis, vienlaikus nodrošinot, ka cena ļauj turpināt niķeļa rūdas ražošanu. Ģenerāldirektora pienākumu izpildītājs derīgo izrakteņu un ogļu jautājumos atklāti paskaidro, ka “valdība nosaka HPM cenu, kas mazāka par starptautisko cenu, lai palielinātu kausēšanas uzņēmumu apjomradītus ietaupījumus” un ka “jo zemāka ir HPM cena, jo ekonomiskāks ir kausēšanas uzņēmums. Mēs vienmēr nosakām par starptautisko cenu zemāku HPM”. Direktors derīgo izrakteņu ieguves sekmēšanas un uzņēmumu jautājumos *Yunus Saefulhak* ilustrēja, ka tiek noteikta par starptautisko cenu zemāka HPM. “Piemēram, ja starptautiskā cena ir 60 USD (par mitru metrisku tonnu), mūsu (Indonēzija) cena ir 30 USD (par mitru metrisku tonnu)” ⁽⁹⁹⁾.
- (463) Citi komentētāji arī ziņo, ka IDV uzmanīgi sekoja kausēšanas uzņēmumu interesei, nosakot niķeļa rūdas cenu. Ģenerāldirektora pienākumu izpildītājs derīgo izrakteņu un ogļu jautājumos apstiprināja, ka tās mērķis ir panākt “tiesiskumu kausēšanas uzņēmumiem, kuri vēlas viszemākās iespējamās cenā. Bet, no otras puses, [tai] ir jānodrošina, ka niķeļa ieguves darbības nodrošina pietiekamu rezervi derīgo izrakteņu ieguvei” ⁽¹⁰⁰⁾, un piebilda, ka “[l]ūdzu ņemiet vērā, ka pēc vidējās derīgo izrakteņu cenā aprēķina cena joprojām ir 30 procentus zemāka par starptautisko cenu. Šīs darbības mērķis ir iedrošināt kausēšanas uzņēmumu ieguldījumu vidi, lai būvētu pārstrādes un rafinēšanas iekārtas Indonēzijā” ⁽¹⁰¹⁾. Niķeļa rūdas regulētā cena, kas nav saistīta ar tirgus apstākļiem, var darboties tikai ar vienlaicīgi īstenotu eksporta aizliegumu, kas neļauj kalnrūpniecības uzņēmumiem izmantot citā pārdošanas iespējas, kā arī iespēju apiet cenu ierobežojumu, pārdodot savus ražojumus ārvalstīs par lielāku cenu.

⁽⁹⁸⁾ <https://www.esdm.go.id/en/media-center/news-archives/-new-regulation-on-mineral-ore-benchmark-price-issued>

⁽⁹⁹⁾ <https://www.esdm.go.id/en/media-center/news-archives/-new-regulation-on-mineral-ore-benchmark-price-issued>

⁽¹⁰⁰⁾ <http://www.ima-api.org/wp-content/uploads/2020/07/IMA-Daily-Update-Tuesday-July-21-2020-dikonversi.pdf>

⁽¹⁰¹⁾ <http://www.ima-api.org/wp-content/uploads/2020/07/IMA-Daily-Update-Tuesday-July-21-2020-dikonversi.pdf>

- (464) Pakļaujot kalnrūpniecības uzņēmumus niķeļa rūdas eksporta ierobežojumiem, kā arī citiem valdības pasākumiem, kas jo īpaši ietver i) cenu regulēšanu, kura mērķlīgi uzturēja zemas niķeļa rūdas cenas, un ii) pārstrādes iekšzemē prasības, kuras izraisīja pārmērīgu piedāvājumu un pazeminātas cenas, IDV niķeļa kalnrūpniecības uzņēmumiem radīja ekonomiski neracionālu situāciju, liekot tiem pārdot niķeļa rūdu iekšzemes tirgū par mērķlīgi pazeminātām cenām salīdzinājumā ar ievērojami augstākām cenām, ko tie citādi būtu varējuši saņemt no daudziem citiem potenciālajiem klientiem, ja nebūtu licencēšanas pienākumu un cenu noteikšanas mehānisma. Tāpēc niķeļa rūdas kalnrūpniecības uzņēmumiem ir liegta iespēja izdarīt racionālu komerciālu izvēli, un tie ir spiesti īstenot IDV politikas mērķi dot priekšroku nerūsējošā tērauda rūpniecībai.
- (465) Pamatojoties uz IDV sniegtajiem datiem par niķeļa rūdas ražošanu un patēriņu Indonēzijā un pieņemot, ka šie dati ir precīzi, kā to apgalvo IDV (sk. 348. un 351. apsvērumu), niķeļa rūdas ražošanas apjoms ir ievērojami lielāks nekā niķeļa rūdas patēriņš.
- (466) Citiem vārdiem sakot, šie pasākumi kopā viedo tiešu un pozitīvu IDV rīcību, deleģējot niķeļa rūdas ieguves uzņēmumus vai norādot tiem nodrošināt niķeļa rūdu kausēšanas uzņēmumiem par neatbilstoši zemu atlīdzību. IDV loma ievērojami pārsniedza parasto intervenci kā tirgus regulatoram kalnrūpniecības nozarē. Attiecīgie pasākumi ne tikai regulēja tirgus vispārējos aspektus, bet arī uzspieda konkrētu rīcību ieguves uzņēmumiem, liekot tiem apstrādāt rūdu iekšzemē, slēdzot eksporta tirgus un regulējot cenu tā, lai būtu ievērojama atlaide no cenām starptautiskajā tirgū. Visi šie pasākumi tika veikti, lai kalnrūpniecības uzņēmumi nodrošinātu niķeļa rūdu par neatbilstoši zemu atlīdzību par labu pakārtotajai nozarei. Šis nodoms tika skaidri pausts daudzos politikas paziņojumos un darbībās.
- (467) Uzliekot kalnrūpniecības uzņēmumiem pienākumu ievērot šos pasākumus (arī piemērojot sodus un anulējot licences, sk. 337.–375. apsvērumu), IDV tiem liedza iespēju brīvi izvēlēties savu ražošanas un pārdošanas stratēģiju atbilstoši tirgus apsvērumiem. Citiem vārdiem sakot, šie pasākumi nepārprotami veido pierādāmu saikni starp valdības darbību un privāto kalnrūpniecības uzņēmumu rīcību. IDV izmantoja kalnrūpniecības uzņēmumus kā aizstājējus, lai atbalstītu kausēšanas uzņēmumus un nerūsējošā tērauda ražotājus. Turklāt Komisija jau norādīja, ka IDV valdības funkciju ietvaros pārvalda un kontrolē dabas resursu, kas ietver niķeļa rūdu, ieguvu (sk. 374. apsvērumu). Tāpēc niķeļa rūdas nodrošināšanu var uzskatīt par funkciju, kas parasti ir valdības kompetencē, īstenojot savas regulatīvās pilnvaras.
- (468) Patiešām, tā vietā, lai tieši nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei nodrošinātu niķeļa rūdu par neatbilstoši zemu atlīdzību nolūkā īstenot IDV valsts politikas mērķus piesaistīt kausēšanas iespējas ar zemām niķeļa rūdas cenām, IDV ar rūpīgi mērķorientētu likumu un noteikumu kopumu piespieda kalnrūpniecības uzņēmumus to darīt IDV vārdā.
- (469) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju IDV, pirmkārt, iebilda pret atsauci uz 1945. gada konstitūciju 374. apsvērumā kā pilnīgi nebūtisku saistībā ar finansiālā ieguldījuma noteikšanu. Šajā ziņā IDV atgādināja par valsts suverenitātes principu, kas ietver suverenitāti pār valsts resursiem, kā to atzinusi PTO ekspertu grupa lietā *China – Raw Materials* ⁽¹⁰²⁾.
- (470) Komisija iesākumā norādīja, ka atsauce uz 1945. gada konstitūciju neskar valsts suverenitātes principu, kas ietver arī suverenitātes principu attiecībā uz dabas resursiem. Patiešām, Komisija neapšaubīja IDV iespēju vai spēju izdarīt politikas un regulatīvas izvēles. Vienīgais konstatējums, ko 374. apsvērumā Komisija izdarīja, balstoties uz 1945. gada konstitūciju un 2009. gada Kalnrūpniecības likumu, ir tāds, ka visi derīgie izrakteni Indonēzijā ir valsts dabas resursi, kurus kontrolē un izmanto valsts. Komisija, pamatojoties vien uz 1945. gada konstitūcijas 33. panta 2. punktu, nav pierādījusi, ka IDV sniedza finansiālu ieguldījumu saistībā ar niķeļa rūdas nodrošināšanu par neatbilstoši zemu atlīdzību. 1945. gada konstitūcijas nozīmi pamato tas, ka 33. pants ir divreiz minēts 2009. gada Kalnrūpniecības likuma preambulā, kas faktiski regulē kalnrūpniecības nozari un nodrošina 1945. gada konstitūcijā nostiprinātā principa īstenošanu. Turklāt Komisija norādīja, ka valsts suverenitātes princips neizslēdz to, ka dažas politikas un regulatīvās izvēles, ko brīvi izdarījusi IDV, kopā ar visiem pārējiem pieejamajiem pierādījumiem

⁽¹⁰²⁾ Ekspertu grupas ziņojumi, *China – Measures Related to the Exportation of Various Raw Materials*, WT/DS394/R, 1. pap. un 1. lab. / WT/DS395/R, 1. pap. un 1. lab. / WT/DS398/R, 1. pap. un 1. lab., pieņemti 2012. gada 22. februārī, mainīti ar Apelācijas institūcijas ziņojumiem WT/DS394/AB/R / WT/DS395/AB/R / WT/DS398/AB/R, DSR 2012:VII, 3 501. lpp., 7.378. un 7.380. punkti.

varētu tikt kvalificētas kā tādas, kas sniedz finansiālu ieguldījumu IDV saistību PTO nozīmē. Patiešām, ekspertu grupa lietā *China – Raw Materials*, atzīstot, ka “spēja noslēgt starptautiskus nolīgumus, piemēram, PTO nolīgumu, ir būtisks suverenitātes īstenošanas piemērs” ⁽¹⁰³⁾, tomēr atgādināja, ka “dalībniekiem ir jāīsteno sava suverenitāte pār dabas resursiem saskaņā ar savām PTO saistībām” ⁽¹⁰⁴⁾. Tādējādi, izskatot lietu pēc būtības, ekspertu grupa lietā *China – Raw Materials* ieteica ⁽¹⁰⁵⁾, un Apelācijas institūcija apstiprināja ⁽¹⁰⁶⁾, ka Ķīnai bija jāsaņemas savi izvedmuitas nodokļi un eksporta kvotas dažām izejvielām ar savām PTO saistībām. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka atsauce uz konstitūciju ir būtiska, lai izprastu juridisko kontekstu, un noraidīja šo iebildumu.

- (471) IDV arī apgalvoja, ka Komisijas minētie kalnrūpniecības tiesību akti, noteikumi un politika nav būtiski finansiālā ieguldījuma noteikšanas kontekstā, jo tie neiejaucas komercdarījumos starp uzņēmējiem. IDV apgalvoja, ka Komisija ir nepareizi interpretējusi termina “kontrole”, kas iekļauts vairākos noteikumos, nozīmi – tā faktiski attiektos uz kalnrūpniecības uzņēmumu vai darbību pārvaldību un uzraudzību, lai apkarotu nelikumīgu ieguvu, novērstu kalnrūpniecības darbību radīto kaitējumu videi un nodrošinātu, ka kalnrūpniecības izpēte pilnībā atbilst labai kalnrūpniecības praksei. Šajā ziņā IDV atsaucās uz 2009. gada Kalnrūpniecības likuma XIX nodaļu un GR 55/2010 3. pantā iekļautajām vadības, uzraudzības, sabiedrības aizsardzības un īstenošanas vadlīniju definīcijām, aicinot Komisiju ņemt vērā visus tiesību aktus, tostarp īstenošanas pasākumus, jo īpaši GR 55/2010. IDV uzskatīja, ka šie noteikumi nepierādīja, ka tā ir iejaukusies privātos komercdarījumos un uzdevusi kalnrūpniecības uzņēmumiem nodrošināt niķeļa rūdu pār neatbilstoši zemu atlīdzību.
- (472) Konkrētāk, IDV apstrīdēja lomu niķeļa rūdas tirgū, ko tai ir piešķirusi Komisija 327. apsvērumā, atsaucoties uz MEMR 26/2018 preambulu par labu kalnrūpniecības noteikumu īstenošanu un derīgo izraktenu un ogļu ieguves uzraudzību, ar kuru īsteno GR 55/2010, un norādīja, ka IDV uzdevums ir tikai uzraudzīt un sniegt vadlīnijas labas kalnrūpniecības principu un prakses īstenošanai.
- (473) Tāpat IDV reaģēja uz 374. apsvērumā minēto konstatējumu par to, ka tā kontrolē visus dabas resursus, apgalvojot, ka tai ir jākontrolē kalnrūpniecības nozare, lai novērstu kalnrūpniecības darbību negatīvo ietekmi, piemēram, vides degradāciju un piesārņojumu saistībā ar kalnrūpniecības zonām.
- (474) Komisija uzskatīja, pirmkārt, ka tai ir jāņem vērā visi attiecīgie tiesību akti vai noteikumi, kas attiecas uz kalnrūpniecības nozari, tostarp īstenošanas regula, lai nonāktu pie secinājuma par finansiālo ieguldījumu saistībā ar niķeļa rūdas nodrošināšanu par neatbilstoši zemu atlīdzību. Juridisks novērtējums, kas balstīts tikai uz daļēju informāciju un pierādījumiem lietas materiālos, kuros nav ņemta vērā potenciāli būtiska informācija un pierādījumi, apdraudētu Komisijas konstatējumu pareizību un atbilstību. Tādējādi pretēji IDV apgalvojumam Komisijas juridiskais pienākums bija analizēt visus būtiskos pierādījumus. Tāpēc šis arguments tika noraidīts.
- (475) Kas attiecas uz pārējiem apgalvojumiem, norādes, ka Komisija esot nepareizi sapratusi vārda “kontrole” nozīmi, kā arī noteiktu tiesību aktu daļēji, ierobežoti citāti kā tādi nevar atspēkot Komisijas konstatējumus.
- (476) Komisija neapstrīd faktu, ka IDV kontrole, izmantojot pārvaldību un uzraudzību, tiek īstenota arī tādēļ, lai cīnītos pret nelikumīgu ieguvu, novērstu kaitējumu videi un nodrošinātu labu kalnrūpniecības praksi. Tomēr IDV kontrole neaprobežojas tikai ar šīm darbībām. Kā liecina izmeklēšana un plaši pierādījumi, IDV kontrole tika īstenota arī

⁽¹⁰³⁾ Ekspertu grupas ziņojums, *China – Raw Materials*, cit., 7.382. punkts.

⁽¹⁰⁴⁾ Ekspertu grupas ziņojums, *China – Raw Materials*, cit., 7.381. punkts.

⁽¹⁰⁵⁾ Ekspertu grupas ziņojums, *China – Raw Materials*, cit., 8.8. punkts.

⁽¹⁰⁶⁾ Apelācijas institūcijas ziņojumi, *China – Measures Related to the Exportation of Various Raw Materials*, WT/DS394/AB/R / WT/DS395/AB/R / WT/DS398/AB/R, pieņemti 2012. gada 22. februārī, DSR 2012:VII, 3295. lpp., 362. punkta b) apakšpunkts.

attiecībā uz virsmērķi attīstīt iekšzemes pārstrādes nozari, cita starpā kontrolējot niķeļa rūdas ražošanu un pārdošanas cenas. Tas, ka kontrolei var būt citi paralēli un/vai papildu mērķi, nemaina šo realitāti. Ar to vien jau pietiktu, lai noraidītu šo prasību.

- (477) Tomēr pilnības labad Komisija analizēja arī 2009. gada Kalnrūpniecības likuma XIX nodaļā iekļautās vadības, uzraudzības un sabiedrības aizsardzības definīcijas. Komisija norādīja, ka tās attiecas uz vadības un uzraudzības darbību, ko centrālā IDV savas kompetences ietvaros īsteno provinču un rajonu / pilsētu līmenī attiecībā uz kalnrūpniecības nozares pārvaldību. Tas skaidri izriet no rindkopām, kurās ir iekļautas IDV norādītās definīcijas, proti, 139. pantā: “Ministrs dod norādījumus par kalnrūpniecības uzņēmuma pārvaldību, ko veic provinču valdības un apgabala / pilsētas valdības viņa/viņas pakļautībā” un 140. panta 1. punktā: “Ministrs uzrauga kalnrūpniecības uzņēmuma pārvaldību, ko veic provinču valdības un apgabala / pilsētas valdības tā pakļautībā”. To arī apliecina 2009. gada Kalnrūpniecības likuma 6. panta 1. punkta n) apakšpunktā ietvertais attiecinājums uz centrālo IDV, kura vada un uzrauga derīgo izrakteņu un ogļu ieguves pārvaldību, ko īsteno reģionālās valdības”. Tāpēc vadības un uzraudzības darbība un tās definīcijas attiecas uz centrālās IDV veikto vadību un uzraudzību attiecībā uz vietējiem valdības līmeņiem. Tomēr tas ir tikai viens no attiecinājumiem uz centrālo IDV. Komisija, piemēram, norāda, ka IDV savos argumentos nav atsaukusies uz 2009. gada Kalnrūpniecības likuma III nodaļu, kas tieši tiek saukta “Derīgo izrakteņu un ogļu kontrole”. IDV īsteno šo kontroli visos līmeņos (4. panta 2. punkts: “veic valdība un/vai reģionālās valdības”), kas atšķiras no XIX nodaļā minētās vadības un uzraudzības, ko konkrēti veic enerģētikas un minerālresursu ministrs. Turklāt 2009. gada Kalnrūpniecības likuma 5. pantā ir sīkāk izklāstīts kontroles jēdziens, norādot, ka “valsts interesēs [...] valdība [...] var pieņemt politiku par priekšroku iekšzemes vajadzībām attiecībā uz derīgajiem izrakteņiem un/vai oglēm” (1. punkts), ka “valsts intereses [...] var īstenot, veicot ražošanas un eksporta uzraudzību” (2. punkts) un ka “veicot uzraudzību [...], valdība ir pilnvarota noteikt jebkuras preces gada ražošanas apjomu jebkurai provincei” (3. punkts). Uzraudzība, kas minēta 5. pantā, ļoti lielā mērā atšķiras no XIX nodaļā minētās uzraudzības. Patiesām, IDV sniegtajā uzraudzības definīcijā, kas iekļauta 2009. gada Kalnrūpniecības likuma XIX nodaļas 141. pantā, nav atrodama atsauce uz ražošanu un eksportu. IDV nesniedza pierādījumus tam, ka kontroles jēdziens 141. pantā ir definēts kā uzraudzība un ka 5. pantā minētā uzraudzība ir definēta 141. pantā. Patiesām, 141. pantā sniegtā uzraudzības definīcijā ir nepārprotama atsauce uz “uzraudzību, kā paredzēts 140. pantā”, t. i., uz centrālās IDV veiktu uzraudzību pār vietējiem pārvaldes līmeņiem, veicot kalnrūpniecības nozares pārvaldību.
- (478) Arī šajā gadījumā, atsaucoties uz GR 55/2010 3. pantu, IDV daļēji atsaucas uz tiesību aktiem. Lai gan Komisija neapstrīd 3. pantā sniegto vārda “vadlīnijas” definīciju, tā norāda, ka tas neattiecas uz kontroles novērtējumu. Tā vietā būtisks, piemēram, ir fakts, ka “[m]inistrs, gubernators vai reģents / mērs saskaņā ar savām pilnvarām uzrauga kalnrūpniecības uzņēmumu vadības īstenošanu [...]” (13. panta 2. punkts) un ka “13. panta 2. punktā minēto uzraudzību īsteno attiecībā uz: [...] b. tirgvedību” (16. panta b) punkts) un, visbeidzot, ka “[t]irgvedības uzraudzībai, kā minēts 16. panta b) punktā, būtu jāaptver vismaz: a. ražošanas un pārdošanas realizācija, tostarp derīgo izrakteņu un ogļu kvalitāte, kvantitāte un cena” (22. pants). IDV neapskatīja nevienu no šiem nepārprotamajiem juridiskajiem pamatiem, kas ļauj IDV īstenot kontroli un ieviest niķeļa rūdas cenu noteikšanu.
- (479) Turklāt, atsaucoties uz MEMR 26/2018, Komisija nav apstrīdējusi, ka saskaņā ar to preambulu IDV uzdevums ir tikai uzraudzīt un sniegt vadlīnijas labas kalnrūpniecības principu un prakses īstenošanai. Komisija uzskata, ka ar šo apgalvojumu vien nepietiek, lai aprakstītu IDV lomu. Gluži pretēji, jānorāda, ka labas kalnrūpniecības prakses definīcija “ietver [...] b) kalnrūpniecības pārvaldību” (3. panta 2. punkta b) apakšpunkts), kas, savukārt, “ietver šādu darbību īstenošanu: a. tirgvedība” (3. panta 4. punkta a) apakšpunkts). Šos tirgvedības noteikumus īsteno IUP un IUPK turētāji attiecībā uz ražošanas darbību, un tie “ietver vismaz: [...] c) derīgo izrakteņu un ogļu pārdošanas cenu, ko nosaka, pamatojoties uz derīgo izrakteņu atsaucē cenu, ogļu atsaucē cenu vai ministra noteikto pārdošanas cenu; d) cenu noteikšanu attiecīgajos pārdošanas līgumos, pamatojoties uz derīgo izrakteņu atsaucē cenu vai ogļu atsaucē cenu” (30. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkts). Arī šajā gadījumā IDV atsaucās uz selektīvi atlasītiem citātiem un apzināti neapskatīja visbūtiskākos tiesību aktu noteikumus, uz kuriem tā atsaucās savā iesniegumā. Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

- (480) IDV arī apgalvoja, ka niķeļa rūdas kalnrūpniecības uzņēmumi un kausēšanas uzņēmumi bija pilnīgi brīvi un neatkarīgi no IDV, apspriežot savus komercdarījumus, tostarp niķeļa rūdas cenu. Saskaņā ar IDV HPM bija paredzēts nodrošināt i) honorāru maksājumus un ii) darījumdarbības taisnīgumu, un tādējādi HPM bija arī obligātā minimālā cena niķeļa rūdai.
- (481) Komisija vispirms norādīja, ka IDV apgalvojumi, no vienas puses, ka niķeļa rūdas kalnrūpniecības uzņēmumiem un kausēšanas uzņēmumiem ir pilnīga brīvība vienoties par niķeļa rūdas cenu un, no otras puses, ka HPM darbojas kā obligātā minimālā cena, nonāk pretrunā viens otram. Pati HPM pastāvēšana un tās loma liecina, ka niķeļa rūdas kalnrūpniecības uzņēmumiem un kausēšanas uzņēmumiem nav pilnīgas brīvības vienoties par niķeļa rūdas cenām. Turklāt apgalvojums, ka HPM ir minimālā cena, ir pretrunā ar pārliecinošajiem pierādījumiem lietas materiālos, kas liecina, ka niķeļa rūdas cenas praksē atbilda HPM darījumos starp saistītām un nesaistītām personām visā periodā (sk. 518. apsvērumu). Tas nozīmē, ka HPM cena bija regulēts un obligāts cenu mehānisms, ko ievēroja visas personas, un ka tā darbības princips, izmantojot patvaļīgi noteiktu korekcijas koeficientu, tika izstrādāts un īstenots tā, lai nodrošinātu ievērojamu atlaidi salīdzinājumā ar starptautiskajām niķeļa rūdas cenām. Tāpēc šī prasība tika noraidīta.
- (482) Atbildot uz konstatējumu, ka Indonēzijas iekšzemes cena tiek saglabāta ievērojami zemāka par starptautiskajām cenām, IDV apgalvoja, ka ar nevieniem noteikumiem šādi neiejaucas. IDV norādīja, ka, gluži pretēji, saskaņā ar MEMR 7/2017 HPM cena tika noteikta, pamatojoties uz dominējošo tirgus cenu, un ka tās obligātā ieviešana saskaņā ar MEMR 11/2020 apliecina, kā IDV atbalsta starptautisko cenu, jo HPM ietver HMA, kas satur starptautiskās cenas elementu. Neraugoties uz to, IDV apgalvoja, ka komerciāli lēmumi darījumos bija pilnībā atkarīgi no pusēm un ka IDV nekādi neiejaucas.
- (483) Komisija stingri noraidīja IDV apgalvojumu kā nepamatotu. Lai gan ir taisnība, ka HPM atsaucas uz HMA, kas saskaņā ar LME atspoguļo niķeļa starptautisko cenu, HMA pēc tam tiek koriģēta ar patvaļīgi noteiktu korekcijas koeficientu, kā skaidrots 460. apsvērumā. Ar šo korekcijas koeficientu tiek ieviesta būtiska "diskonta vai uzcenojuma vērtība, ņemot vērā pārdodamo preču kvalitāti" (MEMR Dekrēta Nr. 2946 K/30/MEM/2017 pielikums), kas nodrošina, ka niķeļa rūdas iekšzemes cenas vienmēr ir zemākas par starptautisko līmeni. Tāpēc šis arguments tika noraidīts.
- (484) Attiecībā uz tādu kalnrūpniecības uzņēmumu lomu, kas darbojas kā valsts iestāde, IDV, atsaucoties uz 373. apsvērumu, apgalvoja, ka tā nekad nav atļāvusi kalnrūpniecības uzņēmumiem veikt valdības funkcijas un ka lietas materiālos tam nav nekādu pierādījumu.
- (485) Reaģējot uz 375. apsvērumu IDV arī precizēja, ka tā nekad nav noteikusi, kam kalnrūpniecības uzņēmumiem būtu vajadzējis pārdot niķeļa rūdu turpmākai apstrādei. Jo īpaši IDV atsaucās uz 2009. gada Kalnrūpniecības likuma 104. panta 1. punktu, kurā formulējums "*var sadarboties ar*" nozīmē, ka kalnrūpniecības uzņēmumi var brīvi sadarboties ar citiem komersantiem.
- (486) Komisija norādīja, ka konstatējums, ka niķeļa rūdas kalnrūpniecības uzņēmumi darbojas kā valsts iestādes, izriet no pārliecinoša pierādījumu kopuma un no tā izrietošajiem konstatējumiem, kas izklāstīti 371.–445. apsvērumā. Attiecībā uz norādījumiem par to, kam kalnrūpniecības uzņēmumiem būtu jāpārdod niķeļa rūda, Komisija atzina, ka IDV tieši nepiespiež kalnrūpniecības uzņēmumus sadarboties ar citiem ieguves atļauju vai īpašu ieguves atļauju turētājiem. Tomēr kalnrūpniecības uzņēmumiem ir pienākums palielināt savu ražojumu pievienoto vērtību atbilstoši 2009. gada Kalnrūpniecības likuma 102. pantam. Ja viņi to nevar izdarīt paši, viņiem ir jāsadarbojas ar citiem ieguves atļauju vai īpašo ieguves atļauju turētājiem. Kad šie atļauju turētāji ir nolēmuši sadarboties, 2009. gada Kalnrūpniecības likums būtiski ierobežo iespējamo sadarbības partneru skaitu, 103. pantā nosakot, ka izlaide ir jāpārstrādā iekšzemē Indonēzijā, kā arī atļauj izlaides pārstrādē iesaistīties tikai ieguves atļaujas vai īpašās ieguves atļaujas turētājiem. Turklāt IDV izsniedz arī ieguves atļaujas un īpašās ieguves atļaujas. Tāpēc šī prasība tika noraidīta.
- (487) IDV arī apgalvoja, ka tā nekad nav noteikusi, kuriem uzņēmumiem un kuros apgabalos ir atļauts iegūt niķeļa rūdu. Tā norādīja, ka derīgo izrakteņu ieguves atļaujām ir kontroles un reglamentējoša funkcija, lai nodrošinātu, ka darbības nenonāk konfliktā un ka netiek ļaunprātīgi izmantotas piešķirtās atļaujas. Lai to pamatotu, IDV atsaucās uz MEMR 7/2020, kur norādīts, ka ieguves atļauju mērķis ir garantēt juridisko noteiktību, nodrošināt ieguves darbību iedarbīgumu un lietderību un sekmēt uzņēmējdarbības attīstību. IDV jau atkal lūdza Komisiju skatīt īstenošanas noteikumus, piemēram, MEMR 25/2018 par derīgo izrakteņu un ogļu ieguves uzņēmumiem, kur skaidrotas niķeļa

rūdas ieguves plānošanas un administratīvās darbības. Jo īpaši attiecībā uz RKAB IDV atgādināja, ka ekstrahējamās niķeļa rūdas daudzums ir atkarīgs no uzņēmumu sagatavotajiem izpētes un priekšizpētes konstatējumiem. IDV apstiprina RKAB, ja tas atbilst priekšizpētei, un tikai pieprasa, lai kalnrūpniecības uzņēmumi tālāk apstrādātu derīgos izrakteņus līdz noteiktam tīrības līmenim. IDV apgalvoja, ka šī prasība ir parasta un neizriet no nerūsējošā tērauda ražošanas nozares.

- (488) Komisija norādīja, ka dažādie ieguves atļaujas izsniegšanas mērķi neietekmē konstatējumu, ka IDV ar ieguves atļauju palīdzību nosaka, kuriem uzņēmumiem ir atļauts iegūt niķeļa rūdu. Turklāt Komisija norāda, ka IDV neapstrīdēja konstatējumu, ka IDV, pieņemot plānošanas lēmumu valsts un vietējā līmenī, nosaka, kurās zonās ir atļauts iegūt niķeļa rūdu. Turklāt Komisija apstiprināja, ka savā analīzē tā ir ņēmusi vērā MEMR 25/2018 un ka tas nav izraisījis tādu konstatējumu pieņemšanu, kas atšķirtos no šajā regulā ietvertajiem konstatējumiem. Visbeidzot, attiecībā uz RKAB Komisija norādīja, ka IDV neiesniedza pilnīgu priekšizpēti un izvairījās no iesaistīšanās diskusijās par to, kā katram uzņēmumam tiek noteikti ražošanas mērķi un kā tā pēc tam uzrauga un vēlāk rīkojas attiecībā uz faktiski saražoto apjomu priekšizpētē ietvertajā periodā. Sadarbības šajā svarīgajā jautājumā trūkuma dēļ Komisijai bija jāizdara secinājumi, pamatojoties uz pamatregulas 28. pantu. Tāpēc šie apgalvojumi, kas nav sīkāk pamatoti, tika noraidīti.
- (489) Atbildot uz 393. apsvērumā izdarīto secinājumu par to, ka liela daļa niķeļa rūdas kalnrūpniecības uzņēmumu pieder IDV, tā atgādināja, ka saskaņā ar 2003. gada Likuma Nr. 19 2. pantu VU ir izveidoti ar mērķi maksimāli palielināt to uzņēmējdarbībā gūto peļņu.
- (490) Šajā ziņā IDV apgalvoja, ka, lai konstatētu, ka kalnrūpniecības uzņēmumiem ir uzticēts un ka tie ir norīkoti, būtu vajadzīgi rakstiski tiesību akti, kādu šajā gadījumā nav. IDV minēja ogļu nozares piemēru, kurā ar MEMR 2019. gada Dekrētu Nr. 261 tika ieviesta maksimālā cena oglēm, kas paredzētas valsts elektroenerģijas ražošanai. Gluži pretēji, IDV apgalvoja, ka attiecībā uz niķeļa rūdu vai nerūsējošā tērauda nozari šāds ierobežojums nepastāv. IDV atkārtoti uzsvēra, ka vienīgā prasība ir niķeļa rūdas papildu pārstrāde, lai sasniegtu noteiktu minimālu attīrīšanas līmeni saskaņā ar MEMR 25/2018.
- (491) IDV apgalvoja, ka šajā lietā nav atrodams neviens no trim uzticēšanas un norīkošanas elementiem, kā to izklāstījusi ekspertu grupa lietā *US – Export Restraints* ⁽¹⁰⁷⁾. Tā piebilda, ka uzticēšanu un norīkošanu nevar pat konstatēt, pamatojoties uz valdības pasākuma ekonomisko ietekmi, atsaucoties uz ekspertu grupu lietā *US – Countervailing Measures on Softwood Lumber from Canada* ⁽¹⁰⁸⁾.
- (492) Komisija norādīja, ka fakts, ka VU ir izveidoti ar mērķi maksimāli palielināt peļņu saskaņā ar tiesību aktiem, neliek apšaubīt valsts īpašumtiesības un visus pārējos elementus, kas pamato secinājumu, ka niķeļa rūdas kalnrūpniecības uzņēmumi ir rīkojušies kā valsts iestāde. Pasākumi saistībā obligātajiem iekšzemes pārstrādes pienākumiem, eksporta ierobežojumi un obligātais cenu mehānisms liecina, ka šie VU un citi kalnrūpniecības uzņēmumi ne tikai netiecas maksimāli palielināt peļņu, bet bija pat spiesti iesaistīties neracionālā ekonomiskā rīcībā, jo tiem bija pienākums apstrādāt rūdu iekšzemē, kā arī bija aizliegts eksportēt un tādējādi gūt augstāku cenu starptautiskajos tirgos. Pat iekšzemes tirgū tie varēja pārdot tikai par zemo valdības noteikto cenu (t. i., HPM). Tāpēc IDV radītā tiesiskā vide ir objektīvi nesaderīga ar šo uzņēmumu tiesību aktos norādīto mērķi maksimāli palielināt savu peļņu.

⁽¹⁰⁷⁾ Ekspertu grupas ziņojums, *United States – Measures Treating Exports Restraints as Subsidies*, WT/DS194/R, pieņemts 2001. gada 23. augustā, 8.29. punkts.

⁽¹⁰⁸⁾ Ekspertu grupas ziņojums, *United States – Countervailing Measures on Softwood Lumber from Canada*, WT/DS533/R, izplatīts PTO dalībvalstīm 2020. gada 24. augustā, 7.600. un 7.606. punkts.

- (493) Attiecībā uz uzticēšanu un norīkošanu Komisija vispirms norādīja, ka tās galvenie konstatējumi liecina, ka niķeļa rūdas kalnrūpniecības uzņēmumi darbojas kā valsts iestādes. Tāpēc pat tad, ja šis IDV apgalvojums būtu pamatots (kāds tas nebija), tas nekādi neietekmētu secinājumu par valdības vai valsts iestādes finansiālo ieguldījumu. Būtībā Komisija 446.–499. apsvērumā pierādīja, ka IDV ir uzticējusi kalnrūpniecības uzņēmumiem un norīkojusi tos. Tika uzskatīts, ka konstatētie pierādījumi atbilst nosacījumiem un prasībām, kas izklāstītas attiecīgajā PTO judikatūrā. Kā Komisija atgādināja 448. apsvērumā, konstatējumi lietā *US – Export Restraints* ir jāskata kopā ar Apelācijas institūcijas konstatējumiem, ko atzina arī ekspertu grupa lietā *US – Countervailing Measures on Softwood Lumber from Canada*. IDV veikto pasākumu kombinācija, tostarp iekšzemes apstrādes pienākums, eksporta ierobežojumi un obligātais cenu noteikšanas mehānisms, kā arī saistībā ar tiem izdarītie paziņojumi liecināja, ka IDV apzināti īstenoja šos pasākumus, lai uzticētu niķeļa rūdas piegādātājiem vai norīkotu niķeļa rūdas piegādātājus piegādāt niķeļa rūdu par neatbilstoši zemu atlīdzību. Tāpēc šo pasākumu ietekme nebija nejauša vai tikai šīs politikas ekonomiskās ietekmes blakusprodukts. Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.
- (494) Atsaucoties uz 405.–413. apsvērumā minēto eksporta aizliegumu, IDV apgalvoja, ka tas nav paredzēts, lai izkropļotu niķeļa rūdas cenu Indonēzijā. Tā vietā tas bija paredzēts, lai saglabātu derīgo izrakteņu rezerves un vidi. IDV arī atkārtoja, ka darījumi ar niķeļa rūdu tika veikti neatkarīgi, bez IDV iejaukšanās un izmantojot HPM kā minimālo cenu, ko nosaka dominējošā starptautiskā tirgus cena un prakse.
- (495) Šajā ziņā IDV atsaucās uz ekspertu grupu lietā *US – Export Restraints*, kas uzskatīja, ka eksporta ierobežojumu uzskatīšana par finansiālu ieguldījumu, pamatojoties uz vienkāršu reakciju uz pasākumu, neatbilst SKP nolīgumam⁽¹⁰⁹⁾. Ekspertu grupa norādīja, ka finansiālā ieguldījuma esība būtu jāpierāda, atsaucoties uz valdības rīcību. Šajā lietā IDV apgalvoja, ka tā vienkārši pilda savas funkcijas un ka niķeļa rūdas politika nav darbība, kas paredzēta subsīdiju nodrošināšanai. IDV apstiprināja, ka Komisijas konstatējumi attiecas uz reakciju uz niķeļa rūdas politiku vai tās ietekmi.
- (496) Komisija atsaucās uz saviem argumentiem 493. apsvērumā un norādīja, ka tās konstatējumi par finansiālā ieguldījuma esību ir balstīti ne tikai uz Indonēzijas ieviesto eksporta aizliegumu, bet arī uz IDV pasākumu un mehānismu kopumu, tostarp jo īpaši uz pienākumu veikt pārstrādi iekšzemē, RKAB, atsavināšanas pienākumu, niķeļa rūdas cenu noteikšanas mehānismu un kalnrūpniecības uzņēmumu atzīšanu par valsts nozīmes objektiem. Visu šo pasākumu saskaņota piemērošana liecina par apzinātu IDV rīcību, lai sasniegtu tās politikas mērķi dot ieguvumu niķeļa pārstrādes nozarei, galvenokārt NTAV ražotājiem. Tāpēc apgalvojums tika uzskatīts par nepamatotu un tika noraidīts.
- (497) Atbildot uz konstatējumu 330. apsvērumā par saistību starp IDV niķeļa rūdas politiku un sadarbību starp IDV un ĶV, IDV apgalvoja, ka nolīgumam starp IDV un ĶV par divpusējās ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības paplašināšanu un padziļināšanu nav nekādas saistības ar niķeļa rūdas nodrošināšanu par neatbilstoši zemu atlīdzību. Patiesām, saskaņā ar IDV sniegto informāciju sadarbība ar ĶV neaprobežojās tikai ar nerūsējošā tērauda nozari. Jebkurā gadījumā IDV atgādināja, ka uz jebkura starptautiska nolīguma īstenošanu attiecas Indonēzijas tiesību akti, kas ir piemērojami visiem tirgus dalībniekiem Indonēzijā.
- (498) Komisija norādīja, ka šajā izmeklēšanā konstatētā ĶV un IDV sadarbība parādīja, ka piekļuve Indonēzijas niķeļa rūdai bija viens no galvenajiem Ķīnas sadarbības mērķiem Morovali projektā. Nolīgums starp IDV un ĶV par divpusējās ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības paplašināšanu un padziļināšanu tika noslēgts 2011. gadā, kad niķeļa rūdas eksports uz Ķīnu bija liels, kā redzams 2. tabulā, un 2014. gada eksporta aizliegums vēl nebija piemērots. Tomēr nolīgumā jau bija iekļauta atsauce uz *tērauda rūpniecību* (III pants) kā vienu no sadarbības jomām, jo 2009. gada Kalnrūpniecības likumā jau bija paredzēts pārstrādes iekšzemē pienākums, uz kuru attiecas 5 gadu pārejas periods. Katrā ziņā Ķīnas sadarbības mērķis nekādi neietekmē konstatējumus par kompensējamību saistībā ar niķeļa rūdas piegādi par neatbilstoši zemu atlīdzību, jo tas attiecas tikai uz kontekstu, kādā šī programma tika īstenota. Lai izdarītu secinājumu par šo programmu, nozīme bija IDV veiktajiem pasākumiem. Tāpēc šī prasība tika noraidīta.

⁽¹⁰⁹⁾ Ekspertu grupas ziņojums, *US – Exports Restraints*, cit., 8.34. punkts.

Secinājums

- (499) Komisija secināja, ka ir pietiekami daudz pierādījumu tam, ka IDV veiktie pasākumi bija īpaši paredzēti, lai uzticētu niķeļa ieguves uzņēmumiem vai norīkotu tos ievērot politikas mērķus nolūkā gūt labumu nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei veidā, kas atbilst kompensējamai subsīdijai, kā norādīts pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) un iii) daļā un kā interpretēts un piemērots saskaņā ar attiecīgo PTO standartu atbilstoši SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas iv) un iii) apakšpunktam.

4.4.3.2.2. Ieguvums

- (500) Komisija secināja, ka niķeļa rūdas ieguves uzņēmumi ir uzskatāmi par valsts iestādi un/vai IDV tiem uzticējusi vai norīkojusi piegādāt niķeļa rūdu nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei.
- (501) Nākamajā posmā Komisija novērtēja, vai kalnrūpniecības uzņēmumi, kas darbojas kā valsts iestāde vai kā tādi, kam to uzticējusi vai ko norīkojusi IDV, faktiski nodrošināja niķeļa rūdu par neatbilstoši zemu atlīdzību. Šajā nolūkā bija jāveic detalizēta analīze par tirgus norisēm Indonēzijā, par atsauci izmantojot atbilstīgu standartu.
- (502) Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 2. punktu, 5. pantu un 6. panta d) punktu Komisija kompensējamo subsīdiu summu aprēķināja kā ieguvumu, ko guva saņēmējs un kas tika konstatēts izmeklēšanas periodā.
- (503) Tāpēc Komisija vispirms novērtēja, vai Indonēzijas kalnrūpniecības uzņēmumu noteiktās cenas varētu būt atbilstīgs standarts.
- (504) Kā norādīts 435.–437. apsvērumā, izmeklēšana liecināja, ka uz niķeļa rūdas cenu noteikšanu attiecās valdības cenu noteikšanas mehānisms un citas valdības intervences, kas neļāva cenu noteikt normālai tirgus piedāvājuma un pieprasījuma dinamikai.
- (505) Kā atgādināts 458. apsvērumā, IDV sāka regulēt dažus niķeļa rūdas cenu aspektus jau 2010. gadā.
- (506) Pakāpeniski ieviešot eksporta ierobežojumus un citus pasākumus no 2014. gada, lai sasniegtu savu mērķi izveidot pakārtoto nerūsējošā tērauda ražošanas nozari valstī un atbalstītu šo izveidi, tajā starpā ar zemām niķeļa rūdas cenām, IDV pakāpeniski mainīja veidu, kādā tika noteikta cena. Šī IDV politika sekmīgi sasniedza tās mērķi radīt pārmērīgu niķeļa rūdas piedāvājumu Indonēzijas tirgū, lai dotu ieguvumu nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei. Tā rezultātā šī nozare guva ievērojamu cenu noteikšanas varu attiecībā uz kalnrūpniecības uzņēmumiem un tādējādi ievērojami samazināja niķeļa rūdas cenas Indonēzijā.
- (507) Šajā kontekstā, kā paskaidrots iepriekš, cenu noteikšanas mehānisms, kā izklāstīts 85. pantā, tika grozīts 2017. gadā, kad IDV sāka regulēt ne tikai niķeļa rūdas cenu attiecībā uz honorāriem, bet arī uz faktisko darījuma cenu.
- (508) Jāatgādina, ka IDV noteica faktisko mehānismu, lai fiksētu atsaucē cenās darījumiem starp kalnrūpniecības uzņēmumiem un kausēšanas uzņēmumiem, izmantojot savus īpašos noteikumus, lai panāktu ievērojamu atlaidi no niķeļa rūdas cenas starptautiskajos tirgos. Niķeļa (HPM) atsaucē cena tika norādīta, izmantojot MEMR Dekrētā 2946K/30/MEM/2017 (MEMR 7/2017) noteikto formulu: Niķeļa rūdas HPM = $N_i \% \times KF \times \text{niķeļa HMA}$. “1. Niķeļa rūdas HPM ir cena par metāla derīgo izrakteņi niķeļa rūdas formā USD/DMT 2. $N_i \%$ ir N_i saturs niķeļa rūdā. 3. KF ir korekcijas faktors, kas ir procentuālā summa, kura atbilst diskonta vai prēmijas vērtībai attiecībā pret pārdotās preces kvalitāti, ar nosacījumu, ka: a. niķeļa rūdas KF, ja N_i saturs ir 1,9 %, = 20 %; un b. KF palielinās vai samazinās par 1 % par katru N_i satura palielinājumu par 0,1 %”. Dokumentā MEMR 7/2017 HPM cena tiek definēta kā “metāla derīgo izrakteņu cena, ko nosaka pārdošanas brīdī, franko uz kuģa klāja (*Free on Board*) katram metāla derīgo izrakteņu kalnrūpniecības preču veidam”, un HMA cena kā “cena, kas iegūta no vidējām publicētām derīgo izrakteņu metāla cenām iepriekšējā mēnesī vai cena tajā pašā datumā kā darījums atbilstoši cenas piedāvājumam, kas sagatavots, izmantojot metāla derīgo izrakteņu publicēto cenu”. HMA summu katru mēnesi nosaka ministrs, un tā pamatojas uz tādām starptautiskām cenām kā LME cena par niķeli.

- (509) Turklāt MEMR 7/2017 2. pantā ir norādīts šādi: “1) Metāla derīgo izrakteņu ražošanas darbības IUP, ogļu ražošanas darbības IUP, metāla derīgo izrakteņu ražošanas darbības IUPK un ogļu ražošanas darbības IUPK turētāji, pārdodot metāla derīgos izrakteņus vai ogļu ražojumus, ievēro HPM vai HPB metālam”.
- (510) IDV apgalvoja, ka HPM ir saistīta ar starptautiskām cenām un būtu jāuzskata par minimālo cenu reālam darījumam starp niķeļa rūdas ražotājiem un niķeļa rūdas pircējiem. Komisija norāda, ka, lai gan regulētā niķeļa rūdas HPM cenas aprēķināšanas formula patiešām ir saistīta ar niķeļa rūdas starptautisko cenu, šajā formulā ir iekļauts nozīmīgs korekcijas koeficients, kas nodrošina, ka Indonēzijas iekšzemes niķeļa rūdas cena ir ievērojami zemāka par starptautiskajām cenām. Šādā veidā darījumu faktiskajai cenai ir jāsaturs ievērojama atlaide salīdzinājumā ar starptautiskajām cenām.
- (511) Lai gan HPM cena tajā laikā nebija obligāta cena, bija svarīgi aizsargāt kalnrūpniecības un kausēšanas uzņēmumus, pārktot un pārdodot derīgos izrakteņus. MEMR ģenerāldirektors paziņoja, ka valdība ieviesīs šo cenu 2017. gada oktobrī un ka tā tiks paziņota katru mēnesi. Turklāt tika norādīts, ka “HPM kļūs par atsauci, lai kalnrūpniecības uzņēmumi nepārdotu par augstāku cenu, jo pretējā gadījumā kausēšanas uzņēmumi neiegādāsies niķeli par cenu, kas ir daudz zemāka par tirgus cenu. Šajā gadījumā valdība nevēlas, lai viena puse būtu pārāka par otru, nosakot preču cenas”⁽¹¹⁰⁾. To apstiprināja Indonēzijas Pārstrādes un rafinēšanas rūpniecības uzņēmumu asociācijas (AP3I) 2017. gada septembra publikācija, kurā minēts, ka HPM ir paredzēta, lai aizsargātu kausēšanas un kalnrūpniecības uzņēmumus derīgo izrakteņu pārdošanas un pirkšanas darījumos⁽¹¹¹⁾. Citiem vārdiem sakot, HPM, kuras noteiktais līmenis bija daudz zemāks par starptautisko cenu, kļuva par niķeļa rūdas atsaucē cenu Indonēzijā.
- (512) Tā kā IDV politika nerūsējošā tērauda ražošanas nozares attīstībai tika iedarbīgi īstenota un bija sekmīga, tās rezultātā samazinājās niķeļa rūdas cenas, kā arī valdības sekmētā nerūsējošā tērauda ražošanas nozares pirkspēja saasināja kalnrūpniecības uzņēmumu sarežģīto finansiālo stāvokli, un vairums no tiem saskārās ar uzņēmējdarbības pārtraukšanas risku. Kalnrači arī organizēja protestus un iesaistījās sociālos nemieros šīs neobjektivitātes par labu nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei dēļ. Tāpēc IDV bija jāizmanto HPM, lai atbalstītu nerūsējošā tērauda ražošanas nozari, bet tajā pašā laikā jāizvairās no tā, ka kalnrūpniecības uzņēmumi bankrotē vai vēl vairāk palielinās to sociālā neapmierinātība ar valdību. Tas būtu izraisījis piegāžu traucējumus un iespējamu cenu pieaugumu uz nerūsējošā tērauda ražošanas nozares rēķina, apdraudot IDV vispārējā politikas mērķa sasniegšanu. HPM bija arī blakusparādība, kas radās, lai nodrošinātu minimālo valsts ieņēmumu līmeni no honorāriem, ko arī būtiski ietekmēja niķeļa rūdas pārmērīgs piedāvājums un attiecīgi pazeminātās cenas, pateicoties sekmīgajai politikai par labu nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei.
- (513) IDV 2020. gada janvārī atkārtoti ieviesa pilnīgu niķeļa rūdas eksporta aizliegumu attiecībā uz rūdu ar visām tīrības pakāpēm. Tas palielināja jau tā pastāvošo nelīdzsvarotību Indonēzijas niķeļa rūdas tirgū par labu kausēšanas uzņēmumiem, un tā rezultātā IDV nolēma ar īpašiem tiesību aktiem un HPM regulēt niķeļa rūdas cenu. Tāpēc 2020. gada aprīlī MEMR pārskatīja MEMR 7/2017 un pieņēma MEMR 11/2020. Ar šiem noteikumiem groza 2. pantu attiecībā uz vadlīnijām par metālu derīgo izrakteņu un ogļu tirdzniecību. Saskaņā ar jauno 2. pantu: “1) Metāla derīgo izrakteņu ražošanas darbības IUP, ogļu ražošanas darbības IUP, metāla derīgo izrakteņu ražošanas darbības IUPK un ogļu ražošanas darbības IUPK turētāji, pārdodot metāla derīgos izrakteņus vai saražotās ogles, ievēro HPM vai HPB”. Tādējādi saskaņā ar MEMR 7/2017 kalnrūpniecības uzņēmumiem savos pārdošanas darījumos bija jāorientējas uz HPM, atbilstoši MEMR 11/2020 tiem kā darījuma cena bija jāizmanto HPM. Kā norādīts 508. apsvērumā, HPM cena ir “metāla derīgo izrakteņu cena, ko nosaka pārdošanas brīdī”. Citiem vārdiem sakot, kalnrūpniecības uzņēmumiem bija pienākums noteikt cenu atbilstoši HPM, ko tie praksē arī darīja.
- (514) Turklāt ar MEMR 11/2020 tika pievienots 2.A pants par niķeļa rūdas pārdošanas kārtību un pienākumiem, kas formulēts šādi: “1) Metāla derīgo izrakteņu ražošanas darbības IUP un metāla derīgo izrakteņu ražošanas darbības IUPK turētājiem, kas ražo niķeļa rūdu, ir jāatsaucas uz HPM, pārdodot saražoto niķeļa rūdu. 2) Pienākums atsaukties uz HPM, kā minēts 1. punktā, attiecas arī uz metāla derīgo izrakteņu ražošanas darbības IUP un metāla derīgo izrakteņu ražošanas darbības IUPK turētājiem, pārdodot saražoto niķeļa rūdu to saistītajiem uzņēmumiem. 3) Citām personām, kas rafinē niķeļa rūdu, kura saņemta no metāla derīgo izrakteņu ražošanas darbības IUP un metāla derīgo izrakteņu ražošanas darbības IUPK turētājiem, ir jāiegādājas niķeļa rūda, atsaucoties uz HPM”.

⁽¹¹⁰⁾ <https://www.tambang.co.id/harga-patokan-mineral-akan-diterapkan-di-bulan-oktober-15712/>

⁽¹¹¹⁾ <https://www.ap3i.or.id/News/News-Update/Oktober-ESDM-Terapkan-Harga-Patokan-Mineral.html>

- (515) 3. pantā teikts: “1) HPM metālam, kā minēts 2. pantā, ir: a. zemākā robežcena, aprēķinot metāla derīgo izrakteņu ražošanas darbības IUP un metāla derīgo izrakteņu ražošanas darbības IUKP turētāju pienākumu maksāt ražošanas maksas”. Šajā pašā pantā ir arī norādīts, ka “3) Ja metāla derīgo izrakteņu atsaucis cenu, kas izteiktas HPM metālam izteiksmē, atsaucis periods atšķiras no perioda vienu mēnesi pirms darījuma izpildes, soda naudas par piemaisījumiem vai piemaksas par noteiktiem derīgajiem izrakteņiem saistībā ar niķeļa rūdas pārdošanu nosaka šādi: a) ja saskaņā ar metāla derīgo izrakteņu atsaucis cenu darījuma cena ir zemāka par HPM metālam periodā, kas ir viens mēnesis pirms plānotās piegādes, vai ir sods par piemaisījumiem, pārdošanu var veikt saskaņā ar HPM metālam ar starpību, kas nepārsniedz 3 % (trīs procentus); vai b) ja saskaņā ar metāla derīgo izrakteņu atsaucis cenu darījuma cena ir augstāka par HPM metālam periodā, kas ir viens mēnesis pirms plānotās piegādes, vai ja par dažiem derīgajiem izrakteņiem maksā piemaksu, pārdošanas cenai jāatbilst darījuma cenai, kas pārsniedz HPM metālam”.
- (516) Turpinot izmantot 2017. gada beigās ieviesto cenu noteikšanas mehānismu, regulētā niķeļa rūdas cena, kas transponēta tiesību aktos, atspoguļo to pašu pieeju un loģiku. Tā ir valdības noteikta cena, kuras galvenais mērķis ir nodrošināt, ka niķeļa rūda tiek piegādāta ar ievērojamu atlaidi no starptautiskās LME cenas par labu nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei. Tajā pašā laikā cenas mērķis ir arī ņemt vērā kalnrūpniecības uzņēmumu intereses nodrošināt piegāžu nepārtrauktību par šo diskontēto cenu un izvairīties no bankrotiem un sociāliem nemieriem. Visbeidzot, tas valstij nodrošina minimālu ieņēmumu līmeni, lai gan tas ir daudz zemāks nekā tad, ja nebūtu atlaides salīdzinājumā ar starptautisko cenu. To ir apstiprinājis Ģenerāldirektora pienākumu izpildītājs derīgo izrakteņu un ogļu jautājumos, kurš ir teicis, kā norādīts zemāk, ka tās mērķis ir panākt “tiesiskumu kausēšanas uzņēmumiem, kuri vēlas viszemākās iespējamās cenas. Bet, no otras puses, [tai] ir jānodrošina, ka niķeļa ieguves darbības nodrošina pietiekamu rezervi derīgo izrakteņu ieguvei”⁽¹¹²⁾. Citiem vārdiem sakot, niķeļa rūdas cena Indonēzijā netiek noteikta brīvi atbilstoši tirgus apstākļiem – IDV to fiksē šaurā cenu koridorā, lai īstenotu savus attiecīgos politikas mērķus.
- (517) Izmeklēšanā tika apstiprināts arī tas, ka HPM, kas 2020. gada aprīlī transponēta tiesību aktos, bija 2017. gada mehānisma turpinājums. Galvenā atšķirība bija tā, ka pirms MEMR 11/2020 stāšanās spēkā niķeļa rūdas pārdošanas un pirkšanas līgumos niķeļa rūdas cena tika noteikta kā absolūta vērtība. Pēc MEMR 11/2020 stāšanās spēkā niķeļa rūdas cena pārdošanas un pirkšanas līgumos tika iekļauta kā valdības noteikta HPM. Izmeklēšanā savāktie empīriskie pierādījumi (t. i., IRNC grupas niķeļa rūdas pirkumu dati) apstiprināja, ka cenas IP laikā pirms un pēc MEMR 11/2020 stāšanās spēkā būtībā bija tādas pašas, kas atbilst HPM mehānismam tā versijā gan pirms 2020. gada aprīļa, gan pēc šī datuma.
- (518) Izmeklēšanā arī atklājās, ka cenu formula, kas bija spēkā no 2020. gada aprīļa, tika koriģēta par “1 mitruma satura %”. IRNC norādīja, ka valdības formula bija paredzēta sausai niķeļa rūdai, un, tā kā niķeļa rūda tika pārdota mitrā veidā, šī formula bija attiecīgi jāpielāgo. Ja tas tā ir, tad tas bija pretrunā IDV apgalvojumam, ka HPM agrāk tika izmantoja tikai honorāra aprēķināšanai. Izmeklēšanā atklājās, ka IRNC un ar to saistīto uzņēmumu iepirkuma cena izmeklēšanas periodā bija ļoti tuva valdības cenai. Turklāt nebija cenas atšķirības starp niķeļa rūdas pirkumiem no saistītiem piegādātājiem un nesaistītiem piegādātājiem. Visbeidzot, vienīgā niķeļa kalnrūpniecības uzņēmuma, kas iesniedza šādu informāciju izmeklēšanas ietvaros, pārdošanas darījumi izmeklēšanas periodā liecināja, ka ļoti līdzīga cena tika iekasēta no visiem klientiem par to pašu niķeļa rūdas veidu. Tas pierāda, ka praksē tika ievērota valdības noteiktā niķeļa rūdas cena.
- (519) Pamatojoties uz visiem iepriekš minētajiem pierādījumiem, Komisija secināja, ka IDV iejaucas niķeļa rūdas tirgū, īpaši regulējot niķeļa rūdas cenu darījumos starp kalnrūpniecības uzņēmumiem un kausēšanas uzņēmumiem. Tāpēc šī cena nav tirgus cena, bet gan valdības noteikta cena, ievērojot tās konkrētos politikas mērķus. Vien šā iemesla dēļ Komisija uzskata, ka niķeļa rūdas cenas Indonēzijā ir izkropļotas un ka tās nevar izmantot kā kritēriju ieguvuma noteikšanai.
- (520) Tomēr papildus valdības regulētām niķeļa rūdas cenām pastāv arī citi IDV īstenoti tirgus izkropļojumi, kas konkrēti ietekmē niķeļa rūdas cenas Indonēzijā un kas apstiprina, ka šīs cenas nevar izmantot kā standartu. Jo īpaši valdības noteiktais pienākums kausēšanas uzņēmumiem pārstrādāt niķeli iekšzemē kopā ar konkrētiem ražošanas mērķiem

⁽¹¹²⁾ <https://www.esdm.go.id/en/media-center/news-archives/-new-regulation-on-mineral-ore-benchmark-price-issued>

rada pārmērīgu piedāvājumu iekšzemes tirgū un tādējādi pazemina iekšzemes cenas. Eksporta ierobežojumi arī veicināja niķeļa rūdas pārmērīgu piedāvājumu iekšzemes tirgū un tādējādi arī cenu pazemināšanos. Nevienam atsevišķs darījums ar niķeļa rūdu Indonēzijā nevar tikt veikts, ņemot vērā, ka dažādie tirgus kropļojumi, kas tieši vai netieši ietekmē cenas, izraisa visu niķeļa rūdas cenu izkropļošanu Indonēzijā.

- (521) Tā rezultātā Komisija secināja, ka šie pasākumi ietekmē visu iekšzemes niķeļa rūdas tirgu un ka nebija iespējams noteikt neizkropļotu niķeļa rūdas cenu Indonēzijas tirgū, ņemot vērā dominējošos iekšzemes apstākļus. Līdz ar to nebija tādu iekšzemes cenu, ko varētu izmantot kā atbilstošu standartcenu.
- (522) Tāpēc Komisijai bija jāmeklē piemērota standartcena ārpus valsts ⁽¹¹³⁾. Šajā ziņā Komisija norādīja, ka, tā kā Indonēzijas niķeļa rūdas eksports 2014. gadā apstājās, niķeļa rūdas eksports no Filipīnām ir ievērojami attīstījies, jo īpaši uz galveno patēriņa tirgu, proti, ĶTR. Filipīnu laterīta niķeļa rūdai ir tādas pašas īpašības kā Indonēzijas laterīta niķeļa rūdai. To iegūst saskaņā ar tādu pašu atklāto raktuvju procesu kā Indonēzijā, un tai ir līdzīgs niķeļa saturs kā Indonēzijas rūdai. Gan Filipīnu, gan Indonēzijas rūdas tiek iegūtas līdzīgā mitrā klimatā, tāpēc tām ir līdzīgs un salīdzinoši augsts ūdens saturs. Līdz ar to, tā kā valdības pasākumi, kas kropļo Indonēzijas tirgu, neietekmē Filipīnu niķeļa rūdu, un tā kā abās valstīs dominējošie tirgus apstākļi, tostarp kvalitāte, pieejamība, tirgspēja, transportēšana un citi pirkšanas vai pārdošanas nosacījumi ir līdzīgi, Komisija uzskatīja, ka Filipīnu un Indonēzijas niķeļa rūdas ir salīdzināmas. Ir arī ģeogrāfiskais tuvums, kas arī veicina to, ka situācija saistībā ar Filipīnu niķeļa rūdu ir salīdzināma ar situāciju, kāda dominētu Indonēzijā, ja nebūtu IDV kropļojošo pasākumu.
- (523) Tāpēc Komisija uzskatīja, ka saskaņā ar pamatregulas 6. panta d) punkta otrās daļas ii) apakšpunktu eksporta cena no Filipīnām ir piemērots standarts, lai novērtētu, vai Indonēzijas niķeļa rūdas cenas ir uzskatāmas par neatbilstoši zemu atlīdzību. Cena, ko uzskata par Filipīnu niķeļa rūdas atsauces cenu, ir Filipīnu FOB cena, par ko ziņo *FerroAlloyNet* un kura atbilst rūdai ar 1,8 % niķeļa saturu. Sūdzības iesniedzējs šo informāciju iesniedza reizi ceturksnī. Turklāt sūdzības iesniedzējs norādīja standartus (arī reizi ceturksnī) ražojumiem ar 1,5 %, 1,6 %, 1,9 % un 2,0 % niķeļa saturu. Šie kritēriji tika izmantoti, lai noteiktu standartus citām IRNC grupas iegādātajām ražojumu klasēm, pamatojoties uz niķeļa saturu (1,3 %, 1,4 %, 1,7 %, 2,1 %, 2,2 %, 2,3 % un 2,4 %).
- (524) Šie kritēriji tika salīdzināti ar paziņotajām IRNC grupas uzņēmumu (*IRNC*, *GCNS*, *ITSS*, *SMI* un *TSI*) iepirkuma cenām IP laikā gan atbilstoši niķeļa saturam, gan attiecīgajam ceturksnim. Starpības, kas iegūtas šā salīdzinājuma rezultātā, tika aprēķinātas katram grupas uzņēmumam IDR. No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Indonēzijas iekšzemes niķeļa rūdas cenas pastāvīgi bija zemākas par standarta aizstājējenu (Filipīnu FOB cenas). Tādējādi Komisija secināja, ka IDV pasākumi uzliek pienākumu niķeļa rūdas ieguves uzņēmumiem, kas rīkojas kā valsts iestādes un/vai kam IDV uzticējusi vai ko tā norīkojusi nodrošināt niķeli par neatbilstoši zemu atlīdzību Indonēzijas nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei.
- (525) Tāpēc Komisija salīdzināja faktisko niķeļa rūdas iekšzemes pirkuma cenu ar to ražotāju, kas sadarbojās, neizkropļoto standartcenu Filipīnās.
- (526) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju IDV un IRNC grupa nepiekrita standartam attiecībā uz niķeļa rūdu, pamatojoties uz niķeļa rūdu no Filipīnām, jo: i) Filipīnās laterīta niķeļa rūda satur <1,5 % Ni (limonīts), bet Indonēzijā laterīta niķeļa rūda satur >1,5 % Ni; ii) Indonēzijā saražotās laterīta niķeļa rūdas daudzums vairāk nekā divas reizes pārsniedz Filipīnu ražošanas apjomu un iii) niķeļa ražošanas izmaksas par tonnu Indonēzijā ir zemākas nekā Filipīnās, jo vidējais niķeļa laterīta slāņa biezums Indonēzijā ir 30 m, bet Filipīnās – tikai 20 m, un niķeļa saturs

⁽¹¹³⁾ Apelācijas institūcijas ziņojums, *United States – Countervailing Measures on Certain Hot-Rolled Carbon Steel Flat Products from India*, WT/DS436/AB/R, pieņemts 2014. gada 19. decembrī, 4.158. punkts.

rūdā Indonēzijā ir 1,8 %, savukārt Filipīnās – 1,6 %. Turklāt gan IDV, gan IRNC apgalvoja, ka Indonēzijas eksporta aizliegums, lai gan samazināja iekšzemes cenas, arī paaugstināja Filipīnu niķeļa rūdas cenas. Saskaņā ar IDV pareizais standarts ir IRNC niķeļa rūdas faktiskās ražošanas izmaksas, kas noteiktas antidempinga izmeklēšanā par konkrētu karsti velmētu nerūsējošā tērauda lokšņu un ruļļu importu⁽¹¹⁴⁾, vai, pēc IRNC grupas domām, izmeklējamā Indonēzijas niķeļa rūdas ražotāju faktiskās ražošanas izmaksas, faktiskās PVA izmaksas un atbilstoša peļņa.

(527) Sūdzības iesniedzējs atbildēja, ka, viņaprāt, Filipīnu niķeļa rūda joprojām ir vispiemērotākais standarts, ko piemērot Indonēzijas niķeļa rūdai. Sūdzības iesniedzējs piebilda, ka gadījumā, ja Komisija uzskatītu, ka Filipīnu niķeļa rūda nebūtu piemērots standarts, tas atbalstīja atsauci uz niķeļa starptautisko LME cenu kā vienīgo esošo alternatīvo standartu. Sūdzības iesniedzējs atgādināja, ka publicētā niķeļa HMA cena Indonēzijā, ko izmantoja, lai noteiktu niķeļa rūdas pārdošanas cenu iekšzemes tirgū (HPM), ir balstīta uz LME. Tā kā LME attiecas uz sausām metriskajām tonnām, sūdzības iesniedzējs norādīja, ka tā būtu jākorrigē, ņemot vērā mitruma saturu. Sūdzības iesniedzējs paskaidroja, ka tā būtu konservatīva pieeja, jo tajā nav ņemts vērā dzelzs saturs niķeļa rūdā.

(528) IRNC sniedza atbildes rakstu uz EUROFER atbildi par LME kā alternatīva standarta izmantošanu. Vispirms, IRNC grupa uzsvēra, ka niķelis, uz kuru attiecas LME, un niķeļa rūda ir atšķirīgi ražojumi. Saskaņā ar IRNC grupas sniegto informāciju atšķirīgās tendences niķeļa cenas datus, pamatojoties uz LME, kas samazinājās, un Filipīnu niķeļa rūdas cenu datu tendences, kas palielinājās, radītu šaubas par tās izmantošanu, jo niķeļa un niķeļa rūdas pieprasījums un piedāvājums būtu atšķirīgs. Otrkārt, IRNC grupa apgalvoja, ka EUROFER piedāvātajā formulā niķeļa rūdas cena ir pārspīlēta, jo: i) ne visu niķeli, kas ir niķeļa rūdā, var ekstrahēt no niķeļa rūdas un tālāk pārstrādāt tīrā niķelī, un jāņem vērā niķeļa rūdas un niķeļa ieguves attiecība; ii) tīra niķeļa cena atspoguļo visas izmaksas un izdevumus, kas nepieciešami tīra niķeļa laišanai tirgū (piemēram, niķeļa rūdas izmaksas, enerģijas izmaksas, iekārtu amortizācijas izmaksas, darba izmaksas, transporta izmaksas, PVA izmaksas, ražotāju un tirgotāju peļņa utt.) IRNC grupa secināja, ka tās ieskatā formulā, kuras pamatā ir LME, ir pārmērīgi liela standarta cena un ka pienācīga standarta cena būtu balstīta uz faktiskajām ražošanas izmaksām, faktiskajām PVA izmaksām un pienācīgu peļņu, ko gūst izmeklētne Indonēzijas niķeļa rūdas ražotāji.

(529) Komisija rūpīgi izskatīja visus pušu izvirzītos argumentus. Sākot ar IDV un IRNC grupas pieprasījumu izmantot valsts iekšējo standartu, kas balstīts uz Indonēzijas niķeļa rūdas ražotāju ražošanas izmaksām, PVA izmaksām un atbilstošu peļņas normu, Komisija secināja, ka tas nebūtu iespējams un jebkurā gadījumā neatbilstu attiecīgajiem tiesību aktiem. Tā kā niķeļa rūdas ražotāji nesadarbojās, Komisijai lietas materiālos nebija pieejami valsts dati par Indonēzijas niķeļa rūdas ražotāju ražošanas un PVA izmaksām, kā arī tai nebija informācijas par atbilstošu peļņas normu Indonēzijā. Tāpēc nebūtu iespējams noteikt standartu, kā to pieprasījušas šie dalībnieki. Jebkurā gadījumā Komisija norādīja, ka, ņemot vērā plaši izplatītos iekšzemes izkropļojumus Indonēzijas niķeļa rūdas tirgū, kā sīki izklāstīts 4.4.3.2.2. iedaļā, Komisija 521. apsvērumā secināja, ka tā nevar atrast piemērotu valsts iekšējo standartu un tāpēc tai ir jāizmanto standarts ārpus valsts. Tāpēc šis alternatīvais valsts iekšējais standarts tika noraidīts.

(530) Pēc tam Komisija rūpīgi izvērtēja argumentus attiecībā uz formulu, kuras pamatā ir niķeļa LME cena. Iesākumā Komisija uzskatīja, ka LME ir viens no pasaules lielākajiem finanšu tirgiem, kas aptver parastos metālus. Attiecībā uz niķeļa cenu Komisija norādīja, ka LME cena ir balstīta uz faktiskiem darījumiem un ka tās nosacījumi ir labi saskaņoti ar Indonēzijas tirgus apstākļiem. Vēl svarīgāk ir tas, ka Komisija uzskatīja par pārliecinošu argumentu, ka niķeļa LME cena ir sākumpunkts metodikai, ko izmanto pati IDV, lai noteiktu niķeļa rūdas iekšzemes atsauces cenu, jo tas veidotu ciešāku saikni ar Indonēzijas tirgu un situāciju. Tāpēc niķeļa LME cenas ir piemērots pamats niķeļa rūdas cenas aprēķināšanai Indonēzijā. Tajā pašā laikā Komisija norādīja, ka sūdzības iesniedzēja rosinātā formula attiecībā uz niķeļa cenām būtu jāpielāgo, lai atspoguļotu dažus elementus, ko IRNC grupa minējusi savā atspēkojumā. Tā kā ļoti vēlā izmeklēšanas posmā lietas materiālos nebija pietiekamu pierādījumu, Komisijai tomēr nebija praktiski iespējams veikt iepriekš minētos pielāgojumus un tādejādi izmantot LME cenas kā standartu izmeklēšanas laikā.

⁽¹¹⁴⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2020/1408 (2020. gada 6. oktobris), ar kuru nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Indonēzijas, Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas izcelsmes karsti velmētu nerūsējošā tērauda lokšņu un ruļļu importam (OV L 325, 7.10.2020., 26. lpp.).

- (531) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija pēc tam izskatīja pušu izvirzītos argumentus par standartu, kas balstīts uz Filipīnu faktiskajām niķeļa rūdas cenām, pamatojoties uz *FOB* metodi, ko izmanto ieguvuma aprēķināšanai. Komisija norādīja, ka *IDV* un *IRNC* grupa nepamatoja, kā elementi, uz kuriem tās atsaucās saistībā ar atšķirīgajām Indonēzijas un Filipīnu niķeļa rūdas tehniskajām īpašībām un izlaides apjomiem, ietekmēja šīs Filipīnu cenas, kā arī neiesniedza pierādījumus, lai mēģinātu kvantitatīvi noteikt iespējamās korekcijas, kas izriet no šīm atšķirībām, Filipīnu cenai, ko izmanto kā standartu. Arguments, ka Indonēzijas eksporta aizliegums mākslīgi samazināja Indonēzijas iekšzemes cenas un izraisīja arī cenu paaugstināšanos Filipīnās, neietekmēja faktu, ka Filipīnu cenas bija atbilstošs standarts, jo tās atspoguļoja niķeļa rūdas faktiskās tirgus cenas, kas izrietēja no visiem vienlaikus pastāvošajiem tirgus apstākļiem un dažādu valstu (tostarp Indonēzijas) regulatīvajām izvēlēm, un tādējādi nemazināja šo cenu faktisko reprezentativitāti tirgū. Attiecībā uz apgalvojumu par atšķirīgu niķeļa saturu Filipīnu niķeļa rūdā Komisijas izmantotajā standartā ir ņemta vērā šāda atšķirība (Komisija noteica standartu katram *IRNC* grupas iegādātajam niķeļa rūdas veidam). Attiecībā uz apgalvojumu, ka niķeļa rūdas ražošanas izmaksas Indonēzijā ir zemākas nekā Filipīnās, kā norādīts 528. apsvērumā, Indonēzijas niķeļa rūdas kalnrūpniecības uzņēmumi izmeklēšanas laikā nesadarbojās, un tāpēc Komisija nevarēja novērtēt šādas izmaksas. Tādēļ Komisija apstiprināja savu izvēli izmantot Filipīnu standartu kā visatbilstošāko šajos apstākļos, ņemot vērā arī ievērojamos daudzumus, kas eksportēti no Filipīnām, un faktu, ka Filipīnu niķeļa rūdas galvenie pircēji bija Ķīnas nerūsējošā tērauda ražotāji, kuri attiecīgā ražojuma ražošanai izmantoja to pašu tehnoloģiju kā *IRNC* grupa. Tāpēc šajā ziņā *IDV* un *IRNC* grupas argumenti tika noraidīti.
- (532) *IDV* arī apgalvoja, ka niķeļa rūda nav tieša *NTAV* izejviela. Gluži pretēji, niķeļa rūda ir *NČ* un karsti velmētu nerūsējošā tērauda ražojumu izejviela, kas, savukārt, ir *NTAV* augšupējie izejmateriāli. Saskaņā ar *IDV* šis fakts būtu jāņem vērā, aprēķinot ieguvumu.
- (533) *IRNC* grupa apgalvoja, ka *IRNC* subjekts pārdeva iegādāto niķeļa rūdu *IRNC* grupas ietvaros, un tāpēc ieguvuma aprēķinā nebūtu jāiekļauj ieguvums, kas izriet no tās iegādātās niķeļa rūdas. *IRNC* grupa šo argumentu atkārtoja arī pēc papildu galīgās informācijas izpaušanas.
- (534) Komisija apstiprināja, ka, aprēķinot subsidēšanas summu *IRNC* grupai, tā ir ņēmusi vērā abus šos aspektus. Pirmkārt, saistītajiem piegādātājiem attiecībā uz izejresursiem ieguvums, kas konstatēts šajos uzņēmumos, tika attiecināts, izmantojot to apgrozījuma daļu, kas saistīta ar ražotāju eksportētāju. Pēc tam šis piešķirtais ieguvums tika pieskaitīts ražotāja eksportētāja ieguvumam un iekļauts šā ražotāja subsīdijas aprēķinos. Ražotāja eksportētāja līmenī ieguvuma saucējs bija uzņēmuma kopējais apgrozījums. Detalizēta aprēķina metodika tika iekļauta *IRNC* grupai individuāli izpaustajā informācijā, jo tā saturēja konfidenciālu informāciju.
- (535) Komisija norādīja, ka iegādātās niķeļa rūdas galalietojums gan attiecīgajam ražojumam, gan pārdošanai saistītiem uzņēmumiem turpmākai pārstrādei nav būtisks, jo, aprēķinot subsīdijas likmi, saucējs ir *IRNC* grupas kopējais apgrozījums. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (536) Šādi aprēķinātā ieguvuma summa *IRNC* grupai bija 9,64 %.

4.4.3.2.3. Īpašas iezīmes

- (537) *IDV* pasākumu kopums tika vērsts uz to, lai dotu ieguvumu dažām nozarēm, jo īpaši iekšzemes nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei. Patiesām, lai gan ar niķeļa rūdu saistīti kropļojumi dod ieguvumu arī citiem pakārtotajiem ražojumiem, kas nav nerūsējošais tērauds (proti, elektrības akumulatoru ražotājiem, ko izmanto jaunos elektrotransportlīdzekļos), šis ieguvums ir pieejams tikai dažām nozarēm Indonēzijā, proti, tām, kas darbojas niķeļa vērtības ķēdē. Tāpēc *IDV* pasākumi ir īpaši atbilstoši pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunktam. Niķeļa rūdas raksturīgās īpašības ļauj izmantot subsīdiju tikai noteiktās ražošanas nozarēs, taču tas nenozīmē, ka subsīdijai, lai to atzītu par īpašu, būtu vēl saurāk jāattiecas tikai ar kādu šīs ražošanas nozares apakškopu ⁽¹¹⁵⁾.

⁽¹¹⁵⁾ Apelācijas institūcijas ziņojums lietā DS 436, 4.398. punkts.

- (538) Piezīmēs par galīgo izpausto informāciju IDV apgalvoja, ka niķeļa rūdas politikā nav īpašu iezīmju, jo tā attiecas ne tikai uz nerūsējošā tērauda nozari, bet arī uz dažādu ražojumu klāstu.
- (539) Komisija noraidīja šo apgalvojumu. Patiešām, IDV politika attiecībā uz niķeļa rūdu vienmēr ir bijusi vērsta uz niķeļa rūdu kā izejvielu nerūsējošā tērauda nozarei. Faktiski izmeklēšanas lietā esošie dokumenti liecināja, ka niķeļa rūdai, ko izmanto nerūsējošā tērauda ražošanā, jā satur >1,7 % niķeļa. Savukārt niķeļa rūda, kur niķeļa saturs ir <1,7 %, ir izmantojama citiem nolūkiem, piemēram, elektrotansportlīdzekļu akumulatoros. Par to liecina fakts, ka, sākot ar GR 1/2017 un līdz pat MEMR Noteikumiem Nr. 11/2019, eksporta aizliegums attiecās tikai uz niķeļa rūdu ar niķeļa saturu, kas ir >1,7 %, t. i., tikai niķeļa rūdu, kas tiek izmantota nerūsējošā tērauda nozarē. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

4.4.3.3. Secinājumi

- (540) Izmantojot īpašu pasākumu kopumu, IDV ar tādu kalnrūpniecības uzņēmumu palīdzību, kas darbojas kā valsts iestādes vai kam to uzticējusi vai ko norīkojusi IDV, nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei nodrošina niķeļa rūdu par neatbilstoši zemu atlīdzību. Šāda preču nodrošināšana uzskatāma par finansiālu ieguvumu saņēmējam un ir īpaša, un tādēļ arī kompensējama.
- (541) Nebija pietiekamu pierādījumu, lai noteiktu, cik lielā mērā *Jindal Stainless Indonesia* varēja gūt ieguvumu no šīs shēmas, jo *Jindal Stainless Indonesia* nav vertikāli integrēts un sāk savu ražošanas procesu karsti velmētu ruļļu līmenī.
- (542) Subsīdijas summa, kas noteikta saistībā ar niķeļa rūdas nodrošināšanu par neatbilstoši zemu atlīdzību, izmeklēšanas periodā IRNC grupai bija šāda:

Uzņēmums	Kopējais subsīdijas apjoms
IRNC grupa	9,64 %

4.5. Sadarbība starp Indonēziju un Ķīnu un Morovali industriālais parks

4.5.1. Ievads un faktu konteksts

- (543) Sūdzībā apgalvots, ka sava nerūsējošā tērauda ražošanas nozares attīstības plāna ietvaros IDV balstījās uz ĶV sniegto finansiālu atbalstu. Šis atbalsts bija īpaši saistīts ar Morovali parka attīstību, ko galvenokārt vada Ķīnas uzņēmumi, jo īpaši *Tsingshan* grupas pārvaldītājsabiedrība *Shanghai Decent Investment* (grupa). Saskaņā ar sūdzību IDV ne tikai aktīvi meklēja, atzina un pieņēma kā savu Ķīnas finansējumu, bet arī, iespējams, izdarīja spiedienu uz ĶV, lai atbalstītu Ķīnas uzņēmumus, kuri iepriekš pārkausēja no Indonēzijas importēto niķeļa rūdu niķeļa čugunā Ķīnā, nolūkā pārvietot to kausēšanas darbības uz Indonēziju.
- (544) Vēsturiskais un faktiskais konteksts ļoti ciešai sadarbībai starp Indonēziju un Ķīnu, lai attīstītu pilnīgi integrētu pakārtotu nerūsējošā tērauda rūpniecību, balstoties uz Indonēzijā pieejamajām niķeļa rūdas rezervēm, kā arī uz Ķīnas finansēm un zinātību, ir apskatīts 4.3. iedaļā. Kā tika skaidrots, Indonēzijai ir ievērojamas niķeļa rūdas rezerves, un tā ir viena no lielākajām šā tirgus dalībniecēm pasaulē. No 2005. gada ievērojami palielinājās niķeļa rūdas ieguve, kā arī eksports (sk. 1. un 2. tabulu). Tabulās arī ir redzams, ka Ķīna pakāpeniski kļuva par vislielāko niķeļa rūdas eksporta galamērķi, ņemot vērā to, ka Indonēzijas rūda bija vispiemērotākā nerūsējošā tērauda ražošanai. IDV bija nobažījusies par to, ka tās niķeļa rūdas rezerves noplicinās eksports, jo tai nebija pietiekamas iekšzemes spējas, lai turpmāk pārstrādātu rūdu, un tādējādi valsts no tās negūtu pietiekamu labumu.
- (545) Ar jauno 2009. gada Kalnrūpniecības likumu IDV nolēma palielināt iekšzemes pievienoto vērtību, veicinot derīgo izrakteņu, arī niķeļa rūdas, pārstrādi iekšzemē, galvenokārt izmantojot pienākumu veikt pārstrādi iekšzemē (sk. 401.–404. apsvērumu). Tā arī nolēma ieviest eksporta ierobežojumus pēc 5 gadu pārejas perioda, lai nodrošinātu, ka tiek veidota pietiekamas iekšzemes spējas nolūkā izmantot saražoto niķeļa rūdu, un lai nodrošinātu, ka kalnrūpniecības uzņēmumi to nodrošinātu par neatbilstoši zemu atlīdzību (sk. iepriekšējo iedaļu).

- (546) Šajā kontekstā IDV sāka sarunas ar iespējami ieinteresētām trešām valstīm ar iekšzemes nerūsējošā tērauda ražošanas nozari. Piemēram, IDV centās pārliecināt Japānu un tās niķeļa rūdas pārstrādes nozares pārstāvjus veikt ieguldījumus Indonēzijā. Tomēr Japānas valdība iebilda pret plānotajiem Indonēzijas eksporta ierobežojumiem, jo tā uzskatīja tos par nesaderīgiem ar PTO noteikumiem un draudēja ierosināt lietu pret Indonēziju PTO ⁽¹¹⁶⁾.
- (547) Tomēr IDV sekmīgi uzrunāja Ķīnas valdību. Divpusējās sadarbības rezultātā, kas tika apstiprināta nolīgumos 2011. un 2013. gadā un pēc tam vēl vairāk pastiprināta, ķīnieši sāka būvēt un attīstīt kausēšanas iekārtas Indonēzijā. Eksports uz Ķīnu maksimālo līmeni 58 miljonus tonnu sasniedza 2013. gadā, savukārt iekšzemes ražošanas spējas Indonēzijā pakāpeniski palielinājās no 7,81 miliona tonnu 2014. gadā, kad stājās spēkā iekšzemes pārstrādes pienākums un eksporta ierobežojumi, līdz 61 miljonam tonnu 2019. gadā (sk. 3. tabulu).

4.5.1.1. Juridiskais pamats

- (548) Attiecīgie divpusējie nolīgumi, kas gadu gaitā parakstīti starp IDV un ĶV, un kopīgi sniegtie paziņojumi ir šādi:
- Indonēzijas un ĶTR kopīgā deklarācija par stratēģisko partnerību, kas parakstīta Džakartā 2005. gada 25. aprīlī,
 - Rīcības plāns, lai īstenotu kopīgo deklarāciju par stratēģisko partnerību starp IDV un ĶV, kas parakstīts Džakartā 2010. gada 21. janvārī,
 - Nolīgums starp IDV un ĶV par divpusējās ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības paplašināšanu un padziļināšanu, kas parakstīts Džakartā 2011. gada 29. aprīlī,
 - Kopīgais IDV un ĶV paziņojums par Ķīnas un Indonēzijas stratēģiskās partnerības turpmāku stiprināšanu, ar ko 2011. gada 29. aprīlī nāca klajā Džakartā,
 - Protokols, ar ko groza Indonēzijas Jūras lietu un zivsaimniecības ministrijas un ĶTR Valsts okeāna administrācijas saprašanās memorandu par sadarbību jūras vides jomā, kas parakstīts Džakartā 2011. gada 29. aprīlī,
 - Kopīgs paziņojums, ar kuru Ķīnas uzņēmumi tiek aicināti palielināt ieguldījumus Indonēzijā, publiskots Pekinā 2012. gada 25. martā,
 - Indonēzijas un Ķīnas Piecu gadu attīstības programma ekonomikas un tirdzniecības sadarbībai, kas parakstīta Džakartā 2013. gada 2. oktobrī,
 - Nolīgums starp IDV un ĶV par Indonēzijas un Ķīnas integrētajiem industriālajiem parkiem, kas parakstīts Džakartā 2013. gada 2. oktobrī,
 - Kopīgais paziņojums par visaptverošas stratēģiskās partnerības stiprināšanu starp ĶTR un Indonēziju, kas sniegts Pekinā 2015. gada 26. martā,
 - Rīcības plāns, lai īstenotu kopīgo visaptverošo stratēģisko partnerību starp IDV un ĶV (2017.–2021. gads), kas parakstīts Pekinā 2017. gada 14. maijā,
 - Saprašanās memorands par sadarbības veicināšanu reģionālo visaptverošo ekonomikas koridoru attīstības jomā starp Indonēzijas Jūras lietu koordinācijas ministriju un ĶTR Valsts attīstības un reformu komisiju, kas parakstīts Bogorā 2018. gada 7. maijā, un
 - Saprašanās memorands par kopējas pastāvīgās komitejas izveidi reģionālo visaptverošo ekonomikas koridoru attīstības jomā starp Indonēzijas Jūras lietu koordinācijas ministriju un ĶTR Valsts attīstības un reformu komisiju, kas parakstīts Pekinā 2018. gada 23. oktobrī.
- (549) Turklāt ar dažiem iekšzemes tiesību aktiem, ko pieņēma IDV, īstenoja iepriekš minētos divpusējos nolīgumus, vai tie bija saistīti ar šiem nolīgumiem:
- Indonēzijas Ekonomiskās attīstības paātrināšanas un paplašināšanas ģenerālplāns 2011.–2025. gadam (MP3EI), kas publicēts 2011. gada maijā; un
 - Indonēzijas Rūpniecības ministrijas 2014. gada 22. jūlija Dekrēts Nr. 432/M-IND/Kep/7/2014 par sadarbības grupu vai Indonēzijas un Ķīnas integrēto industriālo zonu.

⁽¹¹⁶⁾ <https://kemenperin.go.id/artikel/3594/Let-Japan-Process-Nickel-in-Indonesia-Industri-minister>

4.5.2. Daļēja nesadarbošanās un pieejamo faktu izmantošana saistībā ar atbalstu Morovali parkā

4.5.2.1. Pamatregulas 28. panta 1. punkta noteikumu piemērošana saistībā ar IDV

- (550) Komisija pieprasīja IDV sniegt konkrētu informāciju par divpusējās sadarbības sistēmu, ko izveidojušas IDV un ĶV, un jo īpaši par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem sākotnēji tika izveidots Morovali parks, kā arī par to, vai un cik lielā mērā Morovali parks un ĶV sniegtā finansiālā palīdzība bija daļa no divpusējās sadarbības starp attiecīgajām Indonēzijas un Ķīnas valdībām.
- (551) Komisija īpaši lūdza IDV iesniegt dokumentu, ko 2013. gada 3. oktobrī parakstīja *Shanghai Decent Investment* pārstāvis *Xiang Guanda* un *Bintang Delapan* grupas pārstāvis *Halim Mina*, klātesot Ķīnas un Indonēzijas prezidentiem. IDV neiesniedza šo dokumentu, kurā saskaņā ar Komisijai pieejamo informāciju ir izklāstīta vienošanās kopīgi izveidot IMIP un pēc tam attīstīt Morovali industriālo parku⁽¹⁷⁾. Turklāt IDV AKP laikā IDV apstiprināja šāda nolīguma pastāvēšanu, lai gan IDV apgalvoja, ka tai tā nav.
- (552) Kā paskaidrots 573. apsvērumā, Komisija pieprasīja IDV iesniegt to prioritāro projektu sarakstu, kas atlasīti īstenošanai saskaņā ar Indonēzijas un Ķīnas programmas noteikumiem. Tā vietā IDV iesniedza citu projektu sarakstu, t. i., Indonēzijas un Ķīnas sadarbības projektu sarakstu augsta līmeņa ekonomikas dialoga (ALED) ietvaros.
- (553) Turklāt, kā paskaidrots 639. un turpmākos apsvērumos, Komisija pieprasīja IDV iesniegt dokumentus, kas attiecas uz iesniegto nolīgumu īstenošanu un ĶV un IDV šajā kontekstā ieviestajiem apspriešanās mehānismiem. Tomēr IDV atbildēja, ka šajā nolūkā izveidotā *KIT Indonesia* grupa nav izveidojusi jēgpilnu politiku, un atteicās sniegt jebkādas ar šo jautājumu saistītus dokumentus.
- (554) Tāpēc Komisija informēja IDV, ka, pārbaudot Morovali industriālajā parkā esošo uzņēmumu iespējamo subsidēšanu un tās apjomu, tai varētu būt jāizmanto pieejamie fakti saskaņā ar pamatregulas 28. panta 1. punktu.
- (555) Tā kā pieprasītā informācija nebija pieejama, Komisija uzskatīja, ka tā nav saņēmusi būtisku un vajadzīgu informāciju, kas attiecas uz šo izmeklēšanas aspektu. Tāpēc Komisija piemēroja pamatregulas 28. pantu un šajos jautājumos balstījās uz pieejamajiem faktiem.

4.5.2.2. Pamatregulas 28. panta 1. punkta noteikumu piemērošana saistībā ar ĶV

- (556) Kā atgādināts 15. apsvērumā, Komisija paziņojumā par procedūras sākšanu aicināja ĶV kļūt par ieinteresēto personu un tajā pašā publicēšanas datumā nosūtīja ĶV paziņojumu par procedūras sākšanu, nepārprotami vērsot tās uzmanību uz uzaicinājumu. ĶV 2021. gada 19. februāra e-pasta vēstulē apstiprināja, ka tā ir reģistrējusies kā ieinteresētā persona.
- (557) Komisija nosūtīja ĶV informācijas pieprasījumu, lai apkopotu informāciju par Ķīnas finanšu nozares pārskatu, informāciju, kas saistīta ar Ķīnas Banku un regulatīvo komisiju, un informāciju par finansiālo atbalstu, eksporta garantijām un apdrošināšanu saistībā ar Morovali parku un aizjūras tirdzniecības un sadarbības zonām. Tomēr ĶV atteicās sniegt šo informāciju.

⁽¹⁷⁾ IMIP 2017. gada pārskats;
<https://www.business.hsbc.com.cn/en-gb/belt-and-road/story-5>;
www.etsingshan.com/Art/Art_38/Art_38_69.aspx;
<https://www.dsppatech.com/dsppa-pa-system-applied-in-indonesia-morowali-industrial-park.html>.

- (558) Tāpēc Komisija informēja ĶV, ka tai saistībā ar attiecīgo subsīdiju shēmu varētu būt jāizmanto pieejamie fakti saskaņā ar pamatregulas 28. panta 1. punktu. Piezīmes no ĶV netika saņemtas.
- (559) Tā kā pieprasītā informācija nebija pieejama, Komisija uzskatīja, ka tā nav saņēmusi būtisku un vajadzīgu informāciju, kas attiecas uz šo izmeklēšanas aspektu. Tāpēc Komisija piemēroja pamatregulas 28. pantu un šajos jautājumos balstījās uz pieejamajiem faktiem.

4.5.3. IDV un ĶV divpusējās sadarbības regulējuma juridiskie un politikas dokumenti

- (560) Sadarbību, ko IDV uzsāka ar ĶV attiecībā uz preferenciālo režīmu, lai izveidotu un atbalstītu Indonēzijas iekšzemes nerūsējošā tērauda ražošanas nozares izveidi un attīstību, var izsekot līdz šā gadsimta sākumam. Tā sastāv no vairākiem divpusējiem dokumentiem, ar kuriem izveido tiesisko un politisko regulējumu, kā rezultātā tika pieņemtas vairākas īpašas atbalsta politikas un preferenciālas programmas, kas veido kompensējamās subsīdijas, uz kurām attiecas šī izmeklēšana.
- (561) Šie dokumenti liecina, ka gadu gaitā abas valstis ir izveidojušas sadarbības sistēmu, pamatojoties uz vairākiem divpusējiem juridiskiem un politiskiem dokumentiem, lai pakāpeniski padziļinātu sadarbību. Tie ietver visus sadarbības noteikumus un galveno mērķi izveidot un attīstīt iekšzemes nerūsējošā tērauda ražošanas nozari Indonēzijā, izmantojot dažādus preferenciālus pasākumus un politiku, ko piemēro Ķīnas un Indonēzijas subjektiem, kurus iedrošina un atbalsta attiecīgās valdības, lai īstenotu šo sadarbību.
- (562) Sadarbība starp IDV un ĶV kalnrūpniecības un metalurģijas nozarē sākās 2005. gadā, Indonēzijai un Ķīnai parakstot kopīgu deklarāciju par stratēģisko partnerību, kurā norādīts, ka abas puses “uzlabos sadarbību ieguldījumu jomā, palielinot savstarpējo sapratni un tīklu veidošanu starp ieguldījumu iestādēm, tostarp privāto sektoru, un radot labvēlīgāku ekonomisko, sociālo, politisko un tiesisko vidi ieguldījumu plūsmai”. Jau tajā laikā ĶV pieprasīja IDV garantijas, lai panāktu ārvalstu ieguldītāju intereses gūt peļņu ievērošanu ⁽¹¹⁸⁾. Tajā laikā tika arī norādīts, ka pēdējos desmit ekonomiskās attīstības gados Ķīnas valdība vienmēr ir garantējusi, ka katrs ieguldījums Ķīnā ir rentabls. Šī sadarbība atbilda Ķīnas politikai par darbības uzsākšanu ārvalstīs, kuras īstenošana sākās 1999. gadā un atbilstoši kurai atbalstīja Ķīnas uzņēmumu izveidi ārvalstīs, eksportu un internacionalizāciju.
- (563) Īstenojot 2005. gada kopīgo deklarāciju, Indonēzija un Ķīna 2010. gada janvārī parakstīja Indonēzijas un Ķīnas rīcības plānu (“Rīcības plāns 2010. gadam”), lai vēl vairāk veicinātu to stratēģisko partnerību. Šajā dokumentā ir ietverts plāns, kā veicināt Ķīnas ieguldījumus uz resursiem balstītās nozarēs Indonēzijā, kas ietvēra arī kalnrūpniecību ⁽¹¹⁹⁾. 3.2. iedaļas “Sadarbība tirdzniecības jomā” 3.2.14. pantā bija atsauce uz “izstrādāt un īstenot Ķīnas un Indonēzijas ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības piecu gadu plānu”, kas patiešām tika parakstīts īsi pēc tam (sk. turpmāk). Nodaļā “Sadarbība ieguldījumu jomā” paredzēts veicināt privāto dalībnieku līdzdalību (3.4.3. pants) un veicināt “Ķīnas ieguldījumus uz resursiem balstītās nozarēs Indonēzijā, piemēram, [...] kalnrūpniecībā un enerģētikā [...]” (3.4.8. pants). Šajā dokumentā ir arī atsauce uz saprašanās memorandu starp IDV un ĶV par sadarbību infrastruktūras un dabas resursu jomā, kas parakstīts 2005. gada 25. aprīlī.
- (564) Izmeklēšanas laikā tika konstatēts, ka trīs saprašanās memorandus un vienus tehniskos noteikumus parakstīja Ķīnas un Indonēzijas valdību pārstāvji toreizējā Ķīnas premjerministra Wen Jiabao vizītes laikā Džakartā 2011. gada aprīļa beigās. Komisija lūdza IDV iesniegt šos trīs saprašanās memorandus un tehniskos noteikumus.
- (565) IDV iesniedza trīs dokumentus. Pirmais dokuments bija Protokols, ar ko groza Indonēzijas Jūras lietu un zivsaimniecības ministrijas un ĶTR Valsts okeāna administrācijas saprašanās memorandu par sadarbību jūras vides jomā, kas parakstīts Džakartā 2011. gada 29. aprīlī.

⁽¹¹⁸⁾ <https://koran.tempco.co/read/ekonomi-dan-bisnis/44119/cina-minta-indonesia-jamin-investor>

⁽¹¹⁹⁾ <https://treaty.kemlu.go.id/apisearch/pdf?filename=CHN-2010-0093.pdf>

- (566) Otrais dokuments bija nolīgums starp IDV un ĶV par divpusējās ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības paplašināšanu un padziļināšanu, kas parakstīts Džakartā 2011. gada 29. aprīlī. Saskaņā ar šo nolīgumu "divas valdības vienojās mudināt uzņēmumus" iesaistīties dažāda veida ekonomiskajā sadarbībā vairākās jomās, piemēram, tērauda rūpniecībā, industriālajos parkos un eksporta pārstrādes zonā.
- (567) Trešais dokuments bija Kopīgais IDV un ĶV paziņojums par Ķīnas un Indonēzijas stratēģiskās partnerības turpmāku stiprināšanu, ar ko 2011. gada 29. aprīlī nāca klajā Džakartā. Saskaņā ar šo paziņojumu "[a]bas puses pauda gandarījumu par 2010. gada 21. janvārī parakstītās ĶV un IDV kopīgās deklarācijas par stratēģisko partnerību īstenošanas rīcības plānu un vienojās veikt konkrētus pasākumus, lai īstenotu rīcības plānu un dažādās jomās veicinātu pragmatisku sadarbību starp abām valstīm". Turklāt "Ķīnas puse arī cer stiprināt sadarbību ar Indonēzijas pusi ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības zonas attīstībā".
- (568) IDV un ĶV 2012. gada 25. martā kopīgā paziņojumā, ko sniedza Pekinā pēc Indonēzijas prezidenta *Yudhoyono* oficiālās vizītes, vienojās izstrādāt divpusēju Indonēzijas un Ķīnas ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības nolīgumu saskaņā ar īpašo preferenciālo politiku ĶV 12. piegades plānā un IDV MP3EI ⁽¹²⁰⁾. Turklāt IDV mudināja Ķīnas uzņēmumus piedalīties Indonēzijas rūpniecības spēju palielināšanā un solīja "turpināt veidot labvēlīgu investīciju gaisotni ārvalstu, tostarp Ķīnas, investoriem". Konkrētāk, IDV cerēja, ka Ķīnas uzņēmumi "vairāk ieguldīs Indonēzijas kalnrūpniecības nozarē" un "informēja Ķīnu par tās centieniem uzlabot kalnrūpniecības resursu pārvaldību". Visbeidzot, abas puses vienojās "palielināt centienus, lai vēl vairāk nostiprinātu un paplašinātu sadarbību [...] kalnrūpniecībā". Šis paziņojums liecina, ka abas puses tiecās īstenot savu attiecīgo iekšzemes preferenciālo politiku, jo īpaši, lai stiprinātu Indonēzijas pakārtotās rūpniecības spējas, iesaistot un pastāvīgi informējot Ķīnu par politikas izstrādi izejvielu jomā.
- (569) Attiecībā uz Indonēziju MP3EI ir atzīts, ka Indonēzijā ir jāturpina attīstīt rūpniecība, un Sulavesi ir minēta kā rūpniecības attīstības zona. Lai atbalstītu tērauda rūpniecības attīstību, IDV cita starpā paredzēja regulatīvās izmaiņas, lai atvieglotu izejvielu nodrošināšanu, veidotu valstu augšupējās un lejupējās uzņēmējdarbības partnerības, pakārtotās tērauda rūpniecības klastera attīstību un tērauda kausēšanas un nerūsējošā tērauda ražošanas integrācijas atzīšanu par prioritāti ⁽¹²¹⁾. Turklāt dabas resursu, un jo īpaši kalnrūpniecības un niķeļa, izmantošanas mērķis ir palielināt Indonēzijas rūpniecisko pārstrādi, lai gūtu lielāku pievienoto vērtību. Attiecībā uz niķeli uzsvars ir likts uz pakārtoto niķeļa ražošanas nozaru stiprināšanu, veicinot spēcīgas partnerības starp augšupējām un lejupējām nozarēm ⁽¹²²⁾.
- (570) Attiecībā uz ĶTR 12. piegades plānā valsts ekonomikas un sociālajai attīstībai, kas bija spēkā IMIP izveides laikā, ir uzsvērts ĶV stratēģiskais redzējums galveno nozaru uzlabošanai un veicināšanai. Minētajā plānā norādīts, ka ĶV izstrādā politiku, kas veicinās tehniskos uzlabojumus uzņēmumos, lai paaugstinātu konkurētspēju tirgū. Iepriekšējo izmeklēšanu laikā tika atklāts, ka tērauda rūpniecībai ir bijusi ievērojama loma šo galveno nozaru starpā ⁽¹²³⁾. Turklāt ĶV sagatavoja īpašu plānu tērauda rūpniecībai, t. i., 12. piegades plānu tērauda rūpniecībai (12. piegades tērauda plāns), kas bija spēkā arī IMIP izveides laikā. 12. piegades tērauda plānā ir norādīts, ka tērauda rūpniecība ir svarīga valsts ekonomikas pamatnozare, un uzsvērts, cik svarīgi ir "stiprināt fiskālās, finanšu, tirdzniecības, zemes, energotaupības, vides aizsardzības, drošības un citu politiku saikni ar tērauda rūpniecības politiku". Iepriekšējās izmeklēšanas liecināja, ka šie plāni ir juridiski saistoši ⁽¹²⁴⁾, un atklāja ĶV dominējošo lomu tērauda nozarē, ka tika

⁽¹²⁰⁾ https://tingroom.com/print_173679.html

⁽¹²¹⁾ Indonēzijas Ekonomiskās attīstības paātrināšanas un paplašināšanas ģenerālplāns 2011.–2025. gadam, 65.–68. lpp.

⁽¹²²⁾ Indonēzijas Ekonomiskās attīstības paātrināšanas un paplašināšanas ģenerālplāns 2011.–2025. gadam.

⁽¹²³⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/969 (2017. gada 8. jūnijs), ar kuru nosaka galīgos kompensācijas maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita legētā tērauda velmējumu importam un ar kuru groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/649, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita legētā tērauda velmējumu importam (OV L 146, 9.6.2017., 17. lpp.), 49. un turpmāki apsvērumi.

⁽¹²⁴⁾ Turpat, 55. apsvērums.

panākta ar VU palīdzību ⁽¹²⁵⁾. ĶV dominējošo lomu tērauda nozarē un no tās izrietošos būtiskos tirgus kropļojumus apstiprina arī Komisijas dienestu darba dokuments par nozīmīgiem kropļojumiem ĶTR ekonomikā tirdzniecības aizsardzības izmeklēšanas nolūkā, kurā norādīts, ka, “ņemot vērā valdības augsto iejaukšanās līmeni tērauda rūpniecībā un lielo VU daļu šajā nozarē, pat privātiem tērauda ražotājiem ir liegts darboties tirgus apstākļos”, un atzīts, ka pastāv “būtiskas īpašumtiesības, kontrole un/vai valdības iejaukšanās attiecībā uz šķietami privātpašumā esošiem tērauda uzņēmumiem” ⁽¹²⁶⁾.

- (571) Indonēzijas ekonomikas ministrs un Ķīnas tirdzniecības ministrs 2013. gada 2. oktobrī Džakartā parakstīja Indonēzijas un Ķīnas piecu gadu attīstības programmu ekonomikas un tirdzniecības sadarbībai (Indonēzijas un Ķīnas programma). Indonēzijas un Ķīnas programma paredzēja “veicināt tirdzniecības ieguldījumus starp abām valstīm un virzīt uz priekšu kopīgu prioritāro projektu īstenošanu” ⁽¹²⁷⁾, kas bija paredzēta kā programmas konkrēta izpausme.
- (572) Indonēzijas un Ķīnas programmas III nodaļā IDV un ĶV skaidroja, ka programma tiek īstenota, izmantojot prioritāros projektus, kuru “atlasē principam būtu jāatbilst abu valstu stratēģiskajām interesēm un sociālekonomiskās attīstības vajadzībām, kā arī abu valstu ekonomiskās attīstības vidēja termiņa un ilgtermiņa plāniem un iesaistīto uzņēmumu attīstības plāniem”.
- (573) Komisija pieprasīja IDV iesniegt to prioritāro projektu sarakstu, kas atlasīti īstenošanai saskaņā ar Indonēzijas un Ķīnas programmas noteikumiem. Tomēr IDV iesniedza citu projektu sarakstu, t. i., Indonēzijas un Ķīnas sadarbības projektu sarakstu augsta līmeņa ekonomikas dialoga (ALED) ietvaros. Pamatojoties uz 28. panta 1. punktu, atteikuma sadarbīties dēļ Komisija secināja, ka Morovali projekts arī ir iekļauts šajā divpusējās sadarbības prioritāro projektu sarakstā. Patiešām, tas ir svarīgs projekts, kurā ir ievērojama Ķīnas uzņēmumu dalība.
- (574) Indonēzijas un Ķīnas programma arī apstiprināja 2012. gada paziņojumu par to, ka viens no galvenajiem sadarbības mērķiem bija I nodaļas 1.2.3 punktā minētās preferenciālās tērauda nozares politikas īstenošana, norādot, ka viens no divpusējās sadarbības virsmērķiem ir “veicināt konkurētspējīgu Ķīnas uzņēmumu un finanšu iestāžu ar labu reputāciju dalību sešu ekonomisko koridoru izveidē Indonēzijā un IDV MP3EI minētajā projektā un veicināt konkurētspējīgu Indonēzijas uzņēmumu ar labu reputāciju iesaisti ĶV 12. piecgades plāna attīstībā” ⁽¹²⁸⁾.
- (575) Indonēzijas un Ķīnas programma liecina, ka abas valdības noteica galvenās sadarbības jomas ⁽¹²⁹⁾, kuras cita starpā iekļāva kalnrūpniecību, metalurģijas nozari un industriālos parkus (arī speciālās ekonomiskās zonas). Kalnrūpniecībai veltītās darbības 2.4.2. iedaļā IDV un ĶV tieši piekrita “sadarboties derīgo izrakteņu, kas ietvēra arī [...] niķeli [...], resursu izpēti, rafinēšanas un pārstrādes jomā”, “paātrināt un sekmēt divpusējo sadarbību kalnrūpniecības un metalurģijas projektos”, “sekmēt derīgo izrakteņu resursu attīstību, veidojot īpašus industriālos parkus un zonas sešos ekonomikas koridoros [...]”, “sadarboties derīgo izrakteņu resursu attīstībā Indonēzijā”.

⁽¹²⁵⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/688 (2019. gada 2. maijs), ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas, kas veikta, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1037 18. pantu, nosaka galīgo kompensācijas maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes ar organisku pārklājumu pārklātu tērauda izstrādājumu importam (OV L 116, 3.5.2019., 39. lpp.), 37. un 70. apsvērums.

⁽¹²⁶⁾ Komisijas dienestu darba dokuments par būtiskiem kropļojumiem Ķīnas Tautas Republikas ekonomikā tirdzniecības aizsardzības izmeklēšanas nolūkos (SWD(2017) 483 final/2) 20.12.2017., 360. lpp. Vispārīgāk runājot par tērauda nozari ĶTR, sk. tā paša dokumenta 14. nodaļu “Tērauda nozare”, 346.–376. lpp.

⁽¹²⁷⁾ Indonēzijas un Ķīnas Piecu gadu attīstības programma ekonomikas un tirdzniecības sadarbībai (I nodaļa un III nodaļa).

⁽¹²⁸⁾ Indonēzijas un Ķīnas Piecu gadu attīstības programma ekonomikas un tirdzniecības sadarbībai (I nodaļas 1.2.3. punkts).

⁽¹²⁹⁾ Indonēzijas un Ķīnas Piecu gadu attīstības programma ekonomikas un tirdzniecības sadarbībai (II nodaļa).

- (576) Indonēzijas un Ķīnas programmas 2.7.8. iedaļā, kas attiecas uz metalurģijas nozari, IDV un ĶV īpaši vienojās “mudināt Ķīnas metalurģijas ražotājus veikt tiešus ieguldījumus Indonēzijā, izmantot Indonēzijas dabas resursus un ieguldīt integrētu metalurģijas industriālo parku veidā, lai palīdzētu uzlabot tās metalurģijas nozares ķēdi un palielinātu derīgo izrakteņu projektu pievienoto vērtību” ⁽¹³⁰⁾. Programmā arī tika apstiprināts, ka Ķīnas metalurģijas ražotāji tiek mudināti veidot kopuzņēmumus ar Indonēzijas uzņēmumiem. 2.9. iedaļā par industriālajiem parkiem (arī speciālajām ekonomiskajām zonām) IDV un ĶV vienojās par industriālo parku veicināšanu, “mudināt Ķīnas uzņēmumus ieguldīt Indonēzijas industriālajos parkos [...]”, “[...] atvieglot un nodrošināt politikas atbalstu industriālo parku attīstībai”. Tādējādi IDV aktīvi meklēja un pieņēma politikas atbalstu, ko ĶV piešķīra konkrētiem projektiem, piemēram, industriālajam parkam Morovali.
- (577) Abas valdības 2015. gada 27. martā nāca klajā ar Kopīgo paziņojumu par visaptverošas stratēģiskās partnerības stiprināšanu starp ĶTR un Indonēziju ⁽¹³¹⁾. Šajā paziņojumā “[...] Abas puses apņēmas aktīvi īstenot Ķīnas un Indonēzijas ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības piecu gadu attīstības plānu un ātrāk pabeigt prioritāro projektu sarakstu, lai [...]”. Tāpat abas valdības “[...] uzskatīja, ka prezidenta Xi Jinping rosinātā 21. gadsimta jūras zīda ceļa iniciatīva un prezidenta Joko Widodo rosinātā Globālā jūrniecības ass stratēģija ir savstarpēji īpaši papildinošas”. Tāpat abas valdības “[...] solīja paātrināt Ķīnas un Indonēzijas integrēto industriālo parku būvniecību un pēc iespējas ātrāk izveidot starpvaldību koordinācijas komiteju”. Indonēzijas puse “[...] ieviesīs preferenciālu politiku industriālajiem parkiem, lai nodrošinātu aizsardzību un sekmētu lielāka Ķīnas uzņēmumu skaita ienākšanu parkā saskaņā ar Indonēzijas tiesību aktiem nolūkā paātrināt industriālo parku attīstību”, un Ķīna apņēmas “[...] turpināt sniegt finansiālu atbalstu Indonēzijas infrastruktūras būvniecībai un lieliem projektiem, izmantojot divpusējus un daudzpusējus finanšu kanālus”.
- (578) IDV un ĶV 2018. gada 7. maijā parakstīja saprašanās memorandu par sadarbības veicināšanu reģionālu visaptverošu ekonomikas koridoru attīstībā, kurā abas puses vienojās sadarboties, lai cita starpā attīstītu Ziemeļsulavesi. Šajā memorandā abas puses vienojās “mobilizēt un koordinēt attiecīgās valdības aģentūras, kvalificētus uzņēmumus un iestādes, lai piedalītos šo koridoru attīstības plāna izstrādē”.
- (579) IDV un ĶV 2018. gada 23. oktobrī parakstīja saprašanās memorandu “par kopējas koordinācijas komitejas izveidi reģionālo visaptverošo ekonomisko koridoru attīstībai”. Ar šo memorandu tika izveidota sadarbības organizatoriskā struktūra: kopīgais sekretariāts, apvienotās darba grupas, darba mehānismi, koordinācijas komiteja u. c. Šī struktūra vēlreiz parāda, ka divpusējās sadarbības sistēmu kopīgi īsteno ar īpašu apvienotu administratīvo struktūru palīdzību.
- (580) Iepriekš minētie divpusējie nolīgumi un dokumenti liecina, ka divpusējā sadarbība izpaudās nolīgumos, kuros precizēti noteikumi un katras valdības ieguldījums. Sīkāka informācija par finansējumu, pārvaldību, izmantojot IMIP, un citiem divpusējiem administratīvajiem mehānismiem tiks aprakstīta turpmākajās iedaļās. Tomēr šajā iedaļā ietvertie dokumenti apstiprina, ka abas valdības ir noslēgušas īpašus nolīgumus, lai īstenotu savu preferenciālo politiku par labu konkrētām nozarēm un projektiem, uz kuriem attiecas šī sadarbība. Tie pierāda, ka politika, kas veicina niķeļa rūdas pārstrādes nozares un pakārtotās nerūsējošā tērauda ražošanas nozares attīstību Indonēzijā, sekmējot Ķīnas ieguldījumus ar Ķīnas preferenciālā atbalsta palīdzību, ir īpaši ietverta. IRNC grupa nepārprotami guva labumu no šīs politikas, par kuru panākta vienošanās divpusējās sadarbības ietvarā.
- (581) Iepriekš minētie nolīgumi un dokumenti ilustrē Indonēzijas un Ķīnas sadarbības sistēmu un šādas sadarbības attīstību un pastāvīgu padziļināšanu gadu gaitā. Šī padziļinātā sadarbība ļauj Ķīnas ieguldītājiem un uzņēmumiem gūt labumu no Indonēzijas izejvielām un ģeogrāfiskās atrašanās vietas. Ķīnas puse nodrošina finansējumu ieguldījumiem izvēlētajos koridoros saskaņā ar iniciatīvu “Viena josla, viens ceļš”, savukārt Indonēzijas puse aktīvi

⁽¹³⁰⁾ Indonēzijas un Ķīnas Piecu gadu attīstības programma ekonomikas un tirdzniecības sadarbībai (II nodaļas 2.7.8. punkts).

⁽¹³¹⁾ <https://www.mfa.gov.cn/ce/cebe//eng/mhs/t1249201.htm>

uztur labvēlīgu tiesisko, politisko un politikas satvaru, lai veicinātu projektu īstenošanu noteiktās savas teritorijas daļās. Morovali parka izveide Sulavesi provincē un tajā pilnībā integrēta galvenā ražotāja eksportētāja izveide notika šajā sistēmā un kontekstā, kā sīkāk skaidrots turpmākajās iedaļās.

4.5.4. *Preferenciāls finansiālais atbalsts divpusējās sadarbības kontekstā*

- (582) Viens no divpusējās sadarbības nerūsējošā tērauda nozarē bija tas, ka Ķīnas puse sniegs preferenciālu finansiālu atbalstu Ķīnas uzņēmumiem, lai attīstītu nerūsējošā tērauda rūpniecību Indonēzijā. Tas bija Indonēzijas izvirzīts nosacījums, lai Ķīnas uzņēmumiem nodrošinātu piekļuvi lielajām niķeļa rūdas rezervēm, kas piemērotas to ražošanas procesam.
- (583) Kā minēts iepriekš, jau 2005. gadā saistībā ar Indonēzijas un Ķīnas kopīgo deklarāciju par stratēģisko partnerību Ķīnas valdība uzsvēra nepieciešamību aizsargāt ieguldītāju intereses, lai gūtu peļņu, un parādīt, ka iepriekšējos gados Ķīnas valdība vienmēr ir nodrošinājusi šā mērķa sasniegšanu. Šajos gados Ķīnas politika darbības uzsākšanai citās valstīs tika veiksmīgi īstenota pēc tās ieviešanas 1999. gadā, lai cita starpā veicinātu un stimulētu Ķīnas ārvalstu ieguldījumus un eksporta paplašināšanu.
- (584) Rīcības plāna 2010. gadam 3.1.10. pantā attiecībā uz finansiālo sadarbību ir norādīts, ka abas puses “stiprinās regulāras divpusējas konsultācijas un koordināciju, lai paātrinātu preferenciālā eksporta pircēja kredītlīnijas, koncesijas aizdevuma un citu attīstības atbalsta finanšu shēmu izmantošanu un īstenošanu”.
- (585) Presē tika ziņots ⁽¹³²⁾, ka jau 2011. gadā Ķīnas Rūpniecības un tirdzniecības banka (*Industrial and Commercial Bank of China – ICBC*) un Ķīnas Banka apņēmas piešķirt 8 miljardu ASV dolāru lielu kapitāla aizdevumu Ķīnas uzņēmumiem, kas vēlas ieguldīt Indonēzijā.
- (586) Galvenais dokuments, ar ko atļāva Ķīnas nodrošināto preferenciālo finansējumu, bija 2011. gada 29. aprīļa rakstveida nolīgums starp IDV un ĶV par divpusējās ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības paplašināšanu un padziļināšanu. VI pantā ir nepārprotami noteikts, ka “Puses vienojas mudināt savas attiecīgās finanšu un apdrošināšanas iestādes piešķirt prioritāti šo projektu finansēšanai un apdrošināšanas atbalstam [...]”.
- (587) Indonēzijas un Ķīnas 2013. gada 2. oktobra ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības programmas V nodaļas par finanšu pakalpojumiem 5.2.1. punktā ir arī skaidri norādīts, ka “Ķīnas finanšu iestādes tiek mudinātas atbalstīt finansējumu ieguldījumiem un projektu būvniecībai, ko Ķīnas finansētie uzņēmumi Indonēzijā veic, ievērojot vietējos tiesību aktus un regulējumu”.
- (588) Kā paskaidrots iepriekšējā iedaļā, finansējums tika piešķirts saistībā ar divpusējās sadarbības galveno mērķi “veicināt konkurētspējīgu Ķīnas uzņēmumu un finanšu iestāžu ar labu reputāciju dalību sešu ekonomisko koridoru izveidē Indonēzijā un IDV MP3EI minētajā projektā un veicināt konkurētspējīgu Indonēzijas uzņēmumu ar labu reputāciju iesaisti ĶV 12. piecgades plāna attīstībā” ⁽¹³³⁾. Atsaucē uz attiecīgo iekšzemes preferenciālo politiku, kas attiecas arī uz nerūsējošā tērauda rūpniecību, ir saistīta ar mērķi nodrošināt preferenciālu finansējumu, lai panāktu divpusēju vienošanos par Morovali industriālo parku par labu nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei.
- (589) Indonēzijas un Ķīnas samītā, kurā piedalījās attiecīgie valstu prezidenti, 2013. gada 2. oktobrī IMIP dibinātāji *PT Bintangdelapan Investama (BDI)* un *Shanghai Decent Investment Group (SDI)* (sk. 626. un 777. apsvērumu) parakstīja ieguldījumu un finansēšanas nolīgumu ar Ķīnas un ASEAN Investīciju sadarbības fondu (CAF), lai attīstītu darbības Morovali parkā ⁽¹³⁴⁾. Ķīnas un ASEAN fonds (CAF) ir ārzonas kapitāla fonds, ko apstiprinājusi Ķīnas Tautas Republikas Valsts padome un Valsts attīstības un reformu komisija. Fonda izveidi sponsorē Ķīnas Eksporta un importa banka kopā ar citiem Ķīnas un starptautiskajiem institucionālajiem ieguldītājiem. CAF koncentrējas uz

⁽¹³²⁾ *Bisnis*, ‘China-based lenders back investment in Indonesia’, 2011. gada 26. aprīlis, <https://bisnis.tempo.co/read/331438/cina-diminta-investasi-pengolahan-hasil-tambang>

⁽¹³³⁾ Indonēzijas un Ķīnas Piecu gadu attīstības programma ekonomikas un tirdzniecības sadarbībai (I nodaļas 1.2.3. punkts).

⁽¹³⁴⁾ <http://www.china-asean-fund.com/sub-fund-3-detail.php?id=1>

ieguldījumiem ASEAN infrastruktūras, enerģētikas un dabas resursu nozarēs un darbojas kā pionieris, lai veicinātu “dienvienu-dienvienu sadarbību” starp Ķīnu un jaunietekmes tirgiem, un atvieglo darbības uzsākšanas citās valstīs stratēģijas īstenošanu Ķīnas uzņēmumiem.

- (590) Tika arī ziņots, ka Ķīnas prezidenta vizītes laikā Indonēzijā 2013. gada oktobrī tika parakstīti 23 nolīgumi, kas jo īpaši attiecas uz niķeli. No šī skaita 60 % uzsāka darbību apstrādes rūpniecībā, veicot kopējos ieguldījumus 32,8 miljardu USD apmērā (36,1 triljons Rp) ⁽¹³⁵⁾. Tas arī parāda, ka IDV tieši prasīja Ķīnas finansējumu niķeļa ražošanas nozarē.
- (591) 2015. gada marta kopīgajā paziņojumā tika atkārtoti apstiprināta ĶV apņemšanās “[...] turpināt sniegt finansiālu atbalstu Indonēzijas infrastruktūras būvniecībai un lieliem projektiem, izmantojot divpusējus un daudzpusējus finanšu kanālus”.
- (592) Turklāt *IMIP* – uzņēmuma, kas pārvalda Morovali industriālo parku, kurā atrodas ražotājs eksportētājs *IRNC*, – priekšsēdētājs ir paziņojis, ka projektam (parkam un saistītajiem īrniekiem) “bija viegla piekļuve vidēja termiņa un ilgtermiņa finansējumam”. Projekta iesākumā politikas bankas, tostarp Ķīnas Attīstības banka, Ķīnas Eksporta un importa banka un valstij piederošās Ķīnas bankas, arī Ķīnas Banka, iesaistījās, sniedzot vidēja termiņa un ilgtermiņa finansiālu atbalstu” ⁽¹³⁶⁾.
- (593) Visbeidzot, ir skaidrs, ka IDV nevarēja nezināt par šādu Ķīnas banku nodrošināto preferenciālo finansējumu, jo tās amatpersonas vairākkārt piedalījās vienošanās dokumentu par šādu finansējumu parakstīšanā. Viens piemērs jau tika sniegts 589. apsvērumā iepriekš. Cits piemērs ir saistīts ar *ITSS* un *PT. Dexin Steel Indonesia (DSI)*, kas ir vēl viens uzņēmums, kurš atrodas *IMIP* parkā, 2018. gada 7. maija vakarā parakstītu terminēto aizdevumu par 170 miljoniem USD un Saprāšanās memorandu ar Ķīnas Attīstības banku. Tas notika Indonēzijas un Ķīnas biznesa samita vakariņās, ko rīkoja Ķīnas premjerministrs *Li Keqiang* un Indonēzijas viceprezidents *Jusuf Kalla*.
- (594) Šie rakstiskie dokumenti, paziņojumi un darbības nepārprotami apstiprina, ka IDV aktīvi meklēja, pieņēma un atzina ĶV sniegto preferenciālo finansiālo atbalstu kā savu. Tā vietā, lai sniegtu šādu atbalstu tieši, IDV izveidoja divpusējās sadarbības sistēmu ar ĶV, lai panāktu, ka ĶV nodrošina preferenciālu finansējumu Ķīnas uzņēmumu ieguldījumiem Indonēzijā preferenciālas politikas kontekstā, lai Ķīnas uzņēmumi varētu nodrošināt nepieciešamās niķeļa rūdas piegādes. Kā liecina izmeklēšana (sk. sadaļu par *IMIP* un sadaļu par preferenciālu finansējumu), *IRNC* ir bijis galvenais labuma guvējs no šā preferenciālā finansējuma, ko nodrošināja Ķīnas politika un valstij piederošās bankas, lai finansētu kausēšanas iekārtu un saistīto pakārtotā nerūsējošā tērauda ražotāju būvniecību un darbību Morovali industriālajā parkā.

4.5.5. Morovali industriālais parks

- (595) Jo īpaši attiecībā uz niķeļa rūdas pārstrādi un nerūsējošā tērauda rūpniecību, ciešās sadarbības starp IDV un ĶV eksportētājvalsts teritorijā kulminācija bija Morovali industriālā parka izveide un darbība. IDV un ĶV nodrošināja nerūsējošā tērauda uzņēmumiem, kas veica ražošanu parkā, labvēlīgus apstākļus, kas tiem deva ieguvumu. Šādai resursu apvienošanai, izmantojot šādu ciešu sadarbību, ir kopējs mērķis, un tā dod labumu kopējam labuma guvējam, proti, *IRNC* grupai ⁽¹³⁷⁾.
- (596) Morovali parks ir industriālais parks, kas vērsts uz pilnībā integrētas nerūsējošā tērauda rūpniecības izveidi, sākot no niķeļa rūdas ieguves un beidzot ar galīgo pakārtoto nerūsējošā tērauda ražojumu. Šis parks atrodas Bahodopi, Morovali rajonā, Centrālās Sulavesi provincē.

⁽¹³⁵⁾ www.beritasatu.com/whisnu-bagus-prasetyo/ekonomi/142063/sby-presiden-tionggok-hadiri-penandatanganan-bisnis-lebih-rp-36-t

⁽¹³⁶⁾ <https://www.business.hsbc.com.cn/en-gb/belt-and-road/story-5>

⁽¹³⁷⁾ *Jindal Stainless Indonesia* neguva ieguvumu no kādas preferenciālas finansēšanas shēmas, jo tas nebija iekļauts divpusējā sadarbība starp ĶV un IDV un nesaņēma aizdevumus ar atvieglotiem nosacījumiem.

- (597) Galvenais Indonēzijas ražotājs eksportētājs, kas darbojās, *IRNC* atrodas Morovali parkā. Parks aizņem 2 500 ha lielu platību, un tajā ir 29 īrnieki, no kuriem vairāk nekā puse ir saistīti ar *IMIP*. Galvenais *IRNC* un *IMIP* ieguldītājs ir Ķīnas *Tsingshan Steel* grupa.
- (598) Iepriekš minētais attiecīgais divpusējais tiesiskais regulējums liecina, ka Indonēzija un Ķīna vienojās izveidot un attīstīt īpašu teritoriju Morovali industriālajā parkā, lai atbalstītu atbilstīgus uzņēmumus to sadarbības īstenošanā. Morovali parks guva ieguvumu no atzītas industriālās zonas statusa, uz kuru cita starpā attiecas preferenciālie Indonēzijas iekšzemes noteikumi par industriālajām zonām.
- (599) Jānorāda, ka ĶV Morovali parku klasificē kā ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības zonu Indonēzijā ⁽¹³⁸⁾.
- (600) Lai gan par sadarbību *IMIP* attīstībai pirmo reizi tika paziņota 2013. gada samitā, kurā piedalījās Ķīnas prezidents *Xi Jinping* un Indonēzijas toreizējais prezidents *Susilo Bambang Yudhoyono*, tās attīstībai var izsekot līdz 2007. gadam, kad *Bintangdelapan* grupa uzsāka kalnrūpniecības darbības 47 000 hektāru lielā koncesijā Morovali ⁽¹³⁹⁾. Šis uzņēmums aicināja Ķīnas investorus ieguldīt niķeļa ieguves darbībās, jo Ķīna tolaik bija lielākais Indonēzijas niķeļa eksporta tirgus ⁽¹⁴⁰⁾.
- (601) 2009. gadā, t. i., laikā, kas atbilst stingrākiem pasākumiem niķeļa rūdas neeksportēšanai no Indonēzijas, kas paredzēti 2009. gada Kalnrūpniecības likumā, *BDI* un *SDI* izveidoja kopuzņēmumu, lai attīstītu ieguves rūpniecību šajā reģionā. Abas puses izveidoja uzņēmumu *PT Sulawesi Mining Investment (SMI)*, kas bija iesaistīts niķeļa rūdas ražošanā un eksportēšanā galvenokārt uz Ķīnu. Šī partnerība atbilda *SDI* darbības uzsākšanas citās valstīs politikai. *SDI* tīmekļa vietnē ir norādīts, ka, "lai aktīvi īstenotu darbības uzsākšanas citās valstīs politiku, *SDI* 2009. gadā izveidoja partnerību ar *SMI*, lai kļūtu par Indonēzijas niķeļa rūdas ieguves un eksportēšanas un feroniķeļa kausēšanas pionieri, un veica ieguldījumus *PT IMIP*, kas ir ļoti svarīgs Ķīnas un Indonēzijas, kā arī Ķīnas un ASEAN ekonomiskajai sadarbībai, būvniecībā" ⁽¹⁴¹⁾.
- (602) 2011. gada 29. aprīļa kopīgajā paziņojumā par Ķīnas un Indonēzijas stratēģiskās partnerības turpmāku stiprināšanu ir teikts, ka "Ķīnas puse arī cer stiprināt sadarbību ar Indonēzijas pusi ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības zonas attīstībā".
- (603) 2011. gada maijā tika ziņots, ka Indonēzijas Investīciju koordinācijas padome (*BKPM*) ir pieprasījusi Ķīnas ieguldītājiem veikt ieguldījumus kalnrūpniecības preču pārstrādē (tas ietvēra arī niķeli Dienvidaustrumu Sulavesi): "Investīciju koordinācijas padome (*BKPM*) norāda potenciālajiem ieguldītājiem, ka jāveic ieguldījumi kalnrūpniecības ražojumu pārstrādē. (...) Turklāt *BKPM* lūdza Ķīnu ieguldīt niķeļa pārstrādē Dienvidaustrumu Sulavesi" ⁽¹⁴²⁾. Turklāt attiecībā uz projektu, kas ietvēra alumīnija kausēšanas krāšņu būvniecību, tika uzsvērti ierobežojumi saistībā ar zemes iegādi. Tas atkal ilustrē *IDV* centienus iegūt Ķīnas ieguldījumus Indonēzijā.
- (604) *IDV-ĶV* Piecu gadu attīstības programmas ekonomikas un tirdzniecības sadarbībai, kas pieņemta 2013. gada 2. oktobrī, 2.9. iedaļā "Industriālie parki (arī speciālās ekonomiskās zonas (SEZ))" ir noteikts: "Mudināt Ķīnas uzņēmumus ieguldīt Indonēzijas speciālajās ekonomiskajās zonās, ekonomiskās un tehnoloģiskās attīstības parkā, ekonomikas un tirdzniecības sadarbības parkā, industriālajos parkos, tehnoloģiju demonstrācijas zonā un citos industriālo parku veidos. Abas puses vienojās, ka valdība veicinās un sniegs politisku atbalstu industriālo parku attīstībai.
- (605) Abas valdības 2. oktobrī arī parakstīja Nolīgumu par Indonēzijas un Ķīnas integrētajiem industriālajiem parkiem. V pantā ir noteikts politikas atbalsts, par ko vienojušās valstis: "Ķīnas Tautas Republikas valdība apstiprina, ka tā sniegs attiecīgu atbalstu un sekmēs industriālo parku būvniecību, uzņēmumu piesaisti un darbību saskaņā ar abu valstu spēkā esošajiem tiesību aktiem, noteikumiem un politiku. Indonēzijas valdība centīsies sniegt atbalstu un sekmēt pasākumu īstenošanu saskaņā ar saviem spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem, noteikumiem un politiku. Par atbalsta politikas detaļām lemj divpusējās sarunās".

⁽¹³⁸⁾ <http://www.cccme.org.cn/cp/cooperation/zones.aspx>

⁽¹³⁹⁾ <https://enterpriseasia.org/apea/indonesia/awards/id-2015/halim-mina/>

⁽¹⁴⁰⁾ <https://www.thejakartapost.com/news/2017/11/15/morowali-investors-jittery-over-policy-uncertainties.html>

⁽¹⁴¹⁾ <http://www.decent-china.com/index.php/about/index?cid=15>

⁽¹⁴²⁾ <https://bisnis.tempo.co/read/331438/cina-diminta-investasi-pengolahan-hasil-tambang>

- (606) Turklāt papildus Indonēzijas un Ķīnas programmai abas valdības tajā pašā dienā, proti, 2013. gada 2. oktobrī, parakstīja vēl vienu divpusēju nolīgumu, kas īpaši veltīts integrētu industriālo parku attīstībai Indonēzijā. Saskaņā ar šā nolīguma 1. pantu IDV un ĶV vienojās “atbalstīt Indonēzijas un Ķīnas integrēto industriālo parku izveidi Indonēzijā”, kuru “izveidošanu Indonēzijas rajonos, kas bagāti ar derīgo izrakteņu resursiem, uzskata par prioritāti”.
- (607) Šajā nolīgumā ĶV apņēmas, ka tā “sniegs attiecīgu atbalstu un sekmēs industriālo parku būvniecību, uzņēmumu piesaisti un darbību saskaņā ar abu valstu spēkā esošajiem tiesību aktiem, noteikumiem un politiku” ⁽¹⁴³⁾. Tajā pašā laikā IDV paziņoja, ka tā “centīsies sniegt atbalstu un sekmēt pasākumu īstenošanu saskaņā ar saviem spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem, noteikumiem un politiku” ⁽¹⁴⁴⁾.
- (608) Svarīgs divpusējs dokuments, ar ko regulē Morovali parka darbību, bija 2013. gada nolīgums starp ĶV un IDV par Indonēzijas un Ķīnas integrētajiem industriālajiem parkiem (Nolīgums par integrētiem industriālajiem parkiem). 1. pantā noteikts, ka “[š]ā nolīguma mērķis ir atbalstīt Indonēzijas un Ķīnas integrēto industriālo parku izveidi Indonēzijā”, kas turpmāk tiks saukti par industriālajiem parkiem. “Industriālo parku izveidošanu Indonēzijas rajonos, kas bagāti ar derīgo izrakteņu resursiem, uzskata par prioritāti”. 3.1. pantā norādīts, ka “[š]ā nolīguma sadarbības joma ietver industriālo parku izveides koordinēšanu, sekmēšanu un apspriešanu”. Šā nolīguma V nodaļas “Politikas atbalsts” 5.1. pantā norādīts, ka “Ķīnas Tautas Republikas valdība apstiprina, ka tā sniegs attiecīgu atbalstu un sekmēs industriālo parku būvniecību, uzņēmumu piesaisti un darbību saskaņā ar abu valstu spēkā esošajiem tiesību aktiem, noteikumiem un politiku”.
- (609) Divpusējā samītā 2013. gada 3. oktobrī Ķīnas prezidents Xi paziņoja par plānu veidot 21. gadsimta jūras zīda ceļu. Iepriekšējā samita dienā 2013. gada 2. oktobrī Indonēzijas un Ķīnas valdības parakstīja Indonēzijas un Ķīnas piecu gadu attīstības programmu ekonomikas un tirdzniecības sadarbībai un Nolīgumu starp Ķīnas Tautas Republikas valdību un Indonēzijas Republikas valdību par Indonēzijas un Ķīnas integrētajiem industriālajiem parkiem. Šiem sadarbības nolīgumi bija jāīsteno ar īpaši izvēlētu prioritāro projektu palīdzību.
- (610) Ķīnas un Indonēzijas 2015. gada marta kopīgajā paziņojumā par stratēģiskās partnerības stiprināšanu norādīts, ka IDV “.. ieviesīs preferenciālu politiku industriālajiem parkiem, lai nodrošinātu aizsardzību un sekmētu lielāka Ķīnas uzņēmumu skaita ienākšanu parkā saskaņā ar Indonēzijas tiesību aktiem nolūkā paātrināt industriālo parku attīstību”.
- (611) Papildus kopīgajam paziņojumam IDV pieņēma Noteikumus Nr. 142/2015 par industriālajām zonām, lai aizstātu iepriekšējos 2009. gada noteikumus par industriālajām zonām un lai tos saskaņotu ar 2015. gada divpusējo kopīgo paziņojumu un 2013. gada divpusējo nolīgumu par integrētiem industriālajiem parkiem. Šos noteikumus ir izklāstīti galvenie stimuli uzņēmumiem, kas ierīko ražotnes šajās industriālajās zonās, piemēram, kā IRNC grupa, kas aprakstīta 8. nodaļā. Tajos ir iekļauts 4. panta i) punkts, kur noteikts, ka ministrijas iestādes “paredz vadlīnijas par atsaucies pārdošanas cenu vai rūpniecisko bloku un/vai ēku nomu industriālā zonā, pamatojoties uz Industriālo zonu komitejas priekšlikumiem”. 41. panta 1. punktā ir noteikts, ka “[i]ndustriālās zonas uzņēmumam un rūpnieciskam uzņēmumam, kas atrodas industriālajā zonā, piešķir nodokļu atvieglojumus”. 45. panta 1. punktā noteikts, ka “valdība var uzsākt industriālo zonu kā rūpnieciskās infrastruktūras attīstību, a) ja privātais sektors nav ieinteresēts vai nespēj attīstīt industriālu zonu; un/vai paātrināt rūpnieciskās attīstības izplatību un vienmērīgu sadalījumu”. Turklāt IDV ar 51. panta 1. punktā paredzētā subjekta palīdzību cieši iesaistījās un uzraudzīja uzņēmumus, kas pārvalda šīs zonas: “Lai sekmētu industriālās zonas attīstību, tiek izveidota Industriālo zonu komiteja”.
- (612) Parka visaptveroša pārstrādes integrācija atbilst IDV politikas attīstības mērķiem. Konkrēti, kausēšanas iekārtas atbilst 2009. gada Kalnrūpniecības likuma un ar to saistīto Rūpniecības ministrijas noteikumu par primāro materiālu pievienoto vērtību prasībām. Saskaņā ar šiem tiesību aktiem un noteikumiem niķeļa rūdas ieguves uzņēmumiem ir jāveido pašiem savas kausēšanas spējas, lai Indonēzijā attīstītu nozares ar augstāku pievienoto vērtību (sk. iepriekšējo iedaļu).

⁽¹⁴³⁾ Nolīgums starp Ķīnas Tautas Republikas valdību un Indonēzijas Republikas valdību par Indonēzijas un Ķīnas integrētajiem industriālajiem parkiem, 5.1. punkts.

⁽¹⁴⁴⁾ Nolīgums starp Ķīnas Tautas Republikas valdību un Indonēzijas Republikas valdību par Indonēzijas un Ķīnas integrētajiem industriālajiem parkiem, 5.2. punkts.

- (613) Morovali parka attīstība ietver galvenos elementus, kurus IDV ir noteikusi kā prioritāti savos attīstības plānos. Šajā ziņā Morovali parks atrodas stratēģiskā Sulavesi ģeogrāfiskajā apgabalā, darbojas atbalstāmajā tērauda nozarē, veicina augšupēju un lejupēju integrāciju un veicina dabas resursu, proti, niķeļa, un kalnrūpniecības pievienotās vērtības radīšanu.
- (614) Ģeogrāfiskā ziņā Morovali parks atrodas Sulavesi ⁽¹⁴⁵⁾ koridorā, kas ir viens no sešiem ekonomiskajiem koridoriem, ko Indonēzijas valdība identificējusi un popularizējusi kā valsts ekonomiskās attīstības plānu asis. Niķeļa ieguve ir atzīta par vienu no nozarēm, ar kuru pamato teritorijas attīstību.
- (615) Gan Indonēzijas, gan Ķīnas iestādes ir piešķirušas īpašu oficiālu statusu Morovali parkam.
- (616) Indonēzijas valdība tam oficiāli piešķir valsts stratēģiskā projekta ⁽¹⁴⁶⁾ (VSP) statusu. Tas ir būtiski divējādā ziņā, proti, prioritāro industriālo zonu / speciālo ekonomisko zonu attīstība un kausēšanas attīstības projekti. VSP tiek atlasīti saskaņā ar attīstības politiku Indonēzijā, valdība tos cieši uzrauga, un tiem ir tiesības saņemt noteiktas privilēģijas ⁽¹⁴⁷⁾. Turklāt, IMIP, kam bija VSP statuss, atļāva sākt rūpnieciskā kompleksa attīstību un ražotņu būvniecību, gaidot būvatļauju.
- (617) Ķīnas valdība un jo īpaši tās Tirdzniecības ministrija 2016. gadā ⁽¹⁴⁸⁾ un *de facto* jau 2009. gadā ⁽¹⁴⁹⁾ oficiāli atzina Morovali parku par izraudzītu aizjūras tirdzniecības un ekonomiskās sadarbības zonu.
- (618) Saskaņā ar MOFCOM tīmekļa vietni ⁽¹⁵⁰⁾ aizjūras ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības zonas oficiāla atzīšana attiecas uz industriālu parku ar pilnīgu infrastruktūru, skaidrām vadošajām nozarēm, stabilām sabiedrisko pakalpojumu funkcijām un koncentrētu un radītu ietekmi uz ieguldījumiem un ĶTR teritorijā reģistrētu Ķīnas uzņēmumu būvniecību. Veicot aizjūras ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības zonas būvniecību, uzņēmums saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem par ārvalstu ieguldījumiem kārto formalitātes, lai reģistrētu vai apstiprinātu valsts ārvalstu ieguldījumus Ķīnā, saņem kompetenta tirdzniecības departamenta izsniegtu sertifikātu par uzņēmuma ārvalstu ieguldījumiem, pabeidz attiecīgās reģistrācijas procedūras saskaņā ar uzņēmējas valsts tiesību aktiem un izveido uzņēmumu sadarbības zonā. Būvniecības uzņēmums iegūst zemi, iegādājoties vai iznomājot to, un pabeidz visas ar zemi saistītās juridiskās procedūras. Būvniecības zonā uzņēmumi izstrādā skaidrus plānus parka būvniecībai, ekspluatācijai un rūpnieciskajai orientācijai, pabeidz ūdens, elektrības un ceļu infrastruktūras izbūvi, kas nepieciešama parkam, un formulē skaidras pakalpojumu nostādnes uzņēmumiem, kas uzsāk darbību zonā, lai piesaistītu uzņēmumus ieguldījumu veikšanai un ražošanai šajā teritorijā.
- (619) Kādā rakstā tas ir ticis formulēts šādi: “Ārvalstu sadarbības zonas atbilstīgi valsts departamentu norādījumiem iniciatīvas “Viena josla, viens ceļš” ietvaros un saistībā ar visaugstākā līmeņa uzņēmējas valsts stratēģiju ir kļuvušas par rīku iniciatīvas “Viena josla, viens ceļš” un sadarbības starptautiskās ražošanas jaudas jautājumos īstenošanai” ⁽¹⁵¹⁾. Šis koridors kā viena no zonām, kuras attīstību veicina šis instruments, arī ir tiesīgs saņemt atbalstu saskaņā ar iniciatīvu “Viena josla, viens ceļš”.
- (620) Iepriekš minētais regulējums apstiprina, ka Morovali parka izveide un attīstība notika saskaņā ar īpašu režīmu, kas noteikts tiesību aktos par industriālajām zonām, lai veicinātu Indonēzijas industrializāciju un attīstību, izmantojot industriālos parkus. Šis tiesiskais regulējums nodrošina dažādas priekšrocības un Indonēzijas iestāžu īpašu atbalstu, piemēram, atvieglojot licencēšanu, nodrošinot infrastruktūru un piešķirot nodokļu atvieglojumus. To apstiprināja izmeklēšanas konstatējumi, kas sīkāk izklāstīti nākamajās iedaļās ⁽¹⁵²⁾. Turklāt ar savām darbībām IDV nepārprotami lūdz ĶV preferenciālu finansiālu atbalstu Morovali parka uzņēmumiem un pieņēma šādu atbalstu kā savu.

⁽¹⁴⁵⁾ Indonēzijas Ekonomiskās attīstības paātrināšanas un paplašināšanas ģenerālplāns 2011.–2025. gadam, 120.–140. lpp.

⁽¹⁴⁶⁾ Prioritārās infrastruktūras īstenošanas paātrināšanas komiteja (KPPIP) un Indonēzijas Republikas prezidenta 2016. gada Noteikumi Nr. 3 par valstu stratēģisko projektu īstenošanas paātrināšanu.

⁽¹⁴⁷⁾ Kā noteikts Prezidenta 2016. gada Noteikumos Nr. 3 par valsts stratēģisko projektu īstenošanas paātrināšanu.

⁽¹⁴⁸⁾ <http://www.scio.gov.cn/ztk/wh/slxxy/31200/Document/1493265/1493265.htm>

⁽¹⁴⁹⁾ <https://mscconference.com/wp-content/uploads/MSC18-presentations/Evolving-Seascape-3-Xue-BRI.pdf> un http://www.acfic.org.cn/zjzg_327/nsjg/llb/llbgzhdt/2019zhinan/2019zhinan_1/201910/t20191029_144336.html. Sk. arī https://www.etsingshan.com/Art/Art_19/Art_19_103.aspx un <https://link.springer.com/content/pdf/10.1007/s11442-018-1526-5.pdf>.

⁽¹⁵⁰⁾ <http://fec.mofcom.gov.cn/article/jwjmhzq/article02.shtml>

⁽¹⁵¹⁾ Ikgadējais ziņojums par Āfrikas attīstību, Nr. 19 (2016–2017, *Yellow Books of Africa*, 13. lpp.).

⁽¹⁵²⁾ Industriālo zonu noteikumi 142/2015 salīdzinājumā ar 24/2009 un sekojošie Industriālo zonu noteikumi 142/2015.

4.5.6. Kopīga pārvaldība, izmantojot IMIP

- (621) Uzņēmums, kas attīsta un pārvalda Morovali parku, ir Indonēzijas uzņēmums *PT Indonesian Morowali Industrial Park (IMIP)*. Tas tika izveidots un reģistrēts saskaņā ar Indonēzijas tiesību aktiem 2013. gada septembrī.
- (622) Lai gan par sadarbību *IMIP* attīstībai pirmo reizi tika paziņots 2013. gada samitā, kurā piedalījās Ķīnas prezidents *Xi Jinping* un Indonēzijas toreizējais prezidents *Susilo Bambang Yudhoyono*, tās attīstībai var izsekot līdz 2007. gadam, kad *Bintangdelapan* grupa uzsāka kalnrūpniecības darbības 47 000 hektāru lielā koncesijā Morovali⁽¹⁵³⁾. Šis uzņēmums aicināja Ķīnas investorus ieguldīt niķeļa ieguves darbībās, jo Ķīna tolaik bija lielākais Indonēzijas niķeļa eksporta tirgus.
- (623) 2009. gadā *BDI* un *SDI* izveidoja kopuzņēmumu, lai attīstītu kalnrūpniecības nozari šajā reģionā. Abas puses izveidoja uzņēmumu *PT Sulawesi Mining Investment (SMI)*, kas bija iesaistīts niķeļa rūdas ražošanā un eksportēšanā galvenokārt uz Ķīnu. *SDI* ir meitasuzņēmums *Tsingshan Steel* grupai, kas ir *IRNC* – galvenā ražotāja eksportētāja, kas sadarbojās, galīgais mātesuzņēmums. Savukārt *BDI* ir *Bintang Delapan* grupas – konglomerāta, kurā ir kalnrūpniecības uzņēmumi ar lielām niķeļa rūdas rezervēm Indonēzijā, – meitasuzņēmums.
- (624) Pašreizējie *IMIP* akcionāri ir *SDI* (49,7 %), *BDI* (25 %) un *SMI* (25,3 %). *SMI* kļuva par akcionāru 2015. gadā.
- (625) Samitā 2013. gada oktobrī *SDI* un *BDI* parakstīja līgumu par *IMIP* izveidi. AKP laikā IDV apstiprināja šā līguma parakstīšanu. Tomēr tā apgalvoja, ka tai nav šā līguma kopijas. Savukārt *IMIP* atteicās iesniegt šo līgumu arī izmeklēšanas laikā.
- (626) Tajā pašā samitā 2013. gada 2. oktobrī akcionāri–dibinātāji *BDI* un *SDI* arī parakstīja ieguldījumu un finansēšanas līgumu ar Ķīnas un ASEAN Investīciju sadarbības fondu (*CAF*), lai attīstītu darbības Morovali parkā⁽¹⁵⁴⁾. Ķīnas un ASEAN fonds (*CAF*) ir ārzonas kapitāla fonds, ko apstiprinājusi Ķīnas Tautas Republikas Valsts padome un Valsts attīstības un reformu komisija. Fonda izveidi sponsorē Ķīnas Eksporta un importa banka kopā ar citiem Ķīnas un starptautiskajiem institucionālajiem ieguldītājiem. *CAF* koncentrējas uz ieguldījumiem ASEAN infrastruktūras, enerģētikas un dabas resursu nozarēs un darbojas kā pionieris, lai veicinātu “dienvienu-dienvienu sadarbību” starp Ķīnu un jaunietekmes tirgiem, un atvieglo darbības uzsākšanas citās valstīs stratēģijas īstenošanu Ķīnas uzņēmumiem.
- (627) Pēc *IMIP* izveides Morovali parks strauji attīstījās. Secīgi tika uzbūvēta infrastruktūra, atbalsta iekārtas un ražošanas rūpnīcas. Tika lēsts, ka ieguldījumi parkā līdz 2017. gada decembrim sasniegs 6 miljardus USD⁽¹⁵⁵⁾. *IMIP* ir vairāku parkā izveidotu uzņēmumu, tostarp ražotāja eksportētāja, kas sadarbojās, akcionārs. *IMIP* ir ar ražotāju eksportētāju saistīts uzņēmums.
- (628) Lai gan šķiet, ka *Tsingshan* grupa ir privāts uzņēmums, tā stingri ievēro ĶV politiku (un Indonēzijā arī IDV politiku) divpusējās sadarbības satvara dēļ. *Tsingshan Holding* grupas priekšsēdētājs ir ziņojis, ka “katra uzņēmuma darbība ir cieši saistīta ar valsts stratēģiju un Ķīnas ekonomikas strukturālo pārveidošanu”⁽¹⁵⁶⁾. Turklāt *Tsingshan Steel* grupa⁽¹⁵⁷⁾ ir norādījusi, ka tā ir aktīvi īstenojusi Ķīnas iniciatīvu “Viena josla, viens ceļš”, paātrinot starptautiskās stratēģijas izstrādi, būvējot lielus industriālos parkus Indonēzijā un citās valstīs. Visbeidzot, neatkarīgi avoti raksturo *Tsingshan* grupu kā “būtisku saikni ar Žejangas provinces valdību”⁽¹⁵⁸⁾.

⁽¹⁵³⁾ <https://enterpriseasia.org/apea/indonesia/awards/id-2015/halim-mina/>

⁽¹⁵⁴⁾ <http://www.china-asean-fund.com/sub-fund-3-detail.php?id=1>

⁽¹⁵⁵⁾ *Tenggara strategic Briefing paper: Belt and Road Initiative: What's in it for Indonesia?*, <https://tenggara.id/assets/source/Insights/BRI-Briefing-Paper-English.pdf>

⁽¹⁵⁶⁾ http://www.chinatoday.com.cn/english/report/2016-11/29/content_731597.htm

⁽¹⁵⁷⁾ <https://www.tssgroup.com.cn/en/tsingshan-became-a-newcomer-of-the-fortune-500/>

⁽¹⁵⁸⁾ <https://pandapawdragonclaw.blog/2021/01/17/indonesia-morowali-industrial-park-how-industrial-policy-reshapes-chinese-investment-and-corporate-alliances/>

- (629) IMIP savos gada pārskatos raksta, ka tā ir šīs Indonēzijas un Ķīnas ekonomiskās sadarbības izmēģinājuma teritorija.
- (630) Saskaņā ar IMIP 2017. gada pārskatu (1. lpp., 18. lpp. un 80. lpp.) un *Eternal Tsingshan* grupas tīmekļa vietni: “3. oktobrī, piedaloties Ķīnas prezidentam Xi Jinping un pēc tam Indonēzijas prezidentam Susilo Bambang Yudhoyono, Ķīnas Tsingshan grupas īpašnieks Xiang Guangda un Indonēzijas Bintang Delapan grupas īpašnieks Halim Mina parakstīja sadarbības līgumu, lai izveidotu Indonēzijas Morovali industriālo parku (IMIP) un pirmo projektu šajā zonā”. Tajā pašā ziņojumā ir teikts, ka “Indonēzijas prezidents Joko Widodo un visi centrālo, provinču un rajonu valdību līmeņi pievērš īpašu uzmanību IMIP būvniecībai, kā arī atbalsta un veicina to”.
- (631) Vēl viena IMIP saikne ar abām valdībām ir tāda, ka tā darbībai un pilnvarām ir jāatbilst īpašajiem noteikumiem par industriālajiem nekustamajiem īpašumiem, lai gūtu no tā izrietošo ieguvumu un īstenotu tā īpašo uzdevumu, ko veic saskaņā ar plašākas preferenciālās politikas, ko ierosinājušas valdības, satvaru. IMIP darbības pamatā ir divpusēja sadarbība starp Indonēziju un Ķīnu, lai īstenotu vienu no stratēģiskajiem projektiem, par kuriem panākta vienošanās, proti, attīstīt niķeļa rūdas pārstrādes nozari Morovali parkā. Tādējādi tas darbojas divpusējās sadarbības galveno dokumentu ietvaros.
- (632) Juridiski oficiāla saikne ar abām valdībām un valdības politikas īstenošanas uzraudzība notiek, izmantojot Indonēzijas noteikumus par industriālajām zonām, t. i., spēkā esošajos 2015. gada Noteikumos Nr. 142, paredzēto licencēšanas sistēmu. 1.7. pantā ir atsauce uz industriālo zonu darījuma atļauju (IUKI), kas ir valdības piešķirta licence industriālās zonas attīstīšanai un pārvaldīšanai. Noteikumu Nr. 142 IV nodaļas 12. un turpmākajos pantos ir izklāstīti noteikumi, saskaņā ar kuriem valdība piešķir IUKI. Noteikumos arī ir paredzēts izveidot Industriālo zonu komiteju, kas ir ministra izveidota organizācija, kuras uzdevums ir palīdzēt īstenot politiku industriālo zonu attīstībai un pārvaldībai (1.10. iedaļa). Noteikumu Nr. 142 XII nodaļā ir ietverts administratīvo sankciju saraksts un attiecīgā procedūra gadījumā, ja pārvaldošie uzņēmumi neievēro attiecīgos noteikumus.
- (633) Visbeidzot, publiski ir pieejami pierādījumi, ka IMIP regulāri sazinās ar IDV un ĶV iestādēm, kā liecina, piemēram, Rūpniecības ministrijas, *Tsingshan* izpilddirektora, Ķīnas vēstnieka Indonēzijā un IMIP sanāksme 2017. gada 3. martā, lai apspriestu Morovali industriālā parka attīstību⁽¹⁵⁹⁾. Vēl viens piemērs ir tikšanās, kas notika starp *Tsingshan* izpilddirektoru un Indonēzijas prezidentu 2019. gada jūlijā, lai ziņotu par *Tsingshan* ieguldījumu parkā, kā arī par IMIP rūpnieciskā ieguldījuma veicināšanas darbībām parkā⁽¹⁶⁰⁾.
- (634) Šīs oficiālās procedūras, kas apliecina ciešu saikni starp IMIP un abām valdībām, kā arī divpusējās sadarbības sistēma un, konkrētāk, 2013. gada oktobra nolīgums, ko IDV un IMIP atteicās iesniegt un par ko Komisija izdara secinājumus saskaņā ar pamatregulas 28. pantu, liecina, ka IMIP nav privāts uzņēmums, kas pārvalda Morovali parku saskaņā ar tirgus principiem. Gluži pretēji, IMIP uzdevums ir īstenot Indonēzijas un Ķīnas valdību vispārējo politikas mērķi veicināt nerūsējošā tērauda rūpniecības, jo īpaši IRNC, izveidi un attīstību, lai sekmīgi īstenotu šo prioritāro projektu, par kuru vienojušās abas valdības.
- (635) Turklāt Komisija norāda, ka IMIP sekmē arī zemes iegādi Morovali parkā izveidotajiem uzņēmumiem un visu pārējo stimulu, kas izklāstīti 2015. gada Noteikumu Nr. 142 VIII nodaļā, izmantošanu (sk. 4.8. iedaļu).

4.5.7. Citi divpusēji administratīvie mehānismi divpusējās sadarbības īstenošanai

- (636) Papildus IMIP abas valdības izveidoja vairākas divpusējas administratīvas struktūras, kas atbild par vairāku nolīgumu, kas noslēgti, lai oficiāli vienotos par sadarbību, kas notikusi kopš 2005. gada, īstenošanu un uzraudzību.

⁽¹⁵⁹⁾ <https://kemenperin.go.id/artikel/17208/Kunjungan-Chairman-Tsingshan-Holding-Group-Tiongkok>
<https://kemenperin.go.id/artikel/17208/Kunjungan-Chairman-Tsingshan-Holding-Group-Tiongkok>

⁽¹⁶⁰⁾ https://www.etsingshan.com/Art/Art_14/Art_14_196.aspx

- (637) Jo īpaši attiecībā uz Moroali parku, kā paskaidrots iepriekš, abas valdības 2013. gada 2. oktobrī parakstīja nolīgumu par Indonēzijas un Ķīnas integrētajiem industriālajiem parkiem Indonēzijā. IV pantā bija paredzēts īpašs sadarbības mehānisms starp pusēm: "Divas izraudzītās iestādes izveidos sadarbības mehānismu, kurā ietilpst: a) Indonēzijas un Ķīnas integrēto industriālo parku Starpvaldību koordinācijas komiteja; b) vietējās pašvaldības koordinācijas komiteja; un c) industriālo parku attīstības uzņēmumi".
- (638) Lai īstenotu šo nolīgumu, Indonēzija pieņēma Dekrētu 432/M-IND/kep/7/2014. Ar to izveidoja īpašu grupu Indonēzijas pusei, proti, sadarbības grupu Ķīnas un Indonēzijas integrētajai industriālajai zonai (KIT Indonesia). KIT Indonesia ir uzticēts uzdevums sniegt "norādes par to, kā īstenot Nolīgumu starp Indonēzijas valdību un ĶTR valdību par Indonēzijas un Ķīnas integrēto industriālo zonu", kā arī "ziņot par sagatavošanās iznākumu, lai īstenotu nolīgumu starp Indonēzijas valdību un ĶTR valdību par Indonēzijas un Ķīnas integrēto industriālo zonu". Turklāt "politikas atbalsta grupai ir pienākums veikt koordināciju un sagatavot politikas materiālus un atvieglojumus saistībā ar Indonēzijas un Ķīnas integrētās industriālās zonas izveidi".
- (639) Komisija lūdza IDV informēt par šajā jomā panākto progresu, kā arī iesniegt apliecinājumus dokumentus par šā sadarbības mehānisma izveidi. Tomēr IDV vienkārši atbildēja, ka ar Dekrētu Nr. 432/M-IND/KEP/7/2014 izveidotā grupa nav izveidojusi jēgpilnu politiku, bet neiesniedza nekādus citus dokumentus.
- (640) ĶV nesadarbošanās dēļ Komisija nevarēja iegūt attiecīgo informāciju par to, kā Ķīnas pusē darbojas šī konkrētā divpusējā komiteja. Tomēr lietas materiālos iekļautie pierādījumi liecina, ka ĶV bija nodoms izveidot šādu komiteju, kā redzams 2015. gada kopīgajā paziņojumā par visaptverošas stratēģiskās partnerības stiprināšanu starp Ķīnas Tautas Republiku un Indonēzijas Republiku, kurā norādīts, ka "abas puses solīja paātrināt Ķīnas un Indonēzijas integrēto industriālo parku būvniecību un pēc iespējas ātrāk izveidot starpvaldību koordinācijas komiteju ⁽¹⁶¹⁾".
- (641) Jebkurā gadījumā lietas materiālos iekļautie pierādījumi arī liecināja, ka Indonēzija un Ķīna patiešām izveidoja citas kopīgas administratīvās struktūras, kurās varēja risināt ar Moroali parka pārvaldību un īstenošanu saistītus jautājumus. Piemēram, Ķīnas un Indonēzijas divpusējās sadarbības apvienotā komiteja un Ķīnas un Indonēzijas apvienotā koordinācijas komiteja reģionālo visaptverošo ekonomikas koridoru attīstībai starp Ķīnu un Indonēziju, kurā tiek apspriesti iniciatīvas "Viena josla, viens ceļš" sadarbības projekti, kā arī visaptverošo ekonomikas koridoru projekti. Abas komitejas ir saistītas arī ar Moroali parku.
- (642) Tādējādi ĶV nesadarbošanās un daļējas IDV sadarbības dēļ saistībā ar šo aspektu Komisijai bija jāpaļaujas uz pieejamajiem faktiem. Pamatojoties uz publiskiem paziņojumiem, kuru mērķis ir izveidot subjektus, lai varētu veikt starpvaldību koordināciju starp IDV un ĶV, abu valdību atteikumu šajā ziņā iesniegt jebkādu dokumentus, kā arī vairāku ĶV un IDV apvienoto komiteju pastāvēšanu, Komisija secināja, ka pastāv divpusēji īstenošanas mehānismi, kas atbild par Moroali parka sekmīgas attīstības un uzraudzības novērtēšanu niķeļa rūdas pārstrādes projekta vajadzībām. Izmantojot šos īstenošanas mehānismus, IDV spēj nodrošināt, ka ĶV pilda savas saistības, kas ietver arī preferenciālu atbalstu uzņēmumiem Moroali parkā, garantējot minētā projekta ekonomiskos panākumus.

⁽¹⁶¹⁾ Kopīgais paziņojums par visaptverošas stratēģiskās partnerības stiprināšanu starp Ķīnas Tautas Republiku un Indonēzijas Republiku, pieejams tīmekļa vietnē <https://www.mfa.gov.cn/ce/ceindo/eng/zgyyn/zywx/t1249223.htm>.

4.5.8. Juridiskais novērtējums

- (643) Ciešās sadarbības starp IDV un ĶV eksportētājvalsts teritorijā kulminācija bija Morovali parka izveide un darbība. IDV un ĶV apvienoja savus resursus, lai nodrošinātu nerūsējošā tērauda uzņēmumiem, kas veica ražošanu šajā parkā, labvēlīgus apstākļus, kas tiem deva ieguvumu. Šādai resursu apvienošanai, izmantojot šādu ciešu sadarbību, ir kopējs mērķis, un tā dod labumu kopējam labuma guvējam, proti, IRNC grupai.
- (644) SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļā noteikts, ka subsīdija pastāv tikai tad, ja valdība vai valsts iestāde PTO locekles teritorijā ir veikusi finansiālu ieguldījumu.
- (645) Savā 2021. gada 21. oktobra iesniegumā ĶV atsaucās uz savu nostāju AS656 lietā ⁽¹⁶²⁾ un apgalvoja, ka tā sauktā starpvalstu subsīdijas izmeklēšana ir gan SKP nolīguma, gan ES pamatregulas pārkāpums. ĶV atsaucās uz SKP nolīguma 1. un 2. pantu, apgalvojot, ka finansiāls ieguldījums subjektiem ārpus piešķirējas dalībvalsts teritorijas nav uzskatāmas par subsīdijām SKP nolīguma nozīmē, jo subsīdija pastāv tad, ja “valdība vai valsts iestāde ir veikusi finansiālu ieguldījumu dalībvalsts teritorijā” un “subsīdija ir īpaša tikai tad, ja to piešķir subjektam” “piešķirējas iestādes jurisdikcijā”. ĶV atsaucās arī uz pamatregulas 2. pantu, apgalvojot, ka termins “valdība” nozīmē valdību vai jebkuru valsts iestādi izcelsmes vai eksportētājas valsts teritorijā”. Tā arī atsaucās uz pamatregulas 4. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru subsīdija ir īpaša, ja tā piešķirta uzņēmumam vai uzņēmumu [..], kas ir piešķirējas iestādes kompetencē”. Uz šā pamata ĶV secināja, ka šo izmeklēšanu nevarēja paplašināt ārpus Indonēzijas teritorijas un jurisdikcijas, kā arī neviena ĶV darbība nevarēja kļūt par pamatu tam, lai noteiktu Indonēzijas valdības subsīdiju esību.
- (646) Komisija norādīja, ka šīs piezīmes attiecas uz jautājumu par to, vai ĶV saskaņā ar SKP nolīgumu ir atbildīga par subsīdiju piešķiršanu tādu preču ražošanai ārvalstīs, kuras tiek eksportētas uz trešām PTO locekļēm. Tomēr tās neattiecas uz atsevišķo jautājumu par to, vai konkrētos gadījumos eksportētājvalsts valdība saskaņā ar SKP nolīgumu ir atbildīga par to, ka tā ir aktīvi meklējusi, atzinusi un pieņēmusi šādas subsīdijas kā savas, dodot ieguvumu tajā izgatavotajiem ražojumiem.
- (647) Patiešām, kā konstatēts lietā AS656 ⁽¹⁶³⁾, termini “valdība veic” AS pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā un SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1) punktā, tos cita starpā interpretējot tā, lai ņemtu vērā STK pantu 11. pantu par valsts atbildību par starptautiski nelikumīgām darbībām (STK panti), ļauj attiecināt uz IDV finansiālo atbalstu, ko ĶV piešķir Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem Morovali industriālajā parkā Indonēzijā.
- (648) Saskaņā ar STK pantu 11. pantu rīcību var attiecināt uz valsti, “ja un ciktāl valsts atzīst un pieņem attiecīgo rīcību kā savu”. Komentāros par STK pantu projektu ir apstiprināts, ka frāzes “atzīst un pieņem attiecīgo rīcību kā savu” mērķis ir nošķirt atzīšanas un pieņemšanas gadījumus no vienkārša atbalsta vai apstiprināšanas gadījumiem. Šajā ziņā rīcība parasti nav attiecināma uz valsti saskaņā ar 11. pantu, ja valsts tikai atzīst faktisko rīcības esību vai pauž tai mutisku apstiprinājumu.

⁽¹⁶²⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2020/776 (2020. gada 12. jūnijs), ar kuru nosaka galīgos kompensācijas maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importam un groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/492, ar ko nosaka galīgos antidempinga maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importam (OV L 189, 15.6.2020., 1. lpp.).

⁽¹⁶³⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2020/776 (2020. gada 12. jūnijs), ar kuru nosaka galīgos kompensācijas maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importam un groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/492, ar ko nosaka galīgos antidempinga maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas un Ēģiptes izcelsmes austu un/vai sašūtu stikla šķiedras audumu importam (OV L 189, 15.6.2020., 1. lpp.).

- (649) Turklāt valsts rīcības atzīšana un pieņemšana var būt tieša vai arī to var izsecināt no attiecīgās valsts rīcības (piemēram, gadījumos, kad valsts vismaz ir informēta par attiecīgo rīcību un ir tai piekritusi). Katrā ziņā atzīšanas un pieņemšanas darbībai neatkarīgi no tā, vai tas notiek mutiski vai darbos, ir jābūt skaidrai un nepārprotamai. Tādēļ STK pantu 11. pantā ir prasīts konkrēti pārbaudīt eksportētājvalsts rīcību, kas liecina par to, ka tā ir atzinusi un pieņēmusi kā savu ārvalstu valdības rīcību.
- (650) Šajā ziņā tā vietā, lai pārbaudītu tieši nodrošinātas subsīdijas, Komisija noteiks, vai ārvalstu valdības rīcība (t. i., ĶV rīcība, piešķirot preferenciālus aizdevumus) būtu jāattiecinā uz eksportētājvalsti (t. i., IDV), jo šīs subsīdijas ir sniegtas netieši ar ārvalstu valdības palīdzību, kā par to vienojušās abas valdības. Ir jānosaka pierādāma / skaidra saikne starp IDV un ĶV veiktajām darbībām, lai sniegtu preferenciālo atbalstu, par ko panākta vienošanās, Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem. Šādā gadījumā IDV būtu atbildīga par to, ka tā aktīvi meklēja, atzina un pieņēma šādas subsīdijas kā savas, dodot ieguvumu Indonēzijas izgatavotajiem ražojumiem.
- (651) Tāpēc Komisijai bija tiesības pārbaudīt, vai resursus, kas piešķirti *IRNC* grupai, var uzskatīt par IDV piešķirtām kompensējamām subsīdijām pamatregulas 2., 3. un 4. panta nozīmē.

4.5.8.1. Valdības vai valsts iestādes finansiāls ieguldījums

- (652) Saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu subsīdija pastāv, ja izcelsmes vai eksportētājās valsts valdība veic finansiālu ieguldījumu. Līdzīgi arī SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1) punktā ir noteikts, ka subsīdija eksistē, “ja pastāv valdības finansiāls ieguldījums”.
- (653) IDV ir nodrošinājusi *IRNC* grupai niķeļa rūdu, zemi un vairākas papildu subsīdijas. Tādējādi šīs subsīdijas tieši pārvalda un piešķir IDV.
- (654) Tomēr kopš divpusējās sadarbības sākuma, izmantojot 2005. gada Kopīgo deklarāciju starp Indonēziju un Ķīnu un Saprašanās memorandu par sadarbību infrastruktūras un dabas resursu jomā, kā norādīts 563. un turpmākajos apsvērumos, IDV ir aktīvi mudinājusi ĶV nodrošināt finansiālu atbalstu uzņēmumiem Indonēzijā, īpaši veicinot nerūsējošā tērauda rūpniecības nozares izveidi un attīstību Indonēzijā, izmantojot Morovali parku. Tas ir skaidri norādīts Indonēzijas un Ķīnas 2010. gada rīcības plānā, proti, nodaļā “Sadarbība ieguldījumu jomā” (sk. 563. apsvērumu). Sadarbību vēl vairāk pastiprināja trīs dokumenti, kurus IDV un ĶV parakstīja 2011. gadā (sk. 548. un turpmākos apsvērumus). 2011. gada 29. aprīļa nolīgumā (566. apsvēruma) valdības “vienojās mudināt savas attiecīgās finanšu un apdrošināšanas iestādes dot priekšroku šo projektu finansēšanai un apdrošināšanas atbalstam”, kas ietvēra arī tērauda rūpniecību un projektus industriālos parkus (piemēram, Morovali). IDV ar savas Investīciju koordinācijas padomes (*BKPM*) starpniecību nepārprotami lūdza Ķīnu veikt ieguldījumus niķeļa pārstrādē Dienvidaustrumu Sulavesi, t. i. tur, kur atrodas Morovali parks (sk. 603. apsvērumu).
- (655) 2013. gads bija nozīmīgs gads sadarbības pastiprināšanai. IDV un ĶV parakstīja Indonēzijas un Ķīnas Piecu gadu attīstības programmu ekonomikas un tirdzniecības sadarbībai, kurā noteica galvenās sadarbības jomas, kas ietvēra metalurģijas nozari, niķeļa projektus un industriālos parkus, un mudināja Ķīnas uzņēmumus un finanšu iestādes piedalīties ekonomikas koridoru un konkrētu prioritāro projektu attīstībā (sk. 604. un 609. apsvērumu). Pēc tam par sadarbību vienojās visaugstākajā politiskajā līmenī – šeit būtu jāmin Ķīnas prezidenta vizīte pie Indonēzijas prezidenta 2013. gada oktobrī.

- (656) Morovali parku pārvalda uzņēmums *IMIP*, kā paskaidrots iepriekš. Šis Ķīnas un Indonēzijas uzņēmums tika oficiāli dibināts 2013. gadā, un IDV 2016. gadā to oficiāli atzina par valsts stratēģisko projektu, bet ĶV to oficiāli atzina par aizjūras ieguldījumu teritorijas projektu Ķīnas iniciatīvas “Viena josla, viens ceļš” ietvaros. Šī oficiālā valdības atzīšana nozīmē, ka uzņēmums rīkojas, lai īstenotu valsts politiku, un uz to attiecas īpaši noteikumi un kontrole, tam pildot savus uzdevumus sabiedrības interesēs. Tas vien jau liecina, ka *IMIP* nav tikai privāts uzņēmums, bet gan abu valdību vienošanās par sadarbību izpausme, lai attīstītu niķeļa rūdas pārstrādes nozari Morovali parkā *IRNC* grupas labā. To apstiprina pats *IMIP*, kas ir pasludinājis sevi par divpusējās sadarbības izmēģinājuma projektu.
- (657) Turklāt *IMIP* ir subjekts, kuram ir cieša saikne ar visaugstāko politisko līmeni Ķīnā un Indonēzijā, par ko liecina attiecīgo prezidentu, kuri piedalījās nolīguma parakstīšanā, atbalsts tā izveidei 2013. gada oktobrī. Būtiski, ka gan IDV, gan *IMIP* atkārtoti atteicās iesniegt šo nolīgumu. Tā kā IDV un *IMIP* šajā jautājumā nesadarbojās, Komisija, pamatojoties uz pamatregulas 28. panta 1. punktu, secināja, ka šajā nolīgumā ir arī konkrēti pierādījumi tam, ka abas valdības ir uzticējušās *IMIP* īstenot niķeļa rūdas projektu kā vienu no stratēģiskajiem projektiem, par kuriem vienojušās valdības. Turklāt uz *IMIP* attiecas IDV licencēšanas un uzraudzības prasības saskaņā ar 2015. gada Noteikumiem Nr. 142, lai tas izpildītu savus pienākumus, kas izriet no tā atzīšanas par industriālu zonu.
- (658) Pamatojoties uz visiem šiem elementiem, Komisija secināja, ka Morovali parks un *IMIP* ir izpausmes tam, kā IDV un ĶV kopīgi pārvalda niķeļa rūdas pārstrādes projektu *IRNC* grupas labā.
- (659) IDV un ĶV ir arī izveidojušas kopīgas administratīvās un sadarbības struktūras, kas atbild par to divpusējās sadarbības raitu īstenošanu, arī izmantojot Morovali parku un *IMIP*. Šīs struktūras ietver divpusējās sadarbības grupu saskaņā ar Ķīnas un Indonēzijas nolīgumu par Indonēzijas integrētajiem industriālajiem parkiem, kurā bija iekļauti valdības pārstāvji, kurus ievēlēja IDV (*KIT Indonesia*) un, balstoties uz secinājumiem atbilstoši pamatregulas 28. panta 1. punktam un jo īpaši divpusējās sadarbības satvarā, arī ĶV.
- (660) IDV un ĶV apvienoja spēkus vairāku mērķu sasniegšanai.
- (661) Raugoties no Indonēzijas skatu punkta, mērķis bija mudināt Ķīnu veikt ieguldījumus un nodrošināt zinātību un kapitālu, lai attīstītu visu nerūsējošā tērauda ražošanas nozares vērtību ķēdi un tādējādi maksimāli palielinātu lielo niķeļa rūdas rezervju pievienoto vērtību valstij. Indonēzija nespēja sasniegt šo mērķi viena pati, tāpēc tai bija vajadzīga Ķīnas sadarbība un atbalsts. IDV izmantoja savas privilēģēto pozīciju, proti, lielās niķeļa rūdas rezerves, kas Ķīnas ražošanas nozarei bija ļoti nepieciešamas, lai mudinātu ĶV aktīvi iesaistīties nepieciešamā atbalsta sniegšanā konkrētajam projektam. Kā secināts iepriekš, IDV kā papildu stimulu piedāvāja niķeļa rūdas nodrošināšana par neatbilstoši zemu atlīdzību.
- (662) Raugoties no Ķīnas skatu punkta un ņemot vērā situāciju, ĶV nebija īpašas izvēles, kā vien piekrist Indonēzijas lūgumam. Ķīnas nerūsējošā tērauda ražošanas nozare jau kādu laiku bija palāvusies uz Indonēzijas niķeļa rūdas importu, kas kvalitātes ziņā pilnīgi atbilda nozarē izmantotajai tehnoloģijai un ražošanas procesiem. To apstiprina statistika par eksportu uz Ķīnu 1. un 2. tabulā. IDV politikas maiņa, pastiprinot iekšzemes vērtību ķēdi, aizliedzot niķeļa rūdas eksportu, apdraudēja Ķīnas nerūsējošā tērauda ražošanu. Ķīnas ražošanas nozare mēģināja iegūt niķeļa rūdu no Filipīnām, bet šis mēģinājums bija neveiksmīgs. Tāpēc Ķīna piekrita iesaistīties divpusējās sadarbības sistēmā ar Indonēziju.
- (663) Pakāpeniski padziļinot sadarbību, ĶV palāvās uz savu iniciatīvu “Viena josla, viens ceļš”, lai padarītu šo projektu par prioritāru un nodrošinātu attiecīgo preferenciālo finansējumu un citu atbalstu. Saskaņā ar MOFCOM 13. piegādes plānu ārējās tirdzniecības attīstībai viens no galvenajiem OBOR iniciatīvas uzdevumiem bija uzlabot tirdzniecības sadarbību ar valstīm, kas atrodas iniciatīvas “Viena josla, viens ceļš” darbības zonā, lai veicinātu un paplašinātu eksportu, kā minēts šajā paziņojumā: “Stabilizēt tādu izdevīgu produktu eksportu kā darbietilpīgi produkti uz minētajām valstīm, izmantot iespējas būvēt infrastruktūru šādām valstīm un veicināt liela izmēra pilnīgu iekārtu, tehnoloģiju, standartu un pakalpojumu komplektu eksportu. Pielāgoties šo valstu rūpniecības pārveides un

modernizācijas tendencēm un paātrināt elektromehānisko un augsto tehnoloģiju produktu eksportu. [...] Intensificēt jauno tirgu paplašināšanos un, visaptveroši ņemot vērā ekonomisko mērogu, izaugsmes ātrumu, resursu piešķirumus, riska pakāpi un citus faktorus, izvēlēties vairākus jaunus tirgus primārajai ekspansijai. Paplašināt moderna tehniskā aprīkojuma eksportu un veicināt augstas kvalitātes, augstas klases un salīdzinoši izdevīgu nozaru un produktu eksportu”.

- (664) Šo uzdevumu izpildei paredzētie pasākumi ietver “valsts līmeņa ekonomisko un tehnoloģisko attīstības zonu un dažādu parku attīstīšanu”. Morovali parks atrodas šajā kontekstā. Turklāt “[k]oncentrēšanās uz valstīm ar labiem resursu apstākļiem, spēcīgām atbalsta spējām un lielu tirgus potenciālu iniciatīvas “Viena josla, viens ceļš” darbības zonā, mehānismu sadarbībai ieguldījumu jomā ar attiecīgajām valstīm turpmāka uzlabošana, labāka koordinācija [...] un sakārtota izdevīgu ražošanas spēju eksporta sekmēšana, steigas un haotiskas konkurences novēršana [...] izdevīgu tērauda ražošanas uzņēmumu mudināšana izveidot tērauda ražošanas bāzes, kā arī apstrādes un izplatīšanas centrus ārzemēs, progresīvu iekārtu, tehnoloģiju un pārvaldības eksporta sekmēšana”⁽¹⁶⁴⁾. Vienošanās ar resursiem bagāto Indonēziju lieliski atbilst šim mērķim.
- (665) Turklāt 13. piegādes plānā korekcijai un uzlabošanai tērauda jomā ir norādīts, ka Ķīna veic šādas darbības: “izdevīgu tērauda ražošanas uzņēmumu mudināšana izveidot tērauda ražošanas bāzes, kā arī pārstrādes un izplatīšanas centrus ārzemēs, progresīvu iekārtu, tehnoloģiju un pārvaldības eksporta sekmēšana”. Tas jau atkal liecina par ĶV neobjektīvo politiku attiecībā uz tādām tērauda ražošanas nozarēm ar lielu pievienoto vērtību kā nerūsējošā tērauda ražošanas nozare.
- (666) Tādējādi aizjūras zonas, piemēram, Morovali parks, palīdz īstenot vairākus stratēģiskus mērķus arī Ķīnai. Pirmkārt, tās var palīdzēt palielināt pieprasījumu pēc Ķīnā ražotām iekārtām un aprīkojuma. Otrkārt, ražojot ārzemēs un eksportējot uz Eiropu vai Ziemeļameriku, Ķīnas uzņēmumi var izvairīties no tirdzniecības saspīlējuma un šķēršļiem, kas piemēroti eksportam no Ķīnas (jau ir piemēroti antidempinga maksājumi par nerūsējošā tērauda ražojumu importu no Ķīnas, un importa tirgus daļa no Ķīnas gandrīz nav). Treškārt, tie palīdz Ķīnas uzņēmumiem veicināt savu vietējo pārstrukturēšanos, kā arī tās rūpniecības nozarēm virzīties augšup pa vērtību ķēdi savā valstī⁽¹⁶⁵⁾.
- (667) Ķīnas investors *Tsingshan* grupa, kas ir galvenais ieguldītājs ražotāja eksportētāja *IRNC* grupā, ir nepārprotami apstiprinājis, ka tas ir aktīvi īstenojis Ķīnas iniciatīvu “Viena josla, viens ceļš” (sk. 628. apsvērumu).
- (668) No iepriekš minētā izriet, ka IDV mudināja Ķīnu cita starpā nodrošināt preferenciālu finansējumu nerūsējošā tērauda ražotājiem, cieši sadarbojoties Morovali parkā. Kā paskaidrots iepriekš, ĶV bija spiesta iesaistīties divpusējā sadarbībā, tostarp finansiālā atbalsta sniegšanā, un tā izmantoja iniciatīvas “Viena josla, viens ceļš” kontekstu, lai finansētu šo projektu, ko, kā liecina iepriekšējie gadījumi⁽¹⁶⁶⁾, ĶV izmanto, lai nodrošinātu preferenciālu finansējumu Ķīnas uzņēmumiem.
- (669) Šādos apstākļos Komisija uzskatīja, ka ar pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā lietoto terminu “valdība veic” ir jāaptver ne vien pasākumi, ko tieši veikusi IDV, bet arī ĶV veiktie pasākumi, kurus, balstoties uz pieejamajiem pierādījumiem, var attiecināt uz IDV.
- (670) Kopš sadarbības sākuma 2005. gadā IDV ir aktīvi lūgusi Ķīnas finansiālo atbalstu, lai veicinātu tās niķeļa un pakārtoto ražošanas nozaru attīstību, kas materializējās Morovali parkā. Kā sīki izklāstīts iepriekš, jo īpaši 2011. un 2013. gada nolīgumos starp Indonēziju un Ķīnu, kā arī Ķīnas noteikumos par OBOR un tērauda politikas īstenošanu, preferenciāla finansējuma nodrošināšana bija Indonēzijas un Ķīnas nolīguma neatņemama sastāvdaļa. Piemēram, 2011. gada nolīgumā norādīts, ka “puses vienojas mudināt to attiecīgās finanšu un apdrošināšanas iestādes piešķirt prioritāti šo projektu finansiālajam un apdrošināšanas atbalstam”. Indonēzijas un Ķīnas programmas 5.2.1. punktā norādīts, ka “Ķīnas finanšu iestādes tiek aicinātas atbalstīt finansējumu” ieguldījumiem un projektu būvniecībai, ko Indonēzijā uzsākuši Ķīnas finansēti uzņēmumi. Attiecīga vienošanās tika panākta 2013. gada samita laikā, kurā piedalījās Indonēzijas prezidents *Susilo Bambang Yudhoyono* un Ķīnas prezidents *Xi Jinping*. 2013. gada Indonēzijas un Ķīnas piegādes attīstības programma ekonomikas un tirdzniecības sadarbībai arī nepārprotami liecina, ka IDV atzina un apstiprināja Ķīnas preferenciālo atbalstu arī industriālajiem parkiem, piemēram, Morovali parkam.

⁽¹⁶⁴⁾ 13. piegādes plāna korekcijai un uzlabošanai tērauda jomā IV–8 iedaļa.

⁽¹⁶⁵⁾ D. Brautigam & Xiaoyang Tang: *Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas*, *World Development* Vol. 63, 2014, 78.–91. lpp.

⁽¹⁶⁶⁾ SŠA antisubsidēšanas izmeklēšana un riepju lieta (4.3.3. un 3.7. iedaļa).

- (671) Ķīnas iniciatīvas “Viena josla, viens ceļš” iezīmes ir publiski zināmas. Valsts padomes 2015. gada 13. maija vadlīniju par starptautisko ražošanas iespēju sekmēšanu un sadarbību aprīkojuma ražošanas jautājumos 30.–36. pantā ir norādīti visi politikas atbalsta veidi, ko var saņemt uzņēmumi, kuri uzsāk darbību citā valstī. To vidū ir fiskālā un nodokļu atbalsta politika, koncesijas aizdevumi, finansiāls atbalsts sindicēto aizdevumu veidā, eksporta kredīts, projektu finansēšana, kapitālieguldījumi un, visbeidzot, eksporta kredīta apdrošināšana. Vadlīniju 31. pantā ir minēti “koncesijas aizdevumi”, ar kuriem “atbalsta uzņēmumu dalību liela izmēra pilnīgu iekārtu eksportā, projektu līgumu slēgšanā un liela apjoma ieguldījumu projektos”. Komisija citā lietā ⁽¹⁶⁷⁾ nesen ir konstatējusi, ka praksē šī politika ir radījusi vairāku veidu banku preferenciālā finansējuma shēmas vai saskaņā ar vadlīniju 35. pantu īpaši izveidoto “Zīda ceļa fondu”.
- (672) Tā kā Indonēzijas prezidenti neapšaubāmi apzinājās, ka Ķīnas iniciatīva “Viena josla, viens ceļš” nozīmē lielu valsts finansējumu, izmantojot preferenciālu finansējumu un citus finanšu instrumentus (sk. 577. un 589. apsvērumu), šāds preferenciāls ĶV finansējums tika nepārprotami atzīts un pieņemts visaugstākajā politiskajā līmenī, kopīgi izveidojot Morovali parku.
- (673) Fakts, ka Indonēzija aktīvi centās saņemt preferenciālu finansējumu no Ķīnas kā vienu no galvenajiem divpusējās sadarbības punktiem, apstiprina, ka ĶV piešķirtais preferenciālais atbalsts būtu jāattiecinā uz IDV. Tas pamato secinājumu, ka Indonēzija atzina un pieņēma Ķīnas preferenciālo finansējumu kā savu. Tas cita starpā balstās uz 2011. gada divpusējā nolīguma VI pantu un Indonēzijas un Ķīnas programmas 5.2.1. pantu. Indonēzijas valdība arī piekrita, ka Ķīna saskaņā ar saviem tiesību aktiem iniciatīvas “Viena josla, viens ceļš” vajadzībām klasificēs Morovali parku un IMIP kā aizjūras ieguldījumu zonu, un šādi rīkojās arī pati, šo projektu oficiāli atzīstot par valsts stratēģisko projektu saskaņā ar Indonēzijas tiesību aktiem. Tā kā aizjūras ieguldījumu zonas ir iniciatīvas “Viena josla, viens ceļš” instruments un tā kā šajā iniciatīvā kā instrumentu izmanto preferenciālu finansējumu, šādas Morovali parka un IMIP atzīšanas rezultātā IRNC grupa ieguva tiesības pieprasīt preferenciālus aizdevumus no Ķīnas politikas bankām un preferenciālus eksporta apdrošināšanas noteikumus. Kā jau tika konstatēts iepriekšējā izmeklēšanā ⁽¹⁶⁸⁾, Ķīnas preferenciālais finansējums netiek īstenots ar skaidri noteiktām finansējuma programmām, kam ir stingri atbilstības kritēriji – tā vietā visaugstākajā politiskajā līmenī tiek identificēta virkne veicinātu nozaru ⁽¹⁶⁹⁾. Indonēzijas Morovali parka un IMIP oficiāla atzīšana par aizjūras ieguldījumu zonu Ķīnas uzņēmumiem pēc kopējas abu valdību vienošanās atbalstīt finansējumu visnotaļ iederas parastajā Ķīnas modeli, kas ietver preferenciālā finansējuma aktivizēšanu, ko veic tās politikas bankas. Tas liecina par Indonēzijas un Ķīnas kopīgo izpratni par to, ka ĶV nebūtu jāpiedāvā finansējums par tirgus likmēm, bet aktīvi jānodrošina valsts stimuli, arī ņemot vērā milzīgo nepieciešamo ieguldījumu apjomu un ar projekta neveiksmi saistītos riskus. Tas vēlreiz liecina šiem dalībniekiem piešķirtajiem ieguvumiem vai preferencēm.
- (674) Tādējādi Ķīnas preferenciālie pasākumi par labu Ķīnas subjektiem, kas veic uzņēmējdarbību Indonēzijā, bija skaidri un nepārprotami identificēti un atzīti un pieņemti kā savi Indonēzijā.
- (675) Turklāt IDV bija cieši iesaistīta IMIP darbībā kā Morovali parka pārvaldīšanai izvēlētais rīks, izmantojot atļaujas darboties parka teritorijā, atvieglojot zemes iegādi (sk. turpmāk). Tikpat svarīgi valdības iejaukšanās līdzekļi ir licencēšanas sistēma, ko īsteno ar IUKI palīdzību, un uzraudzības darbības, kas paredzētas 2015. gada Noteikumos Nr. 142, ko īsteno a Industriālo zonu komitejas palīdzību. Tās ļauj IDV cieši kontrolēt un uzraudzīt to uzņēmumu darbību, kuri pārvalda industriālās zonas, piemēram, IMIP. Turklāt Indonēzijas amatpersonas pastāvīgi iesaistījās tā divpusējā īstenošanas mehānisma darbā, kas tika izveidots 2014. gadā saskaņā ar divpusējo nolīgumu par integrētajiem industriālajiem parkiem (605. apsvērumi). IDV arī bija atbildīga par atbilstīgas industriālās zonas oficiālā statusa piešķiršanu IMIP kā Morovali parka administratoram, izsniedzot pagaidu licenci darbībai saskaņā ar šo statusu, un pēc tam par visu attiecīgo tiesību aktu un politikas prasību izpildes pārbaudi, lai piešķirtu pastāvīgu licenci.

⁽¹⁶⁷⁾ Komisijas Īstenošanas regula 2018/1690, ar ko nosaka galīgos kompensācijas maksājumus Ķīnas izcelsmes konkrētu riepju importam (OV L 283, 12.11.2018., 1. lpp.), 409.–412. apsvērumi.

⁽¹⁶⁸⁾ Piemēram, Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/96 (2017. gada 8. jūnijs), ar kuru nosaka galīgos kompensācijas maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita legētā tērauda velmējumu importam un ar kuru groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/649, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita legētā tērauda velmējumu importam (OV L 146, 9.6.2017., 17. lpp.).

⁽¹⁶⁹⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/1690 (2018. gada 9. novembris), ar ko nosaka galīgos kompensācijas maksājumus Ķīnas izcelsmes konkrētu riepju importam (OV L 283, 12.11.2018., 1. lpp.), 377. apsvērumi.

- (676) Turklāt attiecībā uz preferenciālo finansējumu IDV ir ieviests uzraudzības process, lai varētu pārbaudīt jebkādas finanšu plūsmas ārvalstu ieguldītājiem un ārvalstu kapitālam, tostarp nepieciešamību novirzīt ārvalstu līdzekļus caur vietējām Indonēzijas filiālēm. Turklāt IRNC grupas uzņēmumiem izsniegto īpašo aizdevumu un finansiālā atbalsta gadījumā līdzekļus nodrošināja Ķīnā izvietotās SOCB vai politikas bankas, bet Indonēzijā izvietoto uzņēmumu parakstītajos aizdevuma līgumos bija paredzētas arī tā sauktās “pārstāvības” bankas. Tās bija Ķīnas banku vietējās Indonēzijas filiāles, kuru uzdevums bija darboties kā starpniekiem, lai novirzītu līdzekļus no Ķīnas līdz saņēmējiem uzņēmumiem Indonēzijā. Tādējādi IDV varēja pienācīgi uzraudzīt finansiālo atbalstu, par ko bija panākta vienošanās.
- (677) Izmantojot visus šos mehānismus, Indonēzija arī apliecināja pilnīgu atbalstu un ciešu kontroli pār Ķīnas preferenciālo finansējumu par labu nerūsējošā tērauda ražotājam Morovali parkā.
- (678) Neraugoties uz to, ka IDV un ĶV nesadarbojās saistībā ar šo izmeklēšanas daļu, no pieejamajiem pierādījumiem izriet, ka preferenciālo finansējumu, ko Ķīnas valsts iestādes piešķir IRNC grupai, var attiecināt uz IDV kā izcelsmes vai eksportētājvalsts valdību saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktu. Pierādījumi liecināja, ka IDV aktīvi centās panākt no Ķīnas un tādējādi apstiprināja preferenciālo finansiālo atbalstu nerūsējošā tērauda ražotājam Morovali parkā atbilstoši apņēmībai sekmēt un atbalstīt nerūsējošā tērauda ražošanas nozares attīstību Indonēzijā, par ko bija panākta vienošanās.
- (679) Šajā ziņā Komisija arī norādīja, ka iespēja, ka valdība sniedz finansiālu ieguldījumu netieši ar privātu subjektu starpniecību nav nekas svešs ne pamatregulai, ne SKP nolīgumam ⁽¹⁷⁰⁾. Gadījumos, kad valdības uztic privātiem subjektiem vai norīko tos rīkoties kādā konkrētā veidā, ir svarīgi, vai pastāv pierādāma saikne starp valdības aktu un privātā subjekta rīcību ⁽¹⁷¹⁾. Šajā gadījumā pastāv līdzīga skaidra un tieša saikne starp Ķīnas pozitīvo rīcību, lai sniegtu finansiālu atbalstu IRNC grupai un IDV, par ko bija panākta vienošanās.
- (680) Tāpēc Komisija uzskatīja, ka preferenciālais finansējums, ko ĶV piešķir NTAV ražotājiem eksportētājiem Morovali parkā, ir IDV finansiāls ieguldījums pamatregulas 3. panta 1) punkta i) apakšpunkta nozīmē ⁽¹⁷²⁾.

4.5.8.2. Ieguvums

- (681) Komisija pēc tam vērtēja, vai minētie uz IDV attiecināmie finansiālie ieguldījumi radīja IRNC grupai ieguvumu pamatregulas 3. panta 2. punkta nozīmē. Tā atgādināja, ka IRNC uzņēmumi darbojas Indonēzijā un bija reģistrēti saskaņā ar Indonēzijas tiesību aktiem. Tādēļ principā bija atbilstīgi noskaidrot, vai minētie saņēmēji finansējumu saņēma uz labākiem nosacījumiem nekā tad, ja tie to būtu saņēmuši Indonēzijas finanšu tirgū. Kā minēts 732. un 733. apsvērumā, Komisija pārbaudīja šo punktu un guva pārliecību, ka tas tā arī bija.
- (682) Tomēr Komisija arī ņēma vērā lietas sevišķos apstākļus. Jāatgādina, ka ražotāji eksportētāji ir saistīti ar Ķīnas mātesuzņēmumiem. Ķīnas valsts iestādes piešķir preferenciālo finansējumu pēc sarunām un attiecīgo dokumentu parakstīšanas Ķīnā, savukārt saņēmēji to saņēma tieši vai netieši ar Ķīnas mātesuzņēmuma starpniecību (uzņēmumu iekšējie aizdevumi). Aizdevuma līgumos bija noteikts, ka līdzekļi tiks izmantoti projektiem Indonēzijā. Izveidojot divpusējās sadarbības sistēmu, ko rosināja IDV darbības, lai veicinātu Ķīnas kausēšanas spēju pārvietošanu uz Indonēziju, IDV vēlējās panākt un atbalstīja, ka šie subjekti saņem preferenciālu atbalstu, kas ietvēra lētus aizdevumus atbilstoši Ķīnas tiesību aktiem, t. i., atbilstoši Ķīnas nosacījumiem. Ķīnas valsts iestādes nodrošināja šādu finansējumu saskaņā ar Ķīnā īstenoto preferenciālās finansēšanas politiku.

⁽¹⁷⁰⁾ Sk. pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iv) daļu un SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1) punkta iv) apakšpunktu.

⁽¹⁷¹⁾ Apelācijas institūcijas ziņojums, *US – DRAMs* (WT/DS296/AB/R), 112. punkts.

⁽¹⁷²⁾ Starp citu, lietas faktus var apsvērt arī no STK noteikumu 16. panta skatu punkta. IDV un ĶV ciešās sadarbības rezultātā IDV ne vien atzina un pieņēma Ķīnas darbības, bet tā arī, iespējams, ļāva apiet esošos un varbūtējos maksājumus, ko ES piemēro attiecīgā ražojuma Ķīnas eksportam no Indonēzijas.

- (683) Tādēļ Komisija secināja, ka tas, ka IDV ir pieņēmusi un atzinusi Ķīnas valsts iestāžu finansiālos ieguldījumus IRNC, ietvēra arī minētā preferenciālos / ieguvuma elementus. Tādējādi Komisija noteica preferenciālā finansējuma Ķīnas tirgus likmes un attiecīgi aprēķināja ieguvumu. Šī informācija ir sīkāk izklāstīta 4.6. iedaļā. Komisija norādīja, ka šādas saprātīgas pieejas rezultātā tika iegūts zemāks subsīdijas apjoms nekā tas, ko iegūtu, piemērojot hipotētisku Indonēzijas kritēriju.

4.5.8.3. Īpašas iezīmes

- (684) Attiecībā uz trešo aspektu, kas skar īpašas iezīmes, Komisija izvērtēja, vai subsīdijas bija īpašas, kā paredzēts pamatregulas 4. panta 2., 3. un 4. punktā.
- (685) Atzīstot un pieņemot preferenciālo finansējumu, IDV kļuva par tā piešķirējistādi. Konkrēti, IDV atzina un pieņēma, ka ĶV atzīst Morovali parku un IMIP par aizjūras ieguldījumu zonu un apstiprināja divpusējā nolīguma un citu to divpusejo dokumentu pilnīgu īstenošanu, kas ietvēra arī ĶV preferenciālā finansējuma nodrošināšanu.
- (686) Šīs subsīdijas piešķir tikai uz uzņēmumiem, kas darbojās Morovali parkā. Tādēļ Komisija secināja, ka tās bija reģionālas subsīdijas pamatregulas 4. panta 3. punkta nozīmē, kā arī bija piešķirējistādes jurisdikcijā atbilstīgi pamatregulas 4. panta 2., 3. un 4. punktam.

4.5.9. Piezīmes par galīgo izpausto informāciju

- (687) Sūdzības iesniedzējs, IDV, ĶV un IRNC grupa iesniedza piezīmes par galīgo izpausto informāciju attiecībā uz sadarbību starp IDV un ĶV.

4.5.9.1. Piezīmes par finansiālo ieguldījumu

- (688) IDV, ĶV un IRNC grupa apgalvoja, ka šī izmeklēšana, ciktāl tā attiecas uz subsīdijām attiecīgā ražojuma ražošanai, ko piešķirusi valsts, kas nav eksportētājvalsts, ir gan SKP nolīguma, gan pamatregulas pārkāpums. Tās uzskata, ka antisubsīdēšanas izmeklēšanu nevarēja paplašināt ārpus Indonēzijas teritorijas un jurisdikcijas.
- (689) ĶV arī atgādināja, ka SŠA antisubsīdēšanas izmeklēšanas laikā tā jau bija paudusi savu nostāju. Šajā gadījumā ĶV 646. apsvērumu saprata kā apstiprinājumu tam, ka Komisija piekrīt ĶV viedoklim, ka SKP nolīgums neietver attiecības starp vienu valdību un ražotājiem citās valstīs.
- (690) Šajā ziņā ĶV un IRNC grupa apgalvoja, ka saskaņā ar SKP nolīguma 1. un 2. pantu finansiāli ieguldījumi uzņēmumos ārpus piešķirējas valsts teritorijas nav uzskatāmi par subsīdijām SKP nolīguma nozīmē. Konkrētāk, IDV norādīja, ka SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1) punkta i)–iv) apakšpunktā katrā no punktiem ir minēta arī “valdība / valdība”, kas attiecas uz to pašu subjektu kā tās ievaddaļā, un šīs atsaucies nevar interpretēt kā tādas, kas ietvertu valdību, kas atrodas ārpus tās valsts teritorijas, kura piešķir finansiālo ieguldījumu.
- (691) IDV piebilda, ka PTO judikatūrā SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1) punkts tiek interpretēts kā “izsmelošs slēgts saraksts”⁽¹⁷³⁾, kas “definē un identificē valdības rīcību, kas uzskatāma par finansiālu ieguldījumu SKP nolīguma nolūkos”⁽¹⁷⁴⁾ un “kuru no paša sākuma tā proponenti bija paredzējusi tieši tādēļ, lai nodrošinātu, ka ne visus valdības pasākumus, kas dod ieguvumu, varētu uzskatīt par subsīdijām”⁽¹⁷⁵⁾. Attiecībā uz SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1) punkta interpretāciju, izmantojot STK noteikumu 11. pantu, kas minēts 647.–650. apsvērumā, IDV

⁽¹⁷³⁾ Ekspertu grupas ziņojums, *United States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft (Second Complaint)*, WT/DS353/R, pieņemts 2012. gada 23. martā, grozīts ar Apelācijas institūcijas ziņojumu WT/DS353/AB/R, DSR 2012:II, 649. lpp., 7.955. punkts.

⁽¹⁷⁴⁾ Apelācijas institūcijas ziņojums, *United States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft (Second Complaint)*, WT/DS353/AB/R, pieņemts 2012. gada 23. martā, DSR 2012:I, 7. lpp., 614. punkts.

⁽¹⁷⁵⁾ Ekspertu grupas ziņojums, *US – Exports Restraints*, cit., 8.65. un 8.73. punkti.

atgādināja par PTO judikatūru saistībā ar PTO nolīgumu interpretāciju ⁽¹⁷⁶⁾. Pēc tam tā apgalvoja, ka Komisija, SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1) punktā iekļauto jēdzienu “valdība veic” interpretējot kā tādu, kas ietver iespējamu subsīdiju attiecināšanu uz citām valdībām, ir iekļāvusi vārdus, kas nav ietverti SKP nolīguma tekstā.

- (692) IDV, ĶV un IRNC grupa arī apgalvoja, ka, tā kā pamatregulas 2. pantā iekļautais termins “valdība” nozīmē valdību vai jebkuru valsts iestādi izcelsmes vai eksportētājas valsts teritorijā, ĶV iespējamās subsīdijas nevarēja būt šīs izmeklēšanas darbības jomā. Saskaņā ar ĶV un IRNC grupas sniegto informāciju pamatregulas 4. panta 2. punkts nostiprina šo viedokli, atsaucoties uz “piešķirējas iestādes kompetenci”.
- (693) Komisija nepiekrīta nevienam no iepriekš norādītajiem apgalvojumiem. Komisija norādīja, ka IDV, ĶV un IRNC argumenti lielākoties pārklājas, un dažos jautājumos tika izklāstīti atsevišķi argumenti. Komisija kopā analizēja visus punktus, kas pārklājās, un atsevišķi aplūkoja katras puses atlikušos argumentus.
- (694) Iesākumā Komisija atsaucās uz argumentiem, kas izklāstīti lietā AS 656, jo īpaši 685. un turpmākos apsvērumos, kā arī 709. un turpmākos apsvērumos, ar ko jau būtu pietiekami, lai noraidītu šo dalībnieku apgalvojumus. Tomēr, lai vēl vairāk pamatotu savu nostāju, Komisija sniedza šādus precizējumus.
- (695) Attiecībā uz PTO noteikumu un pamatregulas noteikumu interpretāciju Komisija norādīja, ka puses neatsaucās uz attiecīgo PTO judikatūru. PTO Apelācijas institūcija (AI) lietā *US – Gasoline* ⁽¹⁷⁷⁾ lēma, ka PTO tiesību aktus nevar aplūkot klīniski izolēti no vispārējām starptautiskajām tiesībām. Tādējādi vispārējie starptautisko tiesību principi ir daļa no PTO tiesiskā regulējuma, kas nav noslēgts ⁽¹⁷⁸⁾. Saskaņā ar Vienošanās par strīdu izšķiršanu (DSU) 3.2. pantu un Vīnes Konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām (VCLT) 31. panta 3. punkta c) apakšpunktam, vērtējot līguma noteikumu kontekstu, ir jāņem vērā “jebkuras starptautisko tiesību normas, kas piemērojamas attiecībās starp dalībniekiem”. Šie noteikumi ietver starptautiskās paražu tiesības ⁽¹⁷⁹⁾, kas pēc definīcijas ir saistošas visiem PTO dalībniekiem, tostarp Indonēzijai, Ķīnai un Eiropas Savienībai. STK panti ir starptautisko paražu tiesību neatņemama un svarīga daļa atbilstoši ANO Ģenerālās asamblejas pilnvarām, kas noteiktas ANO Statūtu 13. panta 1. punkta a) apakšpunktā. STK pantos ietvertie noteikumi ir arī “piemērojami” VCLT 31. panta 3. punkta c) apakšpunkta nozīmē, jo tie sniedz norādījumus, kā interpretēt attiecināmības jēdzienu, proti, kad konkrēta darbība vai bezdarbība var tikt attiecināta uz valsti pat tad, ja minēto darbību vai bezdarbību nav tieši veikusi šī valsts. Šajā ziņā attiecināmības jēdziens kļūst nozīmīgs, lai interpretētu terminus “valdība veic” SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1). punkta ievaddaļā, kā arī konkrētāk lai noteiktu, kā pareizi attiecināma rīcība situācijā, kad divas valstis sadarbojas attiecībā uz subsīdijām, kā tas noticis šajā lietā ⁽¹⁸⁰⁾. Tāpēc STK pantus var izmantot SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1) punkta ievaddaļā lietotā termina “valdība veic” interpretēšanai, lai rīcību (subsīdijas piešķiršanu) attiecinātu uz IDV pat tādos gadījumos, kad finansiālo ieguldījumu nav veikusi tieši IDV.
- (696) Saistībā ar prasībām, kas atteicās uz pamatregulas 2. panta b) punktu, šajā pantā noteikts, ka “valdība” nozīmē valdību vai jebkuru valsts iestādi izcelsmes vai eksportētājas valsts teritorijā. Komisija piekrīta tādai interpretācijai, atbilstoši kurai šis noteikums ietver tādas valdības darbības, no kuras teritorijas subsīdētie ražojumi tiek eksportēti uz ES. Tieši tā tas ir šajā lietā. Attiecīgo ražojumu ražo Indonēzijā un eksportē no Indonēzijas uz ES. Tomēr pamatregulas 2. panta b) punktā nekas nav minēts par atsevišķo jautājumu, proti, kādu rīcību valdība var atļaut veikt savā teritorijā un atzīt par savu. Tāpat kā “valsts iestādes” jēdziens, arī “valdības” jēdziens ir interpretējams, ņemot vērā tā kontekstu, priekšmetu un nolūku. Tādēļ uz izcelsmes valsts vai eksportētājvalsts valdību attiecināmās

⁽¹⁷⁶⁾ Apelācijas institūcijas ziņojums, *United States – Continued Existence and Application of Zeroing Methodology*, WT/DS350/AB/R, pieņemts 2009. gada 19. februārī, DSR 2009:III, 1291. lpp., 268. punkts, un Apelācijas institūcijas ziņojums, *India – Patent Protection for Pharmaceutical and Agricultural Chemical Products*, WT/DS50/AB/R, pieņemts 1998. gada 16. janvārī, DSR 1998:I, 9. lpp., 45. punkts.

⁽¹⁷⁷⁾ WT/DS2/AB/R – *US – Reformulated Gasoline*, Apelācijas institūcijas 1996. gada 20. maija ziņojums, 17. lpp.

⁽¹⁷⁸⁾ Sk. sīkāk: J. Pauwelyn, *The Role of Public International Law in the WTO – How far can we go?*, *American Journal of International Law* (2001), 535. lpp. un turpmākas lpp.; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (CUP 2015).

⁽¹⁷⁹⁾ WT/DS379 – *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, Apelācijas institūcijas 2011. gada 11. marta ziņojums, 308. punkts. M.E. Villiger, “*Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties*” (Martinus Nijhoff, 2009), 433. lpp.

⁽¹⁸⁰⁾ WT/DS379/AB/R, 304.–322. punkts.

darbības var būt ne tikai darbības, ko tieši veikusi šī valdība, bet arī uz šo valdību attiecināmās darbības. To apliecina arī pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā lietotais formulējums, runājot par finansiālu ieguldījumu, ko veic valdība. To pašu iemeslu dēļ citi argumenti, kas atsaucas uz SKP nolīguma noteikumiem, proti, 1.1. panta a) iedaļas 1. punktu, nav lietderīgi.

- (697) Tāpēc, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta b) punkta, 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 4. panta 2. punkta interpretāciju atbilstoši attiecīgajiem PTO SKP nolīguma un STK pantu noteikumiem, Komisija secināja, ka tai ir tiesības kompensēt subsīdijas, ko sniedza IDV, kura ne tikai atzina un pieņēma kā savus pamatā esošos kompensējamus finansiālos ieguldījumus, ko nodrošināja ĶV, bet pat aktīvi prasīja tos. Tāpēc Komisija noraidīja šos apgalvojumus.
- (698) Attiecībā uz 646. apsvērumu *IRNC* grupa apgalvoja, ka, mainot tēmu un runājot par attiecināmību, Komisija ir izvairījusies no kompensēšanas pasākumu priekšnosacījumu izpildes. *IRNC* grupa norādīja, ka Komisija secināja, ka IDV bija piešķirēja iestāde, nesniedzot pienācīgu skaidrojumu un neveicot analīzi, bet izmantojot attiecināšanu, pamatojoties tikai uz STK pantu 11. pantu, lai gan šāda atsaucē netika izdarīta. *IRNC* grupa apgalvoja, ka, lai atbilstoši STK pantu 11. pantam ĶV finansiālo atbalstu varētu attiecināt uz IDV, Komisijai bija jāpierāda, ka iespējamais finansiālais atbalsts, ko piešķirusi ĶV, pirmām kārtām bija "starptautiski nelikumīga darbība", jo pretējā gadījumā Komisijas argumentam nebūtu nekāda pamata. Tā kā PTO uzskata, ka jaunattīstības valstīm ir tiesības pilnībā izmantot savus resursus ekonomikas attīstībai, uz divpuseņu sadarbību starp divām jaunattīstības valstīm nevar attiecināt "starptautiski nelikumīgu darbību" definīciju. *IRNC* grupa piebilda, ka pat tad, ja Komisija kaut kādā veidā būtu noteikusi attiecināmību, joprojām pastāv ievērojama loģiska atšķirība starp "IDV ir atbildīga" un "IDV ir piešķirēja iestāde".
- (699) Komisija detalizēti skaidroja, izmantojot savstarpējās atsaucē uz argumentiem un juridisko argumentāciju, kas sagatavota lietā AS656, kā arī papildu paskaidrojumus 647.–651. apsvērumā, kā šajā izmeklēšanā ir piemērojams STK pantu 11. pants. Turklāt 4.5.8.1. iedaļā sīki izklāstīti visi juridiskie argumenti un to pamatā esošie pierādījumi, kas pamato finansiālā ieguldījuma un attiecīgo subsīdiju attiecināšanu uz IDV. Komisija atgādināja, ka saskaņā ar STK pantu 11. pantu rīcību var attiecināt uz valsti, "ja un ciktāl valsts atzīst un pieņem attiecīgo rīcību kā savu". Komentāros par STK pantu projektu ir apstiprināts, ka frāzes "atzīst un pieņem attiecīgo rīcību kā savu" mērķis ir nošķirt atzīšanas un pieņemšanas gadījumus no vienkārša atbalsta vai apstiprināšanas gadījumiem. Rīcība jo īpaši nav attiecināma uz valstij saskaņā ar 11. pantu, ja valsts tikai atzīst faktisko rīcības esību vai pauž tai mutisku apstiprinājumu. Atzīšanas un pieņemšanas darbībai neatkarīgi no tā, vai tas notiek mutiski vai darbos, ir jābūt skaidrai un nepārprotamai ⁽¹⁸¹⁾. Tādēļ STK pantu 11. pantā ir prasīts konkrēti pārbaudīt eksportētājvalsts rīcību, kas liecina par to, ka tā ir atzinusi un pieņēmusi kā savu ārvalstu valdības rīcību. Komisija tieši to ir arī izdarījusi savā detalizētajā analizē 4.5.8.1. iedaļā, secinot, ka IDV meklēja, atzina un pieņēma ĶV rīcību kā savu. Darbības, kas ietvēra IDV un ĶV kompensējamu subsīdiju piešķiršanu, bija pretrunā SKP nolīguma un pamatregulas noteikumiem, un tādējādi tās pilnībā ir SKT pantu 11. panta darbības jomā. Nav būtiski, vai normatīvā ziņā šādi preferenciāli aizdevumi Ķīnai radīja arī starptautisku atbildību par SKP nolīguma pārkāpšanu. Citiem vārdiem sakot, Komisija uz IDV attiecināja Ķīnas "rīcību" (proti, preferenciālo aizdevumu piešķiršanu), nevis "pārkāpumus". Tāpēc dalībnieku argumenti tika noraidīti. ĶV lūdza Komisiju sniegt skaidrojumu par to, vai Komisijas paļaušanās uz STK pantu 11. pantu ir piemērojama pamatregulas interpretācijai, t. i., kā norādījusi ĶV, vai starptautiskās paražu tiesības var izmantot, lai interpretētu ES iekšējos tiesību aktus.
- (700) Komisija jau pašā sākumā ņēma vērā Eiropas tiesu iedibināto judikatūru, saskaņā ar kuru pamatregulas noteikumi jāinterpretē, ciktāl tas iespējams, ņemot vērā attiecīgos PTO nolīgumu noteikumus ⁽¹⁸²⁾. Šī prasība interpretēt sekundāros ES tiesību aktus atbilstoši starptautiskam nolīgumam nozīmē, ka ir iespējams panākt konsekvenci starp dažādiem noteikumiem; un tā ir piemērojama tikai, ciktāl tas iespējams. Komisija arī norādīja, ka Tiesa jau iepriekš

⁽¹⁸¹⁾ Komentāri par pantu projektu attiecībā uz valstu atbildību par starptautiski nelikumīgām darbībām, ko pieņēmusi Starptautisko tiesību komisija savā 53. sesijā (2001) (STK komentāri), 11. panta 8. punkts.

⁽¹⁸²⁾ Sk. 2014. gada 22. maija spriedumu lietā *Guangdong Kito Ceramics and Others v Council*, T-633/11, EU:T:2014:271, 38. punkts; 2017. gada 11. jūlija spriedumu lietā *Viraj Profiles v Council*, T-67/14, EU:T:2017:481, 88. punkts; 2019. gada 10. aprīļa spriedumu lietā *Jindal Saw*, T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235, 101. punkts.

bija lēmusi, ka ES noslēgto starptautisko nolīgumu pārākums pār tās sekundārajiem tiesību aktiem nozīmē, ka tie jāinterpretē, ciktāl tas iespējams, atbilstoši šiem nolīgumiem, tostarp tad, ja to noteikumiem nav tiešas iedarbības ⁽¹⁸³⁾.

- (701) Attiecīgie pamatregulas noteikumi, proti, 2. panta b) punkts, 3. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 4. panta 2. punkts, izriet no pienākumiem, kas norādīti attiecīgajos SKP nolīguma noteikumos, proti, 1.1. panta a) iedaļas 1) punktā, un tādējādi tie principā jāinterpretē atbilstīgi. Tas, ka SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1) punktā un attiecīgajos pamatregulas noteikumos nav skaidri minēta iespēja vienas valsts sniegto finansiālo atbalstu attiecināt uz citu valsti, nav šķērslis, lai interpretētu noteikumus saskaņā ar STK pantos noteiktajiem attiecināšanas principiem. STK pantu 11. pants ir būtisks, jo tas attiecas uz to pašu priekšmetu, uz kuru attiecas interpretējamie nolīguma noteikumi ⁽¹⁸⁴⁾. Šajos noteikumos lietotā termina "valdība veic" interpretācija saskaņā ar STK pantu 11. pantu ļauj "pārlicināties par konkrēta nolīguma pušu kopīgo nodomu" ⁽¹⁸⁵⁾. Tādējādi, lai pareizi interpretētu SKP nolīguma 1.1. pantu un antisubsidēšanas pamatregulu, ir jāņem vērā STK panti, kurus Tiesa jau ir nepārtopami apskatījusi vairākās lietās ⁽¹⁸⁶⁾.
- (702) *IRNC* grupa apgalvoja, ka pat tad, ja saskaņā ar SKP nolīgumu būtu pieļaujama pārrobežu subsīdiju izmeklēšana, Komisija šajā gadījumā nebūtu noteikusi finansiālo ieguldījumu. Kā norāda *IRNC* grupa, fakts, ka IDV identifikācija, atzina un pieņēma kā savus Ķīnas preferenciālos pasākumus (674. apsvērums), ka tika pilnīgi apstiprināts un cieši kontrolēts Ķīnas preferenciālais finansējums (677. apsvērums), kā arī ka ir skaidra un nepārprotama saikne starp ĶV un IDV darbībām (679. apsvērums), patiešām loģiski nav pareizs un to neapstiprina būtiski pierādījumi.
- (703) Šajā ziņā *IRNC* grupa uzsvēra, ka Komisija nav pierādījusi IDV vai valsts iestādes ieguldījumu. Komisija nepierādīja pilnīgu IDV apstiprinājumu, tomēr *IRNC* grupas ieskatā iespējamā ciešā kontrole ir vien dažas parastas administratīvas funkcijas un parasta ārvalstu finanšu plūsmu kontrole. Arī vietējo filiāļu iesaistīšana aizdevumu atmaksāšanā atbilstot parastai uzņēmējdarbības praksei. Komisija uzskatīja, ka šie argumenti nav pamatoti. Visā 4.5. iedaļā ir sīki izskaidrots, kā sadarbība izraisīja to, ka IDV atzina un pieņēma kā savu ĶV sniegto finansiālo ieguldījumu. Tas ir īpaši aplūkots atsevišķā 4.5.8.1. iedaļā. Pretēji šī dalībnieka apgalvojumam ir daudz būtisku pierādījumu, kas apstiprina šos secinājumus, un lietas dalībnieki šos pierādījumus nav atspēkojuši. Novērtējumā tika secināts, ka finansiālo ieguldījumu nodrošināja finanšu iestādes, kas izveidotas ĶTR un rīkojas kā valsts iestādes (sk. arī 727.–731. apsvērumu), un ka šo finansiālo ieguldījumu aktīvi pieprasīja IDV, kas to padarīja par savu. IDV un ĶV ir izveidojušas vairākas divpusējas administratīvās struktūras, kas atbild par Morovali projekta īstenošanu, kā cita starpā izklāstīts 4.5.7. iedaļā. Visbeidzot, Komisija norādīja, ka Ķīnas preferenciālajam finansējumam bija ne tikai jāplūst caur Indonēzijas "pārstāvības bankām" (sk. 751. apsvērumu), arī ārzonas aizdevumiem, kas saistīti ar tādiem attīstības projektiem kā Morovali, ir vajadzīgs īpašs apstiprinājums un uzraudzība, ko veic starpministriju *Ārzonas komerciālo aizdevumu grupa (Tim Pinjaman Komersial Luar Negeri jeb PKLN)* saskaņā ar prezidenta 1991. gada Dekrētu Nr. 39, kā sīkāk paskaidrots 752. un turpmākos apsvērumos. Tāpēc šie argumenti tika noraidīti.

4.5.9.2. Piezīmes par Morovali parku

- (704) IDV reaģēja uz Komisijas konstatējumiem, norādot, ka tā ir atvērta starptautiskai sadarbībai un ir noslēgusi daudzus divpusējus nolīgumus. Tomēr tas nenozīmē, ka IDV dod priekšroku ārvalstu ieguldījumiem, jo jebkādas investīcijas Indonēzijā tiek veiktas saskaņā ar Indonēzijas tiesību aktiem. IDV atteicās sniegt atbildi par jebkuru no Komisijas minētajiem dokumentiem, jo uzskatīja tos visus par nesaistošiem. Turklāt IDV uzsvēra, ka sadarbība ar ĶV nav vērsta uz nerūsējošā tērauda nozari vai rūpniecības pakkiem.
- (705) Jau pašā sākumā Komisija konstatēja, ka IDV (un ĶV) neapstrīd faktu pareizību un attiecīgos pierādījumus par sadarbību starp šīm abām valdībām, kā aprakstīts 4.5. iedaļā.

⁽¹⁸³⁾ Sk. jo īpaši 2007. gada 7. jūnija spriedumu lietā *Řízení Letového Provozu*, C-335/05, EU:C:2007:321, 16. punkts, un 2011. gada 8. marta spriedumu lietā *Lesoochrannárske zoskupenie VLK*, C-240/09, ECLI:EU:C:2011:125, 45. un 51. punkts, kuri attiecas uz pamatregulas interpretāciju saskaņā ar PTO Antidempinga nolīgumu.

⁽¹⁸⁴⁾ PTO Apelācijas institūcijas ziņojums *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* (WT/DS379/AB/R), pieņemts 2011. gada 25. martā, 308. punkts ("Lai šiem noteikumiem būtu nozīme, tiem jāattiecas uz to pašu priekšmetu kā interpretējamajiem līguma noteikumiem").

⁽¹⁸⁵⁾ PTO Apelācijas institūcijas ziņojums, *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China* (WT/DS379/AB/R), pieņemts 2011. gada 25. martā, 312. punkts.

⁽¹⁸⁶⁾ Sk. jo īpaši 2010. gada 6. maija spriedumu lietā C-63/09 *Axel Walz*, ECLI:EU:C:2010:251, 27.–29. punkts, un 2020. gada 6. oktobra spriedumu lietā C-66/18 *European Commission v. Hungary*, ECLI:EU:C:2020:792, 90. punkts. Sk. arī ģenerāladvokāta Kokott 2010. gada 15. aprīļa atzinumu lietā C-334/08, *European Commission v. Italian Republic*, ECLI:EU:C:2010:187, 29. un 30. punkts.

- (706) Komisija arī norādīja, ka fakts, ka IDV ir atvērta starptautiskai sadarbībai un ir noslēgusi daudz divpusēju nolīgumu ar citām valstīm (lai gan uz tiem atsaucās vispārīgi un bez konkrētām detaļām) neietekmē secinājumu, ka sadarbība ar ĶV Morovali parkā bija daudz plašāka par parasto starptautisko sadarbību vai citiem nenoteiktiem divpusējiem nolīgumiem. Komisija atzīst, ka valdības daudzos nolūkos slēdz sadarbības nolīgumus vai citus divpusējus nolīgumus, arī tad, ja tie paredz konkrētus noteikumus, kas sekmē vai veicina ieguldījumus. Ar šiem noteikumiem vien nepietiek, lai attiecinātu kompensējamu finansiālu atbalstu no valsts, kas to sniedz eksportētājvalstij pamatregulas nozīmē. Tomēr pašreizējā izmeklēšana netika skatīts jautājums par to, vai starp Indonēziju un Ķīnu pastāv tikai vispārēja sadarbība vai parasti divpusēji nolīgumi. Tā vietā Komisija savu analīzi un konstatējumus par to, ka Ķīnas finansiālais atbalsts bija attiecināms uz IDV, balstīja uz faktu, ka pastāv liels skaits dokumentu un elementu, kas, skatot tos kopā, liecina, ka sadarbība starp IDV un ĶV ir daudz plašāka par attīstības veicināšanu un ieguldījumu piesaisti. Tā vietā abas valdības vienojās īstenot ļoti konkrētu projektu Morovali parkā un ir izveidojušas detalizētus divpusējus administratīvus mehānismus, lai nodrošinātu šā projekta sekmīgu īstenošanu, kā sīkāk paskaidrots 4.5.5. iedaļā. Sadarbība Morovali projektā balstījās uz virkni īpašu divpusēju nolīgumu un dokumentu, kuros cita starpā nepārprotami bija paredzēti Ķīnas puses pienākums nodrošināt milzīgu preferenciālu finansējumu Ķīnas ieguldītājiem Morovali parkā. Projekta turpmākā sekmīgā īstenošana apstiprināja, ka tā darbības joma un mērķis krietni pārsniedz vispārējo attīstības un sadarbības nolīgumu darbības jomu un mērķi. Tāpēc šie argumenti tika noraidīti.
- (707) IDV apgalvoja, ka visus ieguldījumus saistībā ar sadarbību ar ĶV veica privātais sektors.
- (708) Komisija norādīja, ka pat tad, ja faktiskie ieguldītāji uzņēmumos, kas ražo attiecīgo ražojumu, un saistītajā uzņēmumā, kas uztur Morovali parku, bija privāti, tam nav nozīmes. Tas neietekmē secinājumu, ka ĶV sniegtais un uz IDV attiecinātais preferenciālais finansējums bija kompensējama subsīdija. Domājams, ka privātie ieguldītāji bija vienkārši šo kompensējamo subsīdiju saņēmēji, kuras attiecināja uz un piešķīra IDV. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (709) IDV arī apgalvoja, ka augsta līmeņa ekonomikas dialogos ar ĶV nav prioritāro projektu saraksta.
- (710) Komisija norādīja, ka nav strīda par to, ka Morovali projekts tika oficiāli atzīts par īpašu atbilstīgu projektu gan ĶTR saskaņā ar iniciatīvu "Viena josla, viens ceļš", gan Indonēzijā kā valsts stratēģiskais projekts. Komisija arī norādīja, ka bija vairākas atsauces uz stratēģisko projektu sarakstu divpusējās sadarbības ietvaros, kā cita starpā norādīts 577. un 609. apsvērumā. Kā paskaidrots 552. un 573. apsvērumā, IDV iesniedza projektu sarakstu, kas atšķīrās no prioritāro projektu saraksta augsta līmeņa ekonomiskā dialoga ietvaros, un Komisija, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, atbilstoši pamatregulas 28. panta 1. punktam secināja, ka Morovali projekts bija viens no IDV un ĶV identificētajiem prioritārajiem projektiem. Pat ja IDV apgalvojums, ka augsta līmeņa ekonomikas dialogā nav oficiāla prioritāro projektu saraksta, būtu pamatots un patiess, tas neietekmētu secinājumu, ka IDV oficiāli atzina Morovali projektu par valsts stratēģisko projektu un ka to darīja arī ĶV atbilstoši iniciatīvai "Viena josla, viens ceļš", un ka jebkurā gadījumā abas valdības to uzskatīja par stratēģiski prioritāru projektu, kam tā nozīmīguma dēļ cieši sekoja un ko īstenoja abas valdības. Tāpēc pat tad, ja šis arguments būtu pienācīgi pamatots (kas gan nenotika), tas nebūtu ietekmējis secinājumu, ka Morovali parks bija prioritārs projekts, ko abas valdības oficiāli atzinušas savas divpusējās sadarbības ietvaros. Tādējādi tā ieguldītāji šajā kontekstā saņēma kompensējamu subsīdijas. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.

- (711) Attiecībā uz 599. apsvērumu IDV apgalvoja, ka nav pierādījumu tam, ka *IMIP* būtu Ķīnas un Indonēzijas ekonomiskās un tirdzniecības sadarbības zona. Jebkurā gadījumā tā norādīja, ka šāda klasifikācija nenozīmē, ka IDV būtu jāievēro īpašs režīms.
- (712) Komisija ņēma vērā pārliecinošos pierādījumus, kas jau sniegti 599. apsvērumā, apstiprinot, ka *IMIP* patiešām ir ekonomikas un tirdzniecības sadarbības zona. Turklāt, atbildot uz šo apgalvojumu, tiek norādīts, ka tāda pati informācija ir atrodama citās ĶV tīmekļa vietnēs ⁽¹⁸⁷⁾. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts. IDV arī apgalvoja, ka *IMIP* netika piemērots īpašs režīms attiecībā uz industriālās zonas uzņēmējdarbības licenci. IDV paskaidroja, ka *IMIP* darbību neregulē nolīgums par Indonēzijas un Ķīnas integrētajiem rūpniecības parkiem, bet gan 2015. gada GR Nr. 142, kas netika pieņemts, lai panāktu atbilstību divpusējiem nolīgumiem ar ĶV. Saskaņā ar IDV i) tajā nav atsaucies uz nolīgumiem, ii) tas attiecas uz visām industriālajām zonām un iii) IDV vienkārši nodrošināja stimulus, kas pieejami arī uzņēmumiem ārpus industriālajām zonām.
- (713) Komisija norādīja, ka papildus 2015. gada Dekrētam Nr. 142 starp Indonēziju un Ķīnu 2013. gada 2. oktobrī tika noslēgts īpašs divpusējs nolīgums, kurā noteikta industriālo parku nozīme, lai sekmīgi īstenotu divpusējo sadarbību Moroali projektā, kā norādīts 4.5.3. un 4.5.5. iedaļā. Dekrētā Nr. 142 bija paredzēti vairāki īpaši noteikumi, kas bija piemērojami tikai atbilstīgiem industriālās zonas uzņēmumiem atbilstoši konkrētiem nosacījumiem, kuri bija piemērojami *IMIP*. Jebkurā gadījumā Komisija nekompensēja *IMIP* piešķirtās subsīdijas, bet gan IDV piešķirtās subsīdijas, tostarp attiecinot uz to ĶV sniegto finansiālo atbalstu. Konkrētais divpusējais nolīgums par industriālajām zonām starp Indonēziju un Ķīnu radīja būtisku divpusējās sadarbības kontekstu, lai īstenotu Moroali projektu. Uz šā pamata Komisija atzina šo IDV apgalvojumu par nebūtisku un noraidīja to.
- (714) IDV paskaidroja, ka valsts stratēģiskā projekta nosaukums nenodrošina nekādu finansiālu ieguldījumu. IDV piebilda, ka tā nesniedza nekādu finansiālu ieguldījumu *IMIP*, bet gan tikai vispārējai infrastruktūrai apkārtējā teritorijā.
- (715) Līdzīgi atspēkojumam 713. apsvērumā, Komisija uzskatīja šos argumentus par nebūtiskiem attiecībā uz izmeklēšanas galvenajiem konstatējumiem. Patiešām, Komisija nekompensēja finansiālu ieguldījumu vai citas subsīdijas, ko nodrošināja *IMIP*, bet tikai subsīdijas, ko nodrošināja IDV. Atzīšana par valsts stratēģisko projektu bija būtisks konteksts, kas liecināja, ka Moroali projektu īpaši veicināja un rūpīgi īstenoja gan ĶV, to oficiāli atzīstot atbilstoši programmai “Viena josla, viens ceļš”, gan IDV, izmantojot šo īpašo klasifikāciju. Šajā kontekstā Komisija savā novērtējumā ņēma vērā šo īpašo jomu, kas saistīta ar valsts stratēģiskā projekta klasifikāciju, kā norādīts 616. apsvērumā. Attiecībā uz argumentu par vispārējo infrastruktūru Komisija nevērtēja vispārējās infrastruktūras nodrošināšanu, kas patiešām nav kompensējama saskaņā ar pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) daļu. Tāpēc Komisija noraidīja šos apgalvojumus kā nebūtiskus.

4.5.9.3. Piezīmes par īpašām iezīmēm

- (716) IDV apstrīdēja konstatējumu par īpašām iezīmēm, jo tā norādīja, ka sadarbība ar ĶV attiecās ne tikai uz industriālajiem parkiem, bet arī uz vairākām citām jomām.
- (717) Īpašo iezīmju analizē, kas izklāstīta 4.5.8.3. iedaļā un jo īpaši 686. apsvērumā, Komisija skaidroja, ka kompensējamās subsīdijas, uz kurām attiecas sadarbība starp IDV un ĶV, bija reģionāli specifiskas, jo tās attiecās tikai uz atbilstīgajiem uzņēmumiem, kas oficiāli reģistrēti Moroali parkā, īstenojot abu valdību attīstības projektu. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

⁽¹⁸⁷⁾ <http://fec.mofcom.gov.cn/article/jwjmhq/> un <http://www.cocz.org/index.aspx>.

4.5.9.4. Piezīmes par nesadarbošanos saistībā ar IDV

- (718) *IRNC* grupa apgalvoja, ka trūkstošā vienošanās, kas saistīta ar *IMIP*, nevar būt vislabākie pieejamie fakti un nevar kļūt par pamatu secinājumam, ka *IMIP* ir pilnvarota privāta organizācija. *IRNC* grupa atzina, ka nolīgums var būt viens no apsvērumiem, bet ne vienīgais, un apgalvoja, ka Komisijai būtu jāizdara visaptverošs secinājums, balstoties uz visiem savāktajiem dokumentiem. Saskaņā ar *IRNC* grupas sniegto informāciju šie dokumenti liecina, ka šāda funkcija netika uzticēta. IDV atkārtoja, ka tai nav trūkstošā nolīguma, jo *IMIP* izveidoja un finansēja privāti dalībnieki.
- (719) Komisija uzskatīja, ka šis apgalvojums ir nepareizs un nebūtisks. Trūkstošais nolīgums, kuru *IRNC* apzināti neiesniedza un par kuru IDV apgalvoja, ka tai tā nav, tika izmantots, lai nesadarbošanās dēļ izdarītu noteiktus secinājumus, pamatojoties uz 28. panta 1. punktu, kā paskaidrots 634. apsvērumā. Šie secinājumi tika ņemti vērā, novērtējot Morovali parka kopīgo pārvaldību, ko veica IDV un *ĶV*, kopā ar vairākiem citiem pierādījumiem un apsvērumiem, kā izklāstīts 4.5. iedaļā un jo īpaši juridiskajā novērtējumā 4.5.8. iedaļā. Patiešām, tas bija tikai viens no elementiem un apsvērumiem, kas ļāva Komisijai secināt, ka *IMIP* cita starpā bija uzticēts panākt Morovali projekta sekmīgu īstenošanu, jo tas bija Morovali parka pārvaldītājs atbilstoši visaptverošajai divpusējai sadarbībai, par ko vienojās IDV un *ĶV*. Tādējādi pretēji tam, ko apgalvo lietas dalībnieki, trūkstošais nolīgums nebija ne vienīgais, ne izšķirošais pierādījums, kas tika izmantots, lai nonāktu pie šāda secinājuma (neatkarīgi no iespējas, ka Komisija uzskatīja, ka tā varēja izdarīt tādu pašu secinājumu, vien pamatojoties tikai uz šo nolīgumu, ņemot vērā tā nozīmīgumu un *IRNC* un IDV atteikšanos to iesniegt). Tādēļ šis apgalvojums tika noraidīts.

4.5.9.5. Piezīmes par nesadarbošanos attiecībā uz *ĶV*

- (720) *ĶV* apgalvoja, ka tai nebija pienākuma sniegt nekādu informāciju tādas izmeklēšanas laikā, kas ir vērsta pret Indonēziju, un kurā iespējamo subsīdiu saņēmēji un labuma guvēji ir Indonēzijas ražotāji, kuru juridiskā adrese ir Indonēzijā.
- (721) Komisija norādīja, ka IDV un *ĶV* ir ieviesušas vairākus administratīvus mehānismus divpusējās sadarbības kontekstā un jo īpaši, lai sekmīgi īstenotu Morovali projektu, kā skaidrots 4.5.6. iedaļā. Šie sadarbības mehānismi ļāva IDV iegūt no *ĶV* pieprasīto informāciju. Tas, ka viens sadarbības dalībnieks (t. i., *ĶV*) nolēma nesniegt nekādu informāciju, automātiski nenozīmē, ka otram divpusējās sadarbības dalībniekam (t. i., IDV) nebūtu jāuzņemas atbildība saistībā ar šo pienākumu. Tādas IDV un *ĶV* sadarbības kontekstā, kura neapstrīdami tika konstatēta šo valstu starpā, viena puse nevar izmantot otras puses bezdarbību, lai apgalvotu, ka tā, cik vien iespējams, ir pilnībā sadarbojusies izmeklēšanas gaitā. Pretējā gadījumā līdzīgos apstākļos citās lietās iesaistītās valdības varētu apzināti nolemt neiesniegt Komisijas pieprasīto informāciju, neradot tiesiskas sekas nesadarbošanās gadījumā.
- (722) Komisija nelūdza IDV izmantot piespiedu līdzekļus, lai apkopotu no *ĶV* pieprasītos datus, bet gan deva *ĶV* iespēju iesaistīties un iesniegt attiecīgo informāciju jau kopš paša izmeklēšanas sākuma, uzskatot to par ieinteresēto personu. Konkrētāk, saskaņā ar paziņojuma par procedūras sākšanu 5.3. punktu Komisija īpaši aicināja *ĶV* piedalīties kā ieinteresētajai personai, ņemot vērā sūdzībā paustos apgalvojumus. *ĶV* lūdza to reģistrēt dalībai izmeklēšanā, lai tai būtu piekļuve lietas materiāliem, un 2021. gada 19. februāra e-pasta vēstulē *ĶV* nepārprotami apstiprināja, ka tā ir ieinteresētā persona. Pamatregulas 28. panta noteikumi pilnībā attiecas uz visām ieinteresētajām personām, kā skaidri izklāstīts arī paziņojuma par procedūras sākšanu 10. punktā. Komisija arī atgādināja, ka *ĶV* ir labi informēta par juridisko situāciju kopš SŠA un SŠG lietām. Pamatojoties uz visiem šiem argumentiem, Komisija šos apgalvojumus noraidīja.

4.5.10. Secinājums

- (723) Noslēgumā Komisija konstatēja, ka gan subsīdijas, kas piešķirtas uzņēmumiem, kuri darbojas Morovali parkā, ko tieši nodrošina IDV (niķeļa rūdas nodrošināšana, zemes nodrošināšana un nodokļu atvieglojumi), gan subsīdijas, kas netieši piešķirtas ar *ĶV* preferenciālā finansējuma palīdzību, ir kompensējamās saskaņā ar pamatregulas 2.–4. pantu. Preferenciālais finansējums ir attiecināms uz IDV, jo IDV atzina un pieņēma *ĶV* pasākumus kā savus, piemēram, izmantojot 2011. gada divpusējo nolīgumu, Indonēzijas un Ķīnas 2013. gada sadarbības nolīguma programmu, kā arī ciešo sadarbību un dažādos sadarbības mehānismu līmeņus. Ar finansiālo ieguldījumu arī tika piešķirti ieguvumi, un tie bija īpaši. Komisija tālāk ir sīkāk izvērtējusi visas attiecīgās subsīdijas.

4.6. Preferenciāls finansējums

4.6.1. Politikas banku aizdevumi IRNC un saistītiem uzņēmumiem

4.6.1.1. Valsts īpašumā esošas bankas, kas rīkojas kā valsts iestādes

- (724) Izmeklēšanas laikā atklājās, ka visus aizdevumus IRNC grupai izsniedza Ķīnas bankas (*Eximbank, China Development Bank, Bank of China, Industrial and Commercial Bank of China*), izņemot IMIP, kas aizdevumus saņēma no *Eximbank Indonesia*. Pirmie aizdevumi tika izmantoti, lai finansētu ražotņu būvniecību, un citi – apgrozāmā kapitāla vajadzību apmierināšanai.
- (725) Vispirms Komisija pārliecinājās, ka minētās bankas bija valsts iestādes pamatregulas 3. panta un 2. panta b) punkta nozīmē. Tāpēc Komisija ievāca informāciju par valsts īpašumtiesībām, kā arī formālas norādes par valdības kontroli pār valsts īpašumā esošajām bankām. Komisija piedevām ievāca informāciju par to, vai ĶV īsteno būtisku kontroli pār valsts īpašumā esošo banku rīcību attiecībā uz to aizdošanas politiku un riska novērtējumu.
- (726) Kā minēts iepriekš, ĶV atteicās sadarboties izmeklēšanas laikā un sniegt pieprasīto informāciju. Tāpēc Komisija piemēroja pamatregulas 28. pantu, lai novērtētu iepriekš minēto Ķīnas banku kā valsts iestāžu rīcību, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, proti, attiecīgo informāciju no iepriekšējām izmeklēšanām par 2015.–2020. gadu ⁽¹⁸⁸⁾, kas ietvēra pēdējo SŠA antisubsidēšanas izmeklēšanu, un Komisijas 2020. gada 24. jūnija Īstenošanas regulu (ES) 2020/870, ar ko nosaka galīgo kompensācijas maksājumu un galīgi iekasē pagaidu kompensācijas maksājumu, kas noteikts Ēģiptes izcelsmes nepārtrauktās stikla elementāršķiedras izstrādājumu importam, un piemēro galīgo kompensācijas maksājumu Ēģiptes izcelsmes nepārtrauktās stikla elementāršķiedras izstrādājumu reģistrētajam importam ⁽¹⁸⁹⁾ ("SŠG izmeklēšana").
- (727) Kā minēts SŠA antisubsidēšanas izmeklēšanas 3.4.1.2.–3.4.1.5. iedaļā, kā arī SŠG izmeklēšanas 3.3.1.2.–3.3.1.4. iedaļā, *Eximbank (EXIM), China Development Bank (CDB), Bank of China (BOC), Industrial and Commercial Bank of China (ICBC)* ir Ķīnas valstij piederošas bankas, un ir oficiālas norādes par ĶV kontroli pār šīm bankām. Turklāt tajās pašās SŠA antisubsidēšanas izmeklēšanas un SŠA izmeklēšanas iedaļās Komisija secināja, ka ĶV izveidojusi normatīvu regulējumu, kas jāievēro vadītājiem un uzraugiem, kurus iecēlusi ĶV un kuri atskaitās ĶV. Tāpēc ĶV palāvas uz normatīvo satvaru, lai īstenotu būtisku kontroli pār valstij piederošu banku rīcību.
- (728) Papildus vispārējam tiesiskajam regulējumam, kas izklāstīts SŠA antisubsidēšanas izmeklēšanā un SŠG izmeklēšanā, viss juridiskais konteksts, kas norādīts 4.6.3.1. iedaļā minētās divpusējās sadarbības ietvaros, kā arī īpašais punkts par CDB, kas minēts nākamajā apsvērumā, attiecas uz aizdevumiem, ko šīs bankas izsniedza IRNC grupai.

⁽¹⁸⁸⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/969 (2017. gada 8. jūnijs), ar kuru nosaka galīgos kompensācijas maksājumus konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita legētā tērauda velmējumu importam un ar kuru groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/649, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes karsti velmētu plakanu dzelzs, nelegētā tērauda vai cita legētā tērauda velmējumu importam (OV L 146, 9.6.2017., 17. lpp.) ("KVP lieta"), Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/1690 (2018. gada 9. novembris), ar ko nosaka galīgos kompensācijas maksājumus tādu konkrētu jaunu vai atjaunotu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes gumijas pneimatisko riepu importam, kuras paredzētas autobusiem vai kravas automobiļiem un kuru slodzes indekss pārsniedz 121, un groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/1579, ar kuru nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts tādu konkrētu jaunu vai atjaunotu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes gumijas pneimatisko riepu importam, kuras paredzētas autobusiem vai kravas automobiļiem un kuru slodzes indekss pārsniedz 121, un atceļ Īstenošanas regulu (ES) 2018/163 (OV L 283, 12.11.2018., 1. lpp.) ("riepu lieta") un Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/72 (2019. gada 17. janvāris), ar ko nosaka galīgu kompensācijas maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes elektrisko velosipēdu importam (OV L 16, 18.1.2019., 5. lpp.) ("e-velosipēdu lieta").

⁽¹⁸⁹⁾ OV L 201, 25.6.2020., 10. lpp.

- (729) 2013. gadā MOFCOM nāca klajā ar Paziņojumu par aspektiem, kas saistīti ar Ķīnas Attīstības bankas sniegto atbalstu aizjūras ekonomikas un tirdzniecības sadarbības zonu izveidei un attīstībai. Saskaņā ar šo paziņojumu MOFCOM un CDB “sniegs politisko atbalstu uzņēmumu ieguldījumiem un finansēšanai, kā arī uzņēmumiem, kas uzsāk darbību atbilstīgās sadarbības zonās”. CDB “precīzēs pamatnosacījumus prioritāra atbalsta saņemšanai sadarbības zonā saskaņā ar Tirdzniecības ministrijas un Finanšu ministrijas prasībām”, kā arī CDB “selektīvi atbalstīs būvniecības posmā esošos projektus un sadarbības projektus, kuriem MOFCOM ir veltījusi īpašu uzmanību kopā ar sadarbības zonu uzņemošo valstu valdībām”.
- (730) Komisija konstatēja, ka visas valsts īpašumā esošās finanšu iestādes ir īstenojušas iepriekš izklāstīto tiesisko regulējumu, veicot valdības funkcijas attiecībā uz NTAV nozari. Tāpēc tās bija valsts iestādes pamatregulas 2. panta b) punkta nozīmē, ko lasa kopā ar pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta i) daļu, un saskaņā ar attiecīgo PTO judikatūru.
- (731) Turklāt pat tad, ja valsts īpašumā esošās finanšu iestādes nebūtu uzskatāmas par valsts iestādēm, to pašu iemeslu dēļ, kā izklāstīts iepriekš, Komisija konstatēja, ka tās būtu uzskatāmas par tādām, kam pamatregulas 3. panta 1) punkta a) apakšpunkta iv) daļas nozīmē ĶV ir uzticējusi vai ko tā ir norīkojusi pildīt funkcijas, kas parasti ir valdības kompetencē.

4.6.1.2. Ieguvums un subsīdiu apjoma aprēķināšana

- (732) Komisija uzskatīja, ka attiecībā uz saņēmējiem, kas atrodas Indonēzijā, būtībā būtu pienācīgi noskaidrot, vai minētajiem aizdevumu saņēmējiem tika piešķirti labāki noteikumi, nekā tie būtu saņēmuši Indonēzijas finanšu tirgū. Saskaņā ar IDV sniegto informāciju vidējās procentu likmes aizdevumiem USD, ko attiecīgajā periodā izsniegušas Indonēzijas komercbankas, kopumā atbilda IRNC grupas uzņēmumu maksātajām procentu likmēm ⁽¹⁹⁰⁾.
- (733) Tomēr Komisija uzskatīja, ka šī statistika neatspoguļo lietas īpašos apstākļus un, konkrētāk, riska faktorus, kas uzsvērti 737.–742. apsvērumā. Patiesi, statistika attiecas uz daudziem aizdevumiem par dažādām summām (tostarp aizdevumiem MVU), termiņu, mērķi, kredītrisku utt. Netika sniegta informācija par aizdevumiem darbības uzsākšanai, kad ir vajadzīgas ievērojamas finansējuma summas un ir milzīgs pamatrisks. Tā kā IDV nodrošināja, ka ĶV finansēs nepieciešamos ieguldījumus Ķīnas uzņēmumiem, lai to kausēšanas spējas nonāktu Indonēzijā, šķiet, ka ir pamatoti secināt, ka Indonēzijā nebija privāta aizdevēja, kas būtu izsniedzis līdzīgus aizdevumus ražotājiem eksportētājiem. Turklāt informācija par aizdevumiem Indonēzijā attiecas tikai uz aizdevumiem, ko iekšzemes bankas izsniegušas saviem iekšzemes klientiem, un tādējādi tajā nav ņemts vērā fakts, ka šajā gadījumā Ķīnas finanšu iestādes aizdevumus izsniedza ārvalstu klientiem. Tā kā nodrošinātā finansējuma procentu likmes Ķīnas finanšu tirgū noteica Ķīnas dalībnieki, šajā gadījumā Komisijas aprēķinā šis fakts tika ņemts vērā.
- (734) Tomēr, ņemot vērā 682. apsvērumā minētos ārkārtas apstākļus, Komisija tādējādi aprēķināja kompensējamās subsīdijas apjomu, ņemot vērā to, ka saņēmēji preferenciālo finansējumu ieguva Ķīnā. Lai veiktu šo aprēķinu, Komisija novērtēja ieguvumu, kas izmeklēšanas periodā piešķirts saņēmējiem. Saskaņā ar pamatregulas 6. panta b) punktu saņēmējam piešķirtais ieguvums ir starpība starp procentu summu, ko uzņēmums maksā par preferenciālu aizdevumu, un summu, ko uzņēmums maksātu par līdzīgu komerciālu aizdevumu, kuru tas varētu saņemt Ķīnas finanšu tirgū.
- (735) Komisija saskaņā ar pamatregulas 6. panta b) punktu nolēma noteikt Ķīnas banku preferenciālo aizdevumu tirgus likmes, ņemot vērā attiecīgo Ķīnas tirgus investoru hipotētiskos kritērijus.

⁽¹⁹⁰⁾ <https://www.ojk.go.id/id/kanal/perbankan/data-dan-statistik/statistik-perbankan-indonesia/Default.aspx>.

- (736) Tāpēc Komisija nolēma izmantot tādu pašu aprēķina metodiku kā attiecībā uz citiem aizdevumiem ārvalstu valūtā, ko ĶTR izsniegušas Ķīnas finanšu iestādes, un pieskaitīja ar ieguldījumiem Indonēzijā saistīto riska prēmiju tālāk izklāstītajā veidā.
- (737) Komisija vispirms noteica *IRNC* grupas uzņēmumu kredītreitingu. Izmeklēšanas laikā *IRNC* un pārējās četras saistītās juridiskās personas iesniedza savu kredītreitingu, ko 2017.–2020. gadā piešķīra Indonēzijas kredītreitingu aģentūra *Pefindo*. Reitings bija robežās no BBB līdz A. Tomēr vienīgajā pilnajā kredītreitinga ziņojumā, kas tika iesniegts, bija skaidri norādīts, ka viens no faktoriem, kas pamato reitingu, bija fakts, ka *IRNC* grupu atbalstīja *Eximbank China* un akcionāru aizdevumi.
- (738) Turklāt Komisija norādīja, ka Indonēzijā veiktais ieguldījums bija ieguldījums jaunā nozarē, kas bija saistīts ar ļoti augstu risku. Bez ĶV un IDV atbalsta šo uzņēmumu kredītrisks būtu bijis daudz lielāks.
- (739) Niķelis ir prece, un preču cenas, kas ietver arī niķeļa rūdas un niķeļa čuguna cenas, var strauji svārstīties, ko ietekmē daudzi faktori, kurus uzņēmums nevar kontrolēt. Šie faktori ir pieprasījums pēc precēm pasaulē, ražošanas izmaksu līmenis, makroekonomiskie faktori, piemēram, paredzētā inflācija, procentu likmes un globālais un reģionālais pieprasījums pēc precēm un to piedāvājums, kā arī vispārējie pasaules ekonomiskie apstākļi. Šie faktori var negatīvi ietekmēt uzņēmuma darbību, kā arī tā spēju finansēt šo darbību. Kā paskaidrots iedaļā par niķeli, IDV, izmantojot savu cenu mehānismu, nodrošināja, ka *IRNC* grupai ir piekļuve niķeļa rūdai par cenu, kas ir ievērojami zemāka par starptautisko cenu.
- (740) Turklāt, kā paskaidrots iedaļā par zemi, uzņēmumi sāka būvēt savas ražotnes bez būvēšanas tiesību sertifikātiem. Tāpēc bez IDV atbalsta *IRNC* grupa nebūtu varējusi ieguldīt ievērojamas naudas summas, lai būvētu savas rūpnīcas bez juridiskām tiesībām to darīt.
- (741) Turklāt Indonēzija ir jauns tirgus, un tāpēc ieguldījumi Indonēzijā ir saistīti ar lielāku risku nekā ieguldījumi attīstītākos tirgos, kas dažos gadījumos ietver arī būtisku juridisko un ekonomisko risku. Kalnrūpniecība Indonēzijā tiek stingri regulēta, un tā nepārtraukti mainās. *IRNC* grupa ir ārvalstu ieguldījums, un dažās Indonēzijas ekonomikas nozarēs pastāv ierobežojumi attiecībā uz ārvalstu uzņēmumu līdzdalību kapitālā.
- (742) Tādējādi kā jauniem uzņēmumiem šiem uzņēmumiem bija ievērojams kredītrisks. Tā kā uzņēmumi sāka ražot un pārdot savus produktus, to risks pakāpeniski samazinājās.
- (743) Ņemot vērā šos īpašos lietas apstākļus, Komisija nolēma noteikt divus kredītreitingus. Kas attiecas uz darbības uzsākšanas periodu, Komisija uzskatīja, ka šie uzņēmumi bija līdzīgā situācijā kā privātā kapitāla uzņēmumi, kuros veikti ieguldījumi un kuri uzsāk darbību. Šādi ieguldījumi ir saistīti ar augstu risku un tādējādi atbilst kredītreitingam, kas ir līdzvērtīgs CCC vai zemāks par to. Attiecībā uz nākamo periodu, kad uzņēmumi darbojās normālos apstākļos, Komisija uzskatīja, ka *IRNC* grupas vispārējais finansiālais stāvoklis atbilst BB reitingam, kas ir visaugstākais reitings, kas vairs neatbilst ieguldījumu kategorijai. Tomēr, kā minēts 757.–759. apsvērumā, Komisija konstatēja, ka *IRNC* grupas uzņēmumiem bija jāpapildina savs finansējums, saņemot akcionāru aizdevumus no mātesuzņēmumiem, un ka tie neievēroja savus parādu atmaksas grafikus attiecībā uz šiem aizdevumiem.
- (744) Tāpēc, lai ņemtu vērā lielāku risku bankām, ko īpaši izcēla akcionāru aizdevumi un parādu atlaišana, Komisija nolēma riska novērtējuma skalā pavirzīties par vienu pakāpi uz leju un secināja, ka būtu pienācīgāk izmantot B kredītreitingu (nevis BB), lai noteiktu tirgū balstītu standartu.
- (745) Tāpēc, lai noteiktu atbilstošu standartu normālas darbības periodam, tāpat kā citiem aizdevumiem ārvalstu valūtā, ko izsniegušas Ķīnas finanšu iestādes ĶTR, tika izmantotas B kredītreitinga uzņēmumu obligācijas, kas emitētas ASV dolāros izmeklēšanas periodā.

- (746) Attiecībā uz aizdevumiem, kas tika izsniegti attiecīgo uzņēmumu darbības uzsākšanas periodā, Komisija uzskatīja, ka ir pamatoti izmantot citu kritēriju, jo šie aizdevumi bija par ļoti nozīmīgām summām (vairākiem miljardiem USD) ļoti riskantam ārvalstu projektam, un bankas neguva ieguvumu no riska prēmijas elementa kapitāla veidā (piemēram, tiesības konvertēt akcijās). Tāpēc attiecīgajam kritērijam jāatspoguļo situācijas specifika, kas ir līdzīga riska kapitāla / privātā pašu kapitāla ieguldījumiem uzņēmumos, kas uzsāk darbību. Komisija meklēja publiski pieejamu informāciju, bet neatrada viegli pieejamus standartus riska kapitāla vai privātā kapitāla darījumiem kā tādiem. Tomēr Komisija uzskatīja, ka augsta ienesīguma obligāciju likme USD (līdzvērtīga CCC vai zemākam krediteitingam) būtu līdzvērtīga atdevei, ko privāta kapitāla fonds prasītu par šādiem darījumiem.
- (747) Visbeidzot, visi citi Ķīnas finanšu iestāžu sniegtie aizdevumi parasti tika piešķirti Ķīnas uzņēmumiem, kuri atradās Ķīnas iekšzemes tirgū. Savukārt IRNC grupa atrodas Indonēzijā, un tādējādi tās kredītrisks atšķiras no Ķīnas uzņēmumu kredītriska saistībā ar ārējiem apstākļiem, kas dominē pašā valstī, kā uzsvērts 741. apsvērumā. Lai ņemtu vērā īpašo Indonēzijā dominējošo kredītriska vidi, Komisija pieskaitīja palielinājumu standartlikmei, kas noteikta izlasē iekļautajiem Ķīnas uzņēmumiem, lai valsts risku integrētu tirgus likmē.
- (748) Ar valsts risku saistītā prēmija tika noteikta, balstoties uz ESAO eksporta kredītu valstu riskiem, kā arī atbilstīgo ESAO noteikto minimālo prēmijas likmi. Valsts riska prēmija par Ķīnas banku izsniegtajiem aizdevumiem tika noteikta kā 0,13–0,88 % atkarībā no aizdevuma termiņa.
- (749) Tādējādi tās subsīdijas noteiktā summa, kas paredzēta, lai atbalstītu aizdevumus no politikas bankām, bija 1,84 %.

4.6.1.3. Piezīmes par galīgo izpausto informāciju

- (750) IDV un IRNC grupa iesniedza piezīmes par galīgo izpausto informāciju attiecībā uz preferenciālo finansējumu no politikas bankām.
- (751) IDV apgalvoja, ka Komisija nav izdarījusi nevienu būtisku konstatējumu un nav norādījusi, ka IDV ir bijusi tā iestāde, kas piešķirusi finansējumu IRNC grupai, nemaz nerunājot par preferenciālu finansējumu. Saskaņā ar IDV apgalvojumiem, pamatojoties uz kļūdainu jēdziena “finansiāls ieguldījums” interpretāciju saskaņā ar SKP nolīguma 1.1. panta a) iedaļas 1) punktu, Komisija attiecināja ārvalstu finansējumu uz IDV, pamatojoties uz jēdzienu “atzīstot un pieņemot”. IDV arī norādīja, ka nekas konstatējumos ne tieši, ne netieši neliecina par to, ka IDV vai IDV “valsts iestādes” būtu nodrošinājušas finansējumu, un apgalvoja, ka kompensācijas maksājumu noteikšana, pamatojoties uz ārvalstu subjektu finansiālu ieguldījumu, ir netaisnīga. Turklāt IDV sūdzējās, ka tā nevarēja sevi aizstāvēt attiecībā uz to, vai Ķīnas finanšu iestādes ir vai nav “valsts iestādes”, jo šie subjekti ir ārpus IDV jurisdikcijas. Tomēr tā norādīja, ka ir normāli, ka ikviens uzņēmums meklē finansējumu, ko tas uzskata par atbilstošu, un ka pat IDV nevarēja noraidīt vai ierobežot finansējuma plūsmu no Ķīnas finanšu iestādēm vai kāda cita avota.
- (752) Atbildot uz norādīto, Komisija vēlas, pirmkārt, uzsvērt, ka vispārējās piezīmes par to, ka IDV atzīst un pieņem finansējumu no Ķīnas avotiem, jau ir aplūkotas iepriekš 4.5.8. iedaļā. Komisija arī norādīja, ka Ķīnas finanšu iestāžu, piemēram, EXIM Bank, nodrošinātie līdzekļi tika novirzīti ar tā saukto pārstāvības banku palīdzību, kuras ir atbildīgas par aizdevumu izmaksāšanas un atmaksas ikdienas īstenošanu. Šīs pārstāvības bankas bija Ķīnas banku Indonēzijas filiāles, uz kurām attiecās Indonēzijas tiesību akti banku jomā un kuras atradās Indonēzijas teritorijā.
- (753) Attiecībā uz akcionāru aizdevumiem Komisija konstatēja, ka aizdevuma līgumos par šādiem aizdevumiem bija īpaša atsauce uz “periodisko ziņojumu iesniegšanu Indonēzijas Bankai, Finanšu ministrijai un Ārzonas komerciālo aizdevumu grupai (*Tim Pinjaman Komersial Luar Negeri* jeb PKLN)”. PKLN tika izveidota saskaņā ar prezidenta 1991. gada Dekrētu Nr. 39 par ārzonas komerciālo aizdevumu pārvaldības koordināciju (prezidenta Dekrēts Nr. 39) ⁽¹⁹¹⁾, un tajā ir iekļauti pārstāvji no dažādām ministrijām, kā arī no Indonēzijas Bankas. Saskaņā ar šā dekrēta

⁽¹⁹¹⁾ Prezidenta 1991. gada 4. septembra Dekrēts Nr. 39 par ārzonas komerciālo aizdevumu pārvaldības koordināciju.

2. pantu aizdevumi, kas ir *PKLN* kompetencē, ir jāapstiprina šai grupai, uz tiem attiecas prasības par periodisku ziņošanu par to īstenošanu, un šos aizdevumus cieši uzrauga *PKLN*. Turklāt 6. pantā par šī tiesību akta darbības jomu ir precizēts, ka aizdevumi, kuri ir grupas kompetencē, ir tikai aizdevumi, kas "saistīti ar attīstības projektiem", tā apstiprinot, ka šī pārbaude un uzraudzība attiecas tikai uz aizdevumiem, kas saistīti ar tādiem īpašiem attīstības projektiem kā *Morovali*.

- (754) Lai gan prezidenta Dekrēts Nr. 39 2020. gada jūlijā tika atcelts ar prezidenta 2020. gada Noteikumiem Nr. 82 par Covid-19 pārvaldības komiteju un valsts ekonomikas atveseļošanas, šajos jaunajos noteikumos bija arī noteikts, ka *PKLN* grupas pienākumu un funkciju īstenošanu saskaņā ar atcelto PD 39 turpinās veikt Finanšu ministrija. Praksē tā tiešām notiek, par ko liecina Finanšu ministrijas tīmekļa vietnē uzskaitīto *PKLN* projektu uzraudzības apmeklējumu piemēri ⁽¹⁹²⁾.
- (755) Tā Komisija nemainīja savu uzskatu, ka preferenciālo finansējumu no Ķīnas avotiem atzina un pieņēma IDV un ka IDV varēja iekļauties finansējuma plūsmā.
- (756) *IRNC* grupa apstrīdēja kritēriju banku aizdevumiem un apgalvoja, ka tas nebija jauns uzņēmums, kas uzsāka darbu un kas bija pakļauts ļoti augstam riskam, jo tas bija daļa no *Tsingshan* grupas un guva labumu no tās attīstītajām ražošanas metodēm un nozīmīgākajiem tehniskajiem un vadošajiem darbiniekiem. Turklāt *IRNC* grupa norādīja, ka tai ir izcilas izmaksas priekšrocības, jo rūpnīca atrodas tuvu izejvielām un tādējādi izejvielu cenas un transportēšanas izmaksas ir zemas.
- (757) Komisija norādīja, ka tā parasti veic grupas uzņēmumu individuālus novērtējumus, kā arī nosaka vienu kritēriju grupai kopumā, pamatojoties uz šo novērtējumu, vai modulē kritēriju, pamatojoties uz atsevišķu grupas uzņēmumu konkrētajiem apstākļiem. Tas, ka uzņēmums pieder plašākai grupai, neietekmē faktu, ka daži grupas īstenotie projekti (piemēram, rūpnīcas darbības uzsākšana) ir riskantāki nekā citi. Kā uzsvērts 738.–744. apsvērumā, Komisija ir ņēmusi vērā dažādus riska faktorus, piemēram, ieguldījumu jaunās nozarēs raksturu, ieguldījumiem nepieciešamā kapitāla apmēru, riskus, kas saistīti ar aktīvu un materiālu iegādi, kā arī banku lielāku pakļautību riskam, ko izceļ akcionāru aizdevumu esība un parādu atlaišana. *IRNC* grupa nesniedza papildu pierādījumus, kas varētu būt mainījuši Komisijas novērtējumu par šiem faktoriem. Visbeidzot, Komisija jebkurā gadījumā nevarēja veikt novērtējumu par *Tshingshan* grupu kā tādu, jo neviens no grupas mātesuzņēmumiem izmeklēšanas laikā nesadarbojās.

4.6.2. Akcionāru aizdevumi *IRNC* grupas uzņēmumiem

- (758) Laikposmā no 2015. līdz 2019. gadam *IRNC* grupas mātesuzņēmumi dažādiem *IRNC* grupas uzņēmumiem piešķīra vairākus iekšējus uzņēmumu aizdevumus (kopā 13 aizdevumus) par kopējo summu 380 miljoni ASV dolāru.
- (759) Šie aizdevumi bija pakārtoti banku aizdevumiem. Izmeklēšanā atklājās, ka, izņemot aizdevumus *GCNS*, kā arī vienu aizdevumu *ITS*, *IRNC* un citi saistītie uzņēmumi par šiem aizdevumiem vispār nemaksāja nekādu procentu likmi. Turklāt vairumā gadījumu aizdevumiem nebija atmaksas termiņa, un *IRNC* grupas uzņēmumi neatmaksāja maksājamos aizdevumus. Tomēr mātesuzņēmumi neveica nekādus pasākumus, lai attiecīgi koriģētu procentu likmes un atspoguļotu darījumu reālo risku, kā arī nepieprasīja maksājamās summas samaksu.
- (760) Tāpēc Komisija uzskatīja, ka šie aizdevumi faktiski bija līdzvērtīgi mātesuzņēmumu papildu kapitāla ieguldījumiem. Tāpēc sadaļā par atbalstu kapitālieguldījumiem, kas ietverta zemāk, tiks sīkāk apskatītas darbības ar šiem aizdevumiem.

⁽¹⁹²⁾ <https://www.djppr.kemenkeu.go.id/page/load/3265> un <https://www.djppr.kemenkeu.go.id/page/load/2631>, pēdējo reizi skatīts 2022. gada 19. janvārī.

4.6.3. Kredītlīniju izmaksas

- (761) Kredītlīnijas mērķis ir noteikt aizņēmuma limitu, ko uzņēmums jebkurā laikā var izmantot, lai finansētu savas kārtējās darbības, tādējādi padarot apgrozāmā kapitāla finansēšanu elastīgu un vajadzības gadījumā tūlītēji pieejamu. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka principā viss izlasē iekļauto uzņēmumu īstermiņa finansējums, piemēram, īstermiņa aizdevumi, bankas apstiprināti vekseli utt., būtu jāaptver ar kredītlīnijas instrumentu.

4.6.3.1. Izmeklēšanas konstatējumi

- (762) Komisija konstatēja, ka Ķīnas finanšu iestādes IRNC grupai piešķir kredītlīnijas saistībā ar finansējuma sniegšanu. Tās sastāvēja no pamat nolīgumiem, uz kuru pamata banka ļāva izlasē iekļautajiem uzņēmumiem noteiktā maksimālā apmērā izmantot dažādus parāda instrumentus, piemēram, apgrozāmā kapitāla aizdevumus, bankas apstiprinātus veksļus un citus tirdzniecības finansējuma veidus utt.
- (763) Kā minēts iepriekš 760. apsvērumā, visu īstermiņa finansējumu būtu jāaptver kredītlīnijai. Tāpēc, lai noteiktu, vai visu īstermiņa finansējumu sedza kredītlīnija, Komisija salīdzināja uzņēmumiem, kas sadarbojās, izmeklēšanas periodā pieejamo kredītlīniju summu ar īstermiņa finansējuma summu, ko šie uzņēmumi izmantoja tajā pašā periodā. Ja īstermiņa finansējuma summa pārsniedza kredītlīnijas limitu, Komisija palielināja esošās kredītlīnijas summu par ražotāju eksportētāju faktiski izmantoto summu, kas pārsniedza kredītlīnijas limitu.
- (764) Normālos tirgus apstākļos kredītlīnijām tiek piemērota tā saucamā administrēšanas vai saistību maksa, lai kompensētu bankas izmaksas un riskus, kas ir saistīti ar kredītlīnijas atvēršanu, kā arī tiek piemērota atjaunošanas maksa, kas katru gadu tiek iekasēta par kredītlīniju atjaunošanu. Tomēr Komisija konstatēja, ka IRNC grupa izmantoja kredītlīnijas, kas vairumā gadījumu tika piešķirtas bez maksas. Tāpēc izmeklēšanā pārbaudītajām uzņēmumu grupām tika noteikts ieguvums pamatregulas 6. panta d) punkta nozīmē.

4.6.3.2. Subsīdijas summas aprēķināšana

- (765) Saskaņā ar pamatregulas 6. panta d) punkta ii) apakšpunktu, starpību starp summu, ko uzņēmums samaksājis kā maksu par kredītlīnijas atvēršanu vai atjaunošanu Ķīnas finanšu iestādēs, un summu, ko uzņēmums maksātu par līdzīgu komerciālu kredītlīniju, kuru uzņēmums varētu saņemt par neizkropļota tirgus likmi, Komisija uzskatīja par saņēmējiem šādi piešķirto ieguvumu.
- (766) Attiecīgos kritērijus administrēšanas maksai un atjaunošanas maksai noteica attiecīgi 1,5 % un 1,25 % apmērā, atsaucoties uz publiski pieejamiem datiem ⁽¹⁹³⁾ un iepriekšējās izmeklēšanās izmantotajiem kritērijiem ⁽¹⁹⁴⁾.
- (767) Principā administrēšanas maksa un atjaunošanas maksa ir jāmaksā kā vienreizējs maksājums attiecīgi jaunas kredītlīnijas atvēršanas vai esošās kredītlīnijas atjaunošanas brīdī. Tomēr aprēķinu vajadzībām Komisija ņēma vērā kredītlīnijas, kas bija atvērtas vai atjaunotas pirms izmeklēšanas perioda, bet bija pieejamas izlasē iekļautajām grupām izmeklēšanas periodā, kā arī kredītlīnijas, kas tika atvērtas izmeklēšanas periodā. Tad Komisija aprēķināja ieguvumu, pamatojoties uz laikposmu izmeklēšanas periodā, kurā kredītlīnija bija pieejama.
- (768) Subsīdijas likme, kas noteikta šai konkrētajai shēmai, IRNC grupai bija 0,06 %.

4.6.4. Atbalsts kapitālieguldījumiem

- (769) Papildus tiešajiem aizdevumiem un uzņēmumu iekšējiem aizdevumiem IRNC grupai arī bija jāapmierina savas finansiālās vajadzības ar kapitāla iemaksu palīdzību.

⁽¹⁹³⁾ Sk. <https://www.barclays.co.uk/current-accounts/bank-account/overdrafts/overdraft-charges/>, pēdējo reizi skatīts 2021. gada 18. augustā; maksas par vadītāju pārtēriņa kredītiem: "pārtēriņa kredītam, kas pārsniedz 15 000 GBP, piemēro sagatavošanas maksu 1,5 % apmērā no līgta pārtēriņa kredīta limita un atjaunošanas maksu 1,5 % apmērā".

⁽¹⁹⁴⁾ Sk. SŠA lietu, 354. un 355. apsvērumu.

(770) Iepriekšējās izmeklēšanās tika konstatēts, ka būtiskas subsīdijas tika saņemtas Ķīnas grupu mātesuzņēmumu līmenī, lai atbalstītu ārvalstu ieguldījumus iniciatīvas “Viena josla, viens ceļš” ietvaros dotāciju, preferenciāla finansējuma un kapitāla iepludināšanas formā. Tas jo īpaši attiecas uz antisubsidēšanas izmeklēšanu par riepām (“riepu lieta”), kā arī SŠA antisubsidēšanas izmeklēšanu un SSG izmeklēšanu ⁽¹⁹⁵⁾.

(771) Šajā ziņā būtisks ir tālāk norādītais regulējums:

- 1) Ārējās tirdzniecības attīstības 13. piecgades plāns, ko sagatavojusi Tirdzniecības ministrija (MOFCOM), 2016. gada 26. decembris;
- 2) Valsts padomes vadlīnijas par starptautisko ražošanas iespēju sekmēšanu un sadarbību aprīkojuma ražošanas jautājumos, pieņemtas 2015. gadā (“vadlīnijas”);
- 3) “Ražots Ķīnā 2025”, Valsts padome, 2015. gada 7. jūlijs.

4.6.4.1. Kapitāla iepludināšana, ko veic Ķīnas un ASEAN Investīciju sadarbības fonds (CAF)

(772) Izmeklēšanā atklājās, ka 2013. gada oktobrī *Reed International Ltd.* iegādājās 24 % akciju uzņēmumā SMI, kas ir ar IRNC saistīts uzņēmums.

(773) *Reed International Ltd.* ir īpašam nolūkam dibināta ieguldījumu sabiedrība, kas pilnībā pieder CAF un ko tas kontrolē. Kā minēts IMIP 2017. gada pārskatā, “*Reed International Limited* ir īpaša Ķīnas un ASEAN Investīciju sadarbības fonda ieguldījumu sabiedrība, kas izveidota ieguldījumiem SMI projektā” ⁽¹⁹⁶⁾. Lai noteiktu, vai CAF var uzskatīt par valsts iestādi, Komisija pieprasīja no ĶV konkrētu informāciju par CAF. Tā kā netika saņemta atbilde, piemēram, par CAF statūtiem, lai analizētu šo aspektu, Komisijai bija jāpaļaujas uz pieejamajiem faktiem saskaņā ar pamatregulas 28. panta 1. punktu.

(774) Saskaņā ar publiski pieejamu informāciju CAF ir ārzonas kapitāla fonds, kas daļēji vai pilnībā pieder valstij un kura darba valūta ir ASV dolāri. Tas pieder un to sponsorē vairākas valstij piederošas bankas un citas Ķīnas finanšu iestādes (piemēram, Ķīnas Export-Import Bank (*EXIM Bank*) un Ķīnas valsts ieguldījumu fonds *China Investment Corporation* (*CIC*), kam kopā pieder vairāk nekā 76 % CAF daļu ⁽¹⁹⁷⁾. CAF rīkojas atbilstoši ĶTR Valsts padomes ⁽¹⁹⁸⁾ norādījumiem un Valsts attīstības un reformu komisijas apstiprinājumam. *EXIM Bank* un *CIC* ir kopīgi nodibinājuši privātā kapitāla fondu, kura līdzekļu summa ir 1 miljards USD. Gan *EXIM Bank*, gan *CIC* ir ieguldījuši CAF 300 miljonus ASV dolāru. Citi akcionāri ir *Bank of China Group Investment Co., Ltd.* un *China Communications Construction Co., Ltd.*, kas ir divas Ķīnas valstij piederošas finanšu iestādes ⁽¹⁹⁹⁾. Uzņēmuma izpilddirektors un darbu vadītājs ir no *Exim Bank*.

(775) Fonds ir vērsts uz ieguldījumu iespējām ASEAN valstu infrastruktūrā, enerģētikā un dabas resursos ⁽²⁰⁰⁾. Tā mērķa ieguldījumu nozares jo īpaši ietver dabas resursus melno un krāsaino metālu jomā ⁽²⁰¹⁾.

(776) 2010. gada maijā Ķīnas *EXIM Bank* prezidents *Li Ruogu* paziņoja, ka CAF ir “nozīmīgs jauninājums [*China EXIM*] bankas finansēšanas modelī” ⁽²⁰²⁾. 2013. gada 9. septembrī Ķīnas premjerministrs *Li Keqiang* paziņoja, ka CAF ir daļa no Ķīnas stratēģijas sadarbības padziļināšanai starp ĶTR un ASEAN valstīm. Savā uzrunā premjerministrs teica, ka “Ķīna aktivizēs jaunu īpašu aizdevumu kārtu, pienācīgi izmantos Ķīnas un ASEAN Investīciju sadarbības fondu un kopā ar citiem dalībniekiem aktīvi pētīs finansēšanas platformas izveidi infrastruktūras attīstībai Āzijā, lai finansētu nozīmīgus projektus” ⁽²⁰³⁾.

⁽¹⁹⁵⁾ Sk. SŠA izmeklēšanas 4.3.3. iedaļu.

⁽¹⁹⁶⁾ IMIP 2017. gada pārskats, 84. lpp.

⁽¹⁹⁷⁾ <https://web.archive.org/web/20131029223637/http://www.chinaeconomicreview.com/node/43071>

⁽¹⁹⁸⁾ <http://www.china-asean-fund.com/about-caf.php?slider1=1>

⁽¹⁹⁹⁾ <https://business.sohu.com/20100524/n272300363.shtml>

⁽²⁰⁰⁾ <http://www.china-asean-fund.com/about-caf.php?slider1=1>

⁽²⁰¹⁾ <http://www.china-asean-fund.com/about-caf.php?slider1=1>

⁽²⁰²⁾ <https://business.sohu.com/20100524/n272300363.shtml>

⁽²⁰³⁾ http://eg.china-embassy.org/eng/rdwt/201309/201309/t20130915_7245108.htm

- (777) Turklāt 770. apsvērumā iepriekš minēto vadlīniju 35. punktā CAF ir nepārprotami norādīts kā instruments finansiāla atbalsta sniegšanai saskaņā ar iniciatīvu “Viena josla, viens ceļš”, proti: “Mēs pilnībā attīstīsim Zīda ceļa fondu, Ķīnas un Āfrikas fondu, Ķīnas un ASEAN fondu un Ķīnas aizjūras investīciju korporāciju. Mēs aktīvi atbalstīsim starptautisko ražošanas spēju un iekārtu ražošanas sadarbības projektus, izmantojot kapitālieguldījumus un aizdevumu finansēšanu. Mēs mudināsim iekšzemes privātā kapitāla fondu pārvaldības aģentūras darboties globāli un pilnībā īstenot savu lomu, atbalstot uzņēmumus, kas uzsāk darbību jaunos tirgos, veikt ieguldījumus jaunās jomās, apvienošanās un iegādes procesos utt.” Jānorāda, ka, pamatojoties uz tiem pašiem pierādījumiem, Komisija riepū izmeklēšanas laikā konstatēja, ka līdzīgs fonds (SNF) bija valsts iestāde ⁽²⁰⁴⁾.
- (778) Visbeidzot, kā minēts 589. un 626. apsvērumā, Indonēzijas un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmē 2013. gada 2. oktobrī, klātesot attiecīgajiem valstu prezidentiem, IMIP, BDI un SDI dibinātāji parakstīja ieguldījumu un finansēšanas nolīgumu ar CAF, lai attīstītu darbības Moroali parkā ⁽²⁰⁵⁾. CAF kapitālieguldījums SMI precīzi atbilst šā nolīguma parakstīšanai un atbilst ieguldījumam, lai attīstītu darbību parkā. Turklāt, kā redzams iepriekšējā apsvērumā, finansiālais atbalsts, ko ĶV sniedza ar CAF palīdzību, var ietvert kapitālieguldījumus vai aizņēmuma finansējumu. Tāpēc uz šādu kapitāla atbalstu tāpat attiektos preferenciālais finansējums, par ko saskaņā ar divpusējās sadarbības sistēmu vienojušās Ķīna un Indonēzija un kas to pašu iemeslu dēļ ir attiecināms uz Indonēziju – tādējādi šo finansējumu var attiecināt uz ražojumiem, kas eksportēti no Indonēzijas.
- (779) Neraugoties uz sadarbības trūkumu šajā jautājumā, Komisija, pamatojoties uz publiski pieejamo informāciju, secināja, ka CAF var uzskatīt par valsts iestādi pamatregulas 3. panta un 2. panta b) punkta nozīmē, kas sniedz finansiālu ieguldījumu SMI. Patiešām, CAF pieder ĶV, kas to kontrolē. Tā darbības nosaka Valsts padome saskaņā ar ĶV noteiktajiem politikas mērķiem, un tādējādi CAF ir valdības pilnvaras.
- (780) Pēc tam Komisija analizēja, vai CAF sniegtais finansiālais ieguldījums deva ieguvumu IRNC grupai. Kā minēts iepriekš, *Reed International Ltd* ir CAF ieguldījumu sabiedrība, kas īpaši izveidota, lai veiktu ieguldījumus SMI, kas ir viens no IRNC grupas uzņēmumiem. Saskaņā ar ieguldījumu līgumu ar citiem akcionāriem ⁽²⁰⁶⁾ *Reed International Ltd* bija jāpārdod savas akcijas citiem akcionāriem par tādu pašu cenu 5–6 gadus pēc tā sākotnējā ieguldījuma neatkarīgi no akciju faktiskās tirgus vērtības. Turklāt *Reed* iegūtās akcijas bija īpašās akcijas ar ļoti ierobežotām pārvaldības tiesībām. Šie nosacījumi jau pierāda, ka pretēji tam, ko pieprasītu tirgus dalībnieks, *Reed International Ltd* no akciju iegādes negaidīja nekādu saprātīgu peļņu; tāpat ieguldītājs nevēlējās saņemt nekādas kontroles tiesības. Tādējādi šo darbību nevar kvalificēt kā tādu, kas veikta saskaņā ar tirgus nosacījumiem.
- (781) Turklāt izmeklēšanas laikā atklājās, ka pēc sākotnējā perioda ieguldījumi SMI kļuva mazāk riskanti un uzņēmuma finansiālais stāvoklis uzlabojās. Tāpēc tā akciju vērtība laika gaitā palielinājās, bet tas neatspoguļojās *Reed International Ltd* pārdošanas cenā. Tas neatbilst racionālai uzņēmēja rīcībai normālos tirgus apstākļos. Tāpēc, pamatojoties uz lietas materiāliem, Komisija secināja, ka finansiālais ieguldījums, ko ĶV sniedza ar CAF starpniecību, kurš darbojās kā valsts iestāde, radīja ieguvumu pamatregulas 3. panta 2. punkta nozīmē.

4.6.4.2. Kapitāla nodrošināšana natūrā par neatbilstoši zemu atlīdzību un akcionāru aizdevumi

- (782) Darbības uzsākšanas periodā visi IRNC grupas uzņēmumi guva ieguvumu no kapitālieguldījumiem natūrā ražošanas iekārtu veidā.

⁽²⁰⁴⁾ Sk. SŠA lietas 775. apsvērumu. Riepū lieta, 357. apsvērums.

⁽²⁰⁵⁾ <http://www.china-asean-fund.com/sub-fund-3-detail.php?id=1>

⁽²⁰⁶⁾ Ķīnas mātesuzņēmumi ir daļa no *Tsingshan* grupas.

- (783) Izmeklēšanas laikā atklājās, ka visas iekārtas *IRNC* grupas ražošanas procesam tika importētas no saistītajiem uzņēmumiem Ķīnā, kas nebija iekārtu ražotāji. Komisija pieprasīja rēķinus, kas saistīti ar iekārtu iegādi no sākotnējiem ražotājiem, bet Ķīnas mātesuzņēmumu nesaīdīšanās dēļ tie netika iesniegti, tādējādi neļaujot Komisijai pārbaudīt, vai cenas atbilst nesaistītu pušu darījuma principam un vai iekārtu izcelsme patiešām ir Ķīna, kā tas tika deklarēts.
- (784) Turklāt šie uzņēmumi guva ieguvumu no akcionāru aizdevumiem, kas bija līdzvērtīgi kapitāla iepludināšanai, kā minēts 759. apsvērumā.
- (785) Tā kā Ķīnas mātesuzņēmumi, kas nodrošināja attiecīgo aprīkojumu un aizdevumus akcionāriem, kā arī ĶV atbildes nesniedza, pēc pamatregulas 28. panta 1. punkta noteikumu piemērošanas Komisijai bija daļēji jāpaļaujas uz pieejamajiem faktiem, lai izdarītu konstatējumus par šā aprīkojuma iegādi un šiem akcionāru aizdevumiem. Jo īpaši Komisijai bija jāizmanto pieejamie fakti, lai noteiktu iekārtu izcelsmi un aprīkojuma finansējuma avotu, kā arī Ķīnas mātesuzņēmumu piešķirtos aizdevumus *IRNC* grupas uzņēmumiem.
- (786) Lai izdarītu šādu secinājumu, Komisija konstatēja, ka Ķīnas mātesuzņēmumi bija nepārprotami apņēmušies ieguldīt ārvalstīs atbalstāmās nozarēs. Šajā ziņā, kā minēts iepriekš, *Tsingshan* savā tīmekļa vietnē sevi reklamē kā "vienmēr īstenojis globalizācijas valsts attīstības stratēģiju un aktīvi reaģējis uz iniciatīvu "Viena josla, viens ceļš". Tam ir pat īpašs meitasuzņēmums, kas pārvalda tā ārvalstu projektus: "*Eternal Tsingshan* grupa ir viena no subjektu tipa uzņēmumu pārvaldības grupām, kas pakļauta *Tsingshan Industry* direktoru padomei, un tā ir atbildīga par visu to ārvalstu projektu pārvaldību, kurus plāno *Tsingshan Industry* direktoru padome. Līdz šim *Eternal Tsingshan* grupa ir pabeigusi starptautisko stratēģisko izvietojumu Indonēzijā, Singapūrā, Indijā, Amerikas Savienotajās Valstīs un citās valstīs un pārvalda vairāk nekā 15 meitasuzņēmumus / pārstāvniecības" ⁽²⁰⁷⁾.
- (787) Viens no galvenajiem uzņēmumiem, kas bija iesaistīts iekārtu nodrošināšanā *IRNC* grupai, bija *Shanghai Dingxin Investment (Group) Co., Ltd.* (*Dingxin* grupa). Tas ir viens no četriem lielākajiem grupas uzņēmumiem, kas atrodas *Qingshan Industrial* direktoru padomes pakļautībā. Saskaņā ar grupas tīmekļa vietni, tas ir *Tsingshan Industrial* galvenais rīks starptautisko darbību sekmēšanai. *Dingxin* grupa arī norādīja, ka tas galvenokārt ir atbildīgs par ārvalstu ieguldījumu projektu pārvaldību, mehānisko un elektrisko izstrādājumu un citu būvniecības iekārtu eksportu uz *Tsingshan* parku Indonēzijā.
- (788) Visi minētie ārvalstu projekti ietilpst plašākā Ķīnas "došanās uz āru" politikas kontekstā. Šajā ziņā *Tsingshan Holding* grupas priekšsēdētājs, piemēram, ir norādījis: "*Tsingshan* industriālais parks ir vislielākais un visveiksmīgākais Ķīnas ieguldījums Indonēzijā, un tajā tiks izvietotas ražošanas spējas, kas pārceltas no Ķīnas. Tas ir nozīmīgs projekts, lai mēs izpildītu savu sociālo pienākumu un atdotu parādu sabiedrībai. Tas ir arī svarīgs, lai īstenotu iniciatīvu "Viena josla, viens ceļš" ⁽²⁰⁸⁾.
- (789) Turklāt ceļvedī "Ražots Ķīnā 2025" ir noteiktas desmit stratēģiskās nozares, kas cita starpā ietver progresīvus materiālus dzelzs un tērauda nozarē. Attiecībā uz šīm nozīmīgajām nozarēm plāna "Ražots Ķīnā 2025" 9. nodaļā ir skaidri norādīti Ķīnas plāni:
- a) "atbalstīt uzņēmumus, lai tie veiktu apvienošanu, kapitāla ieguldīšanu un riska kapitāla ieguldīšanu ārvalstīs;
 - b) aktīvi piedalīties un veicināt starptautisko sadarbību rūpniecības jomā un īstenot nozīmīgus stratēģiskos plānus, piemēram, Zīda ceļa ekonomisko joslu un 21. gadsimta Jūras zīda ceļu, lai paātrinātu savienotas infrastruktūras izbūvi uz kaimiņvalstīm un ciešu sadarbību rūpniecības jomā;
 - c) izmantot "atvērtību" pie robežām un izveidot daudzus aizjūras ražošanas sadarbības parkus atbilstīgās valstīs;
 - d) veicināt **augstas klases iekārtu**, progresīvu tehnoloģiju un spēcīgas rūpniecības **pārvietošanu uz aizjūras valstīm**" (izcēlums pievienots).

⁽²⁰⁷⁾ https://www.etsingshan.com/Art/Art_38/Art_38_69.aspx

⁽²⁰⁸⁾ http://www.minmetals.com/english/News/201706/t20170626_226241.html

- (790) Turklāt 770. apsvērumā minētās vadlīnijas ietver tērauda kā prioritāru nozari starptautiskās ražošanas jaudas un iekārtu ražošanas sadarbības jomā (sk. 3. nodaļas 7. punktu). Tika arī norādīts, ka “jāveicina Ķīnas aprīkojuma, tehnoloģiju, pakalpojumu un standartu globāla izmantošana”, jo īpaši šajās prioritārajās nozarēs. 3. nodaļas 8. punktā tiek piebilsts, ka tērauda ražošanas objekti jābūvē “prioritārās valstīs ar labvēlīgiem resursu nosacījumiem [...] un milzīgu tirgus potenciālu, eksportējot pilnīgus aprīkojuma komplektus [...]”. Visbeidzot, 32. punktā, kur tiek runāts par lielāku finansiālo atbalstu, cita starpā tiek minēti tālāk norādītie veidi, lai atbalstītu uzņēmumu darbību globālā mērogā: “atbalstīt uzņēmumus, kuri uzsāk darbību globālā mērogā, ar ārvalstu aktīviem un kapitāla daļām kā nodrošinājumu aizdevumu un citu derīgo izrakteņu tiesību iegūšanai un uzlabot šo uzņēmumu finanšu iespējas”.
- (791) Citiem vārdiem sakot, tas, ka Ķīnas mātesuzņēmumi piešķir akcionāra aizdevumus un nodrošina aprīkojumu saviem meitasuzņēmumiem Indonēzijā, pilnībā atbilst ĶV politikas mērķim veicināt iniciatīvas “Viena josla, viens ceļš” projektus tērauda rūpniecībā, un ārvalstu aktīvu (šajā gadījumā aprīkojuma) nodrošināšanu ĶV uzskata par līdzekli nodrošinājuma palielināšanai, lai uzlabotu šādu uzņēmumu vispārējās finansiālās spējas.
- (792) Tieši šādā kontekstā IRNC grupas mātesuzņēmumi saņēma finansiālu ieguldījumu no ĶV dotāciju vai preferenciāla finansējuma veidā, lai īstenotu šo politiku, tostarp finansētu savus ieguldījumus Indonēzijā attiecīgā ražojuma ražošanai. Tā kā šie uzņēmumi un ĶV šajā jautājumā pilnībā nesadarbojās, Komisija nespēja noteikt faktisko finansējuma avotu un detalizēti pamatot, ar kādu rīku palīdzību šāds finansiāls ieguldījums tika veikts. Tomēr, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem saskaņā ar pamatregulas 28. panta 1. punktu un visiem iepriekš minētajiem pierādījumiem par iniciatīvas “Viena josla, viens ceļš” finansējumu projektam ārpus Ķīnas, tostarp Indonēzijā, kā arī pamatojoties uz konstatējumiem riepju lietā, SŠA antisubsidēšanas izmeklēšanas laikā un SŠG izmeklēšanas laikā, Komisija secināja, ka Ķīnas mātesuzņēmumi saņēma finansiālu ieguldījumu dotāciju vai preferenciāla finansējuma veidā, ko pēc tam izmantoja, lai nodrošinātu akcionāru aizdevumus un kapitālu natūrā saviem meitasuzņēmumiem nolūkā uzlabot to finansiālās spējas un darbību Indonēzijā. Šajā ziņā ieguvums no dotācijām vai preferenciāliem aizdevumiem, ko saņēma Ķīnas mātesuzņēmumi, tika attiecināts uz meitasuzņēmumu darbību Indonēzijā, izmantojot iekšējus uzņēmumu bezprocentu aizdevumus.
- (793) Konkrēti, riepju lietā Komisija konstatēja, ka finansējums, kas piešķirts atbilstoši iniciatīvai “Viena josla, viens ceļš”, tika izmantots *Pirelli* grupas akciju iegādei un bija uzskatāms par eksporta subsīdiju⁽²⁰⁹⁾. SŠA antisubsidēšanas izmeklēšanā un SŠG izmeklēšanā, neraugoties uz daļēju sadarbību, Komisija spēja izsekot Ķīnas izcelsmes preferenciālo finansējumu un sasaistīt to ar finansējumu, kas galu galā tika ieguldīts Ēģiptes ražošanas subjektos. Abos gadījumos Komisija varēja pierādīt, ka mātesuzņēmumiem Ķīnā piešķirtos finanšu ieguldījumus tie pilnībā pārskaitīja attiecīgajiem ārvalstu meitasuzņēmumiem eksportētājvalstīs. Šajā gadījumā pilnīgas nesadarbošanās dēļ Komisija nevarēja novērtēt līdzekļu izsekošanu, jo tā nespēja atrast šos konkrētos finanšu datus publiski pieejamos avotos, neraugoties uz meklēšanu arī Ķīnas avotos. Tāpēc Komisijai bija jāizdara secinājumi atbilstoši 28. panta 1. punktam, pamatojoties uz riepju lietu, SŠA antisubsidēšanas izmeklēšanu un SŠG izmeklēšanu, kuru gadījumā situācija bija ļoti līdzīga šai lietai, jo tās aptvēra projektus, kas finansēti saskaņā ar iniciatīvu “Viena josla, viens ceļš” atbilstoši tieši tādām pašām modelim. SŠA antisubsidēšanas izmeklēšanai un SŠG izmeklēšanai ir arī vairākas līdzības, proti, Ķīna, izmantojot savu politiku un valstij piederošās bankas, nodrošināja preferenciālu finansējumu Ēģiptes meitasuzņēmumiem saistībā ar iniciatīvu “Viena josla, viens ceļš” un divpusējo sadarbību ar Ēģiptes valdību. Tieši tāda pati situācija ir novērojama šajā izmeklēšanā, proti, atbilstoši iepriekš minētajai iniciatīvai Ķīna nodrošina preferenciālu finansējumu ieguldījumu projektam Indonēzijā ar EXIM un citu SOCB palīdzību.
- (794) Tā kā Ķīnas uzņēmumi un ĶV nesniedza nekādus pierādījumus un pamatojoties uz publiski pieejamiem pierādījumiem, proti, pierādījumiem riepju, SŠA un SŠG lietās, Komisija secināja, ka iekārtu nodrošināšana un aizdevumu izsniegšana, ko veica akcionāri, bija tikai vēl viens Indonēzijas meitasuzņēmumu finansēšanas rīks un nolēma kompensēt tos kā valsts atbalstītu kapitāla iepludināšanu, lai izveidotu un paplašinātu IRNC grupas ražotnes Indonēzijā. Uz šādu kapitāla atbalstu attiektos pozīcijas, par ko saskaņā ar divpusējās sadarbības sistēmu vienojušās Ķīna un Indonēzija un kas to pašu iemeslu dēļ, kā skaidrots apsvērumos iepriekš, ir attiecināms uz Indonēziju – tādējādi šo finansējumu var attiecināt uz ražojumiem, kas eksportēti no Indonēzijas.

(209) Riepju lieta, 405. un 416. apsvērumi.

(795) Pēc tam Komisija analizēja, vai ĶV ar Ķīnas mātesuzņēmumu palīdzību sniegtais finansiālais ieguldījums deva ieguvumu IRNC grupai. Arī šajā gadījumā šo uzņēmumu nesadarbošanās dēļ Komisijai saskaņā ar pamatregulas 28. pantu konstatējumi bija jāpamato ar pieejamajiem faktiem. Akcionāru aizdevumu nosacījumi (tostarp procentu nepiemērošana) liecina, ka Ķīnas mātesuzņēmumi pilnībā attiecināja ieguvumu, kas gūts no Ķīnā saņemtajām dotācijām un preferenciālajiem aizdevumiem, uz savām darbībām Indonēzijā.

(796) Attiecībā uz iekārtām Komisija analizēja, vai attiecīgais aprīkojums tika iegādāts par nesaistītu pušu darījuma cenām, salīdzinot tās ar līdzīgu nerūsējošā tērauda rūpniecībā izmantoto iekārtu tirgus cenām. Pamatojoties uz šo analīzi, Komisija konstatēja, ka aprīkojums tika piegādāts ar ievērojamu atlaidi salīdzinājumā ar starptautiskā tirgus cenām līdzīgiem reprezentatīviem aukstās velmēšanas ražotņu ražošanas iekārtu komplektiem. Balstoties uz lietā esošajiem pierādījumiem un saskaņā ar pamatregulas 28. panta 1. punktu ⁽²¹⁰⁾, Komisija secināja, ka ar ĶV finansiālo ieguldījumu, kas sniegts ar Ķīnas mātesuzņēmumu palīdzību, tika dots ieguvums pamatregulas 3. panta 2. punkta nozīmē.

4.6.4.3. Subsīdijas summas aprēķināšana

(797) Attiecībā uz pirmo punktu, t. i., CAF veikto kapitāla iepludināšanu, ieguvums tika aprēķināts, pamatojoties uz saprātīgu peļņas normu, proti, to, ko tirgū esošs ieguldītājs būtu plānojis saņemt, pārdodot akcijas to iegādes brīdī. Lai to izdarītu, Komisija par pēdējiem gadiem meklēja līdzīgus darījumus tērauda rūpniecībā. Pamatojoties uz 11 tērauda uzņēmumu pārdošanas darījumu rezultātiem laikposmā no 2006. līdz 2019. gadam, Komisija secināja, ka pamatota cena par tērauda uzņēmuma akcijām būtu bijusi astoņas reizes lielāka par pamatdarbības peļņu.

(798) Tāpēc ieguvums tika aprēķināts kā starpība starp *Reed Investment* 24 % akciju vērtību, kas novērtēta kā astoņkārtīga SMI pamatdarbības peļņa 2018. gadā, no kuras atskaitīta *Reed Investment* samaksātā cena. Pēc tam ieguvums tika attiecināts uz izmeklēšanas periodu, izmantojot bloķēšanas periodu, kas minēts ieguldījumu līgumā, t. i., 5,5 gadus.

(799) Attiecībā uz otro punktu, t. i., iekārtu nodrošināšanu uz preferenciāliem noteikumiem, ieguvums tika aprēķināts kā starpība starp IRNC grupas uzņēmumu samaksāto pirkuma cenu un tirgus cenu par salīdzināmu iekārtu pirkumiem. Šajā ziņā Komisija pārbaudīja līdzīgus reprezentatīvu iekārtu komplektu pirkumus aukstās velmēšanas rūpniecām pēdējo gadu laikā, pamatojoties uz tērauda uzņēmumu pirkumu darījumiem. Tā rezultātā iegūtais ieguvums pēc tam tika attiecināts uz izmeklēšanas periodu, pamatojoties uz iegādāto aktīvu lietderīgās lietošanas laiku.

(800) Attiecībā uz trešo punktu, t. i., akcionāru aizdevumiem, tā kā šos aizdevumus uzskatīja par *de facto* pašu kapitāla iepludināšanu, ar kura palīdzību Ķīnas mātesuzņēmumi novirzīja saņemtās dotācijas un preferenciālos aizdevumus, Komisija nolēma šo aizdevumu neatmaksātās summas izmeklēšanas periodā uzskatīt par dotāciju. Piešķirtais ieguvums tika noteikts, no aizdevuma izmeklēšanas periodā neatmaksātās kapitāla summas atņemot izmeklēšanas periodā samaksātos procentus (ja tādi bija). Tā kā bija skaidrs, ka aizdevumi ir saistīti ar ilgtermiņa ieguldījumiem, kapitāla summa tika amortizēta aizdevuma periodā un tika ņemta vērā tikai uz izmeklēšanas periodu attiecinātā summa. Visbeidzot ieguvuma apjoms tika koriģēts, lai atspoguļotu tikai to dienu skaitu izmeklēšanas periodā, kad aizdevums bija spēkā.

(801) Tādējādi noteiktā subsīdijas summa kapitālieguldījumu atbalstam IRNC grupai bija 6,02 %.

⁽²¹⁰⁾ ĶV pilnīgas nesadarbošanās dēļ Komisija nevarēja pieprasīt iespējamo būtisko informāciju par līdzīgu iekārtu cenām Ķīnā, lai, pamatojoties uz oficiālo statistiku Ķīnā, noteiktu kritērijus. Tā kā Komisija nevarēja atrast informāciju par cenām Ķīnā un netika sniegta informācija par iekārtu izcelsmi, Komisija kā aizstājēju nolēma izmantot cenu kombināciju līdzīgām iekārtām no vairākām valstīm.

4.6.4.4. Piezīmes par galīgo izpausto informāciju

- (802) *IRNC* grupa sūdzējās par nepietiekamu informācijas atklāšanu attiecībā uz *CAF* kapitāla iepludināšanas kritēriju, jo uzņēmumu nosaukumi šajā kritērijā netika norādīti un nebija norāžu par to, vai darījumi bija saistīti ar īpašajām akcijām.
- (803) Komisija uzskatīja, ka, atklājot detalizētus datus, akciju veidu un uzņēmumu nosaukumus, tiktu atklāta konfidenciāla informācija par konkrētu uzņēmumu veiktajiem darījumiem. Tā vietā Komisija sniedza jēgpilnu datu kopsavilkumu ar indeksētiem skaitļiem un norādi par to, ka visus darījumus veica tērauda nozares uzņēmumi. Tādējādi šis apgalvojums tika noraidīts.
- (804) *Eurofer* norādīja, ka izmantotais kritērijs tika aprēķināts, pamatojoties uz pamatdarbības peļņu (*EBITA*), bet informācija, kas sniegta par līdzīgiem tērauda uzņēmumu darījumiem, šķiet, attiecas uz *EBITDA*. *EBITA* ir zemāka par *EBITDA*. Tāpēc, ja Komisija aprēķinam piemēroja *EBITA*, nevis *EBITDA*, uz kuru atsaucas izmantotais kritērijs, *SMI* ieguvums tika novērtēts par zemu. Sūdzības iesniedzējs aicināja Komisiju atkārtoti izvērtēt aprēķinu.
- (805) *SMI* finanšu pārskatos nav norādīts *EBITDA*. Tā vietā, lai mēģinātu pārrēķināt *EBITDA*, pamatojoties uz pieejamajiem datiem, Komisija patiešām izmantoja *SMI* pamatdarbības peļņu, lai aprēķinātu ieguvumu. Tā tika uzskatīta par saprātīgu un piesardzīgu pieeju. Katrā ziņā pēc turpmākas analīzes Komisija konstatēja, ka aprēķina pārvērtēšanas rezultātā veiktās izmaiņas būtu niecīgas, proti, mazākas par 0,1 %. Tāpēc Komisija nemainīja sākotnējo aprēķinu.
- (806) Attiecībā uz kapitāla nodrošināšanu natūrā par neatbilstoši zemu atlīdzību *IRNC* grupa apgalvoja, ka *IRNC* importēja tikai vienu aukstās velmēšanas līniju, un norādīja, ka pārējais aprīkojums nebūt nav līdzīgs aukstās velmēšanas līnijai. *IRNC* grupa apgalvoja, ka Komisija nav paskaidrojusi, kāpēc ieguvums tika attiecināts arī uz citiem iekārtu veidiem.
- (807) Šajā ziņā Komisija vispirms norādīja, ka tādas lielas ražotnes kā *IRNC* pamatlīdzekļu reģistru veido simtiem ierakstu. Tāpēc Komisija nolēma atlasīt reprezentatīvus iekārtu komplektus, lai noteiktu ieguvumu visai ražotnei. Aukstās velmēšanas līnijas veidoja būtisku *IRNC* ražošanas procesa daļu, un tādējādi ieguvumu šīm ražošanas līnijām var uzskatīt par reprezentatīvu visai ražotnei. Turklāt Komisija aprēķinos izmantoja ne tikai vienu, bet vairākus iekārtu veidus, kas ir daļa no ražošanas līnijas, piemēram, divdesmit ruļļu apgriežamas aukstās velmēšanas līnijas daļas, slīpmašīnu, portālceltņa daļu, tīšanas ierīci, nogriešanas mašīnu u. c. iekārtas. Tādējādi šis apgalvojums tika noraidīts.
- (808) *IRNC* grupa arī lūdza Komisiju atklāt papildu informāciju par metodiku, kas izmantota, lai noteiktu kritēriju iekārtu iegādei.
- (809) Šajā ziņā Komisija norāda, ka izmantotais kritērijs tika koriģēts, ņemot vērā līdzīgu ražošanas jaudu kā *IRNC* aprīkojumam, iekārtu izcelsme bija Eiropa vai Amerika un iegādes gads bija no 2008. līdz 2020. gadam, t. i., gan pirms, gan pēc *IRNC* ražotnes izveidošanas. Tā kā šajā laikā nevarēja konstatēt būtiskas cenu atšķirības, Komisija secināja, ka visi iepirkumi šajā laikposmā bija pamatoti *IRNC* pirkumu aizstājēji.
- (810) Savās piezīmēs par papildu galīgo izpausto informāciju *IRNC* grupa norādīja, ka Komisijas sniegtā papildu informācija par kritēriju importētajām iekārtām attiecas uz kritēriju ārpus "piegādes vai iegādes valsts", uz kuru ir atsaucē SKP nolīguma 14. panta d) punktā. *IRNC* grupa uzskata, ka šajā gadījumā "piegādes vai iegādes valstij" būtu jābūt Indonēzijai vai Ķīnai atbilstoši Apelācijas institūcijas lēmumam lietā *US – Softwood Lumber IV* ⁽²¹¹⁾. *IRNC* grupa norādīja, ka Komisijai būtu bijis jānosaka, ka privātās cenas Indonēzijā un Ķīnā bija izkropļotas, pirms atsaukties uz Eiropas un Amerikas aprīkojumu kā kritēriju.

⁽²¹¹⁾ Apelācijas institūcijas ziņojums, *United States – Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada*, WT/DS257/AB/R, pieņemts 2004. gada 17. februārī, DSR 2004:II, 571. lpp., 90. punkts.

- (811) Turklāt *IRNC* grupa apgalvoja, ka, pat pieņemot, ka Komisija pamatoti noraidīja cenas Indonēzijā un Ķīnā, Komisija nepaskaidroja, kāpēc tā izvēlējās Amerikas un Eiropas cenas Indijas aukstās velmēšanas iekārtu cenu vietā, ņemot vērā Indijas un Indonēzijas līdzīgo ekonomiskās attīstības līmeni.
- (812) Komisijai bija vismaz pienācīgi jāpielāgo cenas, lai atspoguļotu dominējošos tirgus apstākļus Ķīnā vai Indonēzijā.
- (813) Attiecībā uz iekārtu “piegādes vai iegādes valsti” Komisija norādīja, ka *IRNC* grupa pati nav veikusi aprīkojuma iegādi Indonēzijas iekšējā tirgū. Viss aprīkojums tika importēts. Tādējādi Indonēzijas kā kritērija izmantošana neatbilstu *IRNC* grupas faktiskajai situācijai. Attiecībā uz Ķīnu Komisija atgādina, ka iekārtas tika importētas no saistītiem uzņēmumiem Ķīnā, kuri nebija iekārtu ražotāji. Komisija mēģināja noteikt iekārtu izcelsmi, pieprasot rēķinus no sākotnējiem ražotājiem, bet Ķīnas mātesuzņēmumu nesadarbošanās dēļ tas nebija iespējams. Tādējādi Komisijai bija jāpaļaujas uz pieejamajiem faktiem attiecībā uz pirkumu faktisko izcelsmes valsti.
- (814) Kas attiecas uz pieejamajiem faktiem, šajā lietā nebija iespējams izmantot izlasē iekļautā Indijas uzņēmuma datus. No Indijas ražotājiem netika pieprasīti pilnīgi dati par rūpnīcas iekārtām, jo tie nebija nepieciešami, lai noteiktu subsidēšanu atbilstoši Indijas subsīdiju shēmām. Tā rezultātā nebija pieejami būtiski dati par vienu no izlasē iekļautajiem uzņēmumiem. Attiecībā uz otru uzņēmumu dati tika uzskatīti par nederīgiem izmantošanai kritērija vajadzībām, jo tie attiecās uz uzņēmumu iekšējiem pirkumiem. No otras puses, gan Eiropā, gan ASV ir augstu vērtēta tērauda rūpnīcu iekārtu ražošanas nozare, un kritērijā iekļautie piegādātāji pārdod aukstās velmēšanas rūpnīcas visā pasaulē, tostarp Ķīnas tērauda ražotājiem. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka šādus globālos dalībniekus varētu izmantot kā saprātīgu aizstājēju importētu iekārtu iegādei no nezināma avota.
- (815) Visbeidzot, tas pats pamatojums attiecas uz cenu korekciju, lai atspoguļotu dominējošos tirgus apstākļus Ķīnā vai Indonēzijā. Tā kā nav pierādījumu, ka aprīkojums būtu iegādāts kādā no šiem tirgiem, Komisija uzskata, ka nav vajadzības veikt turpmākas korekcijas. Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.
- (816) Kas attiecas uz saistīto uzņēmumu nesadarbošanos attiecībā uz iekārtu izcelsmi, *IRNC* grupa apgalvoja, ka ir sniegusi pietiekami informācijas par iekārtām, kas importētas no saistītiem uzņēmumiem Ķīnā, un ka nav pierādījumu, kas šajā ziņā pamatotu Komisijas konstatējumus.
- (817) Komisija nepiekrīt šim apgalvojumam. Kā minēts 782. apsvērumā, iekārtas tika importētas no saistītiem uzņēmumiem Ķīnā, kuri nebija iekārtu ražotāji. Pretēji tam, ko norādīja uzņēmums, Komisija pieprasīja rēķinus, kas saistīti ar iekārtu no sākotnējiem ražotājiem iegādi, ko veica saistītie uzņēmumi, bet Ķīnas mātesuzņēmumu nesadarbošanās dēļ tie netika iesniegti. Šī informācija bija nepieciešama izmeklēšanas darbības jomā, lai noteiktu minētā aprīkojuma vērtību atbilstoši nesaistītu pušu darījuma principam. Tādējādi Komisija nemaina savu nostāju, proti, ka netika sniegta pietiekami informācijas par aprīkojumu, kas importēts no saistītiem uzņēmumiem, un ka tādēļ tai bija jāpaļaujas uz vislabākajiem pieejamajiem faktiem.
- (818) Attiecībā uz akcionāru aizdevumiem *IRNC* grupa apgalvoja, ka Komisija nav pierādījusi, ka ĶV ir sniegusi finansiālu ieguldījumu ar Ķīnas mātesuzņēmumu palīdzību vai devusi ieguvumu *IRNC* grupai. Saskaņā ar IDV un *IRNC* grupas sniegto informāciju *IRNC* akcionāri ir privāti uzņēmumi, un Komisija nav pierādījusi, ka *Tsingshan* grupa ir valsts iestāde vai ĶV tai uzticējusi šādas funkcijas. Tā arī atgādināja, ka akcionāru aizdevumi bija pakārtoti Ķīnas banku aizdevumiem, t. i., tie bija priekšnoteikums bankas aizdevumu saņemšanai. *IRNC* grupa uzskata, ka tad, ja akcionāru aizdevumus būtu piešķīrusi ĶV (tieši tāpat kā banku aizdevumus no Ķīnas), šī subordinācija būtu bijusi neloģiska.
- (819) Komisija atgādina, ka, tā kā netika saņemta atbilde no Ķīnas mātesuzņēmumiem, kas piešķīra attiecīgos akcionāru aizdevumus, kā arī no ĶV, Komisijai savos konstatējumos par šiem akcionāru aizdevumiem bija daļēji jāpaļaujas uz pieejamajiem faktiem. Jo īpaši Komisijai bija jāizmanto pieejamie fakti, lai noteiktu to aizdevumu finansējuma avotu, kurus Ķīnas mātesuzņēmumi piešķīra *IRNC* grupas uzņēmumiem. Komisija 785.–790. apsvērumā izklāstīja plašus konstatējumus par to, ka Ķīnas mātesuzņēmumi ir skaidri apņēmušies ieguldīt ārvalstīs veicinātajās nozarēs

un ka šo akcionāru aizdevumu piešķiršana pilnībā atbilst ĶV politikas mērķim sekmēt iniciatīvas “Viena josla, viens ceļš” projektus tērauda ražošanas nozarē. Kā minēts 794. apsvērumā, akcionāru aizdevumu nosacījumi (tostarp procentu nepiemērošana) liecina, ka Ķīnas mātesuzņēmumi pilnībā attiecināja ieguvumu, kas gūts no Ķīnā saņemtajām dotācijām un preferenciālajiem aizdevumiem, uz savām darbībām Indonēzijā. Tas, ka IRNC akcionāri ir privāti uzņēmumi, nav pretrunā šiem konstatējumiem. Arī tas, ka akcionāru aizdevumi ir nosacījums tiešiem banku aizdevumiem no Ķīnas publiskām iestādēm, nav pretrunā Komisijas konstatējumiem. Komisija uzskata, ka tas tikai parāda, ka pastāv dažādi finansiālā atbalsta sniegšanas kanāli, un tas faktiski apstiprina Komisijas apgalvojumu, ka pastāv cieša saikne starp abiem aizdevumu veidiem. Tādējādi šis apgalvojums tika noraidīts.

- (820) Turklāt IRNC grupa apgalvoja, ka akcionāru aizdevums no diviem uzņēmumiem, kas atrodas attiecīgi Honkongā un Japānā, nebūtu jākompensē, jo tie neatrodas Ķīnā.
- (821) Attiecībā uz aizdevumu no uzņēmuma, kas atrodas Honkongā, Komisija konstatēja, ka *Luck Scenery* izmeklēšanas gaitā nesadarbojās un ka IRNC grupa pēc galīgās informācijas izpaušanas nebija iesniegusi nekādus papildu pierādījumus, lai pamatotu savu apgalvojumu.
- (822) No otras puses, apgalvojums tika atzīts par pamatotu attiecībā uz Japānas uzņēmumu. Pretēji citiem akcionāru aizdevumiem, par šo uzņēmumu faktiski tika sniegta informācija, kas liecināja, ka tas patiešām ir reģistrēts Japānā un ka akcionāri ir no Japānas. Pretēji citiem aizdevumiem, nebija iespējams atrast saikni ar Ķīnas valdību, Ķīnas bankām, *Tsingshan* grupu vai citām Ķīnas ieinteresētajām personām. Tāpēc Komisija izslēdza šā uzņēmuma aizdevumus no ieguvuma aprēķina.
- (823) Attiecībā uz IRNC grupas akcionāru nesadarbošanos IRNC grupa atgādināja, ka Komisijai savi secinājumi būtu jābalsta uz vislabākajiem pieejamajiem faktiem, un apgalvoja, ka pierādījumi par nesadarbošanos nevar izrietēt no informācijas, kas nekad netika prasīta un nebūtu jāpieprasa no IRNC grupas, kura nav šīs izmeklēšanas darbības jomā.
- (824) Komisija norādīja, ka izmeklēšana aptvēra subsīdiu shēmas, kas piešķirtas atbilstoši divpusējai sadarbībai starp Ķīnu un Indonēziju. Vispārīgo norādījumu 6. punktā arī minēts, ka “Ja saistītais uzņēmums ir guvis ieguvumu no subsīdiu shēmām, par kurām veic izmeklēšanu, sīkas ziņas sniedz saskaņā ar šīs anketas jautājumiem”. Kā paskaidrots 791. apsvērumā, IRNC grupas mātesuzņēmumi saņēma finansiālu ieguldījumu no ĶV dotāciju vai preferenciāla finansējuma veidā, lai īstenotu ĶV preferenciālo politiku, tostarp finansētu savus ieguldījumus Indonēzijā attiecīgā ražojuma ražošanai. Tāpēc gan IRNC akcionāriem, gan citu IRNC grupas subjektu akcionāriem bija jāsniedz savas atbildes uz anketas jautājumiem. Turklāt izmeklēšanas laikā Komisija pieprasīja konkrētu informāciju no visiem mātesuzņēmumiem, un neviens no Ķīnas akcionāriem neatbildēja uz šiem pieprasījumiem. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (825) Attiecībā uz ieguvumu IRNC grupa norādīja, ka akcionāru aizdevumu beigu datums ir tāds pats kā bankas aizdevumiem, jo tos nevar samaksāt pirms bankas aizdevumiem. IRNC grupa arī precizēja, ka akcionāru aizdevumi ir iegrāmatoti kā saistības un ka IRNC grupas uzņēmumi uzkrāj procentus. Tāpēc IRNC grupa uzskata, ka Komisijai IP laikā nevajadzētu uzskatīt visu akcionāru aizdevumu neatmaksātās summas par dotāciju.
- (826) Aizdevuma līgumi patiešām paredz, ka banku aizdevumi ir jāizmaksā pirms akcionāru aizdevumiem. Tomēr atšķirībā no banku aizdevumiem, kuriem ir skaidrs atmaksas grafiks, akcionāru aizdevumiem nav nekādu atmaksas termiņu pēc bankas aizdevumu termiņa iestāšanās. Turklāt pat tad, ja uzņēmuma grāmatvedības uzskaitē ir uzkrāti procenti, tas neatpēko Komisijas konstatējumus, proti, ka praksē uzņēmumam nebija nekādas izejošās faktiskās naudas plūsmas un tas varēja brīvi rīkoties ar visu savu likvīdo naudu, tādējādi gūstot skaidru finansiālu ieguldījumu, kas līdzvērtīgs dotācijai. Tāpēc Komisija nemainīja savu pozīciju.

4.7. Ogļu nodrošināšana par neatbilstoši zemu atlīdzību

- (827) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka ražotāji eksportētāji ir guvuši ieguvumu no lētām ogļēm, pateicoties dažādiem valdības pasākumiem iekšzemes ogļu tirgū, jo īpaši pateicoties maksimālajai cenai iekšzemes tirgū, iekšzemes tirgus saistībām (ITS) un prasībai par kredītvēstuli pārdošanai eksportam. Šie pasākumi palīdzētu samazināt ogļu cenas iekšzemes tirgū un sniegtu ieguvumu ogļu lietotājiem, tostarp nerūsējošā tērauda ražošanas nozarei. Tomēr izmeklēšanā tika konstatēts, ka minētajiem pasākumiem nav bijis norādītās ietekmes ne atsevišķi, ne kopā.
- (828) Izmeklēšanā tika konstatēts, ka maksimālā cena iekšzemes tirgū neattiecas uz ražotājiem eksportētājiem un nesniedza tiem nekādu ieguvumu. Regulēto maksimālo termālo ogļu cenu, kas nepārsniedza 70 USD par tonnu, piemēroja tikai elektroenerģijas uzņēmumiem, kas pārdod enerģiju galalietotājiem ("sabiedriski nozīmīgi uzņēmumi"). Ražotāji eksportētāji un ar tiem saistītie starpproduktu piegādātāji izmantoja visu elektroenerģiju, ko tie paši saražoja, un tāpēc tie nebija sabiedriski nozīmīgi uzņēmumi un neguva ieguvumu no maksimālās cenas ierobežojuma piemērošanas.
- (829) Tāpēc izmeklēšanā nevarēja konstatēt, ka ražotāji eksportētāji būtu guvuši ieguvumu no šīs subsīdijas.

4.8. Zemes nodrošināšana par neatbilstoši zemu atlīdzību

4.8.1. Sūdzība un subsīdijas shēma

- (830) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka *IMIP* novirzīja tiešo atbalstu, ko saņēma no *IDV*, kura nodrošināja iespējas zemes formā ražotājam eksportētājam, ar kuru *IMIP* ir saistīts. Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja sniegto informāciju zemes iegāde un attīstīšana, kā arī ēku nomas kārtība ir būtiskas iespējas, ko *IDV* piešķir *IMIP* un līdz ar to saistītajam ražotājam eksportētājam.

4.8.2. Juridiskais pamats

- (831) Saskaņā ar 1960. gada Agrārā pamatlikuma Nr. 5 ("Agrārais pamatlikums") 1. un 2. pantu visa Indonēzijas zeme un dabas resursi tiek uzskatīti par Dieva dāvanām, kuras kontrolē valsts. Šis valsts kontroles tiesības, kas cita starpā ietver zemes pārņemšanas īpašumā un izmantošanas regulējumu, tiek īstenotas, lai sasniegtu maksimālu tautas labklājību.
- (832) Saskaņā ar Indonēzijas Republikas Konstitūcijas 28. pantu un 33. panta 3. punktu, kā arī saskaņā ar Agrāro pamatlikumu privātpersonām ir tiesības uz īpašumtiesību turējumu neapgrūtinātu īpašumtiesību uz zemes gabalu (*Hak milik*) formā. Turklāt pastāv vairākas maznozīmīgas īpašumtiesības, piemēram, izmantošanas tiesības (*Hak guna usaha* – *HGU*), lietošanas tiesības (*Hak pakai*, kas arī tiek tulkotas kā apstrādāšanas tiesības) vai būves izmantošanas tiesības (*Hak guna bangunan* – *HGB*, kas arī tiek tulkotas kā būvniecības tiesības). Pēdējais tiesību veids ietver tiesības izmantot un apbūvēt zemes gabalu. Lai gan īpašumtiesības ir paredzētas tikai Indonēzijas personām, *HGU* un *HGB* ir pieejamas arī ārvalstu uzņēmumiem, kas reģistrēti Indonēzijā. Tomēr praksē šīs oficiālās tiesības joprojām pastāv līdzās ierastajām ieražu tiesībām uz zemi. Tas ir tāpēc, ka ne visi zemes gabali Indonēzijā ir oficiāli reģistrēti, jo ieražu tiesību kopienai (*Ulaiah*) locekļiem nav pienākuma reģistrēt savus zemes gabalus, un ka pierādījums par tiesībām uz zemes gabalu ir sniegts atbilstošā sertifikātā (*Sertifikat*), ko piešķirt tikai par reģistrētiem zemes gabaliem. Sertifikāti atšķiras atkarībā no tiesībām, ka tajās atzītas, proti: *sertifikat hak milik* – *SHM* par īpašumtiesībām; *sertifikat hak guna usaha* – *SHGU* par izmantošanas tiesībām un *Sertifikat hak guna bangunan* – *SHGB* par ēkas izmantošanas tiesībām.
- (833) Kā paskaidrots attiecīgajā iedaļā iepriekš, Morovali parks ir industriālais parks, kas dibināts Indonēzijā atbilstoši īpašai industriālās zonas kvalifikācijai. Tāpēc, meklējot juridisko pamatu, kas regulē ar zemi, uz kuras izveidots Morovali parks, saistītus aspektus, jāņem vērā ne tikai tiesību akti par zemes īpašumtiesībām un teritorijas plānošanu, bet arī īpaši noteikumi par industriālajām zonām.

(834) Kas attiecas uz zemes īpašumtiesībām un teritorijas plānošanu, tiesību akti, ko piemēro teritorijai, kurā atrodas *IMIP*, ietver tālāk uzskaitīto.

- Agrārais pamatlikums, ar kuru tika atcelti noteikumi par zemi, kas bija spēkā pirms Indonēzijas neatkarības iegūšanas, un ar kuru tika noteikts pašreizējais īpašumtiesību regulējums. Līdzīgi zemes izmantošanas tiesībām Ķīnas Tautas Republikā, *HGB* var iegūt tikai uz ierobežotu laiku. Indonēzijā šis periods atbilst ne vairāk kā 30 gadiem, ko var vēl pagarināt par 20 gadiem.
- Valdības 1996. gada Noteikumi Nr. 40, kas regulē *HGU*, izmantošanas tiesību un *HGB* nodošanu.
- Valdības 1997. gada noteikumi Nr. 24 par zemes reģistrāciju, kas nosaka zemes reģistrācijas un sertifikācijas pašreizējās kārtības pamatu.
- Valdības 2007. gada Noteikumi Nr. 26 par teritoriālo apsaimniekošanu.
- Valdības 2008. gada Noteikumi Nr. 26 par Valsts teritoriālo plānu.
- Morovali pavaldonības 2012. gada Noteikumi Nr. 10 par Morovali pavaldonības teritoriālo plānu 2012.–2032. gadam, kurā noteikts Morovali pavaldonības (t. i., pakārtotas teritoriālas vienības, kurā atrodas *IMIP*) teritorijas plānojums.
- Prezidenta 2015. gada Noteikumi Nr. 17 par Valsts zemes aģentūru (*Badan Pertanahan Nasional – BPN*) – tā ir aģentūra Agrāro lietu un teritoriālās plānošanas ministrijas, kas nosaka *BPN* un tās vietējo filiāļu lomu zemes reģistrācijas un sertifikācijas procedūrās, pakļautībā.
- Valdības 2017. gada Noteikumi Nr. 13 par grozījumiem valdības 2008. gada Noteikumos Nr. 26 par Valsts teritoriālo plānu.
- *BPN* vadītāja 2018. gada Noteikumi Nr. 1 “Vadlīnijas reģionālā teritoriālā plāna izstrādei provinces, pavaldonības un pašvaldību līmenī”, kas paredz vispārīgus noteikumus teritorijas plānojuma izstrādei provinču, pavaldonību un vietējo rajonu līmenī.
- 2019. gada Morovali pavaldonības Noteikumi Nr. 7 par Morovali pavaldonības teritoriālo plānu 2019.–2039. gadam, un
- Valdības 2021. gada Noteikumu Nr. 18 34.–47. pants; šie noteikumi attiecībā uz *HGB* nesen papildināja Agrāro pamatlikuma un valdības 1997. gada Noteikumus Nr. 24 par zemes reģistrāciju, pagarinot *HGB* termiņu līdz 35 gadiem, ko var pagarināt vēl par 20 gadiem.

(835) Turklāt ir divi tiesību akti, kas ir būtiski attiecībā uz vispārējo kontekstu, bet nav tieši piemērojami Morovali parkam.

- 2012. gada likums Nr. 2 par zemes iepirkumu attīstībai sabiedrības interesēs, kas bija paredzēts, lai sabiedrības interesēs esošu projektu gadījumā risinātu zemes iegādes grūtības, ko radījusi sarežģītā īpašumtiesību sistēma. Gan *IMIP*, gan *IDV* atsevišķi apstiprināja, ka likums neattiecas uz Morovali parku, jo to piemēro tikai 24 uzņēmējdarbības nozarēm, kas neietver *IMIP* darbību. 2012. gada likumu Nr. 2 vēlāk daļēji grozīja ar 2020. gada likumu Nr. 11 par darbvietu radīšanu (“Omnibusa likums”). 2012. gada likums Nr. 2 tika ieviests ar prezidenta 2012. gada Noteikumiem Nr. 71 par zemes iepirkuma īstenošanu attīstībai sabiedrības interesēs, uz kuriem, savukārt, attiecās trīs būtiski grozījumi; pēdējos no šiem grozījumiem ieviesa ar prezidenta 2015. gada Noteikumiem Nr. 30 par prezidenta 2012. gada Noteikumu Nr. 71 trešo grozījumu, un
- Prezidenta 2017. gada Noteikumi Nr. 56 par valsts stratēģisko projektu radītās sociālās ietekmes novēršanu zemes iegādes procesā, kuru piemērošanu *IMIP* noraidīja *IDV*, jo šis tiesību akts attiecas tikai uz zemes iepirkumu valsts stratēģiskajiem projektiem, ja uz šīs zemes dzīvojošās personas nevar pierādīt ieražu vai īpašumtiesības. Tādējādi tiesību akta mērķis ir mazināt šo personu pārvietošanas sekas. Personas, kas dzīvo uz *IMIP* iegādātās zemes, varēja pierādīt savas ieražu tiesības, kas tām ļāva saņemt kompensāciju.

(836) Attiecībā uz noteikumiem par industriālo zonu regulējumu ir būtiski tālāk norādītie aspekti.

- Valdības 2009. gada Noteikumi Nr. 24 par industriālajām zonām bija spēkā *IMIP* izveides laikā. Šo noteikumu 3. panta 4. punktā ir noteikts, ka “Industriālo zonu attīstību pavaldonības [...] teritorijā veic saskaņā ar pavaldonības [...] teritoriālo plānojumu”. Turklāt 4. pantā ir piebilsts, ka “Ministri, saistītie ministri, gubernatori

un reģenti / mēri atbilstoši saviem attiecīgajiem pienākumiem un pilnvarām atbild par industriālās zonas attīstības mērķa sasniegšanu". Jo īpaši saskaņā ar 5. panta 2. punkta d) apakšpunktu "[Ministra] pilnvaras īsteno: [...] d) nosakot standartcenu par zemes gabalu un/vai rūpniecisko ēku pārdošanu vai izpirkumnomu industriālajās zonās pēc valsts komandas [industriālo zonu] ierosinājuma" (*Timnas-KI*), saskaņā ar 6. panta b) punktu "[...] gubernatori vai reģenti / mērs nodrošina: [...] b) ka ir viegli veikt iegādi / zemes iegādāšanos teritorijā, kas paredzēta industriālās zonas attīstībai". Turklāt 10. pantā ir noteikts, ka industriālās zonas platībai ir jābūt vismaz 50 ha, bet 13. un 14. pantā – ka katrai industriālajai zonai jāpiesakās industriālās zonas uzņēmējdarbības licences saņemšanai, tiklīdz tā ir saņēmusi principiālu apstiprinājumu. Visbeidzot, 18. pants ļauj industriālo zonu sabiedrībām, kurām ir industriālās zonas uzņēmējdarbības licence, iegūt HGB iegādātajai un attīstītajai zemei un sadalīt šo HGB starp zemes gabaliem, kas tālāk pārdoti uzņēmumiem industriālajā zonā.

- Nolīgums starp IDV un ĶV par Indonēzijas un Ķīnas integrētajiem industriālajiem parkiem, kas parakstīts Džakartā 2013. gada 2. oktobrī (sk. 605. apsvērumu).
- Rūpniecības ministra 2014. gada 22. jūlija Dekrēts Nr. 432/M-IND/Kep/7/2014 par Indonēzijas un Ķīnas integrētās industriālās zonas sadarbības grupu (sk. 638. apsvērumu).
- Valdības 2015. gada Noteikumi Nr. 14 par valsts rūpniecības attīstības ģenerālplānu 2015.–2035. gadam, saskaņā ar kuru viens no galvenajiem infrastruktūras objektiem, kas nepieciešams Indonēzijas rūpniecībai, ir zeme industriālajām zonām. Rūpnieciskās zemes nodrošināšanu Indonēzijā veic, attīstot industriālās zonas, kas arī tiek uzskatītas par teritorijām, kas paredzētas rūpniecībai, vai par rūpniecībai atvēlētām zonām. Industriālās zonās zeme ir paredzēta rūpniecības īpašumiem vai tā ir nerūpnieciska zeme. Industriālo zonu modeļa mērķi ir šādi: attīstīt zemi, lai ražošanas nozarēm nodrošinātu lietošanai un/vai būvēšanai gatavu zemi, garantējot, ka tiesības uz zemi un atļaujas var viegli iegūt, un nodrošinot ieguldītājiem nepieciešamo infrastruktūru un iekārtu pieejamību ⁽²¹²⁾.
- 2015. gada marta Kopīgais paziņojumu par visaptverošas stratēģiskās partnerības stiprināšanu starp Ķīnas Tautas Republiku un Indonēzijas Republiku (sk. 577. un 610. apsvērumu), un
- Saskaņā ar valdības 2015. gada Noteikumiem Nr. 142 (sk. 632. apsvērumu), ar kuriem aizstāj iepriekšējos 2009. gada Noteikumus Nr. 24, subjektam, lai tas varētu pretendēt uz industriālās zonas uzņēmējdarbības licenci, ir jābūt zemes sertifikātam (vai iepriekšējo iemītņieku dokumentam par atteikšanos no tiesībām) saistībā ar tā zemes gabalu. Noteikumu Nr. 142 4. panta i) punktā ir noteikts: [Ministra pilnvaras ietver] "pamatnostādņu noteikšanu par atsaucies pārdošanas cenu vai rūpniecisko bloku un/vai ēku nomu industriālā zonā, pamatojoties uz industriālās zonas komitejas priekšlikumiem". 45. panta 1. punktā ir noteikts, ka "valdība ir tiesīga uzsākt industriālo zonu kā rūpnieciskās infrastruktūras attīstību, ja privātais sektors nav ieinteresēts vai nespēj attīstīt industriālo zonu, un/vai paātrināt rūpnieciskās attīstības izplatību un vienmērīgu sadalījumu". 48. panta 1. punktā ir teikts: "Valdība ir tiesīga veikt zemes iegādi saskaņā ar tiesību aktiem un noteikumiem par zemes iegādi".

4.8.3. Izmeklēšanas konstatējumi

- (837) IDV par neatbilstoši zemu atlīdzību nodrošināja zemi IMIP un attiecīgi arī IMIP saistītajiem uzņēmumiem no IRNC grupas divpusējās sadarbības ar ĶV ietvaros. Darījums starp IDV un ĶV balstījās uz to, ka Indonēzija piekrita izveidot īpašu industriālo zonu Morovali parkā un nodot pārvaldību IMIP (sk. 560. un turpmākus apsvērumus). Atbilstoši starpvaldību nolīguma noteikumiem IDV atvieglotu zemes iepirkumu un iegādi Morovali parkā reģistrētajiem ražotājiem eksportētājiem saskaņā ar 2015. gada marta kopīgo paziņojumu un 2015. gada Noteikumiem Nr. 142.

⁽²¹²⁾ Indonēzijas Rūpniecības ministrija, "Fakti un skaitļi par rūpniecību", 2017. gads, 34.–35. lpp., <https://kemenperin.go.id/majalah/11/facts-and-figures-industri-indonesia>.

- (838) Izmeklēšanā tika konstatēts, ka IDV atviegloja *IMIP* nepieciešamās zemes saņemšanu, sākot no 2013. gada. Attiecīgā zeme bija Indonēzijas valsts īpašums. *IMIP* vienojās ar vietējām iestādēm, kā arī ar Bahodopi rajona iestāžu palīdzību par vienotu vidējo maksājumu par kvadrātmētru (kompensāciju) personām, kuras attiecīgajā brīdī lietoja zemi.
- (839) Izmeklēšana arī liecināja, ka Morovali parka īrnieki, tostarp *IRNC* grupa, varēja sākt būvēt savas ražotnes, pirms faktiski tika saņemts juridiskais sertifikāts par būves lietošanas tiesībām, jo IDV uzskatīja *IMIP* par valsts stratēģisko projektu⁽²¹³⁾. Dažiem zemes gabaliem IP laikā bija pieejams juridisks sertifikāts, kas nodrošināja pilnīgas īpašumtiesības vai būvniecības tiesības. *IMIP* atzīšana par valsts stratēģisko projektu deva oficiālas juridiskas garantijas *IRNC* grupai par to, ka tā varēja sākt būvniecību uz saņemtās zemes pat pirms galīgo zemes īpašumtiesību iegūšanas. Turklāt vispārēji tiek atzīts, ka ir riskanti iegādāties zemi Indonēzijā, jo ir grūti iegūt un pierādīt īpašumtiesības. Šā riska novēršana dod izšķirošu priekšrocību plānotajam ieguldījumam.
- (840) IDV apgalvoja, ka zemes nodošana *IMIP* ir darījums starp privātpersonām. Tas nav pareizi. Zemes īpašnieks faktiski bija IDV. Tas, ka uz zemes dzīvoja ciemata iedzīvotāji un *IMIP* samaksāja līgtu kompensāciju ciema iedzīvotājiem par zemes iegādi nenozīmē, ka šāds darījums būtu darījums starp divām privātām personām.
- (841) Tāpēc Komisija secināja, ka IDV sniedza finansiālu ieguldījumu tieši *IMIP*, nodrošinot valsts zemi pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) daļas nozīmē.

4.8.4. Ieguvums

- (842) Šis finansiālais ieguldījums rada priekšrocību, jo *IMIP* vienkārši izmaksāja kompensāciju, par kuru iepriekš vienojās ar vietējām un rajona IDV amatpersonām, par atteikšanos no zemes izmantošanas, kas nebija saistīta ar zemes faktisko vērtību vai jebkādiem tirgus apsvērumiem. Tiesību uz zemi faktiskais īpašnieks, t. i., IDV, nekad nepieprasīja *IMIP* veikt kādus maksājumus par zemes faktisko vērtību. Nebija arī nekāda dokumenta, kas apliecinātu, ka zeme bija pienācīgi novērtēta. Faktiski lietas materiālos ir pierādījumi par to, ka ciemu iedzīvotājiem izmaksātās kompensācijas summa nebija saistīta ar zemes faktisko tirgus vērtību un iespēju to izmantot kā rūpniecisku zemi.

4.8.5. Īpašas iezīmes

- (843) Līdzīgi kā preferenciālā finansējuma gadījumā, šī shēma ir gan sektorāli, gan reģionāli specifiska to pašu juridisko iemeslu dēļ.

4.8.6. Subsīdijas summas aprēķināšana

- (844) Lai novērtētu ražotāja eksportētāja saņemto priekšrocību, Komisija izmantoja valsts iekšējo standartu zemei Visatbilstošākā pieeja šajā posmā bija salīdzināt tādas attīstītas zemes cenu, kas ir gatava ražotnes būvniecībai. Tomēr Komisija nevarēja uzskatīt piešķirto kompensāciju par salīdzināmu ar cenām, kas samaksātas par darījumiem ar zemi tirgū. Tāpēc Komisija ņēma vērā tikai *IMIP* radušās attīstības izmaksas, lai pārveidotu zemi, kas iegādāta kā mežs un plantācija, par zemi, kas gatava rūpnieciskai izmantošanai. Komisija salīdzināja šīs izmaksas ar neatkarīgu novērtējuma ziņojumu par rūpniecisko zemi, kas sagatavots uzņēmumam *Jindal Indonesia*. *Jindal Indonesia* atrodas Austrumjavas provinces Gresikas pavaldonībā un novērtējuma ziņojumā, ko ik pēc dažiem gadiem sagatavo grāmatvedības vajadzībām un pēc aizdevējbanku pieprasījuma, novērtēja *Jindal Indonesia* būvēšanas tiesību vērtību, cita starpā salīdzinot ar cenām darījumos, kas saistīti ar būvēšanas tiesībām attīstītā zemē šajā teritorijā. Austrumjavas Gresikas pavaldonība ir teritorija, kas ir salīdzināma ar Morovali pavaldonību Centrālajā Sulavesi, jo tai ir līdzīgs IKP un tajā atrodas industriālais parks, kā arī tāpēc, ka šīs pavaldonības ir tālu no galvaspilsētas Džakartas, kur zemes cenas ievērojami atšķiras no cenām pārējās valsts daļās. Turklāt *Jindal Indonesia* novērtējuma ziņojumā norādītā vērtība ir piesardzīga aplēse, jo tā attiecas tikai uz būvniecības tiesībām, savukārt, kā jau minēts, *IRNC* grupa no *IMIP* dažādos zemesgabalos ieguva būvniecības tiesības un pilnīgas īpašumtiesības, kam ir augstāka vērtība nekā būvniecības tiesībām.

⁽²¹³⁾ 2015. gada Noteikumu Nr. 142 par industriālo zonu 38.4. pants, 39.1. panta d) punkts.

- (845) Aprēķinos, pirmkārt, novērtējuma ziņojumā iekļautā vērtība attiecās uz 2020. gadu. Tāpēc to koriģēja ar patēriņa cenu indeksu (PCI), lai iegūtu vērtību katrā gadā, kurā IRNC grupa iegādājās zemes gabalu. Ieguvuma summu noteica, no konstatētā ieguvuma atskaitot uzņēmuma IMIP izmaksāto kompensāciju.
- (846) Pēc tam IMIP zemes attīstības izmaksas par kvadrātmētru tika salīdzinātas ar novērtējuma ziņojuma vērtību, kas koriģēta atbilstoši attiecīgajam gadam, lai iegūtu ieguvumu par kvadrātmētru. Tad šis skaitlis tika reizināts ar zemes platību, ko katrs no IRNC grupas uzņēmumiem faktiski izmantoja, lai sadalītu grupas kopējo ieguvumu katram grupas uzņēmumam.
- (847) Pēc tam ieguvums tika sadalīts IP, izmantojot zemes lietderīgās izmantošanas laiku, t. i., 30 gadus. Tas atbilst būvniecības tiesību darbības ilgumam Indonēzijā. Kopējais saņemtais labums tika sadalīts, pamatojoties uz katra IRNC grupas uzņēmuma faktisko izmantojumu uz kvadrātmētru Morovali parkā.
- (848) Tikai IRNC grupa guva ieguvumu no šīs subsīdiju shēmas. *Jindal Stainless Indonesia* gadījumā ieguvums netika konstatēts, jo, uzsākot darbību, tas bija iegādājies jau esošu rūpnīcu.
- (849) Šai subsīdijai konstatētā subsīdijas likme IRNC grupai izmeklēšanas periodā bija šāda:

Zemes nodrošināšana par neatbilstoši zemu atlīdzību

Uzņēmuma nosaukums	Subsīdijas likme
IRNC grupa	0,83 %

4.8.7. Piezīmes par galīgo izpausto informāciju

- (850) IDV un IRNC grupa apgalvoja, ka Komisija nav sniegusi pierādījumus tam, ka zeme ir Indonēzijas valsts īpašums, un atgādināja, ka zeme ir iegādāta no privātpersonām. IDV precizēja, ka to ir sertificējusi reģionālā valdība, jo zeme nebija reģistrēta ar zemes aktu, bet tas nenozīmē, ka par pirkumu bija panākta vienošanās ar vietējām iestādēm. IDV apgalvoja, ka valsts ir atbildīga tikai par zemes īpašumtiesību pārvaldību, tostarp īpašumtiesību nodošanas apstiprināšanu, līdz zeme tiek reģistrēta. Šī sertifikācija ir paredzēta tikai zemes pārvaldībai. Abas puses arī apgalvoja, ka cenu noteica un par to vienojās IMIP un privātie zemes īpašnieki, un IDV piebilda, ka attiecīgais darījums ir pārdošanas un pirkšanas darījums, nevis kompensācija.
- (851) Atbildot uz to, Komisija norādīja, ka teritorija, kurā IMIP tika izveidota, ir valsts zeme (*Tanah Negara*), kurai ir bijušās *Swapraja* zemes statuss. Šis termins attiecas uz zemi, kas pirms Indonēzijas neatkarības iegūšanas piederēja vietējiem sultanātiem vai karalistēm, kurās bija zināms pašpārvaldes līmenis. Pēc neatkarības iegūšanas šīs teritorijas un tur dzīvojošās ieražu tiesību kopienas joprojām saglabāja zināmu daļu autonomiju.
- (852) 1960. gadā pieņemtajā Agrarajā pamatlikumā bija noteikts, ka *Swapraja* zemi var pārveidot par privātu zemi līdz 1980. gadam. Tā kā tā netika pārveidota par privātu zemi, pēc 1980. gada IDV ieguva tiesības pārvaldīt un apsaimniekot bijušo *Swapraja* zemi, tādējādi tai faktiski kļūstot par valsts zemi. Tā kā ieražu tiesību kopienām nav pienākuma reģistrēt zemi, šīs zemes statusa izmaiņu rezultātā valstī radās teritorijas, kur zemes gabali nav reģistrēti. Reģistrācijas neesamība nozīmē, ka tur dzīvojošajiem ieražu tiesību kopienu locekļiem nav sertifikāta, kas apliecinātu viņu tiesības uz zemi, kur viņi dzīvo. Šī situācija neliedz ieražu tiesību kopienu locekļiem pierādīt, ka tie tradicionāli izmanto kādu zemes gabalu.
- (853) Tomēr ieražu tiesību kopienu tiesības (pat tad, ja tās ir atzītas) joprojām pastāv līdzās tiesībām pārvaldīt un apsaimniekot bijušo *Swapraja* zemi, ko veic IDV. Faktiski IMIP nodotā zeme bija nepārprotami apzīmēta kā valsts zeme (*Tanah Negara*). Indonēzijas Republikas valdības 1997. gada Noteikumu Nr. 24 par zemes reģistrāciju 1. panta 3. punktā ir skaidri noteikts: "Valsts zeme (tanah negara) vai zeme, **ko tieši kontrolē** valsts, ir zeme, kura **nav** īpašumā atbilstoši noteiktām tiesībām uz zemi".

- (854) Līdz ar to ieražu tiesību kopienu locekļi var atteikties no zemes tradicionālās izmantošanas un saņemt par to kompensāciju, lai gan tiesības faktiski pārdot/nodot zemi saglabā IDV. Tādējādi IDV bija jādod piekrišana šim darījumam.
- (855) Turklāt 1960. gada Agrārā likuma 43. pantā ir noteikts: “Ciktāl tās attiecas uz zemi, ko tieši kontrolē valsts, lietošanas tiesības var nodot citai personai tikai ar pilnvarotās amatpersonas atļauju”. Pamatojoties uz minēto, Komisija secināja, ka lēmums par to, vai zeme tiks nodota *IMIP*, bija jāpieņem IDV.
- (856) *IMIP* izveides kontekstā IDV vairākos veidos aktīvi iesaistījās, lai nodrošinātu zemi *IMIP* saskaņā ar 2015. gada Noteikumu Nr. 142 48. panta 1. punktu un 45. panta 1. punktu.
- (857) Pirmkārt, IDV grozīja Morovali teritorijas telpisko plānošanu, mainot zemes izmantošanas mērķi no lauksaimniecības zemes uz rūpniecības zemi, konkrētāk, zemi, kas saistīta ar niķeļa projektu. Patiešām, 2012. gada Morovali pavaldonības Noteikumu Nr. 10 28. pantā Bahodopi apgabals (t. i., par pavaldonības līmeni zemāka līmeņa struktūra, kurā atrodas *IMIP*) ir apzīmēts kā niķeļa ieguves apgabals. Turklāt šo pašu Morovali pavaldonības noteikumu 29. pantā Bahodopi apgabals tiek arī apzīmēts kā industriālā zona, pamatojoties uz kalnrūpniecības izejvielu ieguvu. Vispārīgāk Morovali pavaldonība noteica lielu industriālo zonu Bahodopi apgabalā kā stratēģisku pavaldonības teritoriju saistībā ar dabas resursu izmantošanu (37. pants). Visbeidzot, to pašu Morovali pavaldonības noteikumu 9. pantā Bahodopi rajons tika noteikts kā teritorija, kurā atrodas īpašs kalnrūpniecības ostas terminālis. Šī lietojuma maiņas dēļ ciematu iedzīvotājiem nebija citas izvēles, kā vien atteikties no tiesībām aizņemt un izmantot savu zemi, jo viņi to vairs nevarēja izmantot lauksaimniecības darbībām.
- (858) Otrkārt, *IMIP* sazinājās ar šā apgabala vietējām iestādēm, t. i., apgabala ciematu mēriem, un vienojās ar viņiem par kompensāciju, kas jāpiešķir iedzīvotājiem, kurus ciemata vadītāji identificēja kā šīs teritorijas zemes gabalu iemītniekus. Šajā procesā jāuzsver trīs elementi: i) *IMIP* vienojās par kompensāciju ar ciemata vadītājiem, tostarp ar Bahodopi rajona IVD amatpersonu palīdzību, jo līgumi liecina, ka viņi vēlāk bija liecinieki darījumam un apliecināja lietojumu un ciematu iedzīvotāju izrietošās tiesības uz kompensāciju; ii) zemes gabaliem, kuru iemītniekus identificēja ciemata vadītājs, bija aptuveni vienāda platība (katram aptuveni 20 000 kvadrātmtru); un iii) līgumos paredzētā kompensācija faktiski bija vidējā cena par vienu kvadrātmtru, un tā nebija definēta, izmantojot indonēziešu vārdu “cena” (*Harga*), bet gan vārdu “kompensācija” (*Ganti rugi*).
- (859) Pierādījumi liecināja, ka *IMIP* īstenotais zemes iegādes process faktiski bija process, kurā valsts bez jebkādas atlīdzības nodod zemi *IMIP*, vien prasot izmaksāt līgto kompensāciju ciematu iedzīvotājiem. *IMIP* vienojās ar vietējām iestādēm, kā arī ar Bahodopi rajona iestāžu palīdzību par vienotu vidējo kompensāciju par kvadrātmtru personām, kurām piederēja zeme. Vietējā un rajona pašvaldība atzina tiesības uz kompensāciju, atzīstot turpmāku zemes izmantošanu bez oficiālām īpašumtiesībām uz to.
- (860) Uz šā pamata IDV un *IRNC* apgalvojumi tiek noraidīti.
- (861) IDV un *IRNC* grupa arī apgalvoja, ka izmantotais standarts attiecās uz attīstītu zemi, savukārt *IMIP* iegādāto zemi veidoja meži un plantācijas.
- (862) Komisija patiešām izmantoja standartu attīstītai zemei. Tomēr *IMIP* gadījumā Komisija aprēķinā iekļāva zemes sākotnējās izmaksas un šīs zemes attīstības izmaksas, par kurām ziņoja pats *IMIP*. Tādējādi Komisija salīdzināja *IMIP* attīstītās zemes izmaksas ar publiski pieejamām attīstītas zemes izmaksām. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (863) Visbeidzot, *IRNC* grupa apstrīdēja standarta korekciju, pamatojoties uz PCI, jo zeme ir ražošanas līdzeklis, nevis patēriņa prece, un tādējādi PCI neietver zemes cenas.
- (864) Komisija nepiekrīt šim apgalvojumam. PCI ir laba norāde par vispārējo cenu inflāciju ekonomikā kopumā, tostarp attiecībā uz zemes cenām. Patiešām, papildus citiem faktoriem PCI ietver nomas cenas, kas sniedz labu norādi par zemes un nekustamā īpašuma cenu izmaiņām. Tādējādi šis apgalvojums tika noraidīts.

4.9. Nerūsējošā tērauda lūžņu nodrošināšana par neatbilstoši zemu atlīdzību

- (865) Izmeklēšanā konstatēja, ka ražotāji eksportētāji neiegādājās nerūsējošā tērauda lūžņus. Tāpēc Komisija secināja, ka nav nepieciešams sīkāk analizēt šo shēmu.

4.10. Elektrības nodrošināšana par neatbilstoši zemu atlīdzību

- (866) Izmeklēšanā atklājās, ka viens ražotājs eksportētājs pats ražoja elektrību savām vajadzībām, bet otrs to iepirka par tirgus cenām. Tāpēc viņiem netika piešķirta nekāda subsīdija attiecībā uz elektroenerģijas piegādi, kā arī nenotika tās kompensējamā subsidēšana.

4.11. Gāzes nodrošināšana par neatbilstoši zemu atlīdzību

- (867) Izmeklēšanā atklājās, ka viens ražotājs eksportētājs neiegādājās gāzi, bet otrs to iepirka par tirgus cenām. Tāpēc viņiem netika piešķirta nekāda subsīdija attiecībā uz elektroenerģijas piegādi, kā arī nenotika tās kompensējamā subsidēšana.

4.12. Nesaņemtie vai neiekasētie valdības ieņēmumi, kas citādi būtu iekasējami

4.12.1. Ienākumu nodokļa brīvdienu

- (868) Sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka IDV piešķir nodokļu brīvdienu korporatīvajiem nodokļu maksātājiem, kas veic ieguldījumus tā sauktajās pioniernozarēs. Sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka attiecīgajā regulējumā pioniernozares ir definētas kā "nozares, kurām raksturīga liela savienojamība, pievienotās vērtības radīšana un liela eksternalitāte, jaunu tehnoloģiju ieviešana un stratēģiska vērtība valsts ekonomikai". Cita starpā šīs pioniernozares ietver tērauda un netērauda augšupējās parasto metālu nozares.

a) Juridiskais pamats

- (869) Šīs programmas juridiskais pamats ir finanšu ministra Noteikumi Nr. 150/PMK.010/2018 (MOF 150/2018) par uzņēmumu ienākuma nodokļa atskaitījumu mehānisma administrēšanu. Programma 2020. gadā tika atjaunota ar noteikumiem MOF Nr. 130/2020.

b) Izmeklēšanas konstatējumi

- (870) Komisija konstatēja, ka 2019. gada 9. augustā IRNC saņēma nodokļu mehānisma atvieglojumu no Nodokļu ģenerāldirektorāta, kas ļauj samazināt feroniķeļa produktu ar nodokli apliekamos neto ienākumus par 100 % 7 gadus un par 50 % nākamajos 2 gadus.
- (871) Pārējās IRNC grupas struktūrvienības, kurām ir feroniķeļa ražotne, šo shēmu neizmantoja.
- (872) IRNC paskaidroja, ka šī programma ir piemērojama tikai vienai no tās ražotnēm, t. i., feroniķeļa ražotnei. IRNC iesniedza nodokļu ģenerāldirektora lēmumu NUMBER KEP-161/PJ/2020 par uzņēmumu ienākuma nodokļa atskaitīšanas mehānisma izmantošanas noteikšanu tā feroniķeļa ražotnē.
- (873) Šī shēma ir pieejama korporatīvajiem nodokļu maksātājiem, kas veic jaunus ieguldījumus pioniernozarēs. Saskaņā ar MOF 150/2018 1. pantu pioniernozares ir nozares, kurām raksturīga liela savienojamība, pievienotās vērtības radīšana un liela eksternalitāte, jaunu tehnoloģiju ieviešana un stratēģiska vērtība valsts ekonomikai. Saskaņā ar MOF 150/2018 pioniernozare cita starpā ietver augšupējo metāla ražošanas pamatnozari: i) tēraudam; vai ii) netēraudam ar vai bez tā integrētajām atvasināto ražojumu pārstrādes ražotnēm.
- (874) Lai saņemtu ienākuma nodokļa samazinājumu, nodokļu maksātājiem: 1) jābūt Indonēzijas juridiskās personas statusam; 2) jāveic ieguldījums, kas ir jauns ieguldījums un kas nav piešķirts / noraidīts, lai saņemtu uzņēmuma ienākuma nodokļa samazinājumu; 3) ieguldījums jāveic nozarē, kas kvalificējama kā pioniernozare; 4) jaunais ieguldījums jāveic vismaz par IDR 100 miljardiem; un 5) jāatbilst parāda un pašu kapitāla attiecībai, kas izklāstīta noteikumos.

c) *Secinājums*

- (875) Komisija uzskatīja, ka minētā shēma ir subsīdija pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļas un 3. panta 2. punkta nozīmē, jo ir veikts finansiāls ieguldījums, IDV negūstot ieņēmumus, kas attiecīgajam uzņēmumam dod ieguvumu. Ieguvums saņēmējiem ir vienāds ar nodokļu ietaupījumu.
- (876) Saskaņā ar pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu šī shēma ir īpaša, jo tā ir pieejama tikai dažiem uzņēmumiem, kas darbojas konkrētās nozarēs, kuras kvalificējas kā pioniernozars.

d) *Subsīdijas summas aprēķināšana*

- (877) Kompensējamās subsīdijas apjoms tika aprēķināts kā ieguvums, kas izmeklēšanas periodā piešķirts saņēmējiem. Ieguvums tika aprēķināts kā starpība starp ienākuma nodokļiem, kas maksājami, ja nav ienākuma nodokļa atskaitījumu mehānisma, un ienākuma nodokļiem, kas samaksāti IP laikā.
- (878) Subsīdijas likme, kas noteikta šai konkrētajai shēmai, bija 1,65 % IRNC grupai.

4.12.2. *Ienākuma nodokļa atskaitījumu mehānisms*

- (879) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka šī shēma piešķir ienākuma nodokļa atvieglojumus par ieguldījumiem noteiktās darbības jomās un/vai konkrētā reģionā, lai sekmētu tiešos ārvalstu un vietējos ieguldījumus Indonēzijā.

a) *Juridiskais pamats*

- (880) Shēmas pamatā ir finanšu ministra Noteikumi Nr. 89/PMK.010/2015⁽²¹⁴⁾ par kārtību, kādā piešķir ienākuma nodokļa atvieglojumus par ieguldījumiem konkrētās uzņēmējdarbības jomās un/vai konkrētos reģionos un par aktīvu pārvešanu, un sankcijām vietējiem nodokļu maksātājiem, kuriem piešķirti ienākuma nodokļa atvieglojumi.

b) *Izmeklēšanas konstatējumi*

- (881) Lai gūtu labumu no šīs shēmas, saņēmējiem jāiesniedz ieguldījumu plāns, kurā ietverta sīka informācija par ieguldījumu un kopējo ieguldījumu summu, ko apstiprina un uzrauga IDV.
- (882) Izmeklēšanā atklājās, ka SMI, kas ir ar IRNC saistīts uzņēmums, kurš piegādā izejvielas IRNC NTAV ražošanai, guva labumu no šīs shēmas. 2017. gada 24. jūlijā SMI saņēma nodokļu atskaitījumu par konkrētiem kapitālieguldījumiem un/vai īpašu platību mehānismu, pamatojoties uz finanšu ministra lēmuma vēstuli Nr. 170/KM.3/2017 par nerūsējošā tērauda pārdošanu, jo uzņēmums 2018. gada 31. augustā komerciāli ražoja nerūsējošo tēraudu. Pamatojoties uz šo vēstuli, uzņēmumam cita starpā ir tiesības: a) saņemt ar nodokli apliekamo neto ienākumu samazinājumu par 30 % no ieguldījumiem materiālajos aktīvos, ieskaitot zemi, kas tiek izmantota uzņēmuma pamatdarbībai, un 6 gadus piemērot likmi 5 % gadā, kas aprēķināta kopš uzņēmuma komercražošanas uzsākšanas, un b) uz paātrinātu amortizāciju materiālajiem aktīviem, kas iegūti saistībā ar jauniem kapitālieguldījumiem un/vai paplašināšanos un kam ir lietderīgās lietošanas laiks un nolietojuma likme.

c) *Secinājums*

- (883) Komisija uzskatīja, ka minētā shēma ir subsīdija pamatregulas 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļas un 3. panta 2. punkta nozīmē, jo ir veikts finansiāls ieguldījums, IDV negūstot ieņēmumus, kas attiecīgajam uzņēmumam dod ieguvumu. Ieguvums saņēmējiem ir vienāds ar nodokļu ietaupījumu.
- (884) Tāpēc Komisija, ņemot vērā iepriekš izklāstīto, uzskatīja, ka šī shēma piešķir ieguvumu ražotājam eksportētājam, jo tas atrodas izdevīgākā finansiālajā situācijā nekā tad, ja shēmas nebūtu. Faktiski, ja shēmas nebūtu, uzņēmums būtu maksājis papildu ienākuma nodokli.

(214) <https://www.kemenkeu.go.id/media/6702/regulation-of-minister-of-finance-of-the-republic-of-indonesia-number-89-pmk010-2015.pdf>

- (885) Saskaņā ar pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu šī shēma ir īpaša, jo tā ir pieejama tikai dažiem uzņēmumiem atkarībā no to darbības.

d) *Subsīdijas summas aprēķināšana*

- (886) Kompensējamās subsīdijas apjoms tika aprēķināts kā ieguvums, kas izmeklēšanas periodā piešķirts saņēmējiem. Ieguvums tika aprēķināts kā starpība starp ienākuma nodokļiem, kas maksājami, ja nav ienākuma nodokļa atskaitījumu mehānisma, un ienākuma nodokļiem, kas samaksāti IP laikā.
- (887) Subsīdijas likme, kas noteikta šai konkrētajai shēmai, bija 0,06 % IRNC grupai.

4.12.3. *Atbrīvojums no ievadmuītas par iekārtām*

4.12.3.1. *Ražotņu būvniecībai*

- (888) Šī programma paredz atbrīvojumu no importa tarifu nomaksas tādu mašīnu un iekārtu importam, ko izmanto ražotņu būvniecībā.

a) *Juridiskais pamats*

- (889) Finanšu ministra Noteikumi 176/PMK.011/2009 par atbrīvojumu no ievadmuītas nodokļa nomaksas par mašīnu, preču un materiālu importu, ko izmanto ražošanas nozares izveidei vai attīstībai ieguldījumu ietvarā, kas grozīti ar finanšu ministra Noteikumiem Nr. 76/PMK.011/2012 un Noteikumiem Nr. 188/PMK.010/2015.
- (890) Saskaņā ar Noteikumu Nr. 176/2009 2. panta 3. punktu atbrīvojumu var piešķirt tādu mašīnu, preču un materiālu iegādei, kas: nav ražoti iekšzemē; nav ražoti iekšzemē, bet neatbilst vajadzīgajām specifikācijām; vai tiek ražoti iekšzemē, bet nepietiekamā skaitā.

b) *Izmeklēšanas konstatējumi*

- (891) Izmeklēšanā atklājās, ka IRNC un četri saistītie uzņēmumi (GCNS, ITSS, SMI un ITS) guva ieguvumu no atbrīvojuma no ievadmuītas nodokļa nomaksas par mašīnu importu ražotņu būvniecības posmā, līdz tie sāka ražošanu. Līdz ar to ievadmuītas nodokļi netika samaksāti par mašīnām, kas importētas šo ražotņu attiecīgajos būvniecības periodos.
- (892) Lai izmantotu šo atbrīvojumu, uzņēmumam jāsaņem apstiprinājuma vēstule no vietējās pārvaldes iestādes, kura ir atbildīga par projektu, un jāiesniedz tā vietējam muitas dienestam.
- (893) Saskaņā ar Noteikumu Nr. 176/2009 2. pantu ieguvums ir pieejams tikai uzņēmumiem, kas ražo preces vai sniedz pakalpojumus konkrētās nozarēs. Pakalpojumu nozares ir šādas: tūrisms un kultūra, transports, sabiedrības veselība, kalnrūpniecība, būvniecība, telekomunikācijas.
- (894) Shēmas mērķis ir atvieglot tādu preču, jo īpaši mašīnu, importu, kas nav pieejamas iekšzemē. Kā paskaidrots Indonēzijas ekonomiskās attīstības paātrināšanas un paplašināšanas ģenerālplānā 2011.–2025. gadam (MP3EI), kura mērķis ir īstenot 2005.–2025. gada valsts ilgtermiņa attīstības plānu, galvenie valsts attīstības mērķi 2025. gadam ir šādi: 1) "palielināt pievienotās vērtības radīšanu un paplašināt vērtību ķēdi rūpnieciskās ražošanas procesiem, [un] palielināt ražošanas nozares spēju piekļūt dabas resursiem un izmantot tos", un 3) "sekmēt valsts inovācijas sistēmas stiprināšanu ražošanas [un] procesa jomā, [...] virzībā uz inovāciju virzītu ekonomiku" ⁽²¹⁵⁾.

⁽²¹⁵⁾ Indonēzijas Ekonomiskās attīstības paātrināšanas un paplašināšanas ģenerālplāns 2011.–2025. gadam (MP3EI), 15. lpp.

- (895) Ģenerālplānā arī norādīts, ka attiecībā uz valsts problēmām "Indonēzijas pašreizējā ekonomikas struktūra galvenokārt ir vērsta uz lauksaimniecību un nozarēm, kurās iegūst un izgūst dabas resursus. Ir tikai dažas nozares, kas koncentrējas uz produktiem ar pievienoto vērtību" ⁽²¹⁶⁾. Saskaņā ar plānu, "lai veicinātu ekonomisko izaugsmi Indonēzijā, tas būs atkarīgs no privātā sektora līdzdalības, kas ietver valsts uzņēmumus un privātus vietējos un ārvalstu ieguldītājus" ⁽²¹⁷⁾.
- (896) Tērauda nozare ir viena no 22 galvenajām saimnieciskajām darbībām, kas veido 8 galvenās programmas, kuras paredzētas, lai sekmētu ekonomiskās attīstības paātrināšanu un paplašināšanu Indonēzijā ⁽²¹⁸⁾. Turklāt plānā ir paskaidrots, ka valstij ir būtiski turpināt attīstīt pakārtoto ražošanu. Saskaņā ar plānu "bez lielākā skaita lejupējo darbību Indonēzija neizmantos iespēju palielināt nodarbinātību un peļņas normu vērtību ķēdē, jo nebūs dzelzsrūdas un dzelzs smilšu pakārtoto pārstrādes nozaru" ⁽²¹⁹⁾.
- (897) Ņemot vērā iepriekš minēto, nodokļu atbrīvojuma shēma būtu jāuzskata par tādu, kas vērsta uz konkrētām ekonomikas nozarēm, jo tās nosacījumu mērķis ir sniegt atbalstu atsevišķām nozarēm saskaņā ar mērķi nodrošināt papildu pievienoto vērtību no dabas resursiem. Jo īpaši jaunas ražotnes izveidošanas prasību un importēto mašīnu nepieejamības iekšzemē kopējā ietekme padara shēmu piemērojamu tikai dažām nozarēm, piemēram, tērauda ražošanai un niķeļa pārveidei, kurās ar valdības politiku tiecas veicināt dabas resursu papildu pakārtoto pārveidošanu.
- (898) Tāpēc, ņemot vērā iepriekš minētās juridiskās prasības, kas padara to pieejamu tikai ražošanas uzņēmumiem vai uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus konkrētās izraudzītās nozarēs, shēma jāuzskata par īpašu saskaņā ar pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu.
- (899) Pat ņemot vērā to, ka juridiskie nosacījumi par attiecināmību maksājuma atbrīvojuma shēmas izmantošanai varētu liecināt par vispārpiemērojamu shēmu, šī shēma *de facto* joprojām tiktu uzskatīta par īpašu saskaņā ar pamatregulas 4. panta 2. punkta c) apakšpunktu, jo, kā paskaidrots iepriekš, šī shēma ir izstrādāta tā, lai tā praktiski būtu pieejama tikai īpaši izvēlētam un ierobežotam skaitam uzņēmumu, kas darbojas konkrētās rūpniecības nozarēs atbilstoši iepriekš minētajiem Indonēzijas rūpniecības un ekonomikas politikas mērķiem.

c) Pamatregulas 28. panta 1. punkta nosacījumu piemērošana

- (900) *IRNC* un ar to saistītie uzņēmumi importēja visas iekārtas no saistītajiem uzņēmumiem Ķīnā. Turklāt *IRNC* grupa apgalvoja, ka brīvās tirdzniecības nolīgumu starp Indonēziju un Ķīnu dēļ tai nav jāmaksā ievadmuits nodoklis par šo aprīkojumu. Šis apgalvojums tika noraidīts, jo tas nebija pamatots.
- (901) Izmeklēšanā tiešām atklājās, ka saistītie uzņēmumi, no kuriem *IRNC* grupa importēja iekārtas, nebija to faktiskie ražotāji. Uzņēmums apgalvoja, ka aprīkojuma izcelsme vieta ir Ķīna; tomēr tas nav iesniegusi nekādus pierādījumus par to. Lai gan bija skaidrs, ka iekārtas tika nosūtītas no Ķīnas, *IRNC* atteicās iesniegt rēķinus no aprīkojuma faktiskās izcelsmes valsts.
- (902) Tāpēc Komisija informēja *IRNC* grupu, ka tai saistībā ar attiecīgo subsīdiju shēmu varētu būt jāizmanto pieejamie fakti saskaņā ar pamatregulas 28. panta 1. punktu. *IRNC* grupa apgalvoja, ka ar Ķīnu saistītās personas nav izmeklēšanas tvērumā, jo tās neatrodas ne IDV teritorijā, ne jurisdikcijā, un tāpēc tām nav pienākuma iesniegt rēķinus no sākotnējā ražotāja vai izcelsmes valsts. Turklāt tika norādīts, ka izcelsmes apliecinājums ir fakts, ka muitas deklarācijā Ķīna bija norādīta kā preču izcelsmes vieta.

⁽²¹⁶⁾ Indonēzijas Ekonomiskās attīstības paātrināšanas un paplašināšanas ģenerālplāns 2011.–2025. gadam (MP3EI), 19. lpp.

⁽²¹⁷⁾ Indonēzijas Ekonomiskās attīstības paātrināšanas un paplašināšanas ģenerālplāns 2011.–2025. gadam (MP3EI), 20. lpp.

⁽²¹⁸⁾ Indonēzijas Ekonomiskās attīstības paātrināšanas un paplašināšanas ģenerālplāns 2011.–2025. gadam (MP3EI), 22. lpp. Niķelis arī ir iekļauts šajā sarakstā.

⁽²¹⁹⁾ Indonēzijas Ekonomiskās attīstības paātrināšanas un paplašināšanas ģenerālplāns 2011.–2025. gadam (MP3EI), 67. lpp.

- (903) IDV AKP laikā tai tika lūgts paskaidrot, kā importēšanas laikā tika noteikta *IRNC* grupas importēto mašīnu izcelsme. IDV paskaidroja, ka *IRNC* grupai bija jāiesniedz Komisijai veidlapa BC2.3 un oficiāla vēstule, kurā deklarēta aprīkojuma izcelsme izcelsmes valstī, un lūdza Komisiju lūgt *IRNC* grupai iesniegt šādu informāciju.
- (904) *IRNC* grupa nav iesniegusi nevienu dokumentu, kurā būtu norādīta aprīkojuma izcelsmes vieta, kā arī ar šo aprīkojumu saistīto rezerves daļu izcelsmes vieta, izņemot muitas deklarāciju. Tā kā pieprasītā informācija nebija pieejama, Komisija uzskatīja, ka tā nav saņēmusi būtisku un vajadzīgu informāciju, kas attiecas uz šo izmeklēšanas aspektu. Tāpēc Komisija piemēroja pamatregulas 28. pantu un šajos jautājumos balstījās uz pieejamajiem faktiem.

d) *Secinājums*

- (905) Tā kā lietas materiālos nebija informācijas, kas liecinātu, ka šīs iekārtas patiešām ir ražotas Ķīnā, Komisija secināja, ka ir piemērojams ievaduitas nodoklis, t. i., 5 %, pamatojoties uz iekārtas HS kodu.
- (906) Šī programma nodrošina finansiālu ieguldījumu IDV neiegūto ieņēmumu veidā 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļas nozīmē, jo *IRNC* nav jāmaksā importa tarifi, kas citādi būtu maksājami. Tādējādi saņēmēji uzņēmumi gūst ieguvumu pamatregulas 3. panta 2. punkta nozīmē.
- (907) Šī programma ir īpaša, jo tikai Noteikumu Nr. 176/2009 pielikumā minētās nozares var gūt labumu no tās, un tikai saistībā ar tām precēm, kuras nevar ražot Indonēzijā vai kuru daudzums vai kvalitāte nav pietiekama, var pretendēt uz šīs programmas izmantošanu.

e) *Subsīdijas summas aprēķināšana*

- (908) Kompensējamās subsīdijas apjoms aprēķināts kā saņēmējiem piešķirtais ieguvums, kura gadījumā konstatēts, ka tas pastāvēja izmeklēšanas periodā. Nodokļu summu, par kuru importētajām iekārtām piešķirts atbrīvojums, uzskata par saņēmējiem piešķirto ieguvumu. Lai nodrošinātu, ka kompensējamā summa attiecas tikai uz izmeklēšanas periodu, saņemtais ieguvums tika amortizēts attiecībā uz iekārtu lietderīgās ekspluatācijas laiku saskaņā ar uzņēmumu parastajām grāmatvedības procedūrām.
- (909) Subsīdijas summa, kas konstatēta šai īpašajai shēmai, *IRNC* grupai bija 0,16 %.

4.12.3.2. Ražošanas nozares / pakalpojumu nozares būvniecība / attīstība

- (910) Izmeklēšanā atklājās, ka *Jindal Indonesia* varētu būt guvis ieguvumu no daļēja atbrīvojuma no ievaduitas nodokļu nomaksas saskaņā ar finanšu ministra Dekrētu Nr. 135/KMK.05/2000. Dekrēta 2. un 3. pantā norādīts, ka tad, ja ievaduitas nodoklis ir lielāks par 5 %, sekmīgajam pieteikuma iesniedzējam, kas lūdz atbrīvojumu no ievaduitas nodokļa nomaksa, jāmaksā tikai 5 % ievaduitas nodoklis. Tomēr, ja ievaduitas nodoklis ir mazāks par 5 %, šo nodokli turpina piemērot.
- (911) Izmeklēšanā atklājās, ka šāds potenciālais ieguvums bija ļoti mazs (0,02 %). Ņemot vērā faktu, ka šī bija vienīgā programma, no kuras *Jindal Indonesia* guva ieguvumu izmeklēšanas periodā, kā arī nelielo iespējamo ieguvumu, Komisija šo shēmu tālāk neizmeklēja.

4.12.3.3. Muitas zona

- (912) Muitas zonas tiek definētas kā apgabali Indonēzijas muitas teritorijā, kur ievaduitas nodokļa piemērošana importētām precēm ir apturēta. Importētās preces var būt ražošanas līdzekļi, izejvielas un palīgmateriāli.

a) *Juridiskais pamats*

- Finanšu ministrijas Noteikumi Nr. 147/PML.04/2011, kas grozīti ar Finanšu ministrijas Noteikumiem Nr. 255/PPMK.04/2011 un 120/PMK.04/2013.
- Finanšu ministrijas 2018. gada Noteikumi Nr. 131 par muitas zonām.

b) *Izmeklēšanas konstatējumi*

- (913) Izmeklēšanā atklājās, ka *IRNC* un ar to saistītie uzņēmumi (*GCNS*, *ITSS*, *SMI* un *TSI*) kopš 2018. gada septembra darbojās muitas zonā un kopš tā laika ir izmantojuši šo programmu.
- (914) Muitas zonā importēšanas process tiek apturēts, līdz uzņēmumi pārdod gatavās preces Indonēzijas teritorijā. *IRNC* un ar to saistītie uzņēmumi gūst ieguvumu no tādu ievadmuitas nodokļu nomaksas pilnīgas (100 %) atlikšanas, kas jāmaksā par precēm, kuras importētas to muitas zonā (mašīnas, rezerves daļas un izejvielas), ja vien šīs preces i) izmanto turpmākajās *IRNC* ražošanas darbībās; un ii) gala ražojumi, kas izgatavoti no šīm precēm, ir paredzēti eksporta tirgum.
- (915) Ja ražojums (piemēram, iekārtas) paliek muitas zonā vai tiek tieši eksportēts, ievadmuitas nodokli nav jāmaksā nekad.
- (916) Saskaņā ar Noteikumu Nr. 131/2018 3., 4., 16. un 20. pantu piemēro šādas prasības: 1) jābūt Indonēzijas uzņēmumam; 2) jābūt reģistrētam industriālā muitas zonā Indonēzijā; 3) jāveic ražošanas darbības muitas zonā vai jābūt elektrostacijai muitas zonā; 4) jāimportē izejvielas vai (daļēji) gatavas preces, lai tās tālāk pārstrādātu; 5) jāeksportē gala ražojumi, kas ražoti ar importētajām precēm.
- (917) AKP laikā IDV paskaidroja, ka Indonēzijas teritorijā nav iepriekš noteiktu zonu, kas būtu identificētas kā muitas zonas, tomēr uzņēmumi var pieteikties un, ja pieteikums tiek pieņemts, to telpas kļūst par muitas zonu. Turklāt tika norādīts, ka ir aptuveni 1 300 muitas zonu. IDV paskaidroja, ka Morovali parks nav muitas zona, jo industriālajam parkam netika piešķirts muitas zonas statuss. Katram uzņēmumam, kas atrodas industriālajā parkā, atsevišķi jāpieprasa muitas zonas statuss. Turklāt tika arī paskaidrots, ka, lai izmantotu šo programmu, vairāk nekā 50 % no gada kopējās produkcijas ir jāeksportē no Indonēzijas.
- (918) *IRNC* grupa ir orientēta uz eksportu. Tomēr nelieli ražojumu apjomi tika pārdoti arī iekšzemes tirgū. Izmeklēšanā atklājās, ka uzņēmumi maksāja ievadmuitu par importētajām izejvielām, ko izmantoja iekšzemes tirgū pārdoto ražojumu ražošanā. Uzņēmumi iesniedza maksājuma informāciju par šo summu samaksu. Tomēr uzņēmumiem nebija pienācīgas sistēmas, lai pārbaudītu, vai importēto izejvielu daļa vietējā tirgū pārdoto ražojumu vērtībā ir pareiza. Piemēram, *IRNC* iesniedza *Excel* datni ar maksājamo muitas nodokļu aprēķinu, bet nespēja izskaidrot katras ražošanas procesā izmantotās izejvielas procentuālo daudzumu. Tika norādīts, ka tas bija balstīts uz pašu aprēķiniem un ka muitas iestādēm bija jāizvērtē, vai aprēķini šķiet pamatoti. Turklāt IDV paskaidroja, ka par šādiem aprēķiniem nav pamatnostādņu.
- (919) Saistītie uzņēmumi viens otram pārdeva ražojumus, kas ietvēra importētās izejvielas, bet neziņoja pircējam par muitas nodokļu vērtību.
- (920) Izmeklēšanā arī atklājās, ka *TSI* samaksāja ievadmuitas nodokļus par importētām iekārtām, ko izmanto elektroenerģijas ražošanai. AKP laikā IDV paskaidroja, ka muitas zona ir saistīta ar rūpnieciskās darbības licenci un ka uzņēmumam ir divas darbības licences – viena tērauda ražošanai, bet otra elektroenerģijas ražošanai, – bet muitas zona attiecas tikai uz pirmo no tām. AKP laikā *TSI* uzrādīja dokumentu, kurā norādītas muitas zonas robežas, un apstiprināja, ka tā attiecas tikai uz importētajām feroniķeļa, nevis elektroenerģijas ražošanas iekārtām.
- (921) Turklāt tika paskaidrots, ka šī shēma bija pieejama tikai tiem uzņēmumiem, kas importēja preces Indonēzijā turpmākai pārstrādei. Tas nozīmē, ka uzņēmumi, kas tikai importē, nevar pieteikties muitas zonas statusa iegūšanai.

c) *Secinājums*

- (922) Pamatojoties uz iepriekš norādīto, Komisija secināja, ka minētais atbrīvojums pilnībā tiek piešķirts pēc IDV ieskatiem.

- (923) Turklāt Komisija uzskatīja, ka atbrīvojums no ievadmuitas nomaksas par izejresursiem, ko piešķir atbilstoši muitas zonu shēmai, ir uzskatāms par nesaņemtu ieņēmumu veidā sniegtu IDV finansiālu ieguldījumu, ko saņem ražotāji eksportētāji.
- (924) Tāpēc Komisija secināja, ka atbrīvojums no ievadmuitas nomaksas par izejresursiem ir negūtie vai neiekasētie ieņēmumi pamatregulas 3. panta 1. punkta ii) apakšpunkta nozīmē.
- (925) Tāpēc Komisija, ņemot vērā iepriekš izklāstīto, uzskatīja, ka šī shēma dod ieguvumu ražotājiem eksportētājiem, jo tie ir izdevīgākā finansiālajā situācijā nekā tad, ja shēmas nebūtu.
- (926) Shēma ir īpaša, jo tā ir pieejama tikai konkrētiem uzņēmumiem atkarībā no to eksporta izpildes un atrašanās vietas noteiktās ģeogrāfiskās zonās piešķirējas iestādes jurisdikcijā saskaņā ar pamatregulas 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu un 3. punktu.

d) *Piezīmes par galīgo izpausto informāciju*

- (927) IRNC grupa apgalvoja, ka nebūtu jāaprēķina ieguvums no izejresursiem, kas importēti no Ķīnas, Austrālijas un Vjetnamas, jo Indonēzijai ar šīm valstīm ir noslēgti brīvās tirdzniecības nolīgumi.
- (928) Šis apgalvojums tika atzīts par pamatotu attiecībā uz Austrāliju un Vjetnamu, tāpēc Komisija pārskatīja attiecīgās subsīdiju shēmas subsidēšanas apjomu. Tomēr Komisija nepieņēma apgalvojumu attiecībā uz rezerves daļām, kas importētas no Ķīnas. Komisija norādīja, ka lielākā daļa no precēm, kas importētas no Ķīnas, tiešām bija rezerves daļas, kas iegādātas no saistītiem uzņēmumiem. Kā uzsvērts 899. un 903. apsvērumā, šīs rezerves daļas bija paredzētas mašīnām, kuru izcelsmi Komisija apstrīdēja un attiecībā uz kurām Komisija secināja, ka ir piemērojams ievadmuitas nodoklis (t. i., 5 %), pamatojoties uz iekārtas HS kodu. *Mutatis mutandis* tas attiecas arī uz rezerves daļām, kas ir saistītas ar šo aprīkojumu.
- (929) IRNC grupa apgalvoja, ka muitas zonu shēma ir eksporta subsīdija un tāpēc tā jāaprēķina, pamatojoties uz eksporta apgrozījumu, un pēc tam jāatskaita no apvienotajiem dempinga un subsīdiju maksājumiem.
- (930) Šis apgalvojums tika atzīts par pamatotu, ciktāl tas attiecas uz izejvielām, ko izmanto eksportēto gatavo preču ražošanā. Tāpēc Komisija pārrēķināja attiecīgo subsīdijas starpību.

e) *Subsīdijas summas aprēķināšana*

- (931) Ieguvumu aprēķināja kā starpību starp izmeklēšanas periodā maksājamo ievadmuitas nodokļu summu un faktisko ievadmuitas nodokļu summu, kas samaksāta šajā laikā. Subsīdijas apjoms, kas tika konstatēts šai konkrētajai shēmai, bija 1,24 % IRNC grupas gadījumā, 0,28 % rezerves daļu un 0,90 % – izejvielu gadījumā.

4.12.4. *Iekārtu atbrīvojums no PVN nomaksas*

- (932) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka ražotāji eksportētāji guva ieguvumu no atbrīvojuma no PVN nomaksas par iekārtu importu. Izmeklēšanā konstatēja, ka Indonēzijas nodokļu administrācija IP laikā savlaicīgi izmaksāja PVN atmaksu par pārmaksāto PVN summu, ko pieprasīja uzņēmumi. Tāpēc Komisija secināja, ka nav kompensējamas subsidēšanas saistībā ar šiem atbrīvojumiem no PVN nomaksas.

4.12.5. *Zemes un ēku nodoklis (ZĒN) kalnrūpniecības nozarei*

- (933) Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka IDV samazināja tādas zemes un ēku ar nodokli apliekamo vērtību, kas pieder kalnrūpniecības nozares un tās pakārtotās nozares pārstāvjiem. Tomēr attiecībā uz šīm shēmām Komisija neguva pierādījumus par subsidēšanu.

4.12.6. Secinājums par subsidēšanu

- (934) Komisija aprēķināja kompensējamo subsīdiju apjomu uzņēmumiem, kas sadarbojās, saskaņā ar pamatregulas noteikumiem, pārbaudot katru subsīdiju vai subsīdiju programmu, un saskaitīja iegūtās vērtības kopā, lai aprēķinātu subsīdēšanas kopējo apjomu katram ražotājam eksportētājam izmeklēšanas periodā. Lai aprēķinātu kopējo subsīdēšanas apjomu, Komisija vispirms aprēķināja subsīdēšanas procentuālo daļu – subsīdijas summu procentos no uzņēmuma kopējā apgrozījuma. Pēc tam šo procentuālo daļu izmantoja, lai aprēķinātu subsīdiju, kas piešķirta attiecīgā ražojuma eksportam uz Savienību izmeklēšanas periodā. Tad tika aprēķināta subsīdijas summa par izmeklēšanas periodā uz Savienību eksportētā attiecīgā ražojuma tonnu, kā arī turpmāk minētās likmes procentos no tā paša eksporta tonnas izmaksu, apdrošināšanas un vedmaksas (IAV) vērtības.
- (935) Pēc galīgās informācijas izpaušanas sūdzības iesniedzējs norādīja, ka Komisijas konstatējumi liecināja par to, ka lielākā daļa subsīdiju, kas noteiktas integrētajiem ražotājiem eksportētājiem, ietekmē NTAV ražošanas procesa augšupējos posmus. Saskaņā ar sūdzības iesniedzēja sniegto informāciju tas nozīmē, ka neintegrētais Indonēzijas NTAV ražotājs – *Jindal Indonesia* – varētu būt guvis ieguvumu arī no subsīdijām, kas piešķirtas Indijas un/vai Indonēzijas augšupējiem ražotājiem. Tas varētu notikt, ja augšupējos ražojumus *IRNC* grupa iekšzemē pārdod *Jindal Indonesia* vai ja *Jindal Indonesia* iegādājas subsidētus Indijas izcelsmes augšupējos ražojumus.
- (936) *Jindal* grupa un *Jindal Indonesia* atbildēja, ka šādai pārnesi uz *Jindal Indonesia* nav juridiska pamata un ka jebkurā gadījumā šādas pārneses nav bijis.
- (937) Pamatojoties uz *Jindal Indonesia* ražošanas procesa analīzi un uzņēmuma izejvielu iepirkumu IP laikā, Komisija secināja, ka uzņēmums nevarēja gūt ieguvumu no Indonēzijas izcelsmes subsidētu augšupējo ražojumu pirkumiem.
- (938) Tomēr *Jindal Indonesia* iegādājās augšupējos ražojumus, proti, karsti velmētus ruļļus, no saistīta uzņēmuma Indijā, kas, iespējams, guva ieguvumu no hroma rūdas, ko IV nodrošināja par neatbilstoši zemu atlīdzību (sk. 3.3.2. iedaļu). Šajā ziņā Komisija nevarēja izdarīt nekādus konstatējumus, jo lietas materiālos nebija pietiekamas informācijas par šo jautājumu. Tāpēc sūdzības iesniedzēja apgalvojums tika noraidīts.
- (939) Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka milzīgais eksports no Indonēzijas nav nejaus šīs valsts politikas rezultāts nerūsējošā tērauda ražošanas nozarē, bet gan tās mērķis. Tādējādi padarītu daudzas shēmas *de facto* atkarīgas no eksporta, jo īpaši no niķeļa rūdas nodrošināšanas par neatbilstoši zemu atlīdzību un no finansiālā atbalsta, kas piešķirts divpusējās sadarbības kontekstā starp IDV un ĶV. Sūdzības iesniedzējs mudināja Komisiju novērtēt šo shēmu faktisko ietekmi uz eksportu un kompensēt to, pamatojoties uz eksporta apgrozījumu, nevis ražotāja eksportētāja kopējo apgrozījumu.
- (940) Kā uzsvērts 929. apsvērumā, Komisija piekrita šim apgalvojumam attiecībā uz shēmu, kas saistīta ar izejvielu importu muitas zonā. Tomēr Komisija nepiekrita apgalvojumam par citām shēmām. Niķeļa rūdas nodrošināšana par neatbilstoši zemu atlīdzību ir ražošanas subsīdija, un tā nav saistīta ar gatavā ražojuma pārdošanu eksportam.
- (941) Attiecībā uz finansiālo atbalstu situācija atšķiras no sūdzības iesniedzēja minētās riepju lietas. Minētajā gadījumā Ķīnas valdība piešķīra subsīdiju uzņēmumam, kas atrodas Ķīnā, ar īpašu apņēmību palielināt Ķīnas eksporta pārdošanas apjomu ES, iegādājoties ārvalstu īpašumā esoša uzņēmuma globālos aktīvus (galvenokārt tā tehnisko zinātību un izplatīšanas kanālus ES) iniciatīvas “Viena josla, viens ceļš” paspārnē. Minētā piemērošana pašreizējam kontekstam atbilstu subsīdijai, ko ĶV piešķīra *Tsingshan* grupas mātesuzņēmumam Ķīnā, nolūkā palielināt eksportu no Ķīnas uz Indonēziju. Ir skaidrs, ka šis nav tas gadījums. No otras puses, šim kontekstam līdzīgā kontekstā (kā tas bija SŠA antisubsīdēšanas izmeklēšanas gadījumā) finansēšanas atbalsts, kas piešķirts Ķīnas un Ēģiptes divpusējās sadarbības ietvarā, netika uzskatīts par atkarīgu no eksporta. Tādējādi šis apgalvojums tika noraidīts.
- (942) Tā kā subsīdijas summa uzņēmumam *Jindal Indonesia* ir mazāka par minimālo sliekšni, šim uzņēmumam maksājumi netiks noteikti.

- (943) Subsīdijas summa bija arī jānosaka vienīgajam izlasē neiekļautajam Indonēzijas ražotājam eksportētājam, kas sadarbojās. Ņemot vērā lietas īpašos apstākļus, to nevarēja izdarīt saskaņā ar parasto metodiku, pamatojoties uz vidējo svērto kompensācijas subsīdiju summu, kas noteikta izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās. Patiešām, kā minēts iepriekš, galīgā subsīdijas summa *Jindal Indonesia* bija mazāka par minimālo summu. Tā kā bija atlicis tikai viens ražotājs eksportētājs, Komisija lēma piemērot šā ražotāja eksportētāja maksājuma likmi vienīgajam izlasē neiekļautajam ražotājam eksportētājam, kas sadarbojās, izslēdzot shēmu, kas saistīta ar preferenciālu finansējumu, kura gadījumā lietas materiālos nebija pierādījumu tam, ka attiecīgais uzņēmums būtu varējis gūt ieguvumu no tā. Patiešām, attiecīgajam uzņēmumam nav saiknes ar Ķīnu, un tādējādi tas nevarēja gūt labumu no IRNC grupai piešķirtā preferenciālā finansējuma.
- (944) Tā kā Komisija aprēķināja maksājuma likmi tikai vienam ražotājam eksportētājam un izlasē neiekļautie ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, gūst labumu no zemākas likmes, kā paskaidrots iepriekšējā apsvērumā, Komisija izņēmuma kārtā nolēma maksājuma līmeni visiem pārējiem uzņēmumiem noteikt IRNC grupas līmenī.

Uzņēmums	Kopējais subsīdijas apjoms
IRNC grupa	21,4 %
Jindal Indonesia	0,02 % (mazāk par minimālo)
Citi uzņēmumi, kas sadarbojās	13,5 %
Pārējie uzņēmumi	21,4 %

5. KAITĒJUMS

5.1. Savienības ražošanas nozares definīcija un Savienības ražošanas apjoms

- (945) Izmeklēšanas periodā līdzīgo ražojumu Savienībā izgatavoja 13 zināmi ražotāji. Tie veido Savienības ražošanas nozari pamatregulas 9. panta 1. punkta nozīmē.
- (946) Pēc galīgās informācijas izpaušana importētāju un izplatītāju konsorcijs un viens nesaistīts importētājs pieprasīja atklāt to 13 Savienības ražotāju identitāti, kas IP laikā veidoja Savienības ražošanas nozari. Papildus trim izlasē iekļautajiem ražotājiem un uzņēmumiem, kas atbalsta sūdzību (t. i., *Acerinox*, *Outokumpu Nirosta GmbH*, *Outokumpu Stainless AB*), tie ir *Marcegaglia*, *Acroni*, *Arinox*, *Otelinox* un trīs pārveļmētāji, kas atrodas Vācijā (t. i., *SAP Precision Metal*, *BWS* un *Waelzholz*).
- (947) Tika konstatēts, ka izmeklēšanas periodā kopējais ražošanas apjoms Savienībā bija aptuveni 3,1 miljons tonnu. Komisija šo daudzumu noteica, pamatojoties uz visu pieejamo informāciju par ES ražošanas nozari, proti, pārbaudītajām atbildēm uz anketas jautājumiem, kas saņemtas no *Eurofer*, un attālināti veica atlasīto ES ražotāju atbilžu uz anketas jautājumiem kontrolpārbaudi.
- (948) Kā norādīts 25. apsvērumā, izlasē tika iekļauti trīs Savienības ražotāji, un to ražošanas apjoms bija vairāk nekā 60 % no līdzīgā ražojuma kopējā ražošanas apjoma Savienībā. Tie visi ir vertikāli integrēti ražotāji.

5.2. Patēriņš Savienībā

- (949) Komisija noteica patēriņu Savienībā, pamatojoties uz: a) pārbaudītajiem *Eurofer* datiem par Savienības ražošanas nozares līdzīgā ražojuma tiešās un netiešās pārdošanas apjomu nesaistītiem pircējiem, kam daļēji veica kontrolpārbaudi saistībā ar izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem, kā sīkāk izklāstīts 976. apsvērumā; b) izmeklējamā ražojuma importu no visām trešām valstīm saskaņā ar *Eurostat* pārskatiem.

(950) Attiecīgajā periodā Savienības patēriņam bija tālāk norādītā dinamika.

4. tabula

Patēriņš Savienībā (t)

	2017	2018	2019	IP
Patēriņš Savienībā	3 873 092	3 717 114	3 442 541	3 206 766
Indekss	100	96	89	83

Avots: Eurofer, izlasē iekļautie Savienības ražotāji un Eurostat.

(951) Attiecīgajā periodā patēriņš Savienībā samazinājās par 17 %.

5.3. Imports no attiecīgajām valstīm

5.3.1. Importa no attiecīgajām valstīm ietekmes kumulatīvs novērtējums

(952) Komisija saskaņā ar pamatregulas 8. panta 3. punktu pārbaudīja, vai attiecīgo valstu izcelsmes NTAV imports būtu jāvērtē kopumā.

(953) Minētais noteikums paredz, ka importa no vairākām valstīm ietekmi vērtē kopumā tikai tad, ja konstatē, ka:

- a) kompensējamo subsīdiu apjoms, kas noteikts attiecībā pret importu no katras valsts, ir lielāks par minimālo, kas noteikts 14. panta 5. punktā, un importa apjoms no katras valsts nav niecīgs; un
- b) importa izraisīto seku novērtējums kopumā ir atbilstīgs, ņemot vērā konkurences nosacījumus starp ievestajiem izstrādājumiem un līdzīgajiem Savienības izstrādājumiem.

(954) Kompensējamo subsīdiu apjoms, kas noteikts attiecībā pret importu no katras šīs valsts, ir apkopots 302. un 933. apsvērumā. Tās visas, izņemot *Jindal Indonesia* gadījumā, ir lielākas par pamatregulas 14. panta 5. punktā noteikto minimālo sliekšni.

(955) Importa apjoms no abām attiecīgajām valstīm nebija nenozīmīgs. Izmeklēšanas periodā importa tirgus daļa Indijai bija 3,4 % un Indonēzijai – 2,8 %.

(956) Konkurences apstākļi subsidētajam importam no katras attiecīgās valsts, kā arī šīm valstīm salīdzinājumā ar Savienības līdzīgo ražojumu bija līdzīgi. Indijas un Indonēzijas izcelsmes NTAV, kas importēti pārdošanai Savienības tirgū, patiešām konkurēja savā starpā un ar Savienības ražošanas nozares ražoto līdzīgo ražojumu, jo tie visi tiek pārdoti līdzīgām pircēju kategorijām.

(957) Importētāju un izplatītāju konsorcijs un viens nesaistīts importētājs apstrīdēja Indijas un Indonēzijas importa ietekmes uz Savienības ražošanas nozares stāvokli novērtējumu kopumā. Leinteresētās personas apgalvoja, ka importa apjomi no abām valstīm ir nelieli salīdzinājumā ar Savienības ražošanas nozares tirgus daļu, ka imports no Indijas bija stabils un ka to ierobežoja aizsardzības pasākumi, un ka nav pienācīgi novērtēti konkurences apstākļi starp importētajiem ražojumiem un starp importētajiem ražojumiem un līdzīgiem Savienības ražojumiem, kā prasīts pamatregulas 8. panta 3. punktā.

(958) Konsorcijs un viens nesaistīts importētājs pieprasīja izpaust teorētiskos modeļus, kas izmantoti, lai novērtētu izmeklējamā ražojuma konkurences apstākļus Savienības tirgū un attiecīgajās valstīs, un apstiprināt, ka par šiem konkurences apstākļiem ir notikusi apspriešanās ar Komisijas konkurences un ekonomiskās analīzes dienestiem.

- (959) Komisija veica analīzi, kurā salīdzināja ražojuma veidus, ko Savienības tirgū pārdeva ražotāji eksportētāji, un Savienības ražotāju pārdoto ražojumu, pamatojoties uz izlasē iekļauto uzņēmumu norādītajiem ražojuma kontroles numuriem (RKN). Šī analīze liecināja par augstu sakritības līmeni. Sakritības līmenis starp katra ražotāja eksportētāja un Savienības ražošanas nozares pārdotajiem ražojumiem ir norādīts izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem izpaustajā informācijā. Turklāt Komisija konstatēja arī ievērojamu līdzību starp Indonēzijas ražotāju eksportētāju un Indijas ražotāju eksportētāju pārdotajiem ražojuma veidiem. Tāpēc Komisija secināja, ka no attiecīgajām valstīm importētie ražojumi un Savienības ražojumi nepārprotami savstarpēji konkurē un ka importa ietekmes novērtējums kopumā ir atbilstošs. Konsorcijs un nesaistītais importētājs nesniedza pamatotus pierādījumus par to, kāpēc Komisijas veiktā analīze būtu nepareiza vai nepietiekama. Ņemot vērā 8. panta 3. punktā uzskaitītos nosacījumus, tas, ka Indijai aizsardzības pasākumu ietvaros noteikta konkrēta valsts kvota, neietekmē šo analīzi. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.
- (960) Attiecīgi visi pamatregulas 8. panta 3. punktā noteiktie kritēriji ir izpildīti, un kaitējuma noteikšanas nolūkos kopumā tika pārbaudīts imports no attiecīgajām valstīm.

5.3.2. Subsidētā importa apjoms no attiecīgajām valstīm un tā tirgus daļa

- (961) Komisija noteica subsidētā importa apjomu, pamatojoties uz Eurostat datiem un ražotāju eksportētāju datiem. Tā kā Komisija konstatēja, ka *Jindal Indonesia* eksports ir subsidēts zem minimālā līmeņa, tas tika izslēgts no importa rādītājiem. Tādējādi importa tirgus daļu noteica, salīdzinot subsidētā importa apjomu ar Savienības patēriņu.
- (962) Tā kā dažus datus iesniedza tikai neliels skaits personu, daži tālāk minētie skaitļi konfidencialitātes apsvērumu dēļ ir norādīti diapazona veidā ⁽²²⁰⁾.
- (963) Attiecīgajā periodā importam no attiecīgajām valstīm bija tālāk norādītā dinamika.

5. tabula

Importa apjoms (t) un tirgus daļa

	2017	2018	2019	IP
Indija	114 865	120 729	105 359	108 885
<i>Indekss</i>	100	105	92	95
Tirgus daļa	3,0 %	3,2 %	3,1 %	3,4 %
<i>Indekss</i>	100	110	103	114
Indonēzija	[0–100]			[10 000–14 000]
[48 000–52 000]				[68 000–72 000]
<i>Indekss</i>	0	100	[400–450]	[550–600]
Tirgus daļa	[0,0–0,1] %	[0,3–0,5] %	[1,4–1,7] %	[2,1–2,4] %
<i>Indekss</i>	0	100	[400–450]	[650–700]
Attiecīgās valstis kopā				
[114 865–114 965]				
[130 729–134 729]				
[153 359–157 359]				
[176 885–180 885]	<i>Indekss</i>	100	[115–117]	[136–138]
[154–156]				
Tirgus daļa	[3,0–3,1] %	[3,5–3,7] %	[4,5–4,8] %	[5,5–5,8] %
<i>Indekss</i>	100	[120–122]	[152–154]	[186–188]

Avots: Eurostat, ražotāju eksportētāju dati.

⁽²²⁰⁾ Šajā regulā dati par Indonēzijas importu ir sniegti diapazona formā, jo pastāv risks, ka izlasē iekļautie uzņēmumi apgriezti izseko konkurentu datus, jo īpaši ņemot vērā ražotāju eksportētāju ierobežoto skaitu šajā valstī.

- (964) Imports no attiecīgajām valstīm attiecīgajā periodā palielinājās par 55 %, kas ļāva tām palielināt kopīgo tirgus daļu no [3,0–3,1] % 2017. gadā līdz [5,5–5,8] % IP laikā. Gan importa apjoma, gan tirgus daļas pieaugumu var skaidrot ar importu no Indonēzijas, kas attiecīgajā periodā palielināja savu importa apjomu gandrīz sešas reizes, un tās tirgus daļa palielinājās gandrīz no nulles līdz [2,1–2,4] %. 2017.–2018. gadā imports no Indijas palielinājās, bet pēc tam samazinājās. Tā rezultātā absolūtā izteiksmē attiecīgajā periodā imports kopumā samazinājās. 2019. gada 1. februārī Komisija publicēja regulu, ar ko nosaka galīgos aizsardzības pasākumus pret konkrētu tērauda ražojumu importu ⁽²²¹⁾. Indija saņēma konkrētai valstij noteiktu izmeklējamā ražojuma tarifa kvotu, kas ierobežoja tādu importu, kam IP laikā kvotas robežās noteikts maksājums, līdz līmenim, kas ir mazāks par 2018. gada līmeni. Tā kā Indonēzijai netika piemērota konkrētai valstij paredzēta tarifa kvota, bet gan kvota visām pārējām valstīm, imports no tās netika ierobežots tā kā imports no Indijas. Tomēr importa kritums no Indijas nebija tik spējš kā Savienības patēriņa vispārējais kritums, un tādējādi Indijas tirgus daļa tomēr nedaudz palielinājās no 3 % 2017. gadā līdz 3,4 % IP laikā.

5.3.3. Attiecīgo valstu importa cenas un cenas samazinājums

- (965) Importa cenas Komisija noteica, pamatojoties uz Eurostat datiem. Attiecīgajā periodā vidējai svērtajai attiecīgo valstu importa cenai bija tālāk norādītā dinamika.

6. tabula

Importa no attiecīgajām valstīm cena (EUR/t)

	2017	2018	2019	IP
Indija	2 080	2 173	2 075	2 073
<i>Indekss</i>	100	104	100	100
Indonēzija	Neattiecas	[1 450–1 650]	[1 800–2 000]	[1 800–2 000]
<i>Indekss</i>	0	100	123–128	123–128
Vidējais rādītājs attiecīgajās valstīs	2 080	[2 000–2 150]	[1 900–2 050]	[1 900–2 050]
<i>Indekss</i>	100	100–102	96–98	96–98

Avots: Eurostat, ražotāju eksportētāju dati.

- (966) Indijas gadījumā vidējās importa cenas 2017.–2018. gadā palielinājās par 4 %, bet visā attiecīgajā periodā saglabājās stabila, savukārt Indonēzijas gadījumā tās palielinājās par 28 % (2017. gadā importa apjoms bija niecīgs). Tomēr visā attiecīgajā periodā vidējās importa cenas no abām attiecīgajām valstīm pastāvīgi bija zemākas nekā Savienības ražotāju cenas (sk. 10. tabulu).

- (967) Cenas samazinājumu izmeklēšanas periodā Komisija noteica, salīdzinot šādus faktorus:

- katra ražojuma veida vidējās svērtās pārdošanas cenas, ko trim izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem Savienības tirgū maksājuši nesaistīti pircēji (korigētas EXW līmenī); un
- attiecīgo valstu ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās, atbilstošās vidējās svērtās importa cenas katram ražojuma veidam līdz pirmajam neatkarīgajam pircējam Savienības tirgū, noteiktas izmaksu, apdrošināšanas un vedmaksas (CIF) līmenī un atbilstīgi koriģētas, ņemot vērā pēcimporta izmaksas.

⁽²²¹⁾ OV L 31, 1.2.2019., 27. lpp.

- (968) Šāds cenu salīdzinājums tika veikts darījumiem atbilstoši ražojuma veidiem tajā pašā tirdzniecības līmenī, vajadzības gadījumā piemērojot atbilstīgas korekcijas un atskaitot rabatus un atlaides. Salīdzinājuma rezultāts tika izteikts procentos no izlasē iekļauto Savienības ražotāju apgrozījuma izmeklēšanas periodā. Tas liecināja par cenas samazinājuma starpību 5,8 % un 13,4 % apmērā Indijas ražotājiem eksportētājiem un 12,4 % apmērā Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem.
- (969) Pēc galīgās informācijas izpaušanas importētāju un izplatītāju konsorcijs un viens nesaistīts dalībnieks lūdza Komisiju izpaust datus un kritērijus, kas izmantoti, lai noteiktu attiecīgā ražojuma importa cenas un aprēķinātu cenas samazinājuma starpību.
- (970) Importa cenas no attiecīgajām valstīm, kā norādīts 6. tabulā, ir balstītas uz Eurostat datiem. Šī informācija ir publiski pieejama. Kā paskaidrots 966. un 967. apsvērumā iepriekš tekstā, cenas samazinājuma starpības pamatā bija salīdzinājums starp izlasē iekļauto Savienības ražotāju pārdošanas cenām nesaistītiem klientiem Savienības tirgū un attiecīgajām izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju cenām pirmajam neatkarīgajam klientam Savienības tirgū, kas diferencētas atbilstoši ražojuma veidam un koriģētas, lai tās atbilstu vienādiem pārdošanas noteikumiem. Tā kā sīkākas katra uzņēmuma pārdošanas cenas pēc definīcijas ir konfidenciāla komercinformācija, tās attiecīgajiem uzņēmumiem tika norādītas tikai konkrēti tiem izpaustajā informācijā.

5.4. Savienības ražošanas nozares ekonomiskais stāvoklis

5.4.1. Vispārīgas piezīmes

- (971) Saskaņā ar pamatregulas 8. panta 4. punktu, pārbaudot subsidētā importa ietekmi uz Savienības ražošanas nozari, tika novērtēti visi ekonomiskie rādītāji, kas raksturo Savienības ražošanas nozares stāvokli attiecīgajā periodā.
- (972) Kā minēts 25. apsvērumā, lai noteiktu iespējamo Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, tika izmantota atlase.
- (973) Lai noteiktu kaitējumu, Komisija nošķīra makroekonomiskos un mikroekonomiskos kaitējuma rādītājus. Komisija novērtēja makroekonomiskos rādītājus, pamatojoties uz datiem, ko atbildēs uz pārbaudītās anketas jautājumiem par visiem Savienības ražotājiem sniedza Eurofer, un tie attiecīgā gadījumā tika pārbaudīti, salīdzinot ar izlasē iekļauto Savienības ražotāju atbildēm uz anketas jautājumiem. Komisija novērtēja mikroekonomiskos rādītājus, balstoties uz datiem izlasē iekļauto Savienības ražotāju sniegtajās pārbaudītajās atbildēs uz anketas jautājumiem. Abas datu kopas tika atzītas par reprezentatīvām attiecībā uz Savienības ražošanas nozares ekonomisko stāvokli.
- (974) Makroekonomiskie rādītāji ir šādi: ražošanas apjoms, ražošanas jauda, jaudas izmantojums, pārdošanas apjoms, tirgus daļa, izaugsme, nodarbinātība, produktivitāte, subsīdijas apjoms un atgūšanās no iepriekšējās negodīgās tirdzniecības prakses.
- (975) Mikroekonomiskie rādītāji ir šādi: vienības vidējās cenas, vienības izmaksas, darbaspēka izmaksas, krājumi, rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi un ienākums no ieguldījumiem.

5.4.2. Makroekonomiskie rādītāji

Ražošanas apjoms, ražošanas jauda un jaudas izmantojums

- (976) Attiecīgajā periodā kopējam ražošanas apjomam, ražošanas jaudai un jaudas izmantojumam Savienībā bija tālāk norādītā dinamika.

7. tabula

Ražošanas apjoms, ražošanas jauda un tās izmantojums

	2017	2018	2019	IP
Kopējais Savienības ražošanas apjoms (tonnās)	3 708 262	3 640 429	3 379 817	3 111 804

<i>Indekss</i>	100	98	91	84
Ražošanas jauda (t)	4 405 623	4 517 379	4 530 146	4 572 365
<i>Indekss</i>	100	103	103	104
Jaudas izmantojums	84 %	81 %	75 %	68 %
<i>Indekss</i>	100	96	89	81

Avots: Eurofer makroekonomiskā anketa, izlasē iekļauto Savienības ražotāju anketas.

- (977) Pēc galīgās informācijas izpaušanas izplatītāju un importētāju konsorcijs un viens nesaistītais importētājs pieprasīja norādīt, uz kādu datu pamata Komisija ieguva 7. tabulā norādītās vērtības, un apgalvoja, ka jaudas izmantojuma samazinājums nav saistīts ar importu no Indijas un Indonēzijas, jo samazinājums bija lielāks nekā importa pieaugums no attiecīgajām valstīm.
- (978) Dati 7. tabulā ir balstīti uz pārbaudītajām izlasē iekļauto Savienības ražotāju atbildēm uz anketas jautājumiem un attiecībā uz pārējiem Savienības ražotājiem – uz pārbaudīto Eurofer makroekonomisko anketu. Eurofer sniedza datus, ko šī organizācija apkopoja no saviem biedriem, kā arī pamatotas aplēses par pārējiem ražotājiem.
- (979) Patiešām, ražošanas apjoma samazinājums bija lielāks nekā importa pieaugums no attiecīgajām valstīm. To izraisīja patēriņa samazinājums, kas atspoguļots 4. tabulā. Kā izklāstīts 6.2.3. iedaļā, Komisija secināja, ka patēriņa samazinājums neizjauc cēloņsakarību starp subsidēto importu no Indijas un Indonēzijas un Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu.
- (980) Izplatītāju un importētāju konsorcijs un viens nesaistītais importētājs pieprasīja atklāt apjomu, ko Savienības ražotāji importējuši no attiecīgajām valstīm. Komisijai pieejamie dati liecina, ka izlasē iekļautie Savienības ražotāji tālāk nepārdeva vai nepārstrādāja importu no attiecīgajām valstīm.
- (981) Savienības ražošanas nozares ražošanas apjoms attiecīgajā periodā strauji samazinājās par 16 %. Paziņotie jaudas skaitliskie rādītāji attiecas uz faktisko jaudu, kas nozīmē, ka ņemtas vērā nozarē par standartu pieņemtās korekcijas saistībā ar uzstādīšanas laiku, apkopi, problemātiskajiem posmiem un citiem normāliem ražošanas apturējumiem. Pēc tam, kad 2015. gadā tika noteikti antidempinga pasākumi Ķīnas Tautas Republikas ("ĶTR") un Taivānas izcelsmes NTAV importam ⁽²²²⁾, daži Savienības ražotāji sāka modernizēt savas ražošanas spējas. Modernizācijas rezultātā attiecīgajā periodā ražošanas jauda nedaudz palielinājās, t. i., par 4 %.
- (982) Samazinātā ražošanas apjoma un nedaudz palielinātās jaudas dēļ jaudas izmantojums attiecīgajā periodā samazinājās par 19 % un izmeklēšanas periodā noslīdēja zem 70 %.

Pārdošanas apjoms un tirgus daļa

- (983) Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomam un tirgus daļai attiecīgajā periodā bija šāda dinamika:

8. tabula

Pārdošanas apjoms un tirgus daļa

	2017	2018	2019	IP
Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms (t)	2 735 448	2 711 044	2 530 259	2 330 537
<i>Indekss</i>	100	99	92	85

⁽²²²⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/1429 (2015. gada 26. augusts), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu importam (OV L 224, 27.8.2015., 10. lpp.).

Tirgus daļa	70,6 %	72,9 %	73,5 %	72,7 %
Indekss	100	103	104	103

Avots: Eurofer un Eurostat.

- (984) Attiecīgajā periodā Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms samazinājās par 15 %.
- (985) Attiecīgajā periodā, kad patēriņš samazinājās pat vēl lielākā mērā nekā Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms, Savienības ražošanas nozare tomēr spēja saglabāt un pat nedaudz palielināt tirgus daļu (par 2,1 procentpunktu), jo Savienības pārdošanas apjoms daļēji aizstāja importu no citām valstīm, kas nav attiecīgās valstis.
- (986) Pēc galīgās informācijas izpaušanas importētāju un izplatītāju konsorcijs un viens nesaistīts importētājs apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļas pieaugums liecina, ka kaitējuma nav un ka attiecīgo valstu tirgus daļas pieaugums negatīvi neietekmēja Savienības ražošanas nozares tirgus daļu. Tie apgalvoja, ka Komisijai bija jāsniedz citi pozitīvi pierādījumi, kas liecina par kaitējumu saistībā ar citiem kaitējuma rādītājiem.
- (987) Kā paskaidrots 963. apsvērumā, nelielais Savienības ražošanas nozares tirgus daļas pieaugums attiecīgajā periodā nemainīja faktu, ka subsidētais imports no attiecīgajām valstīm palielinājās par aptuveni 55 % un radīja būtisku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Kā izklāstīts 1006. un 1007. apsvērumā, arī citi kaitējuma rādītāji ietvēra pozitīvus pierādījumus par to, ka Savienības ražošanas nozarei izmeklēšanas periodā ir nodarīts būtisks kaitējums. Tāpēc šis apgalvojums bija jānoraida.

Izaugsme

- (988) Iepriekš minētie ražošanas un pārdošanas apjoma rādītāji liecina par lejupejošu tendenci attiecīgajā periodā un pierāda Savienības ražošanas nozares nespēju augt absolūtā izteiksmē. Patēriņa aspektā neliels pieaugums bija iespējams tikai tāpēc, ka Savienības ražošanas nozare izvēlējās ar pārdošanas cenu samazināšanu reaģēt uz cenu spiedienu, ko radīja subsidētais imports.

Nodarbinātība un ražīgums

- (989) Nodarbinātībai un ražīgumam attiecīgajā periodā bija tālāk norādītā dinamika.

9. tabula

Nodarbinātība un ražīgums

	2017	2018	2019	IP
Nodarbināto skaits	13 411	13 495	13 968	13 660
Indekss	100	101	104	102
Ražīgums (tonnas uz darbinieku)	277	270	242	228
Indekss	100	98	88	82

Avots: Eurofer.

- (990) Ar NTAV ražošanu saistītais Savienības ražošanas nozares nodarbinātības līmenis 2017.–2019. gadā palielinājās par 4 %, bet laikā no 2019. gada līdz IP samazinājās par 2 procentpunktiem, kā rezultātā attiecīgajā periodā tā līmenis palielinājās par 2 %. Ņemot vērā ražošanas apjoma straujo kritumu, Savienības ražošanas nozares darbaspēka ražīgums, mērīts tonnās, ko viens nodarbinātais (pilnslodzes ekvivalents) saražo gada laikā, attiecīgajā periodā ievērojami samazinājās – par 18 %.

Subsīdijas starpības lielums un atgūšanās no iepriekšējās negodīgās tirdzniecības prakses

- (991) Visas subsīdiju starpības, izņemot *Jindal* (Indonēzija), kā norādīts iepriekš, bija ievērojami augstākas par minimālo līmeni. Ņemot vērā attiecīgo valstu importa apjomu un cenas, šo subsīdiju starpību ietekme uz Savienības ražošanas nozari nebija būtiska.
- (992) Papildus atsevišķajai antidempinga izmeklēšanai par NTAV no attiecīgajām valstīm ⁽²²³⁾ NTAV importam jau ir veikta iepriekšēja antidempinga izmeklēšana. Komisija konstatēja, ka 2013. gadā Savienības ražošanas nozares stāvokli ievērojami ietekmēja imports par dempinga cenām no ĶTR un Taivānas, kā rezultātā importam no šīm valstīm 2015. gada oktobrī tika noteikti galīgie antidempinga pasākumi ⁽²²⁴⁾. Antidempinga pasākumus pagarināja 2021. gada septembrī ⁽²²⁵⁾. Tāpēc maz ticams, ka negodīga tirdzniecības prakse attiecīgajā periodā Savienības ražošanas nozares stāvokli būtu ietekmējusi vairāk nekā nebūtiski.

5.4.3. Mikroekonomiskie rādītāji

Cenas un faktori, kas tās ietekmē

- (993) Izlasē iekļauto Savienības ražotāju vidējās svērtās vienības pārdošanas cenu dinamika nesaistītiem pircējiem Savienībā attiecīgajā periodā bija šāda:

10. tabula

Pārdošanas cenas Savienībā

	2017	2018	2019	IP
Vidējā vienības pārdošanas cena (EUR/t)	2 252	2 312	2 206	2 175
Indekss	100	103	98	97
Vienības ražošanas izmaksas (EUR/t)	1 958	2 064	2 019	2 013
Indekss	100	105	103	103

Avots: izlasē iekļautie Savienības ražotāji.

- (994) 2017.–2018. gadā vidējās vienības pārdošanas cenas nedaudz palielinājās, proti, par 3 %, bet periodā no 2018. gada līdz IP samazinājās par 6 %, kā rezultātā attiecīgajā periodā tika novērots 3 % kritums. Tajā pašā periodā vienlaicīgi palielinājās ražošanas izmaksas – par 5 %, pēc tam tās stabilizējās izmaksu līmenī, kurš bija par 3 % lielāks nekā attiecīgā perioda sākumā. Izmaksu izmaiņas lielā mērā noteica nozīmīgs izejvielu, piemēram, niķeļa un ferohroma, cenu pieaugums. Tā kā subsidētā importa rezultātā piespiedu kārtā samazinājās cenas, Savienības ražošanas nozare nespēja pārnest minēto izmaksu pieaugumu uz pārdošanas cenām un bija pat spiesta pārdošanas cenas pazemināt.

⁽²²³⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2021/2012 (2021. gada 17. novembris), ar kuru nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts Indijas un Indonēzijas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu importam (OV L 410, 18.11.2021., 410. lpp.).

⁽²²⁴⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/1429 (2015. gada 26. augusts), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu importam (OV L 224, 27.8.2015., 10. lpp.).

⁽²²⁵⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2021/1483 (2021. gada 15. septembris), ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas, kas veikta atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 2016/1036 11. panta 2. punktam, nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu importam (OV L 327, 16.9.2021., 1. lpp.).

Darbaspēka izmaksas

(995) Izlasē iekļauto Savienības ražotāju vidējām darbaspēka izmaksām attiecīgajā periodā bija šāda dinamika:

11. tabula

Vidējās darbaspēka izmaksas uz vienu nodarbināto

	2017	2018	2019	IP
Vidējās darbaspēka izmaksas uz pilnslodzes ekvivalentu (EUR)	72 366	70 663	71 659	70 324
<i>Indekss</i>	100	98	99	97

Avots: izlasē iekļautie Savienības ražotāji.

(996) Izlasē iekļauto Savienības ražotāju vidējās darbaspēka izmaksas uz vienu nodarbināto attiecīgajā periodā samazinājās par 3 %. Tas liecina, ka, reaģējot uz tirgus apstākļu pasliktināšanos un mēģinot ierobežot kaitējumu, Savienības ražotāji spēja samazināt darbaspēka izmaksas.

Krājumi

(997) Izlasē iekļauto Savienības ražotāju krājumiem attiecīgajā periodā bija tālāk norādītā dinamika.

12. tabula

Krājumi

	2017	2018	2019	IP
Krājumi perioda beigās (t)	125 626	148 777	125 480	98 835
<i>Indekss</i>	100	118	100	79
Krājumi perioda beigās, procentos no ražošanas apjoma	5,54 %	6,53 %	6,09 %	5,13 %
<i>Indekss</i>	100	118	110	93

Avots: izlasē iekļautie Savienības ražotāji.

(998) Attiecīgajā periodā krājumu līmenis perioda beigās bija samazinājies par 21 %. Tas notika pēc ražošanas apjoma samazinājuma. Vairums līdzīgā ražojuma veidu Savienības ražošanas nozarē tiek ražoti pēc konkrēta lietotāju pasūtījuma. Tāpēc krājumus nevar uzskatīt par būtisku nozares kaitējuma rādītāju. To apstiprināja arī analīze par izmaiņām krājumos perioda beigās, kas izteiktas procentos no ražošanas apjoma. No iepriekš norādītā redzams, ka attiecīgajā periodā šis rādītājs svārstījās no 5 līdz 7 % no izlasē iekļauto Savienības ražotāju ražošanas apjoma.

5.4.3.1. Rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi, peļņa no kapitāla ieguldījuma un spēja piesaistīt kapitālu

13. tabula

Rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi un peļņa no kapitāla ieguldījuma

	2017	2018	2019	IP
Nesaistītiem klientiem Savienībā veiktās pārdošanas rentabilitāte (% no pārdošanas apgrozījuma)	7,6 %	6,0 %	1,5 %	0,4 %

<i>Indekss</i>	100	79	19	6
Naudas plūsma (EUR)	387 200 359	273 674 277	237 840 311	184 024 688
<i>Indekss</i>	100	71	61	48
Ieguldījumi (EUR)	111 578 442	111 637 871	96 541 925	96 585 152
<i>Indekss</i>	100	100	87	87
Ienākums no ieguldījumiem	20 %	15 %	6 %	4 %
<i>Indekss</i>	100	75	31	20

Avots: izlasē iekļautie Savienības ražotāji.

- (999) Komisija noteica izlasē iekļauto Savienības ražotāju rentabilitāti, neto peļņu pirms nodokļu nomaksas no līdzīgā ražojuma pārdošanas nesaistītiem klientiem Savienībā, izsakot procentos no šīs pārdošanas apgrozījuma.
- (1000) Vispārējā rentabilitāte saruka no 7,6 % 2017. gadā līdz 0,4 % izmeklēšanas periodā. Kā izklāstīts 5.3.3. iedaļā, šis samazinājums atbilda importa apjoma palielinājumam no attiecīgajām valstīm un to tirgus daļai, pārdodot ražojumus ar cenas samazinājumu.
- (1001) Visiem pārējiem finanšu rādītājiem, t. i., naudas plūsmai, ieguldījumiem un peļņai no aktīviem, nepārprotami bija tāda pati lejupvērsta tendence.
- (1002) Neto naudas plūsma ir Savienības ražotāju spēja pašiem finansēt savu darbību. Attiecīgajā periodā naudas plūsma pastāvīgi samazinājās un izmeklēšanas periodā bija par 52 % mazāka nekā izmeklēšanas perioda sākumā.
- (1003) Ieguldījumi ir aktīvu neto uzskaites vērtība. Pēc tam, kad 2017.–2018. gadā saglabājās stabils stāvoklis, 2018.–2019. gadā bija vērojams straujš kritums par 13 procentpunktiem. Peļņa no kapitāla ieguldījumiem ir peļņa, kas izteikta procentos no ieguldījumu neto uzskaites vērtības, kura atspoguļo aktīvu nolietojuma līmeni. Attiecīgajā periodā tas pastāvīgi un būtiski samazinājās, proti, par 80 %.
- (1004) Savienības ražošanas nozares vājie finanšu rādītāji par laikposmu no 2017. gada līdz izmeklēšanas periodam ierobežoja tās spēju piesaistīt kapitālu. Savienības ražošanas nozare ir kapitālietilpīga, un tai ir raksturīgi būtiski ieguldījumi. Tiek uzskatīts, ka attiecīgajā periodā peļņa no kapitāla ieguldījumiem nebija pietiekama, lai segtu šādus būtiskus ieguldījumus.

5.5. Secinājums par kaitējumu

- (1005) Izmeklēšanā norādīts, ka attiecīgajā periodā Savienības ražošanas nozare varēja reaģēt uz cenu spiedienu, ko radīja subsidētais imports no Indijas un Indonēzijas, tikai pazeminot pārdošanas cenas, lai saglabātu (un pat nedaudz palielinātu) savu tirgus daļu. Subsidētā importa ietekmē izmeklēšanas periodā Savienības tirgū tika izraisīts cenu samazinājums pamatregulas 8. panta 2. punkta nozīmē. Attiecīgajā periodā Savienības ražošanas nozares cenas samazinājās par 3 %, turpretim godīgas konkurences apstākļos būtu bijis sagaidāms, ka tās palielinātos tādā pašā mērā kā ražošanas izmaksu pieaugums, kas bija 3 %.
- (1006) Patēriņš Savienībā attiecīgajā periodā ievērojami samazinājās, un tāda pati tendence bija gan Savienības ražošanas nozares pārdošanas, gan ražošanas apjomiem. Pateicoties Savienības ražošanas nozarei pozitīvām prognozēm pēc antidempinga pasākumu noteikšanas ĶTR un Taivānas izcelsmes izmeklējamā ražojuma importam 2015. gadā, nedaudz palielinājās ražošanas jauda.
- (1007) Tomēr attiecīgajā periodā strauji samazinājās Savienības ražotāju ražīgums un jaudas izmantojums. Minēto rādītāju pasliktināšanos tikai nelielā mērā var skaidrot ar mazo nodarbinātības un jaudas pieaugumu, lielākoties to izraisīja Savienības patēriņa samazinājums un vienlaicīgais importa pieaugums no attiecīgajām valstīm.
- (1008) Tomēr radīto kaitējumu pilnībā atspoguļo Savienības ražotāju finanšu rādītāji. Attiecīgajā periodā palielinājās Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksas, kas notika vienlaikus ar pārdošanas cenu samazinājumu, kā rezultātā rentabilitāte samazinājās no 7,6 % 2017. gadā līdz 0,4 % IP laikā. Līdzīga negatīva dinamika ir redzama saistībā ar citiem finanšu rādītājiem: ieguldījumiem (–13 %), peļņai no kapitāla ieguldījumiem (–80 %) un naudas plūsmai (–52 %).
- (1009) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija secināja, ka Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums pamatregulas 8. panta 5. punkta nozīmē.

- (1010) To pašu secinājumu apstiprināja arī Komisijai pieejamā informācija par laikposmu pēc IP. Pamatojoties uz Savienības ražošanas nozares spontāni iesniegto datu analīzi par pēdējiem diviem 2020. gada ceturkšņiem, Komisija norādīja uz šādām tendencēm: ražošanas, jaudas, jaudas izmantojuma un pārdošanas apjoma pieaugums bija nenozīmīgs; cenas turpināja ievērojami samazināties, attiecīgi nesamazinoties ražošanas izmaksām; izlasē iekļauto Savienības ražotāju rentabilitāte turpināja samazināties un kļuva negatīva, kā arī naudas plūsma, neto ieguldījumi un peļņa no kapitāla ieguldījumiem, tāpat kā nodarbinātība salīdzinājumā ar attiecīgo periodu liecināja par vēl vienu negatīvu tendenci; Savienības ražošanas nozares tirgus daļa nedaudz palielinājās, bet to darīja arī importa no attiecīgajām valstīm tirgus daļa.
- (1011) Pēc galīgās informācijas izpaušanas importētāju un izplatītāju konsorcijs un viens nesaistīts importētājs apgalvoja, ka sūdzību iesniegušo uzņēmumu peļņa pēc izmeklēšanas perioda palielinājās. Lai gan norises pēc IP nav tieši būtiskas, kā noteikts šīs regulas 1. pielikumā, izlasē iekļautie Savienības ražotāji 2020. gada otrajā pusē sāka ciest zaudējumus, kas ir pretēji konsorcijs un nesaistītā importētāja apgalvojumam. Tāpēc Komisija nolēma noraidīt šo apgalvojumu.

6. CĒĻSAKARĪBA

- (1012) Saskaņā ar pamatregulas 8. panta 5. punktu Komisija pārbaudīja, vai subsidēts imports no attiecīgajām valstīm ir nodarījis būtisku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Saskaņā ar pamatregulas 8. panta 6. punktu Komisija pārbaudīja, vai kaitējumu Savienības ražošanas nozarei vienlaikus varētu būt izraisījuši arī citi zināmi faktori. Komisija nodrošināja, ka jebkāds iespējamais kaitējums, ko izraisījuši citi faktori, kas nav saistīti ar subsidēto importu no attiecīgajām valstīm, netiek attiecināts uz subsidēto importu. Šie faktori ir šādi: imports no trešām valstīm, patērīga samazinājums, Savienības ražošanas nozares eksporta izpilde, izejmateriālu izmaksu kāpums un Savienības ražošanas nozares konkurētspējīgu cenu prakse.

6.1. Subsidētā importa sekas

- (1013) Attiecīgajā periodā imports no attiecīgajām valstīm palielinājās par vairāk nekā 50 %, un šāda importa tirgus daļa gandrīz divkāršojās. Šāds tirgus daļas pieaugums negatīvi ietekmēja importu no trešām valstīm. Tomēr subsidēts imports par zemām cenām no attiecīgajām valstīm radīja cenu spiedienu uz Savienības ražošanas nozari. Indijas un Indonēzijas importa cenas attiecīgajā periodā bija par 5–19 % zemākas nekā Savienības ražošanas nozares cenas. Minēto importa cenu dēļ Savienības ražotāji ne tikai nespēja iekļaut izejvielu izmaksu pieaugumu savās cenās, bet pat bija spiesti samazināt pārdošanas cenas, lai saglabātu savu tirgus daļu.
- (1014) Tā rezultātā Savienības ražotāju rentabilitāte, kas 2017. gadā bija salīdzinoši augsta, IP laikā samazinājās gandrīz līdz nullei, vēl nelabvēlīgāk ietekmējot visus attiecīgo uzņēmumu finanšu rādītājus.
- (1015) Tāpēc starp subsidēto importu no Indijas un Indonēzijas un Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu pastāv ļoti cieša cēloņsakarība.

6.2. Citu faktoru ietekme

- (1016) Pēc galīgās informācijas izpaušanas importētāju un izplatītāju konsorcijs un viens nesaistīts importētājs apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares finanšu rādītāji pasliktinājušies Covid-19 pandēmijas ietekmes, nevis importa par dempinga cenām dēļ.
- (1017) Komisija konstatēja, ka importa cenām no attiecīgajām valstīm bija liela ietekme uz Savienības ražošanas nozares cenām un tās finanšu rādītājiem. Kā konstatēts 965. apsvērumā, visā attiecīgajā periodā pirms Covid-19 pandēmijas vidējās cenas importam no abām attiecīgajām valstīm pastāvīgi bija zemākas nekā Savienības ražotāju cenas. Pandēmija būtu varējusi ietekmēt patēriņu Savienības tirgū, taču šāda ietekme būtu varējusi izpausties tikai izmeklēšanas perioda pēdējā ceturksnī (no 2020. gada aprīļa līdz jūnijam), savukārt būtisks patēriņa samazinājums tika konstatēts jau 2019. gadā.
- (1018) Turklāt 1028.–1029. apsvērumā zemāk Komisija analizēja patēriņa samazinājumu (neatkarīgi no tā, vai tas daļēji saistīts ar Covid-19) kā iespējamu citu faktoru, kas būtu varējis radīt kaitējumu, un secināja, ka tas nemazina cēloņsakarību starp subsidēto importu no attiecīgajām valstīm un Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu.

6.2.1. Nesubsidētais imports no Indonēzijas

- (1019) Kā izklāstīts 933. apsvērumā, tika konstatēts, ka subsidēšana vienam no izlasē iekļautajiem Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem, proti, *Jindal Indonesia*, bija minimāla.
- (1020) Attiecīgajā periodā šā importa cenām un apjomam no Indonēzijas bija tālāk norādītā dinamika.

14. tabula

		2017	2018	2019	IP
Indonēzija	Apjoms (t)	[20 000–21 000]	[22 000–23 000]	[21 000–22 000]	[19 000–20 000]
	<i>Indekss</i>	100	[109–111]	[107–109]	[97–98]
	Tirgus daļa	[0,5–0,55] %	[0,6–0,63] %	[0,63–0,66] %	[0,6–0,63] %
	<i>Indekss</i>	100	[113–118]	[118–123]	[113–118]
	Vidējā cena (EUR/t)	[2 200–2 300]	[2 100–2 200]	[2 000–2 100]	[2 000–2 100]
	<i>Indekss</i>	100	[95–99]	[90–94]	[90–94]

- (1021) Attiecīgajā periodā 2018. un 2019. gadā nesubsidētais imports no Indonēzijas palielinājās, bet IP laikā tas bija nedaudz zemāks nekā 2017. gadā. Šā importa tirgus daļa attiecīgajā periodā bija ļoti ierobežota – ne lielāka par 0,65 %. Šā importa pārdošanas cena bija augstāka nekā subsidētajam importam no Indonēzijas.
- (1022) Lai gan *Jindal Indonesia* imports samazināja Savienības ražošanas nozares cenas, uzņēmuma pārdošanas apjoms Savienībā attiecīgajā periodā nedaudz samazinājās un saglabājās zems. Tāpēc šā importa radītais kaitējums nemazināja cēloņsakarību starp subsidēto importu un Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu.

6.2.2. Imports no trešām valstīm

(1023) Attiecīgajā periodā importa cenām un apjomam no citām trešām valstīm bija tālāk norādītā dinamika.

15. tabula

Valsts		2017	2018	2019	IP
Taivāna	Apjoms (t)	199 553	223 110	185 618	165 540
	<i>Indekss</i>	100	112	93	83
	Tirgus daļa	5,2 %	6,0 %	5,4 %	5,2 %
	<i>Indekss</i>	100	116	105	100
	Vidējā cena (EUR/t)	1 668	1 749	1 684	1 655
	<i>Indekss</i>	100	105	101	99
Korejas Republika	Apjoms (t)	147 696	165 812	160 947	164 882
	<i>Indekss</i>	100	112	109	112
	Tirgus daļa	3,8 %	4,5 %	4,7 %	5,1 %
	<i>Indekss</i>	100	117	123	135
	Vidējā cena (EUR/t)	1 859	1 944	1 860	1 853
	<i>Indekss</i>	100	105	100	100
Dienvidāfrika	Apjoms (t)	98 063	88 913	94 567	81 537
	<i>Indekss</i>	100	91	96	83
	Tirgus daļa	2,5 %	2,4 %	2,7 %	2,5 %
	<i>Indekss</i>	100	94	108	100
	Vidējā cena (EUR/t)	2 004	2 013	1 831	1 785
	<i>Indekss</i>	100	100	91	89
Citas trešās valstis	Apjoms (t)	563 637	372 858	293 052	266 255
	<i>Indekss</i>	100	66	52	47
	Tirgus daļa	14,6 %	10,0 %	8,5 %	8,3 %
	<i>Indekss</i>	100	69	58	57
	Vidējā cena (EUR/t)	2 051	2 345	2 319	2 407
	<i>Indekss</i>	100	114	113	117

Kopā no visām trešām valstīm, izņemot attiecīgās valstis	Apjoms (t)	1 008 949	850 693	734 184	678 213
	<i>Indekss</i>	100	84	73	67
	Tirgus daļa	26,1 %	22,9 %	21,3 %	21,1 %
	<i>Indekss</i>	100	88	82	81
	Vidējā cena (EUR/t)	1 942	2 076	1 995	2 014
	<i>Indekss</i>	100	107	103	104

Avots: Eurostat.

(1024) Attiecīgajā periodā imports no trešām valstīm ievērojami samazinājās absolūtā (par 33 %) un tirgus daļas izteiksmē (no 26 % 2017. gadā līdz 21 % IP laikā).

(1025) Ja runā par atsevišķām valstīm, tad attiecīgajā periodā palielinājās tikai imports no Korejas, kā rezultātā nedaudz pieauga tā tirgus daļa (no 3,8 % līdz 5,1 %). Lai gan Korejas importa cenas ir zemākas par attiecīgo valstu cenām, tās, visticamāk, ietekmē transfertcenas, kas rodas attiecību starp Korejas nerūsējošā tērauda ražotāja *Samsung STS* un ES auksto velmējumu ražotāja *Otelinox* Rumānijā rezultātā. Tas, vai šā importa cenas samazināja arī Savienības ražošanas nozares cenas, nav izsecināms arī tādēļ, ka nav zināms minētā importa ražojumu klāsts.

(1026) Kā minēts iepriekš 991. apsvērumā, importam no Taivānas patlaban noteikts antidempinga maksājums 6,8 % apmērā ⁽²²⁶⁾ un importam no ĶTR – no 24,4 līdz 25,3 % apmērā.

(1027) Attiecīgajā periodā imports no ĶTR bija ļoti mazs. Imports no Taivānas 2017.–2018. gadā palielinājās par 12 %, bet no 2018. gada līdz IP samazinājās par 26 %, attiecīgajā periodā saglabājot tirgus daļu aptuveni 5 % apmērā. Taivānas vidējā importa cena bija zemāka par attiecīgo valstu vidējām importa cenām. Terminbeigu pārskatīšanas procesā, kas tika pabeigts 2021. gada septembrī, Taivānas ražotāji ar Komisiju nesadarbojās, un tāpēc tās rīcībā nebija sīkākas informācijas par Taivānas importa cenām. Tādējādi nav izslēgts, ka minētais imports nodarīja Savienības ražošanas nozarei papildu kaitējumu. Tomēr arī tad, ja imports no Taivānas palielināja Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, attiecīgajā periodā imports no Taivānas samazinājās par 17 % un tādēļ nevarēja būt kaitējuma analīzē konstatēto pieaugošo negatīvo tendenču cēlonis.

(1028) Tāpēc Komisija secināja, ka imports no citām valstīm nemazina cēloņsakarību starp subsidēto importu no Indijas un Indonēzijas un Savienības ražotājiem nodarīto būtisko kaitējumu.

6.2.3. Patēriņa samazinājums

(1029) Attiecīgajā periodā notikušais ievērojamais patēriņa samazinājums nelabvēlīgi ietekmēja dažus kaitējuma rādītājus, jo īpaši pārdošanas un ražošanas apjomus. Tomēr, kā paskaidrots 1004. apsvērumā, Savienības ražošanas nozarei tika nodarīts kaitējums drīzāk cenas, nevis apjoma ziņā. Neraugoties uz sarūkošo tirgu, Savienības ražotājiem izdevās nedaudz palielināt savu tirgus daļu, īstenojot nesaudzīgu cenu konkurenci ar subsidēto importu par netaisnīgām cenām, kā dēļ pasliktinājās Savienības ražošanas nozares rentabilitāte un tādi citi finanšu rādītāji kā naudas plūsma, ieguldījumi un peļņa no kapitāla ieguldījuma.

⁽²²⁶⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2021/1483 (2021. gada 13. septembris), ar ko pēc terminbeigu pārskatīšanas, kas veikta atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 2016/1036 11. panta 2. punktam, nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu importam (OV L 327, 16.9.2021, 1. lpp.). Uzņēmumam *Cia Far Industrial Factory Co., Ltd* tika noteikts 0 % antidempinga maksājums.

- (1030) Tāpēc Komisija secināja, ka patēriņa samazinājums nemazināja cēloņsakarību starp subsidēto importu no attiecīgajām valstīm un Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu.

6.2.4. Savienības ražošanas nozares eksporta rādītāji

- (1031) Attiecīgajā periodā Savienības ražošanas nozares eksporta apjomiem un cenām bija tālāk norādītā dinamika.

16. tabula

	2017	2018	2019	IP
Eksporta apjoms (t)	450 587	450 687	410 840	374 378
Indekss	100	100	91	83
Vidējā cena (EUR/t)	2 369	2 524	2 428	2 394
Indekss	100	107	102	101

Avots: izlasē iekļautie Savienības ražotāji, Eurofer.

- (1032) Attiecīgajā periodā Savienības ražotāju eksporta pārdošanas apjomi samazinājās par 17 % – galvenokārt tāpēc, ka Amerikas Savienotās Valstis noteica izmeklējamajam ražojumam pasākumus un trešo valstu tirgos pieauga konkurence ar Ķīnas pārdošanas apjomiem un pārdošanas apjomiem no attiecīgajām valstīm. Tomēr salīdzinājumā ar kopējiem Savienības pārdošanas apjomiem, kas veidoja aptuveni 13 % no tās kopējā pārdošanas apjoma, eksportētie apjomi bija nelieli, un eksporta pārdošanas apjomu vidējā cena attiecīgajā periodā pastāvīgi pārsniedza cenas Savienības tirgū.

- (1033) Uz šā pamata Komisija secināja, ka Savienības ražošanas nozares eksporta izpildes ietekme uz nodarīto kaitējumu bija neliela, ja tāda vispār bija.

6.2.5. Izejvielu cenu ietekme

- (1034) Viens nesaistīts importētājs norādīja uz augošajām izejvielu (niķeļa, ferohroma) izmaksām kā iemeslu tam, ka Savienības ražošanas nozare ir tādā situācijā, kur tai tiek nodarīts kaitējums.

- (1035) Izejvielu cenu kāpums pats par sevi nav kaitējuma avots, jo pēc tam parasti novērojams pārdošanas cenu kāpums. Tomēr Savienības ražotāju rentabilitātes un visu to finanšu rādītāju pasliktināšanās nav tikai augšo ražošanas izmaksu atspoguļojums. Imports par zemām cenām samazināja cenas Savienības tirgū, un tā dēļ Savienības ražotāji ne tikai nevarēja palielināt cenas, lai segtu izmaksu pieaugumu, bet arī bija spiesti cenas samazināt, lai nepieļautu, ka tie nenovēršami zaudē tirgus daļu. Tā rezultātā to rentabilitātes rādītāji strauji pasliktinājās, izmeklēšanas periodā noslīdot līdz peļņas sliekšnim.

- (1036) Uz šāda pamata tiek secināts, ka noteiktu izejvielu cenu pieaugums pats par sevi nenodarīja kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

6.2.6. Savienības ražotāju cenu noteikšanas prakse

- (1037) Nesaistītais importētājs apgalvoja, ka Savienības ražotāju iekšējā konkurence un cenu noteikšanas prakse izraisījusi to finansiālā stāvokļa pasliktināšanos.

- (1038) Tomēr izmeklēšana šo apgalvojumu neapstiprināja. Importa apjoms no attiecīgajām valstīm pastāvīgi tika pārdots par cenām, kas bija zemākas par Savienības ražošanas nozares cenām, un tādējādi galvenais iemesls, kāpēc Savienības ražotāji nespēj paaugstināt cenas un segt augošās izmaksas, ir cenu spiediens, ko rada subsidētais imports. Tāpēc šī prasība tika noraidīta.

6.3. Secinājums par cēloņsakarību

- (1039) Tika konstatēta cēloņsakarība starp subsidēto importu no Indijas un Indonēzijas, no vienas puses, un Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu, no otras puses. Laika ziņā subsidētā importa apjoma pieaugums no attiecīgajām valstīm un Savienības darbības rādītāju pasliktināšanās attiecīgajā periodā notika vienlaikus. Lai novērstu tirgus daļas zaudēšanu, Savienības ražošanas nozarei nebija citas izvēles, kā vien uzturēt cenas tādā līmenī, kādu bija noteicis subsidētais imports. Tā rezultātā Savienības ražošanas nozares peļņas līmenis nebija ilgtspējīgs.
- (1040) Komisija ir konstatējusi, ka Savienības ražošanas nozares situāciju varēja ietekmēt arī šādi citi faktori: nesubsidētais imports no Indonēzijas, imports no trešām valstīm, patēriņa samazinājums un Savienības ražošanas nozares eksporta izpilde.
- (1041) Komisija nošķīra un nodalīja visu zināmo faktoru ietekmi uz Savienības ražošanas nozares stāvokli no tā kaitējuma, kuru izraisījis subsidētais imports. Nesubsidētā importa no Indonēzijas un trešām valstīm, patēriņa samazinājuma un Savienības ražošanas nozares eksporta izpildes ietekme uz Savienības ražošanas nozares negatīvajām norisēm, jo īpaši attiecībā uz rentabilitāti un finanšu rādītājiem, bija tikai ierobežota.
- (1042) Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, Komisija konstatēja cēloņsakarību starp Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu un subsidēto importu no attiecīgajām valstīm. Subsidētais imports no attiecīgajām valstīm ievērojami ietekmēja Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu. Citi faktori – nedz atsevišķi, nedz kopā ņemti – nevājināja cēloņsakarību.
- (1043) Kā norādīts 1. pielikumā, šo analīzi apstiprināja tendences 2020. gada otrajā pusē. Importa no attiecīgajām valstīm tirgus daļa turpināja palielināties, ko veicināja cenas, kuras turpināja ievērojami samazināties, pastāvīgi negatīvi ietekmējot Savienības ražošanas nozari un samazinot cenas Savienības tirgū. No otras puses, nav citu faktoru, kas vājinātu cēloņsakarību. Lai gan patēriņš turpināja samazināties, saglabājās cenu radītais kaitējums. Imports no citām trešām valstīm turpināja samazināties, vēl vairāk samazinoties tirgus daļai, un nekas neliecināja, ka situācija saistībā ar importu no *Jindal* (Indonēzija) būtu mainījusies. Savienības ražošanas nozares eksports palielinājās tikai nedaudz. Kopumā citi faktori – nedz atsevišķi, nedz kopā ņemti – 2020. gada otrajā pusē nevājināja cēloņsakarību.

7. SAVIENĪBAS INTERESES

- (1044) Komisija saskaņā ar pamatregulas 31. pantu pārbaudīja, vai tā var nepārprotami secināt, ka pasākumu noteikšana šajā konkrētajā gadījumā nebija Savienības interesēs, kaut arī tika konstatēta subsidēšana, kas izraisa kaitējumu. Nosakot Savienības intereses, tika ņemtas vērā visas dažādās iesaistītās intereses, ieskaitot Savienības ražošanas nozares, importētāju un lietotāju intereses.

7.1. Savienības ražošanas nozares intereses

- (1045) Savienības ražošanas nozari veido 13 ražotāji, kas atrodas vairākās dalībvalstīs un saistībā ar izmeklējamā ražojuma ražošanu tieši nodarbina 13 660 darbiniekus. Nevienš no Savienības ražotājiem neiebilda pret izmeklēšanas sākšanu. Kā izklāstīts iepriekš 5. iedaļā, analizējot kaitējuma rādītājus, bija redzams, ka visas Savienības ražošanas nozares stāvoklis pasliktinājās un to negatīvi ietekmēja subsidētais imports.
- (1046) Paredzams, ka antisubsīdiju maksājumu noteikšana atjaunos godīgus tirdzniecības apstākļus Savienības tirgū, izbeigs cenu samazināšanu un ļaus Savienības ražošanas nozarei segt augošās ražošanas izmaksas un uzlabot savu finansiālo stāvokli, neraugoties uz rūkošā tirgus dēļ zaudēto pārdošanas apjomu. Tā rezultātā Savienības ražošanas nozares rentabilitāte uzlabosies līdz līmenim, kas tiek uzskatīts par nepieciešamu šajā kapitālietilpīgajā nozarē. Savienības ražošanas nozarei ir nodarīts būtisks kaitējums, ko izraisījis subsidētais imports no attiecīgajām valstīm. Tiek atgādināts, ka vairākiem galvenajiem kaitējuma rādītājiem attiecīgajā periodā bija raksturīga negatīva tendence. Jo īpaši uz Savienības ražotāju finanšu rādītājiem bija būtiska ietekme. Tāpēc, lai ļautu visiem ražotājiem darboties Savienības tirgū godīgus tirdzniecības apstākļos, ir svarīgi atjaunot cenas līdz nesubsidētam līmenim.

- (1047) Tādējādi tiek secināts, ka antisubsīdiju maksājumu noteikšana būtu Savienības ražošanas nozares interesēs, jo tas ļautu tai atgūties no konstatētās kaitējošās subsidēšanas ietekmes.

7.2. Nesaistītu importētāju un lietotāju intereses

- (1048) Pieteicās viens nesaistīts importētājs. Turklāt viens Savienības ražotājs, kas darbojās arī kā nesaistīts importētājs un galalietotājs, iesniedza atbildes uz anketas jautājumiem.
- (1049) Nesaistītais importētājs norādīja uz antisubsidēšanas pasākumu iespējamo negatīvo ietekmi uz konkurenci Savienības tirgū, kas, savukārt, izraisītu piedāvājuma neesamību, sliktāku pakalpojumu sniegšanu, cenu pieaugumu un materiālu kvalitātes pasliktināšanos.
- (1050) Neatkarīgi no iespējamiem antisubsidēšanas pasākumiem Komisija secināja, ka Savienībā saglabāsies labs konkurences līmenis, ņemot vērā, ka izmeklējamā ražojuma ražo 13 Savienības ražotāji (daži no tiem nav sūdzības dalībnieki). Turklāt imports no trešām valstīm joprojām veido vairāk nekā 20 % no tirgus. Tāpēc importētāju norādīto iespējamo negatīvo seku, visticamāk, nebūs.
- (1051) Pie tam pasākumi ļautu importētājiem pārnest cenas uz saviem pircējiem, un tāpēc nav paredzams, ka importētāju rentabilitāte tiks negatīvi ietekmēta. Nav paredzams, ka saruks ražojuma klāsts un pakalpojumu kvalitāte – gluži pretēji, aizsardzība pret subsīdētu importu ļauj Savienības ražošanas nozarei veikt jaunus ieguldījumus un uzlabot kvalitāti.
- (1052) Pēc galīgās informācijas izpaušanas izplatītāju un importētāju konsorcijs un viens nesaistīts importētājs apgalvoja, ka Komisija nav ņēmusi vērā situāciju tērauda tirgū pēc izmeklēšanas perioda, un norādīja, ka ar pandēmiju saistītie pasākumi ir izraisījuši lūžņu ieguves, pārstrādes un savākšanas darbību palēnināšanos, kā arī izejvielu cenu pieaugumu un trūkumu. Tā rezultātā Eiropas nerūsējošā tērauda ražojumu tirgū ir visaugstākās cenas visā pasaulē.
- (1053) Tie arī norādīja, ka imports no trešām valstīm ir nepieciešams Savienības tirgum, jo Savienības ražotāji nevar apmierināt faktisko pieprasījumu šajā tirgū, radot būtiskas problēmas tērauda piegādē.
- (1054) Izejvielu cenu pieaugums ir ietekmējis ražošanu visā pasaulē, kā arī Savienības ražošanas nozari un importu. Turklāt NTAV piegādes avoti ir citas trešās valstis, un Taivāna un Koreja ir vislielākie no šiem avotiem. Imports no Taivānas joprojām tiek ievests Savienībā, un tam ir noteikti samērā zemi antidempinga maksājumi. Attiecīgajā periodā Korejai izdevās palielināt eksportu uz Savienību gan absolūtā, gan relatīvā izteiksmē. Savienības tirgū joprojām darbojas arī Dienvidāfrika, kaut arī tiek apgalvots, ka tās NTAV ražošanu kontrolē Eiropas uzņēmumi. Turklāt attiecīgajām valstīm noteikto kompensācijas maksājumu mērķis nav slēgt Savienības tirgu attiecīgajām valstīm, bet gan paaugstināt cenas līdz taisnīgam līmenim. Tāpēc šie apgalvojumi bija jānoraida.

7.3. Secinājums par Savienības interesēm

- (1055) Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija lēma, ka nav pārliecinošu iemeslu secināt, ka kompensācijas maksājumi ir tik lieli, lai izņemtu, ka pasākumu piemērošana attiecīgo valstu izcelsmes izmeklējamā ražojuma importam nav Savienības interesēs.

8. GALĪGIE KOMPENSĀCIJAS PASĀKUMI

- (1056) Ņemot vērā Komisijas secinājumus par subsidēšanu, kaitējumu, cēloņsakarību un Savienības interesēm, un saskaņā ar pamatregulas 15. pantu būtu jānosaka galīgais kompensācijas maksājums.

8.1. Galīgo kompensācijas pasākumu līmenis

- (1057) Pamatregulas 15. panta 1. punkta trešajā daļā ir noteikts, ka galīgā kompensācijas maksājuma apjoms nepārsniedz noteikto kompensējamo subsīdiu apjomu.
- (1058) 15. panta 1. punkta ceturtajā daļā ir noteikts: "Ja Komisija, pamatojoties uz visu iesniegto informāciju, var skaidri secināt, ka Savienības interesēs nav noteikt pasākumu apjomu saskaņā ar trešo daļu, kompensācijas maksājuma apjoms ir mazāks, ja ar to pietiktu, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei".
- (1059) Komisijai šāda informācija nav iesniegta, un tāpēc kompensācijas pasākumu līmenis tiks noteikts, atsaucoties uz 15. panta 1. punkta trešo daļu.
- (1060) Pamatojoties uz iepriekš minēto, galīgajām kompensācijas maksājuma likmēm, kas izteiktas atbilstoši CIF cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļu samaksas, vajadzētu būt šādām:

Valsts	Uzņēmums	Galīgais kompensācijas maksājums
Indija	Jindal Stainless Limited	4,3 %
	Jindal Stainless Hisar Limited	4,3 %
	Chromeni Steels Private Limited	7,5 %
	Visi pārējie Indijas uzņēmumi	7,5 %
Indonēzija	PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy	21,4 %
	PT. Jindal Stainless Indonesia	0 %
	Izlasē neiekļauts uzņēmums, kas sadarbojās	13,5 %
	Visi pārējie Indonēzijas uzņēmumi	21,4 %

- (1061) Antisubsīdēšanas izmeklēšana tika veikta paralēli atsevišķai antidempinga izmeklēšanai par to pašu Indijas un Indonēzijas izcelsmes attiecīgo ražojumu, kuras laikā Komisija piemēroja antidempinga pasākumus dempinga starpības līmenī Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem un vienam Indijas ražotājam eksportētājam. Tikai uzņēmumam *Chromeni* antidempinga maksājums bija balstīts uz vizuālo kaitējuma starpību. Saskaņā ar pamatregulas 24. panta 1. punktu Komisija nodrošināja, ka, nosakot kumulatīvu maksājumu, kas atspoguļo subsīdēšanas līmeni un pilnu dempinga līmeni, netiek divreiz kompensēta subsīdēšanas ietekme (divkārtša pieskaitīšana).
- (1062) Saskaņā ar pamatregulas 24. panta 1. punktu attiecībā uz abām valstīm Komisija apsvēra, vai dažas no subsīdiu shēmām ir no eksporta atkarīgas subsīdijas, kuras samazina eksporta cenas un tādējādi attiecīgi palielina dempinga starpības, lai izlemtu, vai tai jāsamazina dempinga starpība par subsīdiu summām, kas konstatētas saistībā ar no eksporta atkarīgajām subsīdijām.
- (1063) Tā kā Komisija kompensēja dažas no eksporta atkarīgas subsīdiu shēmas, saskaņā ar pamatregulas 24. panta 1. punktu un lai izvairītos no divkārtšas pieskaitīšanas, Komisija vispirms piemēroja galīgo kompensācijas maksājumu noteiktās galīgās subsīdēšanas summas līmenī. Tad Komisija piemēroja atlikušo galīgo antidempinga maksājumu, kas atbilst attiecīgajai dempinga starpībai, kura samazināta par no eksporta atkarīgu subsīdiu summu un līdz attiecīgajam kaitējuma novēršanas līmenim, kas noteikts atsevišķajā antidempinga izmeklēšanā. Tā kā Komisija samazināja konstatēto dempinga starpību par visu subsīdēšanas summu, kas saistīta ar eksporta subsīdijām, pamatregulas 24. panta 1. punkta nozīmē neradās divkārtšas pieskaitīšanas problēma.

- (1064) Ja summa, kas tika iegūta, no dempinga starpības atņemot eksporta subsidēšanas summu, bija lielāka nekā kaitējuma starpība, Komisija ierobežoja antidempinga maksājuma summu līdz kaitējuma starpībai. Ja summa, kas tika iegūta, no dempinga starpības atņemot eksporta subsidēšanas summu, bija mazāka nekā kaitējuma starpība, Komisija noteica antidempinga maksājuma līmeni, pamatojoties uz zemāku summu.
- (1065) Subsīdijas summa bija arī jānosaka vienīgajam izlasē neiekļautajam Indonēzijas ražotājam eksportētājam, kas sadarbojās. Ņemot vērā lietas īpašos apstākļus, to nevarēja izdarīt saskaņā ar parasto metodiku, pamatojoties uz vidējo svērto kompensācijas subsīdiju summu, kas noteikta izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās. Patiešām, kā minēts 941. un turpmākos apsvērumos, galīgā subsīdijas summa *Jindal Indonesia* bija mazāka par minimālo summu. Tā kā bija atlicis tikai viens ražotājs eksportētājs, Komisija lēma piemērot šā ražotāja eksportētāja maksājuma likmi vienīgajam izlasē neiekļautajam ražotājam eksportētājam, kas sadarbojās, izslēdzot shēmu, kas saistīta ar preferenciālu finansējumu, kura gadījumā lietas materiālos nebija pierādījumu par to, ka attiecīgais uzņēmums būtu varējis gūt ieguvumu no tā. Patiešām, attiecīgajam uzņēmumam nav saiknes ar Ķīnu, un tādējādi tas nevarēja gūt labumu no *IRNC* grupai piešķirtā preferenciālā finansējuma.
- (1066) Kas attiecas uz Indiju, ņemot vērā attiecīgo valstu ražotāju eksportētāju augsto sadarbības līmeni, Komisija konstatēja, ka visaugstākā maksājuma līmenis, kas piemērots izlasē iekļautajiem uzņēmumiem, būtu reprezentatīvs kā likme visiem pārējiem uzņēmumiem. Visiem pārējiem uzņēmumiem piemērojamais maksājums tiks piemērots tiem uzņēmumiem, kuri šīs izmeklēšanas laikā nesadarbojās. Kas attiecas uz Indonēziju, ņemot vērā faktu, ka Komisija aprēķināja maksājuma likmi tikai vienam ražotājam eksportētājam un ka izlasē neiekļautie ražotāji eksportētāji, kas sadarbojās, gūst labumu no zemākas likmes, kā paskaidrots 1064. apsvērumā, Komisija izņēmuma kārtā nolēma maksājuma līmeni visiem pārējiem uzņēmumiem noteikt *IRNC* grupas līmenī.
- (1067) Pamatojoties uz iepriekš minēto, likmes, ar kādām tiks noteikti šie maksājumi, ir šādas:

Uzņēmums	Dempinga starpība	Subsīdijas likme	Kaitējuma novēršanas līmenis	Kompensācijas maksājuma likme	Antidempinga maksājuma likme
Indija					
Jindal Stainless Limited	13,9 %	4,3 %	25,2 %	4,3 %	10,0 %
Jindal Stainless Hisar Limited	13,9 %	4,3 %	25,2 %	4,3 %	10,0 %
Chromeni Steels Private Limited	45,1 %	7,5 %	35,3 %	7,5 %	35,3 %
Visi pārējie Indijas uzņēmumi	45,1 %	7,5 %	35,3 %	7,5 %	35,3 %
Indonēzija					
PT. Indonesia RuiPu Nickel and Chrome Alloy	10,2 %	21,4 %	32,4 %	21,4 %	9,3 %
PT. Jindal Stainless Indonesia	20,2 %	0 %	33,1 %	0 %	20,2 %
Izlasē neiekļauts uzņēmums, kas sadarbojās	20,2 %	13,5 %	33,1 %	13,5 %	19,3 %
Visi pārējie Indonēzijas uzņēmumi	20,2 %	21,4 %	33,1 %	21,4 %	19,3 %

- (1068) Šajā regulā norādītā individuālā uzņēmumu kompensācijas maksājuma likme tika noteikta, pamatojoties uz šīs izmeklēšanas konstatējumiem. Tādējādi tā atspoguļo situāciju, kas minētās izmeklēšanas laikā konstatēta attiecībā uz konkrēto uzņēmumu. Tāpēc šī maksājuma likme (atšķirībā no valsts mēroga maksājuma, kas piemērojams visiem pārējiem uzņēmumiem) ir ekskluzīvi piemērojama attiecīgās valsts izcelsmes ražojumu importam, ko ražojis minētais uzņēmums. Importētājiem ražojumiem, kurus ražojis kāds cits uzņēmums, kas nav konkrēti minēts šīs regulas rezolutīvajā daļā, ieskaitot subjektus, kas ir saistīti ar konkrēti minētajiem uzņēmumiem, nevar piemērot šīs likmes, un uz tiem attiecinā visiem pārējiem uzņēmumiem piemērojamo maksājuma likmi.

- (1069) Uzņēmums var prasīt, lai tiktu piemērotas minētās individuālās maksājuma likmes, ja tas pēc tam maina sava subjekta nosaukumu. Šāds pieprasījums ir jāadresē Komisijai. Pieprasījumā jāietver visa attiecīgā informācija, ar ko var pierādīt, ka šāda maiņa neietekmē uzņēmuma tiesības izmantot tam piemērojamo maksājuma likmi. Ja uzņēmuma nosaukuma maiņa neietekmē tā tiesības izmantot tam piemērojamo maksājuma likmi, *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* tiks publicēta regula par nosaukuma maiņu.

8.2. Īpašā uzraudzības klauzula

- (1070) Lai mazinātu pasākumu apiešanas risku, kas saistīts ar maksājumu likmju starpību, ir vajadzīgi īpaši pasākumi, lai nodrošinātu individuālo kompensācijas maksājumu piemērošanu. Uzņēmumiem, uz kuriem attiecas individuālie kompensācijas maksājumi, dalībvalstu muitas dienestiem jāuzrāda derīgs komercrēķins. Rēķinam ir jāatbilst prasībām, kas izklāstītas šīs regulas 1. panta 3. punktā. Uz importu, kam nav pievienots minētais rēķins, attiecina visiem pārējiem uzņēmumiem piemērojamo kompensācijas maksājumu.
- (1071) Lai gan šā rēķina uzrādīšana dalībvalstu muitas dienestiem ir vajadzīga, lai importam piemērotu individuālās kompensācijas maksājuma likmes, tas nav vienīgais elements, kas muitas dienestiem jāņem vērā. Pat tad, ja uzrādītais rēķins atbilst visām šīs regulas 1. panta 3. punktā minētajām prasībām, dalībvalstu muitas dienestiem, ievērojot tiesību aktus muitas jomā, būtu jāveic ierastās pārbaudes, un, tāpat kā citos gadījumos, tiem var būt vajadzīgi papildu dokumenti (nosūtīšanas dokumenti utt.), lai pārbaudītu deklarācijā sniegto ziņu precizitāti un nodrošinātu, ka pēc tam pamatoti tiek piemērota zemāka maksājuma likme.
- (1072) Ja uzņēmumam, kam noteiktas zemākas individuālās maksājuma likmes, pēc attiecīgo pasākumu piemērošanas būtiski palielinās eksporta apjoms, šādu apjoma palielinājumu pašu par sevi var uzskatīt par izmaiņām tirdzniecības modeli, ko izraisījusi pasākumu noteikšana, pamatregulas 23. panta 1. punkta nozīmē. Šādos apstākļos un tad, ja ir ievēroti nosacījumi, var sākt pretapiešanas izmeklēšanu. Šajā izmeklēšanā cita starpā var pārbaudīt vajadzību atcelt individuālo(-ās) maksājuma likmi(-es) un pēc tam piemērot valsts mēroga maksājumu.
- (1073) Lai nodrošinātu pienācīgu kompensācijas maksājuma piemērošanu, maksājuma apmērs, kas noteikts visiem pārējiem uzņēmumiem, būtu jāpiemēro ne tikai ražotājiem eksportētājiem, kas nesadarbojas, bet arī ražotājiem, kuri izmeklēšanas periodā neveica eksportu uz Savienību.
- (1074) Sūdzības iesniedzējs savās piezīmēs par galīgo izpausto informāciju apgalvoja, ka pastāv apiešanas risks, ko rada fakts, ka ražotāji eksportētāji ir lielas uzņēmumu grupas, kuras paļaujas uz grupas iekšējiem darījumiem un darbojas vairākās trešās valstīs. Tāpēc sūdzības iesniedzējs mudināja Komisiju būt modrai attiecībā uz augšupējo materiālu eksporta palielinājumu, kā arī gatavai *ex officio* sākt pretapiešanas izmeklēšanu. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka šajā regulā būtu jāmin nodoms to darīt.
- (1075) *Jindal* grupa un *Jindal Indonesia* atbildēja, ka apiešanas risks nepastāv, jo tas ietvers krāpšanu muitas jomā, kas ir noziegums. Turklāt šie uzņēmumi paskaidroja, ka vienīgā NTAV apstrāde ārpus Indijas un Indonēzijas notiek Spānijā (uzņēmumā *Iberjindal S.L.*) un ka jebkurā gadījumā uz izmeklējamu ražojumu attiecas aizsardzības pasākumi, kas piemērojami visam importam.
- (1076) Komisija ņem vērā personu piezīmes un, kā vienmēr, būs modra, lai rīkotos saskaņā ar savu uzraudzības praksi attiecībā uz spēkā esošajiem pasākumiem.

9. NOBEIGUMA NOTEIKUMI

(1077) Ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046⁽²²⁷⁾ 109. pantu, ja summa ir jāatmaksā pēc Tiesas sprieduma, tad maksājamo procentu likme ir likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas darbībām un kas ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā katra mēneša pirmajā kalendārajā dienā.

(1078) Kā iepriekš skaidrots 1060. un 1066. apsvērumā, lai izvairītos no divkāršas pieskaitīšanas, Komisija no dempinga starpības atskaitīja daļu no subsīdiu summas. Tādējādi, ja galīgie kompensācijas maksājumi tiktu mainīti vai atcelti, antidempinga maksājumu līmenis būtu automātiski tādā pašā mērā proporcionāli jāpalielina, lai atspoguļotu faktisko divkāršas pieskaitīšanas apmēru, kas radies šīs maiņas vai atcelšanas dēļ. Šai antidempinga maksājumu maiņai būtu jānotiek, sākot no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

(1079) Ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2019/159⁽²²⁸⁾ Komisija uz trim gadiem noteica aizsardzības pasākumu attiecībā uz konkrētiem tērauda ražojumiem. Ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2021/1029⁽²²⁹⁾ aizsardzības pasākuma termiņš tika pagarināts līdz 2024. gada 30. jūnijam. Attiecīgais ražojums ir vienā no ražojumu kategorijām, uz kurām attiecas aizsardzības pasākums. Tādējādi, līdzko ir pārsniegtas aizsardzības pasākuma ietvaros noteiktās tarifa kvotas, par to pašu importu būtu maksājams gan tarifa kvotas pārsniegšanas maksājums, gan antidempinga maksājums un kompensācijas maksājums. Tā kā šāda antidempinga un kompensācijas maksājumu pieskaitīšana aizsardzības pasākumiem var ietekmēt tirdzniecību vairāk nekā vēlams, Komisija nolēma novērst antidempinga un kompensācijas maksājumu un tarifa kvotas pārsniegšanas maksājuma vienlaicīgu piemērošanu par attiecīgo ražojumu laikposmā, kurā piemēro aizsardzības maksājumu.

(1080) Tas nozīmē, ka tad, ja Regulas (ES) 2019/159 1. panta 6. punktā minētais tarifa kvotas pārsniegšanas maksājums kļūst piemērojams attiecīgajam ražojumam un pārsniedz saskaņā ar šo regulu noteikto antidempinga un kompensācijas maksājumu līmeni, iekasē tikai Regulas (ES) 2019/159 1. panta 6. punktā minēto tarifa kvotas pārsniegšanas maksājumu. Aizsardzības, antidempinga un kompensācijas maksājumu vienlaicīgas piemērošanas laikā saskaņā ar šo regulu noteikto maksājumu iekasēšanu aptur. Ja Regulas (ES) 2019/159 1. panta 6. punktā minētais tarifa kvotas pārsniegšanas maksājums kļūst piemērojams attiecīgajam ražojumam un tā noteiktais līmenis ir zemāks par šajā regulā noteikto antidempinga un kompensācijas maksājumu līmeni, Regulas (ES) 2019/159 1. panta 6. punktā minēto tarifa kvotas pārsniegšanas maksājumu iekasē papildus starpībai starp minēto maksājumu un saskaņā ar šo regulu noteikto antidempinga maksājumu un kompensācijas maksājumu atkarībā no tā, kurš no tiem ir lielāks. Neiekasētās antidempinga maksājumu un kompensācijas maksājumu summas daļas iekasēšanu aptur.

(1081) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, kuru sniegusi komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) 2016/1036⁽²³⁰⁾ 15. panta 1. punktu,

⁽²²⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

⁽²²⁸⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/159 (2019. gada 31. janvāris), ar ko nosaka galīgos aizsardzības pasākumus pret konkrētu tērauda ražojumu importu (OV L 31, 1.2.2019., 27. lpp.).

⁽²²⁹⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2021/1029 (2021. gada 24. jūnijs), ar ko groza Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2019/159, lai pagarinātu konkrētu tērauda ražojumu importam noteikto aizsardzības pasākumu (OV L 2251, 25.6.2021., 1. lpp.).

⁽²³⁰⁾ OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp., pēdējo reizi grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/825 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Regulu (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, un Regulu (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsīdētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV L 143, 7.6.2018., 1. lpp.).

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Tiek noteikts galīgais kompensācijas maksājums tādu Indijas un Indonēzijas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda velmējumu importam, kas pēc aukstās velmēšanas (aukstās presēšanas) nav tālāk apstrādāti un ko patlaban klasificē atbilstoši KN kodiem 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20 un 7220 90 80.

2. Galīgais kompensācijas maksājums, ko piemēro 1. punktā aprakstītā turpmāk uzskaitīto uzņēmumu ražotā ražojuma neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas, ir šāds:

Valsts	Uzņēmums	Galīgais kompensācijas maksājums	TARIC papildu kods
Indija	Jindal Stainless Limited	4,3 %	C654
	Jindal Stainless Hisar Limited	4,3 %	C655
	Chromeni Steels Private Limited	7,5 %	C656
	Visi pārējie Indijas uzņēmumi	7,5 %	C999
Indonēzija	PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy	21,4 %	C657
	PT. Jindal Stainless Indonesia	0 %	C658
	Izlasē neiekļauts uzņēmums, kas sadarbojās	13,5 %	Skatiet 2. pielikumu
	Visi pārējie Indonēzijas uzņēmumi	20,5 %	C999

3. Šā panta 2. punktā minētajiem uzņēmumiem individuālās kompensācijas maksājuma likmes piemēro tikai tad, ja dalībvalstu muitas dienestiem tiek uzrādīts derīgs komercrēķins ar šādu apliecinājumu, kuru datējusi un parakstījusi šo rēķinu izdevušā subjekta amatpersona un kurā norādīts tās vārds, uzvārds un ieņemamais amats: "Es, apakšā parakstījies (-usies), apliecinu, ka šajā rēķinā norādīto eksportam uz Eiropas Savienību pārdoto (apjoms) (attiecīgais ražojums) ir ražojis uzņēmums (uzņēmuma nosaukums un adrese) (TARIC papildu kods), kurš atrodas [attiecīgā valsts lokatīvā]. Apliecinu, ka šajā rēķinā sniegtā informācija ir pilnīga un patiesa". Ja šāds rēķins netiek uzrādīts, piemēro visiem pārējiem uzņēmumiem noteikto likmi.

4. Ja nav noteikts citādi, piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

5. Ja gadījumos, kad konkrētiem ražotājiem eksportētājiem kompensācijas maksājums ir atskaitīts no antidempinga maksājuma, tiek saņemti atmaksas pieprasījumi saskaņā ar Regulas (ES) 2016/1037 21. pantu, attiecīgajam ražotājam eksportētājam automātiski novērtē dempinga starpību, kas dominējusi atmaksāšanas izmeklēšanas periodā.

2. pants

Īstenošana regulu (ES) 2021/2012 groza šādi:

1) regulas 1. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Galīgā antidempinga maksājuma likmes, kas piemērojamas turpmāk sarakstā norādīto uzņēmumu ražotā 1. punktā aprakstītā ražojuma neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas, ir šādas:

Valsts	Uzņēmums	Galīgais antidempinga maksājums	TARIC papildu kods
Indija	Jindal Stainless Limited	10,0 %	C 654
	Jindal Stainless Hisar Limited	10,0 %	C 655
	Chromeni Steels Private Limited	35,3 %	C 656
	Visi pārējie Indijas uzņēmumi	35,3 %	C 999
Indonēzija	PT. Indonesia Ruipu Nickel and Chrome Alloy	9,3 %	C 657
	PT. Jindal Stainless Indonesia	20,2 %	C 658
	Citi uzņēmumi, kas sadarbojās antisubsidēšanas lietā, bet ne antidempinga lietā	19,3 %	Skatiet 2. pielikumu
	Visi pārējie Indonēzijas uzņēmumi	19,3 %	C 999”;

2) regulā iekļauj jaunu 1. panta 6. punktu:

“6. Ja ar Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2022/433 1. pantu noteiktie galīgie kompensācijas maksājumi tiek mainīti vai atcelti, 2. punktā norādītos maksājumus proporcionāli palielina, nepārsniedzot attiecīgi no šīs regulas spēkā stāšanās dienas uzņēmumam konstatēto faktisko dempinga starpību vai kaitējuma starpību.”;

3) regulā iekļauj jaunu 1. panta 7. punktu:

“7. Ja gadījumos, kad konkrētiem ražotājiem eksportētājiem kompensācijas maksājums ir atskaitīts no antidempinga maksājuma, tiek saņemti atmaksas pieprasījumi saskaņā ar Regulas (ES) 2016/1037 21. pantu, tad attiecībā uz konkrēto ražotāju eksportētāju automātiski tiek novērtēta dempinga starpība, kas dominējusi atmaksāšanas izmeklēšanas periodā.”

3. pants

1. Ja tādu 1. panta 1. punktā minētu plakanu nerūsējošā tērauda velmējumu importam, kas pēc aukstās velmēšanas nav tālāk apstrādāti, kļūst piemērojams Regulas (ES) 2019/159 1. panta 6. punktā minētais tarifa kvotas pārsniegšanas maksājums un ja tas pārsniedz attiecīgi 1. panta 2. punktā un 2. panta 1. punktā noteiktajam apvienotajam kompensācijas un antidempinga maksājumam līdzvērtīgu *ad valorem* līmeni, iekasē tikai Regulas (ES) 2019/159 1. panta 6. punktā minēto tarifa kvotas pārsniegšanas maksājumu.

2. Šā panta 1. punkta piemērošanas laikposmā aptur saskaņā ar šo regulu noteikto maksājumu iekasēšanu.

3. Ja tādu 1. panta 1. punktā minētu plakanu nerūsējošā tērauda velmējumu importam, kas pēc aukstās velmēšanas nav tālāk apstrādāti, kļūst piemērojams Regulas (ES) 2019/159 1. panta 6. punktā minētais tarifa kvotas pārsniegšanas maksājums un tā līmenis ir zemāks par attiecīgi 1. panta 2. punktā un 2. panta 1. punktā noteiktajam apvienotajam kompensācijas un antidempinga maksājumam līdzvērtīgu *ad valorem* līmeni, Regulas (ES) 2019/159 1. panta 6. punktā minēto tarifa kvotas pārsniegšanas maksājumu iekasē papildus starpībai starp minēto maksājumu un 1. panta 2. punktā noteikto antidempinga maksājumu augstāko līdzvērtīgo *ad valorem* līmeni.

4. Aptur to kompensācijas un antidempinga maksājumu summas daļu, kas nav iekasēta saskaņā ar 3. punktu.
5. Maksājumu apturēšana, kas minēta šā panta 2. un 4. punktā, attiecas tikai uz Regulas (ES) 2019/159 1. panta 6. punktā minētā tarifa kvotas pārsniegšanas maksājuma piemērošanas laikposmu.

4. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2022. gada 15. martā

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja*
Ursula VON DER LEYEN

1. PIELIKUMS

Informācija par 2020. gada otro pusi

(ja vien nav norādīts citādi, avots un vienības ir tādas pašas kā attiecīgo tabulu tekstā; Indonēzijas dati attiecas uz visu importu; attiecīgā gadījumā indeksi ir ekstrapolēti un salīdzināti ar 2017. gadu)

Patēriņš (t)	2020. gada otrā puse
Patēriņš Savienībā	1 536 525
<i>Indekss</i>	79

Importa apjoms (t) un tirgus daļa	2020. gada otrā puse
Indija	45 541
<i>Indekss</i>	79
Tirgus daļa	3,0 %
<i>Indekss</i>	100
Indonēzija	49 425
<i>Indekss</i>	715
Tirgus daļa	3,2 %
<i>Indekss</i>	901
Attiecīgās valstis kopā	94 966
<i>Indekss</i>	148
Tirgus daļa	6,2 %
<i>Indekss</i>	208

Cenas importam no attiecīgajām valstīm (EUR/t)	2020. gada otrā puse
Indija	1 886
<i>Indekss</i>	91
Indonēzija	1 792
<i>Indekss</i>	99
Vidējais rādītājs attiecīgajās valstīs	1 846
<i>Indekss</i>	94

Ražošanas apjoms, ražošanas jauda un jaudas izmantojums	2020. gada otrā puse
Kopējais Savienības ražošanas apjoms (t)	1 585 965
<i>Indekss</i>	86
Ražošanas jauda (t)	2 308 350
<i>Indekss</i>	105
Jaudas izmantojums	69 %
<i>Indekss</i>	82

Pārdošanas apjoms un tirgus daļa	2020. gada otrā puse
Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms (t)	1 241 088
<i>Indekss</i>	86
Tirgus daļa	75 %
<i>Indekss</i>	106

Nodarbinātība un ražīgums	2020. gada otrā puse
Nodarbināto skaits	10 018
<i>Indekss</i>	75
Ražīgums (t uz darbinieku)	158
<i>Indekss</i>	115

Pārdošanas cenas Savienībā	2020. gada otrā puse
Vidējā vienības pārdošanas cena (EUR/t)	2 007
<i>Indekss</i>	89
Vienības ražošanas izmaksas (EUR/t)	1 946
<i>Indekss</i>	99

Krājumi	2020. gada otrā puse
Krājumi perioda beigās (t)	93 392
<i>Indekss</i>	74

Rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi un ienākums no ieguldījumiem	2020. gada otrā puse
Nesaistītiem klientiem Savienībā veiktās pārdošanas rentabilitāte (% no pārdošanas apgrozījuma)	– 2,4 %
<i>Indekss</i>	– 31
Naudas plūsma (EUR)	24 276 139
<i>Indekss</i>	13
Ieguldījumi (EUR)	47 332 854
<i>Indekss</i>	100
Ienākums no ieguldījumiem	– 2 %
<i>Indekss</i>	– 7

Imports no trešām valstīm		2020. gada otrā puse
Taivāna	Apjoms (t)	63 040
	Tirgus daļa	4,1 %
	Vidējā cena (EUR/t)	1 399

Korejas Republika	Apjoms (t)	74 131
	Tirgus daļa	4,8 %
	Vidējā cena (EUR/t)	1 742
Dienvidāfrika	Apjoms (t)	98 063
	Tirgus daļa	2,5 %
	Vidējā cena (EUR/t)	1 675
Citas trešās valstis	Apjoms (t)	117 361
	Tirgus daļa	7,6 %
	Vidējā cena (EUR/t)	2 217
Kopā no visām trešām valstīm, izņemot Indiju un Indonēziju	Apjoms (t)	293 037
	Tirgus daļa	19,1 %
	Vidējā cena (EUR/t)	1 850

Savienības ražošanas nozares eksporta rādītāji	2020. gada otrā puse
Eksporta apjoms (t)	190 097
<i>Indekss</i>	84
Vidējā cena (EUR/t)	2 221
<i>Indekss</i>	90

2. PIELIKUMS

Izlasē neiekļautais Indonēzijas ražotājs eksportētājs, kas sadarbojās

Valsts	Nosaukums	TARIC papildu kods
Indonēzija	PT Bina Niaga Multiusaha	C765